

CETURTDIENA, 2008. GADA 25. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.00)

2. Ikgadējā diskusija par panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi): sk. protokolu

3. Apropriāciju pārvietojumi: sk. protokolu

4. Tiesību aktu pakete sociālajā jomā (otrā daļa: pārrobežu veselības aprūpe) (debates)

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi: Tiesību aktu pakete sociālajā jomā (otrā daļa: pārrobežu veselības aprūpe).

Roselyne Bachelot-Narquin, *Padomes priekšsēdētāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre Vassiliou kundze, Bowis kungs, „ēnu” referenti, atzinumu sagatavotāji, dāmas un kungi! Pateicos Eiropas Parlamentam par piekrišanu pārcelt mūsu darba sanāksmi, ko sākotnēji bija paredzēts rīkot šā mēneša sākumā!

Kā jūs zināt, Francijas prezidentūra piešķir lielu nozīmi tiesību aktu apspriešanai un dialogam. Man šķiet, ka bija svarīgi vispirms apspriesties ar kolēģiem ministriem neoficiālajā sanāksmē, kas 8. un 9. septembrī notika Anžērā, un tikai tad stāties jūsu priekšā, lai izklāstītu, bez šaubām, ne jau Francijas, bet Veselības aizsardzības 27 ministru padomes viedokli.

Pirmā viedokļu apmaiņa un tāpat arī sākotnējais darbs, ko veikusi Padomes Veselības darba grupa, nedos man iespēju atbildēt uz visiem jūsu jautājumiem par šo ārkārtīgi sarežģīto un daudzpusīgo tematu, taču esmu pārliecināta, ka mūsu šodienas sēde sniegs veselības komisārei izdevību paskaidrot Eiropas Komisijas galvenos lēmumus un ļaus man pastāstīt jums par Padomes pirmajiem iespaidiem.

Padome atbalsta direktīvas pieņemšanu par pārrobežu veselības aprūpi un pacientu tiesībām. Būtu kaut kas neiedomājams, ja lēmumus šajā jomā atstātu tikai Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē. Manuprāt, — un tā domā arī mani kolēģi — tas nav jāuztver kā uzbrukums Tiesai vai pat tās spriedumiem, kas nereti nosaka lielas priekšrocības pacientiem. Tomēr būtu vēlams, lai Eiropas veselības aizsardzības politiku izstrādātu divi likumdevēji — jūs un mēs — kā politiskā dialoga un demokrātiskā procesa rezultātu. Mūsu kopīgajam mērķim ir jābūt tāda tiesiskā regulējuma izveidei, kas veicina tiesisko noteiktību.

Otrais punkts: Anžērā visu divdesmit septiņu valstu delegācijas slavēja iepriekšējos mēnešos veikto darbu un piekrita tam, ka nesenajās apspriešanās viņu viedoklis ir uzklusējis. Neoficiālajā Padomes sanāksmē komisāre Vassiliou kundze saņēma sirsnīgu pateicību. Tiešām, Slovēnijas prezidentūra, bez šaubām, jūs ir informējusi, ka Komisija ļoti šaubījās par teksta sākotnējo variantu, ar kura vispārējām nostādnēm Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības (EPSCO) padome tika iepazīstināta 2007. gada 19. decembrī. Šo variantu atbalstīja tikai dažas valstis. Patiesībā tikpat liela opozīcija bija arī jūsu Parlamentā, kā man stāstīja EP deputāti sagatavošanas apspriedēs ar Francijas prezidentūru Strasbūrā, Briselē un Parīzē. Nav šaubu par to, ka politiskais dialogs, kuru komisāre Vassiliou kundze uzsāka uzreiz pēc stāšanās amatā, palīdzēja izveidot stingru pamatu sarunām, un Padome to atzinīgi novērtē.

Trešais punkts: runājot par grafiku, šis priekšlikums, kuru Komisāru kolēģija apstiprināja 2. jūlijā, bija novēlots, lai varētu paredzēt pirmo lasījumu mūsu prezidentūras laikā, bet mēs cik vien iespējams steidzināsim sarunas Padomē, iesaistoties politiskā dialogā ar Eiropas Parlamentu. Šādā veidā Sabiedrības veselības darba grupa jau vairākas reizes ir izskatījusi šo direktīvu. Tā atkal sanāks kopā rīt, lai turpinātu teksta apspriešanu pantu pa pantam. Šajā jomā tāpat kā citās mūsu politiskajās prioritātēs Francija spēlēs savu partiju prezidentūru trio, cieši sadarbojoties ar Čehiju un Zviedriju. Starp citu, atļaujiet atgādināt, ka mūsu kopīgās 18 mēnešu programmas prioritāte bija jautājums par Eiropas veselības aizsardzību pacientu labā.

Ceturtais punkts: attiecībā uz direktīvas projekta darbības jomu sarunās ar EP deputātiem no Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, kad viņi apmeklēja Parīzi pagājušā gada maijā, es uzzināju, ka daudzi no jums pauž nožēlu par lēmumu attiecināt šo tekstu tikai uz pacientu mobilitāti un nepieskarties jautājumam par veselības aprūpes nozares darbinieku mobilitāti. Tā kā es pati biju EP deputāte, kad notika balsojums par *Evelyne Gebhardt* ziņojumu, un aizgāju no Parlamenta tikai dažas dienas pirms debatēm par *Bernadette Vergnaud* ziņojumu, es lieliski saprotu šīs nožēlas cēloņus. Veselības pakalpojumu izslēgšana no direktīvas par pakalpojumiem iekšējā tirgū rada pelēko zonu, ko nepietiekami aptver pašreizējais direktīvas priekšlikums, kas attiecas tikai uz pacientu mobilitāti. Varētu pat teikt, ka direktīvas priekšlikums ir vairāk saistīts ar vēlmi iekļaut un pieņemt Tiesas praksi nekā ar veselības pakalpojumu izslēgšanu no Pakalpojumu direktīvas un tādējādi ar dažu EP deputātu prasību pēc īpaša nozaru tiesību akta, kas attiecas uz veselības pakalpojumiem. Veselības aizsardzības ministri šo jautājumu neapsprieda. Turklāt šeit viss ir saistīts ar jautājumu par grafikiem, un Eiropas Komisijas lēmumu var izskaidrot ar nepieciešamību iespējami ātri reaģēt uz problēmām pacientu mobilitātē, kas jau ir aptvērusi ļoti plašu jomu. Skaidrs, ka nebūtu nekādu izredžu pieņemt plašāku direktīvu, kurā būtu iekļauta aprūpes nozares darbinieku mobilitāte, pirms vēlēšanām nākamā gada jūnijā.

Piektais punkts: attiecībā uz teksta saturu — mēs vēl neesam izskatījuši visus ierosinātos noteikumus. Tomēr šajā posmā prezidentūra var teikt, ka dalībvalstīm galvenais jautājums ir Padomes viedoklis pirms stacionārās aprūpes atļaušanas. To pat var nosaukt par veselības aizsardzības ministru galveno darbu. Par šo jautājumu rīkotajās darba pusdienās, kas notika 9. septembrī Anžērā, ministri, kuri runāja, izteicās par virzību uz labāku līdzsvaru starp pacientu individuālajām tiesībām uz mobilitāti un dalībvalstu regulatīvās un plānošanas kompetences saglabāšanu, kas nāktu par labu visiem.

Tekstā šis uzlabotais līdzsvars it īpaši izpaužas, atkal nosakot, ka pirms stacionārās aprūpes saņemšanas ir vajadzīga atļauja. Šeit netiek apšaubīta Tiesas prakse, kas ir noteikusi, kā Līgumā izklāstītos pārvietošanās brīvības principus piemēro veselības aizsardzības jomā, bet gan noteikta nepieciešamība iekļaut pozitīvos tiesību aktos Tiesas praksē jau izveidoto līdzsvaru starp pārvietošanās brīvību un dalībvalstu regulatīvo kompetenci. Patiesībā tā nosaka atšķirību starp nestacionāro aprūpi, kurā piederības sistēma nevar pieprasīt iepriekšēju atļauju, un stacionāro aprūpi, kurā iepriekšējas atļaujas pieprasīšana šķiet vajadzīgs un pamatots pasākums.

Nopietnu budžeta ierobežojumu — attiecībā uz novecošanos, tehnisko progresu — laikā dalībvalstīm ir jāspēj pilnā mērā vadīt attiecīgi sniegto aprūpi, it sevišķi slimnīcu plānošanā. Kā atzina pati Tiesa, viens no šīs plānošanas mērķiem ir nodrošināt pietiekamu un nepārtrauktu piekļuvi līdzsvarotam augstas kvalitātes stacionārās aprūpes diapazonam. Tā ir arī daļa no centieniem kontrolēt izmaksas un, kur tas iespējams, novērst jebkādu cilvēku, finanšu vai tehnisko resursu izšķērdēšanu.

Es gribu norādīt arī to, ka prasība pēc iepriekšējas atļaujas nodrošina iespēju sniegt pārrobežu aprūpi, tiklīdz tā ir medicīniski pamatota. Patiesībā tas jau ir atzīts regulā par sociālas nodrošināšanas sistēmu koordināciju: atļauju nedrīkst atteikt, ja saprātīgā laikā nav pieejama tāda pati aprūpe. Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst to, ka iepriekšēja atļauja ir arī pacientu aizsardzības pasākums, kas nodrošina visas citā dalībvalstī sniegtās aprūpes atlīdzināšanu.

Visbeidzot, pat ja mēs saglabājam to, ko uzskatām par Tiesas prakses pareizu interpretāciju, direktīva joprojām dos lielu pievienoto vērtību, noskaidrojot pacientu tiesības, sniedzot viņiem vajadzīgo informāciju un nodrošinot šīs tiesu prakses vienotu interpretāciju un tādējādi vispārēju un konsekventu piemērošanu visās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Paldies par uzmanību! Debašu nobeidumā es runāšu vēlreiz, lai atbildētu uz jūsu jautājumiem.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs! Man jau bija iespēja sīki apspriest šo priekšlikumu ar dažādām ieinteresētajām pusēm un lēmumu pieņemšanā iesaistītajām personām. Jūs varbūt atceraties, ka es iepazīstināju ar šo priekšlikumu Vides un sabiedrības veselības komiteju pēc tā pieņemšanas kolēģijā, un mums bija ražīga viedokļu apmaiņa. Man bija arī izdevība apmainīties viedokļiem ar dažādu valstu parlamentiem un, protams, ar dalībvalstīm saistībā ar nesen Anžērā notikušo neoficiālo Veselības padomi. Tagad es ļoti priecājos par šo diskusiju un gaidu to ar nepacietību kopā ar jums, godātie deputāti. Es izmantošu šo gadījumu, lai pateiktos *Bachelot-Narquin* kundzei par atbalstu un viņas doto iespēju sīki apspriest šo jautājumu kopā ar ministriem.

Es vēlētos iekļaut šajā kontekstā priekšlikumu par pacientu tiesībām. Pēc daudzām Eiropas Kopienas Tiesas diskusijām par neatņemamajām tiesībām meklēt veselības aprūpi jebkurā dalībvalstī pēc izvēles, ko Eiropas iedzīvotājiem nodrošina Līgums, un pēc Eiropas Padomes un arī Eiropas Parlamenta īpašā pieprasījuma iesniegt priekšlikumu par šo tiesību regulēšanu pēc tam, kad noteikumi attiecībā uz veselības aprūpi tika

izslēgti — un pilnīgi pareizi izslēgti — no priekšlikuma par Pakalpojumu direktīvu, 2. jūlijā Komisija pieņēma priekšlikumu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē.

Tā, bez šaubām, ir šīs Komisijas svarīgākā ierosme veselības jomā. Tās mērķis ir sniegt pacientiem labākas iespējas un piekļuvi veselības aprūpei neatkarīgi no viņu dzīvesvietas, tomēr respektējot dalībvalstu atbildību par veselības aprūpes organizēšanu.

Ierosmes trīs galvenie mērķi ir: pirmkārt, noskaidrot, kādos apstākļos pacientam ir tiesības lūgt pārrobežu veselības aprūpi un saņemt kompensāciju, lai to īstenotu, ja tas ir labākais risinājums attiecīgajā situācijā; otrkārt, nodrošināt kvalitatīvu un drošu pārrobežu veselības aprūpi visā Eiropā; treškārt, veicināt Eiropas veselības aprūpes sistēmu sadarbību.

Kā jau minēju, ierosmes pamatā ir Eiropas Kopienas Tiesas tiesvedība. No vienas puses, šī ierosme pilnīgi atbilst Līgumam, un, no otras puses, tā atbilst dalībvalstu atbildībai par veselības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizāciju.

Priekšlikums ir saistīts ar trim galvenajām jomām.

Pirmkārt, tas noskaidro un apstiprina ES veselības aprūpes sistēmu vispārējos principus — universalumu, kvalitatīvas aprūpes pieejamību, vienlīdzību un solidaritāti. Tas atgādina par Līguma un Tiesas uzsvētajām kopējām vērtībām — dalībvalstis, kuru teritorijā tiek sniegta veselības aprūpe, ir pilnā mērā atbildīgas par noteikumiem un atbilstības nodrošināšanu šīm kopējām vērtībām.

Lai palīdzētu dalībvalstīm izteikt šos principus pārredzamākos terminos, mēs ierosinājam skaidrāk definēt mērķus attiecībā uz to veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāti un drošību, kurus šo valstu teritorijā sniedz citu dalībvalstu iedzīvotājiem.

Viens no mūsu noteikumiem paredz, ka pacientiem no citām dalībvalstīm ir jāsaņem tāda pati aprūpe kā tās dalībvalsts iedzīvotājiem, kurā viņi ārstējas.

Otrkārt, direktīvā ir paskaidrotas pacientu tiesības un attiecīgie nosacījumi, lai saņemtu veselības aprūpi citā dalībvalstī. Piemēram, pierobežas reģionu iedzīvotājiem var būt ērtāk saņemt veselības aprūpi ārzemēs, nevis veikt lielus attālumus līdz tuvākajai vietējai ārstniecības iestādei.

Pārrobežu veselības aprūpes pievienotā vērtība ir skaidri redzama arī cilvēkiem, kam vajadzīga ļoti specifiska ārstēšana, kuru var nodrošināt tikai ļoti nedaudzi Eiropā praktizējošie ārsti. Tā var notikt, piemēram, retu slimību gadījumos.

Tomēr realitāte ir tāda, ka lielākā daļa pacientu vienkārši nezina, ka viņiem ir tiesības lūgt veselības aprūpi citā ES valstī un ka viņiem pienākas kompensācija par šo ārstēšanos. Un pat tad, ja viņi ir informēti par šīm tiesībām, noteikumi un procedūras nereti ne tuvu nav skaidri. Ar šīs jaunās direktīvas palīdzību mēs vēlamies darīt zināmu, ka visi pacienti saņems vienādu, saprotamu informāciju un garantijas attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi.

Praksē tas izskatīsies tā: kamēr par ārstēšanu maksās valsts veselības aprūpes sistēma, pacienti varēs ārstēties ārzemēs un saņemt kompensāciju, kas nepārsniedz tādas pašas ārstēšanās izdevumus pašu valstī.

Mēs skaidri pasakām arī to, ka īpašos apstākļos dalībvalstīm ir tiesības noteikt ierobežojumus kompensācijai vai maksājumiem par iepriekš atļautu, ārzemēs saņemtu stacionāro ārstēšanos, ja ir skaidri saskatāms — pat iespējams — risks graut valsts veselības aprūpes sistēmu.

Turklāt direktīvā ir noskaidrotas stacionārās un nestacionārās veselības aprūpes definīcijas, tādējādi vienkāršojot procedūras un nosacījumus piekļuvei pārrobežu veselības aprūpei.

Saistībā ar to es gribētu uzsvērt, ka mēs esam saglabājuši iespēju paplašināt „stacionārās aprūpes” koncepciju, iekļaujot tajā tādu veselības aprūpi, kurā hospitalizācija nav obligāti nepieciešama, bet kura ir dārga pati par sevi vai kurai jābūt pienācīgi nodrošinātai ar lielu infrastruktūru.

Treškārt, šī direktīva nosaka jaunu Eiropas sadarbības sistēmu tādās jomās, kuras mēs esam noteikuši par nākotnei svarīgākajām un kurās mums ir kopīgi jārikojas ES līmenī, lai labāk sagatavotos gaidāmajiem uzdevumiem. Tas tiek darīts saskaņā ar manis iepriekš minētajiem principiem, izmantojot pilnveidotu un uzlabotu sadarbību, kopējas tehniskas norādes un sistemātiskus labākās prakses meklējumus.

Šī sistēma veicinās turpmākas uzlabotas sadarbības attīstību Eiropā tādās jomās kā Eiropas references tīkli, kuru uzdevums ir apkopot speciālās zināšanas un medicīniskās prasmes gan piemērošanai medicīniskajā

pētniecībā, gan diagnosticēšanā un ārstēšanā. Tas būs īpaši svarīgi saistībā ar reti sastopamām slimībām, jaunu ārstniecības veidu noteikšanu un jaunu veselības tehnoloģiju ātru izplatīšanu.

Otrā joma ir veselības tehnoloģijas novērtējums, kad dalībvalstu labākie speciālisti noskaidros efektīvākās ārstniecības metodes ES līmenī un izplatīs tās, lai veicinātu to lietošanu. Tiešām, attiecībā uz jaunām ārstniecības metodēm un to izmantošanu, kad pieejamie līdzekļi ir ierobežoti, mums ir jānodrošina to izvēle un lietojums iespējami efektīvākajā veidā.

Trešā joma ir e-Veselība, kurā pienācis laiks noteikt tehniskas prasības, lai nodrošinātu sadarbību visos līmeņos un palīdzētu izveidot — vismaz — e-Veselību kā rītdienas veselības aprūpes pakalpojumu sastāvdaļu.

Ceturtkārt, ES līmenī ir vajadzīga plašāka pieeja veselības datu savākšanai saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi, lai labāk pārraudzītu ierosināto pasākumu ietekmi un uzlabotu epidemioloģisko kontroli.

Visbeidzot, ir atvieglota medikamentu receptu atzīšana visās dalībvalstīs. Tomēr mums ir jāievēro, ka pacienta valsts kompensēs citā dalībvalstī izrakstītas receptes tikai tad, ja šis medikaments ir apstiprināts un noteikts kompensēšanai pacienta paša valstī.

Skaidri sapratīsim arī to, ka šī ierosme neattiecas uz veselības aprūpes sistēmu saskaņošanu. Tajā nav runas par pienākumu maiņu veselības aprūpes pārvaldē. Dalībvalstis atbild par lēmumiem, kā organizēt attiecīgās sistēmas, kādas priekšrocības tās nodrošina saviem iedzīvotājiem un par kādu ārstēšanos un zālēm viņiem ir jāmaksā pašiem. Tā būs arī turpmāk.

Ar šo tiesību akta projektu mēs gribam tagad un turpmāk nodrošināt pacientiem iespējas un informāciju par piekļuvi drošākajai, kvalitatīvākajai un atbilstīgākajai ārstēšanai visur, kur vien šāda ārstēšana Eiropā ir pieejama. Arī plašāka sadarbība starp veselības aprūpes sistēmām radīs lielāku solidaritāti un veselības aprūpes pieejamību.

Tiešām, ierosinātā tiesību akta mērķis ir nolīdzināt ceļu labākai veselības aprūpei visā Eiropā.

Kā teica *Bachelot-Narquin* kundze, šī direktīva jau ir apspriesta Padomē, un es ceru, ka diskusijas ātri turpināsies arī Parlamentā un būs auglīgas.

(Aplausi)

John Bowis, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi zinām jautājumu, kuru uzdod pašā sākumā — ko Eiropa dara manā labā? Šeit ir atbilde — Eiropa sniedz jaunu iespēju pacientiem. Tās ir labas ziņas; mums tikai jānodrošina, lai tas notiktu, un mēs, trīs iestādes, un, bez šaubām vēl šajā Parlamentā, strādāsim kopā, lai tas notiktu. Taču mēs runājam par Tiesas spriedumiem. Mēs nerunājam par baltu papīra lapu, tātad mēs nesākam no nekā. Mums ir jāņem vērā šie spriedumi.

Juristu valodā runājot, šie spriedumi nosaka, ka tad, ja jūsu ārstēšana nevajadzīgi aizkavējas, jums ir tiesības doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu medicīnisko palīdzību un rēķinu, ko atsūta jums uz mājām, ja vien izdevumi ir salīdzināmi un ārstēšana ir normāli pieejama. Tas ir vienkārši. Kad es šajā Parlamentā gatavoju ziņojumu par pacientu mobilitāti, lielais vairums to atzina. Galvenokārt, mēs teicām, tam ir jābūt politiķu, nevis juristu lēmumam.

PPE-DE grupas vārdā. – (FR) *Bachelot-Narquin* kundze! Citējot Žanu Žirodū: „Neviens dzejnieks nekad nav tulkojis dabu tik brīvi, kā jurists tulko patiesību.”

PPE-DE grupas vārdā. – Tāpēc mēs gribam, lai to izskaidro politiķi, nevis juristi. Tāpēc mēs gribam tiesisku noteiktību, lai ikviens zina savu vietu, — valdības, veselības aprūpes dienesti, pacienti, ārsti. Un tādēļ mums ir jāpanāk, lai tā strādā pacientu un veselības aprūpes dienestu labā. Tai ir jābūt iespējai un nav jāklūst par murgu veselības dienestu vadītājiem.

Tātad mums ir jautājumi. Mums ir jautājumi, uz kuriem pacientam ir tiesības saņemt atbildes. Vai mani pieņems? Ja tā, kā man rīkoties? Kā es varu pārbaudīt, uz kuriem dodos, un kurš varētu būt ārsts? Kādas ir konfidencialitātes prasības? Un kas notiek, ja kaut kas neizdodas?

Tie ir jautājumi, uz kuriem mums ir jārod atbildes. Un pēc tam ir jautājumi, kas mums jāapspiež pašiem savā starpā; daži no tiem jau ir uzdoti.

Pirmkārt, iepriekšējā atļauja. Man ir sajūta, ka iepriekšējā atļauja ir taisnīga attiecībā uz stacionāro aprūpi. Tiesa neteica, ka tā ir nepareiza pati par sevi; Tiesa teica, ka zināmos apstākļos ir nepareizi to atteikt, tādēļ mums šis jautājums jāizskata ļoti rūpīgi.

Mums ir jāizskata arī recepšu jautājums. Jā, es saprotu, ka pacienta valstij ir jābūt lemšanas tiesībām par to, kas ir izrakstīts, bet, ja medikamentu kurss pacientam ir izrakstīts kā daļa no ārstēšanas citā dalībvalstī un javiņš atgriežas mājās, bet viņam pasaka, ka viņš nevar saņemt šī kursa atlikušo daļu, kādā situācijā tad būs pacients? Uz tādu jautājumu mums ir jāatbild.

Vēl viens jautājums ir atlīdzība. Pacients nevēlas, lai viņam būtu kaut kur jādodas ar pilnām kabatām skaidras naudas. Ir jābūt veidam, kā atsūtīt rēķinu uz mājām, — es uzskatu, ka ar galvenā informācijas centra palīdzību.

Taču tas ir pasākums pacientiem, nevis dienestiem, to atliksim uz citu dienu. Pacienti — pacienti, nevis juristi — ir šā jautājuma centrs, un tas attiecas uz visiem pacientiem, nevis tikai dažiem no viņiem.

Dagmar Roth-Behrendt, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs apspriežam priekšlikumu, kas tiešām pievēršas Eiropas Savienības iedzīvotājiem, proti, pacientiem. Esmu ļoti pateicīga komisāres kundzei par ievadvārdiem, tomēr vēlos izteikt pateicību arī Kyprianou kungam par sagatavošanas darbu, ko viņš paveica sarežģītā laikā.

Kāpēc es šo laiku dēvēju par sarežģītu? Tāpēc, ka daudzos gadījumos dalībvalstis vēl joprojām ir pēdējie Eiropas Savienībā palikušie, pārakmeņojušies izrakteņi, kuri nesaprot, ka galvenā uzmanība ir jāpievērš cilvēkiem, un uzskata, ka pasaule griežas ap viņiem un viņu sistēmām. Tā tas nav. Galvenā uzmanība ir pievērsta pacientiem, un viņi ir vājākais posms mūsu sabiedrībā, jo ir slimi un trausli.

Ja mēs šodien runājam par pacientu mobilitāti, zinot, ka patiesībā pacientu mobilitāte ir tiesības iekšējā tirgū un ka to vajadzēja piemērot jau vairāk nekā divdesmit gadu, mums ir jāapsver, vai šīs debates ir laicīgas un vai dalībvalstis iet laikam līdzi. Es jums saku, ka tā nav! Ja šodien Eurobarometer mums rāda, ka 30 % Eiropas Savienības iedzīvotāju nezina par tiesībām ārstēties ārpus pašu valsts, tad tas nozīmē, ka visas dalībvalstis kaut ko ir izdarījušas nepareizi. Tās nav informējušas cilvēkus par viņu tiesībām; tās nav pastāstījušas, ko viņi var darīt un kas pacientam pienākas.

Jā, es pievienojos Bowis kunga un citu klātesošo, arī komisāres kundzes, viedoklim, ka dalībvalstīm, bez šaubām, ir jā saglabā neatkarīgas veselības aprūpes sistēmas. Mēs negribam tajās iejaukties, taču gribam nodrošināt, lai pacientiem būtu arī pārvietošanās brīvība.

Saistībā ar dalībvalstu autonomiju es atzīstu arī nepieciešamību pēc plānošanas iespējām, it īpaši tad, ja ir runa par stacionāro aprūpi. Tādēļ atļaujam ir jāklūst par vienu no galvenajiem mūsu diskusiju tematiem. Bowis kungs to jau norādīja.

Tīkliem un informācijas punktiem ir jānodrošina, lai pacienti zinātu, ko viņi drīkst darīt, taču viņiem ir jāzina arī tas, kur pieejama vislabākā aprūpe — vai tā būtu Vācijā, vai Kiprā –, lai pacientiem būtu iespēja arī izārstēties.

Ja mums izdosies uzlabot veselības aprūpes kvalitāti un piekļuvi veselības aprūpei tuvu mājām, tas, bez šaubām, būs brīnišķīgs sasniegums un tad nevienam vairs nevajadzēs klejot pa pasauli. Tieši to mēs patiesi gribam sasniegt!

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre Vassiliou kundze, ministre Bachelot-Narquin kundze! Pagājušajā nedēļā es apmeklēju prezentāciju, kurā mūs iepazīstināja ar jaunu tīmekļa vietni par pacientu tiesībām visās ES valodās un kuru organizēja mana dāņu kolēģe no ALDE grupas Karen Riis-Jørgensen.

Prezentācijā piedalījās arī kāda dāma no Dānijas, kura gandrīz varēja tur nebūt. Viņai bija krūts vēzis, un saskaņā ar Dānijas sistēmu viņa nekur nevarēja ārstēties, jo viņai bija nepareizs jaunveidojumu skaits. Ja viņai būtu bijuši pieci jaunveidojumi, viņu būtu ārstējuši, bet, tā kā viņai to bija septiņi, viņa neatbilda šiem kritērijiem. Tātad, tā vai citādi, bet viņai vajadzēja tikt vaļā no diviem jaunveidojumiem, pirms viņa varēja saņemt palīdzību. Īsi sakot, nebeidzama cīņa. Galu galā viņa atrada palīdzību Vācijā. Viņa to paveica — aizņēmas naudu no draugiem un ģimenes un devās uz Vāciju, kur viņai sniedza palīdzību. Sekundārie audzēji tagad ir pazuduši, viņa ir vesela, cik nu to vispār var teikt par cilvēku, kuram izārstēts vēzis.

Ir necilvēcīgi likt tādiem cilvēkiem cīnīties pret sistēmu tad, kad viņi ir slimi, tad, kad viņi ir tik vāji, cik vāji vispār var būt. Tā ir sistēmas pacelšana pāri pacientam. Es uzskatu, ka tas ir absolūti nepieļaujami! Beigās dāņi samaksāja par lielāko ārstēšanas daļu un viss beidzās labi. Taču tas, kas bija jāpārcieš šai sievietei, nebija nekas ārkārtējs; tā notiek pārāk bieži.

Tātad Eiropas Komisijas priekšlikums ir milzīgs solis uz priekšu, lai palīdzētu šiem pacientiem, un mūsu grupa to dedzīgi atbalsta. Mums ir jānodrošina arī tas, lai šīs debates nepārvērstos ideoloģiskā diskusijā. Runa nav tikai par vēl vienu direktīvu par veselības pakalpojumiem. Runa nav tikai par to, kā reformēt Eiropas Savienības veselības aprūpes sistēmu. Runa nav par to, būt vai nebūt brīvam veselības aprūpes tirgum. Manuprāt, tas nav arī īsti subsidiaritātes jautājums. Tas nav jautājums par to, kurš gūs virsroku — dalībvalstis vai Eiropas Savienība. Nē, jautājums ir par to, vai uzvarēs pacients. Tas arī ir viss, kas patiesībā ir svarīgs. Vēlēšanu kampaņas laikā mums, bez šaubām, būs jārunā par visām šīm lietām, iespējams, mēs pamatīgi strīdēsimies, bet mans un manas grupas viedoklis ir tāds, ka šodien tā nav mūsu darīšana.

Mēs nemēģinām saskaņot veselības aprūpi, tagad nav īstais laiks to darīt, un varbūt to vispār nevar paveikt. Taču mums ir jānācās izmantot Eiropas Savienības dotās iespējas, lielu ekonomisku projektu priekšrocības, kuras mēs varam izmantot, lai cilvēkiem, kas slimo ar retām slimībām, varētu sniegt īstu speciālistu palīdzību. Šāda iespēja, bez šaubām, pastāv jau gadiem ilgi, taču tagad mēs to tiešām varam izmantot un mums tas ir jā dara.

Visbeidzot, pagājušajā nedēļā notika Parlamenta sanāksme, kuru vadīja *Dagmar Roth-Behrendt* un kuras laikā Eiropas Pacientu forums formulēja savu manifestu. Priecājos, ka trauksmi ceļ pacienti, jo mums ir vajadzīgs pacientu ieguldījums. Tagad mēs esam gatavi pieņemt lēmumu, sekojot juristu dotajam piemēram. Taču šo lēmumu pieņems īstie cilvēki, proti, ievēlētie tautas pārstāvji.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tas ir kauns, ka mums nebija iespējas apspriest tieši šo jautājumu iepriekšējā plenārsēdē, kad mēs diskutējām par diviem iepriekšējiem tiesību aktu priekšlikumiem. Bet, kā teikts parunā, labāk vēlū nekā nekad. Mēs priecājamies redzēt, ka Komisijas priekšlikumi tiešām vērsti Eiropas Parlamenta norādītajā virzienā, virzienā, kurā Komisiju aicināja doties Eiropas Parlaments.

Ja Eiropai tiešām ir jābūt Eiropai bez robežām, tad vispirms tam ir jānotiek veselības aprūpes jomā. Veselības aprūpes nodrošināšana mūsu dalībvalstu iedzīvotājiem parādīs, ka mēs tiešām esam kaut ko izdarījuši Eiropas nodokļu maksātāju un vēlētāju labā. Galu galā, vidusmēra poli tāpat kā vidusmēra ungāru, kiprieti, angļi vai itāļi daudz vairāk par Lisabonas līgumu interesē tas, vai viņš varēs saņemt veselības aprūpi ārzemēs atvaļinājuma laikā vai pat tad, ja viņš apzināti dosies uz ārzemēm, lai izmantotu kādas īpaši specializētas slimnīcas pakalpojumus.

Visbeidzot, es ticu, ka pasākumi, kurus mēs šodien apspriežam, tiešām varētu uzlabot veselības aprūpi ārzemniekiem un tajā pašā laikā palielināt ES autoritāti, to autoritāti, kuru nesen satricināja ideoloģiskās debates un mēģinājumi uzspiest ES iedzīvotājiem nevajadzīgus institucionālus risinājumus.

Jean Lambert, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti atzinīgi vērtēju, protams, Padomes paziņojumu par šo direktīvu, tās robežām un kontekstu. Man kā Parlamenta referentam par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas atjaunināšanu un arī referentam par īstenošanas regulu ir īpaša interese, jo jautājumi par atlīdzināšanu — kā to piešķir, kādi dati tiek sniegti, tās ātrums un metode utt. — ir iekļauti šīs direktīvas darbības jomā. Man šķiet, ka tad, kad mēs runājam par tādām problēmām kā veselības aprūpe cilvēkiem, kuri dodas brīvdienās uz kādu citu vietu Eiropas Savienībā, mums ir jāatceras, ka to nosaka Eiropas Veselības apdrošināšanas karte un sociālās drošības koordinācija. Tas ir skaidrs.

Šīs direktīvas mērķis ir izvirzīt dažus no šiem jautājumiem, kuri ne vienmēr ir risināti minētajā regulā, un man šķiet, ka mums ir jābūt uzmanīgiem, nosakot robežu, kas šķir šo direktīvu un regulu. Jautājums par iepriekšēju atļauju, bez šaubām, bija ārkārtīgi svarīgs. Manuprāt, mums ir skaidri jāsaprot, ka mēs nerunājam par pacientu absolūtām tiesībām pārvietoties un ārstēties Eiropas Savienībā saskaņā ar viņu valsts sistēmu tādā veidā, kādā šī sistēma atlīdzina ārstēšanas izdevumus. Tas ir tiesību ierobežojums, un mums tas ir skaidri jāapzinās.

Man šķiet, mums skaidri jāapzinās arī tas, ka šī direktīva, kā es to saprotu, ierosina samaksāt par valsts sistēmā pieejamu aprūpi, nevis par jaunu vai atšķirīgu ārstēšanu, un tādējādi tas atkal ir tiesību ierobežojums, runājot tieši par šo direktīvu.

Nav šaubu, ka iepriekšējā atļauja ir jāpārvalda labāk un ka ne tikai pacientiem, bet arī iesaistītajām valdībām ir jāsaprot, kas tas ir un kā tam ātri jādarbojas saistībā ar medicīniskām vajadzībām. Medicīniskā vajadzība ir Tiesas noteiktais kritērijs. Tādēļ valdībām tas ir jāparāda, nevis obligāti jāpamatojas uz pašu izdevumiem.

Daudz kas ir apsveicams šajā direktīvā, un svarīgi ir arī jautājumi par labāko praksi, tiesisko noteiktību un atbildīgajiem. Kā teica *John Bowis*, mums ir jārikojas arī saistībā ar tādiem jautājumiem kā, piemēram,

nepārtraukta aprūpe vai receptes, kas var būt nederīgas kādā dalībvalstī šīs valsts sistēmas dēļ. Tomēr mums ir jābūt uzmanīgiem, lai mēs — un tas attiecas uz 883. regulas īstenošanu, jo tā patiesībā ir saistīta ar šo direktīvu, — neiesaistītos biznesā, kurā palīdzība pacientiem nes peļņu, pretnostatot dažādas sistēmas. Nedomāju, ka veselības aprūpes sistēmas no tā kaut ko iegūs.

Es gribu nepārprotami paziņot mūsu grupas vārdā, ka pārrobežu veselības aprūpes palielināšana nav pašmērķis. *Roth-Behrendt* kundze teica, ka lielākā daļa pacientu vēlas ārstēties mājās un saņemt tur kvalitatīvu un ātru aprūpi, tādēļ apjoma palielināšana, kā jau minēju, nav pašmērķis. Ir saņemtas daudzas sūdzības par pārrobežu aprūpes apjoma palielināšanas mēģinājumu sekām, no kurām, manuprāt, mums ir jāizvairās, un es priecājos, ka tas ir atspoguļots šajās debatēs.

Ir cilvēki, kuri iebilst, ka tas rada konkurenci, paaugstina valsts standartus un ka mums pat vajag atvērt tirgu, lai patiešām palielinātu un veicinātu pārrobežu veselības aprūpi. Taču šis Parlaments ir ļoti skaidri pateicis savu nostāju — atšķirībā no automobiļa apdrošināšanas veselības aprūpe nav pakalpojums. Tai ir ļoti īpaša loma, un tās lietotāji ir nevis vienkārši patērētāji, bet gan cilvēki, kurus piemeklējusi nelaime un kuri, iespējams, ir neaizsargāti.

Daudzi no tiem, kuri mums stāsta, ka pārrobežu veselības aprūpes palielināšana ir labs pasākums, mēģinās mūs nomierināt, ka tā attiecas tikai uz 2–3 % cilvēku. Es gribu zināt, kādas ir aplēses nākotnei un kā tas ietekmēs 98 % cilvēku, kuri nepārvietojas un pašlaik nevēlas to darīt.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man žēl, ka nevaru pievienoties kolēģu deputātu optimismam, jo esmu pārliecināts, ka šī direktīva var vairāk izdarīt biznesa, nevis veselības labā, — tā ir sava veida Bolkešteina direktīva, bet tikai veselības jomā.

Eiropas svarīgākajam punktam ir jābūt katra iedzīvotāja tiesībām saņemt iespējami vislabāko ārstēšanu paša valstī; pretējā gadījumā neaizskaramās tiesības ārstēties jebkurā vietā maskēs to, ka mājās šāda ārstēšana nav pieejama, — to nevar izskaidrot ar subsidiaritātes jautājumiem. Tas maskēs arī to ļaužu intereses, kuri tīko spekulēt ar veselību, nodrošinot lielus darījumus apdrošināšanas sabiedrībām un palielinot iedzīvotāju izdevumus un Eiropas veselības tēriņus.

Direktīvā, manuprāt, ir kļūdas, jo tajā nav pievērsta uzmanība saskaņošanai un pakalpojuma universalitātei, kas jānodrošina Eiropai, un tās pamatā nav uzskats, ka tiesības uz veselības aprūpi ir jāgarantē valsts sektoram, nevis cilvēku iespējām saņemt privātu apdrošināšanu. Arodbiedrību bažas ir ļoti pamatotas, un mēs pievienojamies viņu bažām.

Derek Roland Clark, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Šīs tiesību aktu paketes galvenā iezīme — ceļošana, lai saņemtu nestacionāru aprūpi ārpus paša valsts, — ir pacienta valsts finansējums, taču tas ir ierobežots līdz tādai summai, kādi būtu izdevumi šajā valstī. Tādēļ pastāv priekšrocības, dodoties uz valsti, kurā ārstēšana ir lētāka, ja vien tā ir labāka. Veselības tūristiem vajadzēs noskaidrot atšķirību starp izdevumiem valstī, kurā notiek ārstēšana, un pacienta valsts finansējuma bāzi. Jā, galu galā pacienta valsts samaksā ceļa izdevumus, taču šis valsts līmenī, ļaujot veselības tūristam pašam sameklēt līdzekļus ārstēšanas un, iespējams, ceļojuma papildu izdevumu samaksai. Nabadzīgākie to nevar atļauties, un viņiem atliek tikai ārstēšanas zemākie standarti. Bagātie to var darīt, taču viņi, iespējams, vienalga meklēs privātu aprūpi. Runājot par gaidītāju rindām, tad, ja kādā valstī veselības aprūpe ir sliktā un dārga, veselības tūristi šo valsti, iespējams, neapgrūtinās, bet tās valstis, kur veselības aprūpe ir lēta un laba, drīz vien varētu izjust pārslodzi. Tādēļ tas rada divu līmeņu veselības aprūpi. Vai tas ir tas, ko dēvē par blakusefektu?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Četri no katriem simt Eiropas iedzīvotājiem dodas ārstēties uz ārzemēm; manuprāt, tas liecina par trūkumiem vietējā mērogā un pakalpojumu nepietiekamību. Itālijas veselības aizsardzības dienests tērē ap EUR 40 miljoniem gadā tiem itāļiem, kuri ārstējas citās valstīs, un šajā summā acīmredzot nav iekļauta privātā apdrošināšana.

Kas to izraisa? Bez šaubām, ļoti garās rindas, gaidot pakalpojumus. Piemēram, Itālijā priekšdziedzera operācija cilvēkiem ir jāgaida 300 dienas, un aksiālā datortomogrāfija ļoti bieži jāgaida mēnesi vai ilgāk. Otrkārt, par tādiem pakalpojumiem kā zobārstniecība un plastiskā ķirurģija ir jāsamaksā Itālijā, nevis citās valstīs. Treškārt, — un es aicinu visus pievērst tam uzmanību — cilvēki dodas uz ārzemēm, lai izmantotu tādas metodes, piemēram, maksīgo apaugļošanu, kas viņu pašu valstīs ir aizliegtas vai daļēji aizliegtas, vai pat pilnīgi pretlikumīgas, kā tas ir gadījumā ar donoru orgānu pirkšanu, — viens bēdīgs piemērs ir Indija, bet tikpat bēdīgi gadījumi noteikti varēja būt arī citās valstīs pirms to pievienošanās Eiropas Savienībai.

Rezultātā cilvēki nolēma pievērsties veselības tūrismam, jo tiek piedāvāti augstas kvalitātes un lētāki pakalpojumi; tomēr daudzos gadījumos, manuprāt, ir jāpastiprina Eiropas Savienības pārraudzība gan kā garantija patērētājiem, gan vienlīdzīgas konkurences bāzes nodrošināšanai. Sniegto pakalpojumu sociālais fons nereti ir sabiedriskā un privātā sektora sajaukums arī tajās valstīs, kuras nesen ir pievienojušās Eiropas Savienībai, un tādēļ, *Vassiliou* kundze, es iesaku papildus tiem principiem, kuriem jūs esat pievērsusi uzmanību, stingri pārraudzīt atbilstību pašreizējiem noteikumiem, kuros noteikta obligāta izejvielu izmantošana, CE marķējums un dokumentu atbilstība, jo ir nepieciešams garantēt medicīnisko ierīču un ārstēšanas derīgumu veselībai. Neaizmirsīsim, ka vienmēr ir kāds...

Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, ministres kundze! Tagad mums, parlamentāriešiem, ir iespēja parādīt, ka mēs esam tieši tādi – Eiropas parlamentārieši, ka mēs aizstāvam Līgumu un tā piešķirtās tiesības, ka mēs izdodam likumus, domājot par pacientu labākajām interesēm, un nevis lai aizsargātu un atbalstītu protekcionismu, kas reizēm pavīd debatēs. Ka mēs cenšamies atrast pievienoto vērtību sadarbībai, lai sniegtu mūsu pacientiem iespējami vislabāko aprūpi, lai kur viņi arī būtu.

Priekšlikums, ar kuru mūs iepazīstināja komisāre *Vassiliou* kundze, ir labs sākumpunkts, un tas ir jāvērtē ļoti atzinīgi. Mums ir jāpabeidz viņas iesāktais un jānovērš nevajadzīgu birokrātisku šķēršļu izveide. Paskaidroju – tas nozīmē, ka dalībvalstīm nav tiesību bez iemesla aizkavēt brīvu pārvietošanos. Iepriekšēju atļauju var pieprasīt tikai izņēmuma gadījumos – ja tie ir norādīti Komisijas sarakstā vai ja pastāv pacientu masveida izejlošanas draudi, kas grautu veselības aprūpes sistēmu. Doma, ka šo atļauju varētu ieviest tādēļ, ka daži pacienti ir izvēlējušies aprūpi ārzemēs, ir ārkārtīgi mazticama. Tādējādi sākumpunkts ir – nekādu iepriekšēju atļauju. Viss cits būtu pretrunā ar Līgumu.

Nākamais posms optimālas aprūpes nosacījumu izveides darbā ir direktīvas precīza īstenošana. Slimniekiem nav jāvēršas tiesā, lai apstiprinātu savas tiesības un dzirdētu nepamatotas prasības par iepriekšējās atļaujas anulēšanu. Eiropas Kopienas Tiesa lems par labu pārvietošanās brīvībai, bet par kādu cenu, ja runājam par to pacientu naudu un veselību, kuri katru reizi ir spiesti pieprasīt savu tiesību īstenošanu! Es tiešām ceru, ka mēs varam izvairīties no šādas pieredzes un aicinu kolēģus deputātus un priekšsēdētāju palīdzēt mums; esmu pilnīgi pārliecināta, ka komisāre mūs atbalstīs.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Bachelot-Narquin* kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Pēc mana pašiniciatīvas ziņojuma par veselības aprūpes pakalpojumiem, ko Parlaments pieņēma 2007. gada 23. maijā, kā daļu no tiesību aktu paketes sociālajā jomā Komisija tagad ierosina direktīvu, kas vērsta tikai uz pacientu tiesībām attiecībā uz veselības pārrobežu aprūpi.

Tādēļ man ļoti žēl, ka šis teksts nav pietiekami vērienīgs, un tajā nav ņemtas vērā daudzas iekšējās problēmas, kas jāatrisina, lai apkarotu pieaugošo nevienlīdzību veselības aprūpes nozarē, piemēram, iedzīvotāju novecošanās, ģeogrāfisko nošķirtības un medicīniskās demogrāfijas problēmas. Tādēļ jautājumā, kas ir tik ārkārtīgi svarīgs Eiropas iedzīvotājiem, Padome un Parlaments nevar vienkārši kodificēt Eiropas Kopienas Tiesas spriedumus. Mums ir jāatrod zināms līdzsvars, kas aizsargās gan pacientu – kuri nav tikai patērētāji – tiesības uz pārrobežu aprūpi, gan visiem vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai aprūpei, ar atbildību, kuras pamatā ir solidaritāte, lai nodrošinātu sociālo un teritoriālo kohēziju un subsidiaritātes principa ievērošanu. Joprojām pastāv satraucoša pelēkā zona attiecībā uz definīcijām, piemēram, „iepriekšējās atļaujas” un stacionārās aprūpes koncepcija. Šeit mums ir vajadzīga skaidrība, lai neatvērtu durvis diskriminācijai, kas varētu kļūt par iemeslu divu ātrumu veselības aprūpes sistēmai Eiropā nevis radīt pievienoto vērtību.

Veselībai nav cenas, bet tai ir izmaksas; no otras puses, šī direktīva – un tas ir labi – apstiprina gan subsidiaritātes principu, gan nepieciešamību pēc ciešākas sadarbības, lai tuvinātu medicīniskās pētniecības tīklus un pacientu informācijas centrus.

Debates sāksies; tām ir jābūt nevis neapdomātām, bet visaptverošām un auglīgām debatēm, un tajās jāpiedalās visām ieinteresētajām pusēm, lai veidotu patiesu Eiropas sociālo modeli.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Kāpēc pacientam ir jāzaudē redze, gaidot kataraktas operāciju, piemēram, AK, ja to varētu veikt citā dalībvalstī. Un kāpēc cilvēks, kurš, mokoties sāpēs, gaida gūžas operāciju, nevarētu izmantot priekšrocības, ko dod gaidītāju rindu neesība dažās dalībvalstīs – reizēm pat par zemāku cenu nekā paša valstī? Un kāpēc dažiem sirds slimniekiem ir mēnešiem ilgi jāgaida artēriju atbrīvošanas operācija, ja patiesībā pēc šādas gaidīšanas nav nekādas vajadzības?

Ja ārsts iesaka ārstēšanu un to nevar nodrošināt mājās, tad mums ir vajadzīga tiesiska sistēma, kas nodrošinātu iespēju meklēt ārstēšanu kaut kur citur. Pārāk bieži vistrūcīgākie cilvēki sastopas ar diskrimināciju un nevienlīdzību piekļuvē veselības aprūpei. Tāpēc mums ir jānodrošina dalībvalstīm iespēja pirms ārstēšanas atļaut veikt šo ārstēšanu citā valstī. Mums nav jāierobežo veselības aprūpe tikai līdz tiem, kuri to var atļauties.

Šī direktīva nedrīkst apdraudēt arī to slimnieku aprūpes līmeni, kuri izvēlas palikt mājās. Mums ir jānodrošina, lai pastāvētu garantijas, kas izvirza pirmajā vietā pacientu tiesības un drošību. Tādēļ ir ļoti svarīgi izveidot pacientu slimības vēsturu apmaiņas sistēmu starp viņu pašu valsti un valsti, kurā viņi ārstējas.

Turklāt mums ir jāizstrādā kompensāciju sistēma pacientiem, kuri cietuši novēršamu kaitējumu, ārstējoties citā ES valstī. Attiecībā uz labākās prakses apmaiņu es atzinīgi vērtēju direktīvas projekta 15. pantu, kurā aicina izveidot Eiropas references tīklus. Šie izcilības centri varētu būt noderīgs zināšanu un informācijas apmaiņas un apmācības veids. Pārāk bieži mēs redzam veselības aprūpē iegūtas infekcijas vai norādījumus par vēža pārbaudēm; atbilde ir mūsu durvju priekšā, un ir pienācis laiks, lai mēs efektīvāk sāktu mācīties viens no otra.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Galvenās problēmas veselības aprūpē, ar kurām mēs sastopamies šodien, ir vecāku cilvēku veselības uzlabošana, gatavošanās darbam ar geriatriskām slimībām saistībā ar iedzīvotāju novecošanos, vispārēja piekļuve pienācīga līmeņa veselības aprūpei, valsts veselības aprūpes sistēmu finansiālās stabilitātes nodrošināšanai, īpašu uzmanību pievēršot invalīdu, bērnu, vecu un trūcīgu cilvēku piekļuvei veselības aprūpei un garantējot pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē, izveidojot slimības vēsturu elektronisko pārrobežu apmaiņu un vienlaikus nodrošinot personas datu aizsardzību un labus darba apstākļus aprūpes nozares darbiniekiem.

Tiesību aktu paketē sociālajā jomā ierosinātie konkrētie pasākumi šo problēmu risināšanai, piemēram, sagatavot komunikē par novecojošās sabiedrības vajadzību izpildi vai sagatavot zaļo grāmatu par veselības aprūpes nozares darbiniekiem, dod mums zināmas cerības, ka mēs nepaliksim tikai vēlmju izteikšanas stadijā. Priecājos redzēt, ka tik liela uzmanība tiek pievērsta pārrobežu veselības aprūpei, kas ir tik svarīga šajā migrācijas pieauguma laikmetā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Priekšsēdētāja kungs! Šī direktīva nozīmē, ka ES tiks piešķirta lielāka vara pār veselības aprūpi, un es ieilstu pret šīs jomas atvēršanu ES likumdošanai. Veselība ir un tai joprojām ir jābūt valsts prerogatīvai. Doma par to, ka pacientiem jāiesaistās sava veida veselības aprūpes tūrismā, ir nepareiza prioritāšu noteikšana mūsu kopīgajos veselības aprūpes resursos. Jaunais pamatprincips, ka mums ir jābūt tiesībām bez iepriekšējas atļaujas saņemt aprūpi citā ES valstī, paver ceļu uz aprūpi jauniem, lingvistiski apdāvinātiem un nosacīti veseliem cilvēkiem un rada draudus, ka tiks atņemti līdzekļi tiem, kuriem aprūpe vajadzīga vairāk, piemēram, mūsu vecajiem cilvēkiem un cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem. Bez šaubām, ikvienam ir jābūt tiesībām uz aprūpi citā ES valstī slimības gadījumā, bet šādas tiesības mums jau ir, un nav vajadzīgi jauni ES tiesību akti šajā jomā. Veselības aprūpe joprojām ir valsts politikas nozare.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi vēlamies saņemt visātrāko un vislabāko ārstēšanu, kad esam nopietni saslimuši, taču es negribu redzēt amerikāņu modeli, kad pārtikuši iedzīvotāji saņem vislabāko aprūpi un neaizsargātie sabiedrības locekļi, ja viņiem paveicas, otrās šķiras palīdzību. Ja viņiem neveicas, viņi vispār nedabū neko. Tādēļ mums ir jānosaka daži pamatprincipi. Visiem iedzīvotājiem ir jābūt brīvai un vienlīdzīgai piekļuvei veselības aprūpes pakalpojumiem, un cilvēki ir jāārstē pēc kārtas un vajadzības. Tas nozīmē, ka valsts iestādei ir jāveic novērtējums un jānodrošina, lai to, kas ir „kārtā” un kas ir „vajadzība”, noteiktu profesionāli mediķi. Vispirms ir jāārstē visslimākie nevis visbagātākie. Turpmākais ceļš uz brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi veselības pakalpojumiem visiem iedzīvotājiem varētu būt kontrole pār valsts ieguldījumiem ārstēšanā privātās slimnīcās un pār nodokļu atlaidēm privātai veselības apdrošināšanai. ES tiesību akti ir jāvērs nevis ideoloģiski zinātniskā virzienā, pamatojoties uz iekšējo tirgu, bet gan uz elastīgas Eiropas sistēmas izveidi, kas garantē Eiropas iedzīvotāju minimālās tiesības attiecībā uz ārstēšanu.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Direktīva par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē risina sasāpējušu problēmu.

Šī problēma ir konflikts starp veselības aprūpes sistēmu subsidiaritāti un Eiropas Savienības iedzīvotāju tiesībām uz brīvu pārvietošanos un arī uz cilvēka pamattiesībām uz piekļuvi veselības aprūpei. Ikvienam kādas dalībvalsts iedzīvotājam ir tiesības brīvi pārvietoties, un viņa veselība pārvietojas reizē ar viņu. Ja cilvēkam nebūtu piekļuves veselības aprūpes pakalpojumiem, viņš sastaptos ar ievērojamiem šķēršļiem, kas

ierobežo pārvietošanās brīvību. Pakalpojumu pilnīga vienlīdzība nav iespējama atšķirīgo nodokļu dēļ, ko maksā par veselības aprūpes pakalpojumiem dažādās valstīs, un arī ārstēšanas cenu atšķirību dēļ.

Kaut gan daudzi politiķi, sevišķi no austrumiem, raizējas par veselības tūrisma uzplaukumu, viņu bailes ir nepamatotas. Slimniekam ir ļoti svarīgi būt kopā ar tuviniekiem un neizjust valodas barjeru. Pacienta un ārsta attiecības ir ļoti sarežģītas. Ārstēšanas panākumi ir daļēji atkarīgi no pacienta ticības ārstam vai ārstniecības iestādei. Slimnieka gatavība ceļot, lai ārstētos ārzemēs, ir atkarīga no slimības smaguma. Ja ir runa par ārstēšanu, lai glābtu dzīvību, vai par smagas slimības ārstēšanu, nekādi citi šķēršļi nav svarīgi.

Manuprāt, būtu vēlams, lai ar šiem jautājumiem nodarbotos Eiropas Parlaments nevis Eiropas Kopienų Tiesa. Skumji, ka mēs, būdami iedzīvotāju pārstāvji, uzskatām, ka mums ir grūtāk pieņemt lēmumus nekā Eiropas Kopienų Tiesai, kura līdz šim katrā lietā ir atzinusi, ka pacientam ir taisnība.

Nobeigumā es gribētu teikt vēl kaut ko. Daudzi kolēģi runā par bagātajiem un nabagajiem. Man kā ārstei eksistē tikai pacients. Man nav svarīgi, vai viņam pieder Fords, vai arī viņš ir bezpajumtnieks.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms atļaujiet man pateikt, cik ļoti es priecājos šodien redzēt mūsu vidū kādreizējo kolēģi *Roselyn Bachelot* un atkal dzirdēt viņu sakām, ka Eiropas iedzīvotājs ir svarīgāks par visu. Šis tiesību akts demonstrē šo akcentu. Apsveicu arī komisāri *Vassiliou* kundzi, kura ir izskatījusi šo ārkārtīgi sarežģīto tiesību aktu.

Ar šo dokumentu mēs, Eiropas Parlaments, Eiropas Komisija un Padome, tiešām kaut ko darām cilvēku labā. Šī direktīva sniedz tiesisku aizsardzību mobilitātei un vienlaikus nodrošina tiesisku pamatu pašreizējām ierosmēm pārrobežu veselības aizsardzības jomā.

Bet ja mēs salīdzinām šo direktīvu ar agrākajiem variantiem, pret kuriem bija iebildumi, es redzu, ka tagad lielāka uzmanība ir pievērsta nevis veselības aprūpes pakalpojumiem, bet gan pacientu mobilitātei, un tā iemesls ir vēlme joprojām apmierināt dalībvalstis. Man par to ir sakāms viens otrs kritisks vārds. Pierobežas apgabali, kuri jau ir īstenojuši dažas labas ierosmes veselības aprūpes jomā, – piemēram, vienošanās par sadarbību starp Āhenes Universitātes klīniku [*Universitätsklinikum Aachen*] un Māstrihtas Akadēmisko slimnīcu [*Academisch Ziekenhuis Maastricht*] manā provincē Limburgā, kas kā daļa no Māsas – Reinas eiroreģiona ļoti gribētu kļūt par izmēģinājuma apgabalu – kļūst pārāk atkarīgi tikai no mobilitātes un tādējādi no apdrošinātāju kaprizēm vai valsts varas iestāžu labvēlības vai nelabvēlības, jo uzmanības centrā vairs nav pats pakalpojums. Mums uzmanīgi jāizpēta 13. pants, lai izlemtu, kā panākt daudz lielāku reģionālo sadarbību. Un kamēr es runāju par šo tēmu, atļaujiet man, komisāres kundze, norādīt, ka mēs, Māsas – Reinas eiroreģions, ļoti vēlamies kļūt par izmēģinājuma apgabalu.

Otrkārt, pacientu iesaistīšana valsts kontaktpunktu izveidē. Šajā sakarā *Schmidt* kundze ir sākusi lielisku iniciatīvu Vācijā, un mums ir jāskatās, kā varētu to ciešāk saistīt ar mūsu plašākiem plāniem.

Vēl viens punkts ir ārstniecības veidi, „uz kuriem jāattiecinā stacionārās aprūpes definīcija un kuru veikšanai nav nepieciešama pacienta diennakts uzturēšanās aprūpes vietā”, lai izslēgtu no šīs direktīvas dažas funkcijas. Arī tas ir rūpīgi jāapsver, jo mēs nevaram pieļaut situāciju, kad pārāk stingra šī saraksta interpretācija izslēdz tāda veida kopējus pasākumus, par kādiem es nupat runāju. Ir ļoti svarīgi zināt, ka efektīva sadarbība nevis sadārdzina, bet gan palēnina klīniskās izcilības centrus, un tie kļūst pieejamāki iedzīvotājiem. Galu galā, tas ir mūsu mērķis.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Vassiliou* kundze, ministre *Bachelot-Narquin* kundze! Eiropai ir svarīgs pienākums palīdzēt nodrošināt augstas kvalitātes un lētu veselības aprūpi katram iedzīvotājam, ja iespējams, tuvu mājām, vai, ja vajadzīgs, ārzemēs. Tādēļ esmu ļoti pateicīga jums, komisāres kundze, par šo ierosmi, kurai, bez šaubām, ir daudz pozitīvu aspektu attiecībā uz kvalitātes un drošības garantēšanu, informāciju pacientam, plašāku Eiropas sadarbību, e-Veselību, references tīkliem un tā tālāk.

Ministres kundze, es piekřitu arī jūsu teiktajam, ka nav labi atstāt lēmumus par pacientu mobilitāti Eiropas Kopienų Tiesas ziņā un ka šajā jomā ir vajadzīgi tiesību akti. Es pievienojos arī *Bowis* kunga un *Lambert* kundzes viedoklim, ka mums, iespējams, vajadzētu domāt par labāku līdzsvaru jautājumā par iepriekšēju atļauju pacientu mobilitātei, jo šādas iepriekšējas atļaujas ir svarīgs dalībvalstu plānošanas un politikas instruments.

Atliek vēl daži citi jautājumi, komisāres kundze, par iekasēto samaksu un to, kā novērst pacientu mobilitātes izraisītas rindas dažās valstīs. Taču esmu pārliecināta, ka mēs spēsim atrisināt šos jautājumus un novērst bažas, jo turpināsim direktīvas apspriešanu.

Vēlreiz pateicos par ierosmi, komisāres kundze! Un mēs ar nepacietību gaidām sadarbību ar jums, ministres kundze!

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Šā gada sākumā es vadīju daudzas konsultatīvas sanāksmes savā vēlēšanu apgabalā saistībā ar ES politiku sociālajā jomā, un šīs sanāksmes deva materiālu Komisijas konsultācijai par sociālās realitātes pārskatīšanu.

Man bija pilnīgi skaidrs, ka iedzīvotāji ļoti vēlas, lai ES vairāk iesaistītos sociālajā politikā, un tajā, bez šaubām, ir iekļauta arī pacientu mobilitāte. Tiesām, aicinājumu pēc sociālākas Eiropas pastiprināja Lisabonas līguma kampaņa, un šī Komisijas reakcija, kaut arī tā nenovērš visas iedzīvotāju bažas, ir savlaicīgs solis pareizajā virzienā.

Es, protams, atzinīgi vērtēju priekšlikumus par pacientu mobilitāti, tomēr es piekrītu dažiem iepriekšējiem runātājiem, ka vēl ir jānoskaidro ļoti daudzi jautājumi, it īpaši jautājums par iepriekšēju atļauju.

Taču galarezultāts ir tāds, ka pacientiem ir jāatrodas jebkuras politikas centrā un viņiem nevajadzētu raizēties par izdevumiem, drošību un kvalitāti.

Tajā pašā laikā pacientiem ir jāzina viss par viņu tiesībām, jo tiesiskā nenoteiktība vienmēr nelabvēlīgi ietekmē tos cilvēkus, kuriem nav daudz personīgo līdzekļu.

Nobeigumā: Francijas prezidentūra iepriekš minēja, ka daži cilvēki būs vīlušies par to, ka nav skarts aprūpes nozares darbinieku mobilitātes jautājums. Es esmu viena no šiem cilvēkiem. Ja mēs gribam novietot pacientus jebkādas politikas centrā, tad pacientu drošība ir vissvarīgākais, un tādēļ mums ir jāizveido standartizēta ES sistēma aprūpes nozares darbinieku akreditācijai.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Runājot šajās debatēs, es gribētu pateikt, ka no jauno dalībvalstu viedokļa ir svarīgi saglabāt iespēju valsts līmenī noteikt ierobežojumus attiecībā uz veselības aprūpes izmantošanu ārzemēs galvenokārt tādēļ, ka šajās valstīs veselības aprūpei nav piešķirts pietiekams finansējums. Tāpat ir ārkārtīgi svarīgi, lai līdz tam laikam, kad atšķirības starp veco un jauno dalībvalstu attīstības līmeni būs ievērojami samazinājušās, tiktu piemērots princips, ka pacientam ir tiesības uz izdevumu atmaksāšanu tādā apmērā, kas nepārsniedz summu, kas tiktu samaksāta, ja pacients būtu izmantojis veselības aprūpi savā valstī.

Nobeigumā ir vērts uzsvērt, ka ierosinātie risinājumi, it īpaši attiecībā uz Eiropas references tīklu izveidi un arī Eiropas Veselības tehnoloģijas novērtēšanas tīkliem, dod iespēju paaugstināt medicīniskās aprūpes standartus un efektīvāk izlietot līdzekļus veselības aprūpei Eiropas Savienībā.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Dāmas un kungi! Esmu pārliecināts, ka jūs zināt gaidāmās Čehijas prezidentūras lozungu „Eiropa bez barjerām”. Saistībā ar to es priecājos, ka Komisija sadarbībā ar Eiropas Kopienu Tiesu spēja izvirzīt priekšlikumu, kas lauž vienu no barjerām, proti, veselības aprūpes sniegšanu. Es atzinīgi vērtēju to, ka, pateicoties līdz šim notikušajām sarunām, iedzīvotāji ir nonākuši tuvāk risinājumam. Es kā ārsts vēlos, lai vajadzīgos dokumentus pieņem pēc iespējas drīzāk, tomēr es saprotu, ka šis jautājums ir tik sarežģīts, ka šeit īsti vietā ir senā romiešu paruna „Steidzies lēnām!”. Pašlaik, manuprāt, ir jāapspriež šādi galvenie jautājumi. Pirmkārt, mēs visi esam vienisprātis, ka ir jānodrošina to pacientu tiesiskā aizsardzība, kuriem ir tiesības uz veselības aprūpi Eiropas Savienībā, ievērojot Eiropas Kopienu Tiesas spriedumus. Otrkārt, šajā direktīvā nav iespējams noteikt jaunas atbildības jomas Komisijai, jo tās nav svarīgas. Treškārt, es uzskatu par kļūdu to, ka direktīvas teksts galvenokārt ir vērsts uz to pacientu pārvietošanos, kuriem nav vajadzīga neatliekama veselības aprūpe, kaut gan direktīvas galvenais mērķis bija nodrošināt medicīnas pakalpojumu brīvu apriti. Turpmākās debates dod iespēju ne tikai Čehijas prezidentūrai, bet arī Eiropai.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs! Es gan ar prieku gaidu, gan baidos no pārrobežu veselības aprūpes direktīvas.

Es to gaidu, jo pazīstu tik daudz cilvēku, kuri ir vēl smagāk sakropļoti, un tik daudz cilvēku, kuri ir miruši, jo viņiem nācās ilgi gaidīt ārstēšanu Īrijas valsts slimnīcās. Tāpēc doma, ka mani vēlētajiem varēs ņemt savas slimības vēstures un ceļot bez pašreizējās iepriekšējās atļaujas – šķēršļa, ko rada E112 sistēma, – lai nekavētos ārstētos, ir brīnīšķīga. Es noteikti ieteikšu tā rīkoties tiem maniemi vēlētajiem, kuri spēj ceļot.

Taču es zinu arī to, ka tas saasinās problēmas Īrijas veselības aprūpes sistēmā, un es baidos par tiem, kuri nevar ceļot un kuriem ir jāpaļaujas uz šo veselības aprūpes sistēmu.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Šis ir jautājums par personas tiesībām meklēt veselības aprūpi tur, kur ir pieejama laba aprūpe. Šodien Eiropas Apvienotās kreiso grupas pārstāve *Eva-Britt Svensson* šeit teica, ka tas radīs veselības aprūpes tūrismu. Es vēlētos viņai pateikt, ka tad, kad slimi cilvēki meklē aprūpi, viņi to dara tādēļ, ka viņiem sāp, viņi cieš, viņiem ir bojāta veselība, un viņiem vajadzīga aprūpe. Tam nav nekāda sakara ar tūrismu.

Galu galā, tas ir jautājums par birokrātijas varas pretnostatījumu cilvēka tiesībām. Tas ir jautājums par to, vai vecās robežas ir jāizmanto kā barjeras cilvēkiem, kuri meklē veselības aprūpi, vai arī mūsdienu Eiropas atvērtība ir jāizmanto visiem Eiropas iedzīvotājiem, lai saņemtu vislabāko iespējamo aprūpi. Bija derīgi dzirdēt kreiso grupas domas, bet tā kā manā priekšā sēž sociāldemokrātu pārstāvis *Jan Andersson*, un viņš ir runātāju sarakstā tieši aiz manis, būtu interesanti dzirdēt, vai viņš piekrīt *Eva-Britt Svensson* viedoklim, ka slimi cilvēki, kuri lūdz aprūpi, nodarbojas ar veselības aprūpes tūrismu. Vai viņš tāpat kā *Eva-Britt Svensson* grib uzbūvēt dažādus šķēršļus, vai arī jūs, sociāldemokrāti, strādāsiet, lai nodrošinātu mums iespējami vislielāko atvērtību, kad pacientiem nav jālūdz varas iestādēm atļauja ārstēties? Šis, *Jan Andersson*, ir jautājums par sociālu Eiropu. Runa ir nevis par to, kā atsevišķiem lēmējiem noteikt, ko citi drīkst darīt, bet gan par to, kā cilvēks var saņemt vislabāko veselības aprūpi. Jūsu kārta, *Jan Andersson*!

Jan Andersson (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Atļaujiet man īpaši sveikt *Bachelot-Narquin* kundzi! Agrāk mēs labi sastrādājāmies, un es ceru, ka mēs to darīsim arī turpmāk. Laipni lūdzam Parlamentā! Īsa piezīme *Hökmark* kungam – šis nav vietējās debates. Es nesaskaņoju savu viedokli ar *Svensson* kundzi, man labāk patīk veidot to pašam.

Es atzinīgi vērtēju šo direktīvu vairāku iemeslu dēļ. Mums ir vajadzīga skaidrība tiesiskajā ziņā. Man šķiet, ka tā ir labāka nekā iepriekšējais projekts. Ievērojamas priekšrocības ir piešķirtas tieši tiem cilvēkiem, kuri dzīvo pierobežas apgabalos – tādiem kā es. Tādējādi es gribētu norādīt arī to, ka ir svarīgi piesaistīt šos regulējumus dažādām sistēmām visā Eiropā attiecībā uz organizāciju, finansējumu un tamlīdzīgiem aspektiem.

Ir viens aspekts, kuram jāpievērš īpaša uzmanība. Tā ir vienlīdzība. Mēs zinām, ka veselības aprūpē pastāv prioritāšu noteikšana, tomēr ir svarīgi, lai visi cilvēki tiktu ārstēti vienlīdzīgi un lai kādam nebūtu priekšrocību līdzekļu dēļ, un ir svarīgi, lai mēs varētu apvienot šos aspektus pārrobežu aprūpē. Nozīmīgs ir arī jautājums par iepriekšēju atļauju. Šis jautājums ir jāapspriež turpmāk. Direktīvā noteiktais limits nav labs. Stacionārā aprūpe, nestacionārā aprūpe – atšķirības starp valstīm ir ievērojamas, un modelis laika gaitā mainās. Mums ir jāatrod citi kritēriji. Es ar prieku gaidu sadarbību. Mūsu komiteja nodarbosies ar sociālās drošības sistēmas finansējuma jautājumiem, kas ir daļa no šīs sadarbības. Es ceru uz sadarbību ar citām komitejām šajā jautājumā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pacientiem vissvarīgākais ir saņemt labu, drošu un lētu aprūpi, un visbiežāk viņi vēlas to saņemt iespējami tuvu mājām. Citiem vārdiem sakot, ir pienācīgi jāsniedz valsts veselības aprūpes pakalpojumi.

Tomēr mums iesniegto Komisijas priekšlikumu vajadzētu vērtēt atzinīgi. Ir svarīgi, lai aprūpe un ārstēšana būtu pieejama arī citā valstī. Tas nodrošinātu lielāku izvēles brīvību, norādījumi un ieteikumi kļūtu skaidrāki, un vienlaikus noskaidrotos arī drošības un veselības jautājumi. Tātad pacientiem tas nāktu par labu.

Dalībvalstīm šis jautājums ir mazliet sarežģītāks, jo direktīva nevar labi darboties, kamēr Eiropas Savienības dalībvalstu sociālās labklājības un veselības aprūpes elektroniskās sistēmas nav savstarpēji sakritīgas. Mēs zinām, ka pašlaik tās tādas nav, un direktīvas īstenošana dalībvalstīm prasīs daudz. Mums jānodrošina, lai tad, kad direktīva būs pieņemta, tas nozīmētu arī to, ka pacientu dati var brīvi pāriet no vienas sistēmas otrā un tiek garantēta informācijas aizsardzība un pacienta drošība. Pacients ir vissvarīgākais.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Ceļš uz elli ir bruģēts ar labiem nodomiem, un nav jābūt profesoram, lai paredzētu, kāds rezultāts būs šim priekšlikumam tā pašreizējā formā. No vienas puses, būs „A komanda”, kurā tiks iekļauti turīgi, labi izglītotie un tie, kuriem ir tiesības uz sakariem – vispārēji runājot, viss šis Parlaments. Mēs varam apiet gaidītāju rindu mūsu dzimtajā valstī un izvēlēties ES labākos speciālistus – jo mēs varam atļauties tērēt naudu par ārstēšanu, mēs varam atļauties ceļojumu un citus papildu izdevumus. Otrajā pusē būs nabadzīgie un neprivileģētie. Viņiem atļauts stāvēt rindas beigās, un kad beidzot pienāk viņu kārta, viņi saņem ārstēšanu, kuru mēs, bagātākie, neesam gribējuši. Īpašos gadījumos ES dēvē sevi par Amerikas Savienoto Valstu alternatīvu, taču lieta tāda, ka ES arvien vairāk līdzinās Amerikas Savienotajām Valstīm – tajā skaitā arī veselības aprūpes jomā. Mūsu grupa atbalsta cilvēku brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi vajadzīgajai ārstēšanai, tādēļ mēs noraidām šo priekšlikumu.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Eiropas sociālā ainava ir mainījusies. Mēs sastopamies ar jauniem izaicinājumiem, kuriem vajadzīga Eiropas sociālā modeļa maiņa. Mainās arī Eiropas veselības aprūpes aina. Pieaug gan dažu slimību veiksmīgas izārstēšanas gadījumu skaits, gan pašreizējo veselības aprūpes sistēmu finansējums. Tomēr iedzīvotāji sastopas ar milzīgām atšķirībām veselības aprūpes kvalitātē gan starp dalībvalstīm, gan starp cilvēkiem. Vēža slimnieku izdzīvošanas gadījumu skaits dažādās dalībvalstīs atšķiras gandrīz par 10 %.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas nodomu rūpīgāk izpētīt veselības aprūpes jautājumu saistībā ar atjaunoto sociālo programmu. Taču tajā pašā laikā man žēl, ka arvien pieaugošā uzmanība, kas pievērsta ar iedzīvotāju veselību saistītajām tiesībām, ir radusies tikai Eiropas Kopienas sprieduma rezultātā. Es runāju kā cilvēks, kurš pats ir pārcietis vēzi un kurš zina gadījumus, kad vienā valstī pacientam pasaka „mēs neko vairs nevaram darīt jūsu labā”, bet viņš saņem efektīvu palīdzību citā valstī.

Pārvietošanās brīvība nozīmē iespēju izvēlēties. Iespēja izvēlēties rada lielāku konkurenci un tādējādi arī labāku kvalitāti, un, iespējams, mazākus izdevumus. Esmu pārliecināts, ka direktīva par pacientu mobilitāti uzmundrinās Eiropu un tai būs labvēlīga ietekme daudzējādā ziņā. Mūsu kopīgais mērķis ir veselība visiem. Direktīva par pārrobežu veselības aprūpi, bez šaubām, nozīmē ciešāku tuvību ar iedzīvotājiem, kurus interesē ne tik daudz diskusijas par kompetences jomām, cik visīsākais ceļš uz veselību – protams, skaidri norādīts ceļš.

Vislielākos panākumus gūst tāda Eiropas politika, kuru iedzīvotāji jūt savās kabatās, kā tas bija ar direktīvu par viesabonēšanu. Direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi iedzīvotāji kabatā nejutīs, vismaz sākumā nē, taču viņiem būs lielāka izvēle par to pašu naudu. Un tā nav slikta sajūta it īpaši tad, ja tā ir saistīta ar veselību.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, komisāres kundze! Runājot par sociālu Eiropu, mums vienmēr jāizvirza priekšplānā cilvēki un viņu rūpes. Izvirzīt priekšplānā nozīmē – mūsu galvenajai prioritātei ir jābūt veselības aprūpes sistēmai, kas nodrošina cilvēkiem iespējami labāko aprūpi uz vietas. Tā ir pirmā prioritāte. Tas ir nosacījums, kam ir jābūt mūsu pieejas pamatā šai direktīvai.

Tomēr pastāv daudzi citi apsvērumi, kuriem arī vajadzīgi citi risinājumi vai nu tāpēc, ka cilvēki ceļo vai strādā citās valstīs, vai tāpēc, ka viņiem ir retāk sastopamas slimības, vai tāpēc, ka viņi saņem labāku aprūpi citās valstīs. Tas nozīmē, ka šādos gadījumos ir jālikvidē šķēršļi mobilitātei un jānodrošina tiesiskās noteiktības izveide. Tā ir otrā prioritāte.

Trešā prioritāte – mums atkal un atkal ir jāatceras, ka saskaņā ar Eiropas līgumiem veselības aprūpe dalībvalstīs ir dalībvalstu iekšējā lieta, un mums tas ir jārespektē. Citiem vārdiem sakot, dalībvalstis ir atbildīgas par veselības aprūpes sistēmu organizāciju un finansējumu, un mūsu tiesību akti nevar darīt neko, lai to mainītu. Tas nav iespējams, mēs to nevaram, un mums nav nodoma to darīt, ja vien mēs kādreiz nākotnē nevienosimies par kopējas veselības politikas izveidi. Tas būtu ideālais scenārijs, taču baidos, ka mēs vēl esam ļoti tālu no tā, lai spertu šādu soli.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs priecājamies kopā ar Eiropas iedzīvotājiem, ka beidzot varam sākt šā priekšlikuma apspriešanu Parlamentā.

Man žēl, ka draudi, kurus PSE grupa pagājušā gada decembrī izteica Komisijai, izraisīja vairāku mēnešu ilgu strupceļu. Šis priekšlikums ir labs, un tas rada pievienoto vērtību Eiropas iedzīvotājiem. Mēs gribam redzēt pārrobežu tiesiskās drošības politisku izveidi, lai cilvēkiem vairs nevajadzētu vērsties Eiropas Kopienas Tiesā, lai īstenotu pamattiesības uz personas pārvietošanās brīvību.

Mēs apspriežam direktīvu par pacientu mobilitāti nevis par veselības aprūpes pakalpojumiem. Galvenā atbildība par veselības aprūpes sniegšanu, kvalitāti un finansēšanu joprojām jāuzņemas dalībvalstīm. Taču mēs zinām, ka ir vajadzīga plašāka dalībvalstu sadarbība veselības aprūpes jomā un lielāks Eiropas pārrobežu ieguldījums pētniecībā, galvenajā jomā – slimnīcu iekārtās un apgādē.

Šis ir jautājums par pacientu brīvu pārvietošanos. Mēs nejaucām, vai veselības aprūpes sistēmas un augstas kvalitātes veselības aprūpes pakalpojumus iespējams organizēt bez nevēlamiem blakusefektiem, mēs jautājam, kā to var paveikt. Mēs kustamies starp četriem poliēm – pacientu tiesībām, veselības aprūpes sistēmu aizsardzību, veselības apdrošināšanas sistēmu aizsardzību un veselības aprūpes pakalpojumu kvalitātes nodrošināšanu, finansējuma drošību un tiesisko noteiktību.

Pacientiem ir likumīgas priekšrocības izvēlēties veselības aprūpes pakalpojumus, kas viņam šķiet vislabākie. Lai pacientiem būtu tāda iespēja, mums ir vajadzīga tiesiska sistēma un tiesiska noteiktība. No vienas puses, lielākā daļa iedzīvotāju vēlas saņemt veselības aprūpes pakalpojumus iespējami tuvu mājām. Mums ir

problēma ar veselības aprūpes sistēmu finansēšanu dalībvalstīs. Tādēļ lielāka mobilitāte par to pašu cenu ir īstais ceļš. Mums ir jautājums par veselības aprūpes pakalpojumu kvalitātes nodrošināšanu. Mums ir jāsāk debates par Eiropas obligātajiem standartiem arī šajā jomā.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es pievienojos pārējo deputātu viedoklim, ka tas, ka šis priekšlikums beidzot ir gatavs, ir nozīmīgs sasniegums. Pamatā tas atbilst prasībām un realitātei, un tas nozīmē, ka mēs tiešām varam kaut ko darīt cilvēku labā.

Daži deputāti apgalvo, ka ārzemēs ārstēties varēs tikai turīgi cilvēki. Mūsu pienākums ir nodrošināt, lai veselības aprūpe ārzemēs būtu pieejama ne tikai visbagātākajiem, jo viņi var izmantot likumu, lai saņemtu dārgas procedūras. Pacienti ir tiesības uz skaidrību un tiesisku noteiktību, un mēs pie tā varam strādāt, tas ir mūsu darbs.

Šis priekšlikums noteikti ir ieguvums ES iedzīvotājiem. Tam, bez šaubām, ir trūkumi, un vēl ir jāveic daži uzlabojumi. Es domāju par jēdzienu „slimnīca”, „nestacionārā aprūpe” un citām definīcijām un par īpašu gadījumu noteikšanu, kad iespējams piešķirt iepriekšēju atļauju. Debātēs mums noteikti jāpievēršas šiem jautājumiem.

Tādēļ es ceru, ka mums būs mierīgas un pragmatiskas, nevis ideoloģiskas debates. Citus aspektus būs jārisina tiesību aktos, taču es nekādi nevaru piekrist tiem, kuri apgalvo, ka šis priekšlikums kaitē dalībvalstu iespējām pašām organizēt veselības aprūpi. Man šķiet, ka vissvarīgākais ir tas, lai mēs apspriestu šo priekšlikumu.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Eiropas Savienībā atbildība par veselības aprūpes sistēmām galvenokārt gulstas uz dalībvalstīm. Atbildība par veselības aprūpes un medicīnas pakalpojumiem tiek pilnībā atzīta saskaņā ar Līguma 152. pantu.

Šā priekšlikuma mērķis ir īstenot un nodrošināt pārredzamu sistēmu drošai, kvalitatīvai un efektīvai pārrobežu veselības aprūpei Eiropas Savienībā, vienlaikus garantējot augsta līmeņa veselības aizsardzību un pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu. Kaut gan es no visas sirds piekristu direktīvā izklāstītajiem nodomiem un mērķiem, man jānorāda uz dažiem priekšlikuma trūkumiem, kurus varētu novērst.

Daži baidās, ka šāda veida aprūpe varētu pakļaut pārmērīgam spiedienam dažu dalībvalstu veselības aprūpes sistēmas. Mums ir vajadzīga precīzāka aprūpes sniegšanas un atmaksāšanas definīcija saistībā ar atkārtotu hospitalizāciju, kaitējumiem un ārstēšanas izraisītām komplikācijām. Mums ir jānosaka izdevumu atmaksāšanas termiņš un tajā pašā laikā skaidri jānorāda, ka šī direktīva neaizņem un tās mērķis nav atrisināt ieilgušas problēmas veselības aprūpē tādās vietās, kur parasti saskaras veselības un sociālās sistēmas.

Jāprecizē apzīmējums „izdevīgs pacientam”. Vispirms ir jāņem vērā nevis subjektīvais izdevīgums, bet gan medicīniskie aspekti. Precizējot apzīmējumus „stacionārā aprūpe” un „nestacionārā aprūpe”, derētu precizēt arī apzīmējumu „specializētā nestacionārā veselības aprūpe”. Turklāt joprojām nav atrisināta problēma, kas saistīta ar citās valstīs izrakstīto recepšu atmaksāšanas metodi.

Dāmas un kungi! Tieši tāpat kā iepriekšējos gadījumos, kad mēs bijām liecinieki brīvas pārvietošanās ieviešanai, pastāv zināmas bažas. Tomēr, manuprāt, tās nav nepārvaramas.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ir teikts, ka veselības pakalpojumi ir Eiropas sociālā modeļa galvenais pīlārs. Tādēļ šķiet pilnīgi pareizi, ka mums ir jāpievēršas šim jautājumam, lai nodrošinātu augsta līmeņa veselības aizsardzību un visiem vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei; diemžēl teksts, kuru mēs apspriežam, šķiet, nav vērsts uz to.

Mēs nedrīkstam pieļaut direktīvas galvenā mērķa iznīcināšanu, un tas nozīmē, ka saistībā ar pārvietošanās brīvību ir jāgarantē iedzīvotāju tiesības izmantot veselības pakalpojumus Eiropas Savienībā. Praksē šo tekstu var uzskatīt par instrumentu, kas paredzēts veselības tirgus atvēršanai Kopienas līmenī, par kaut ko ļoti atšķirīgu, par tādu, kas tikpat labi var novest pie tiesībām uz veselību tikai pārtikušajiem.

Tekstā paredzēts, ka tiek atmaksāti tikai veselības pakalpojumu izdevumi, salīdzinot ar izdevumiem izcelsmes valstī, neņemot vērā ceļojuma un uzturēšanās izmaksas uzņēmējvalstī. Ir apspiesti arī citi kritiskie punkti, sākot no nepieciešamības nodrošināt pakalpojumu standartus Kopienas mērogā līdz svarīgajam jautājumam par informāciju.

Tādēļ es uzskatu, ka ir vajadzīgi detalizētāki apsvērumi, lai mēs kopā varētu mēģināt sniegt Eiropas iedzīvotājiem atbildes, kuru joprojām nav pašā direktīvā.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Vispirms es vēlētos atzinīgi novērtēt visu Komisijas priekšlikumu par jaunu tiesību aktu paketi sociālajā jomā. Nepieciešamība modernizēt Eiropas sociālo modeli ir acīmredzama īpašajos apstākļos, kas saistīti ar 21. gadsimtu un Lisabonas stratēģijas mērķiem attiecībā uz ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un iedzīvotāju labklājību.

Direktīva, kuru mēs pašlaik apspriežam, ir svarīga atjaunotās sociālās programmas īstenošanai, un it īpaši saistībā ar prioritātēm, kas skar ģeogrāfiskās un profesionālās mobilitātes veicināšanu un Eiropas iedzīvotāju ilgāku un veselīgāku dzīvi. Ceru, ka direktīvas noteikumi tuvinās veselības aprūpes pakalpojumus mājām, un es runāju par visām sociālajām kategorijām, arī par emigrantiem, ārzemēs strādājošajiem cilvēkiem un studentiem, kuri mācās ārzemēs.

Ir ļoti svarīgi, lai veselības aprūpe kļūtu par drošiem, kvalitatīviem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, kurā Eiropas vietā tie tiek sniegti. Tādēļ es gribētu uzsvērt to, kāda nozīme ir Eiropas speciālistu izglītībai un apmācībai šajā jomā un cik svarīga ir Eiropas komunikācijas veicināšana un labas prakses apmaiņa. Tā kā šī ir pārrobežu direktīva, profesionālajā apmācībā ir jāiekļauj svešvalodu zināšanas un kultūru dialoga pamatprincipu pārzināšana.

Lai direktīva būtu veiksmīga, tieši tikpat svarīgas ir pietiekamas zināšanas informācijas un komunikācijas tehnoloģijā; turklāt tai ir vislielākā nozīme tā dēvētās e-Veselības jomas nostiprināšanā.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Veselības aprūpes pakalpojumu nodrošināšana ir Eiropas sociālā modeļa pīlārs, un šo pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei nevajadzētu veicināt medicīnisko tūrismu, kas būs pieejams tikai turīgiem pacientiem, kuri runā daudzās svešvalodās un kuriem ir piekļuve informācijai.

Ir jānoskaidro atmaksāšanas un veselības aprūpes licencēšanas nosacījumi un veselības aprūpes koncepcija. Esmu nobažījies par šīs direktīvas ietekmi uz jaunajām dalībvalstīm. Eiropas iedzīvotāji neceļos uz valstīm, kurās ir ļoti dārga veselības aprūpe; gluži pretēji, viņi dosies uz tādām valstīm kā Rumānija, Bulgārija vai Polija, tā izraisot pacientu masveida pārcelšanos no Rietumeiropas uz Austrumeiropu.

Kaut gan veselības aprūpes noteikumi jaunajās dalībvalstīs saskaņā ar skaidri noteiktiem standartiem vienādi neattiecas uz visiem veselības aprūpes veidiem, Austrumeiropas valstīs pastāvīgi palielinās pieprasījums pēc zobārstniecības pakalpojumiem. Tas izraisīs cenu kāpumu uzņēmējvalstīs, apgrūtinot šo valstu iedzīvotāju piekļuvi veselības aprūpei gan augsto cenu dēļ, gan tādēļ, ka dažas sabiedrības meklēs klientus, kuri ir gatavi maksāt vairāk.

Eiropas tirgus atvēršana veselības pakalpojumiem spēcīgi ietekmēs Austrumeiropas veselības aprūpes sistēmu, radot nevienlīdzību. Lielāka brīvība izvēlēties veselības aprūpes veidu un vietu ir pozitīva, kamēr pakalpojumi ir pieejami visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu sociālā stāvokļa.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Sociālās jomas tiesību aktu paketes mērķim vajadzētu būt vispārējas un vienlīdzīgas piekļuves garantēšanai veselības aprūpes pakalpojumiem visiem ES iedzīvotājiem. Zināmā mērā šo mērķi var sasniegt ar atbilstīga Eiropas Savienības mēroga regulējuma palīdzību, tomēr ir daudz problēmu, ko rada kļūdaini un neefektīvi risinājumi atsevišķu dalībvalstu līmenī. Tādēļ Komisijai ir jānudina dalībvalstis pārveidot valsts veselības aprūpes sistēmas, galvenokārt izplatot labu praksi un lietojot efektīvus finansēšanas paņēmienus.

Efektīvas veselības aprūpes priekšnoteikums ir medicīnas personāla brīva pārvietošanās starp dalībvalstīm. Saistībā ar to esmu spiests pievērst jūsu uzmanību ierobežojumiem, kurus joprojām nosaka poļu medicīnas māsām, kuras vēlas strādāt ārzemēs. Šī poļu strādnieku diskriminācija ir kļūdošs darbaspēka brīvas pārvietošanās un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums. Es aicinu Komisiju izbeigt šīs diskriminējošās metodes un atdot poļu medicīnas māsām tiesības bez ierobežojumiem strādāt šajā profesijā citās Eiropas Savienības valstīs.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Kad pirms kāda laika tika apspriesta Pakalpojumu direktīva, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā risinājās karsti strīdi par pārrobežu veselības aprūpes noteikumiem. Toreiz izdevās panākt kompromisu tikai tāpēc, ka veselības aprūpes pakalpojumi tika izslēgti no direktīvas darbības jomas to specifikas dēļ. Tā kā šī ir sarežģīta problēma, es šīs debates vērtēju atzinīgi.

Pacienta rīcībā ir jābūt skaidrai un saprotamai informācijai jau pirms veselības aprūpes pieprasīšanas citā ES dalībvalstī, it īpaši attiecībā uz ārstēšanas izmaksām, iespēju saņemt kompensāciju no veselības apdrošinātāja un iepriekšējas atļaujas nepieciešamību. Dāmas un kungi! Mums ir jāpieņem Eiropas mēroga noteikumi, kuri pacientam dos iespēju izmantot veselības aprūpes pakalpojumus ES nevis padarīs viņu par sistēmas upuri.

Arlene McCarthy (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Daudzi runātāji uzsver to, ka visiem pacientiem neatkarīgi no tā, vai viņi ceļo, vai paliek mājās, ir tiesības uz drošu un kvalitatīvu veselības aprūpi. Neaizmirsīsim, ka viena no mūsu lielākajām demogrāfiskajām problēmām ir iedzīvotāju novecošanās, un šie iedzīvotāji noteikti vēlēties saņemt veselības aprūpi savā dzīvesvietā. Tādēļ mums ir vajadzīga skaidrība par pacientu tiesībām uz piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem, un vienlaikus mums ir jāievēro Līguma noteikumi par to, ka veselības aprūpes pakalpojumi un it īpaši to finansēšana ir dalībvalstu kompetence. Mums ir jāatzīst, ka 27 dalībvalstīs ir atšķirīgas sistēmas – atšķirīgas finansēšanas sistēmas. Man žēl, ka direktīva nav skaidra šajā jautājumā, tomēr esmu pārliecināta, ka mūsu referenti spēj šos jautājumus noskaidrot. Ja mēs gribam turēties tālāk no juristiem, mums ir jābūt skaidrībai ne tikai tādēļ, lai pacienti neietu uz tiesu, bet lai viņi neietu uz tiesu sūdzēties arī par nolaidību pārrobežu veselības aprūpē.

Tādēļ mums ir vajadzīga inovatīvāka pieeja. Ideālais salikums, manuprāt, ir pacientu mobilitāte un aicinājums dalībvalstīm pirkt speciālistu pakalpojumus, lai ārstētu ne tikai vienu pacientu, bet vienas slimības pacientu grupas. Tas būtu lētāk un dotu pacientiem iespēju palikt ģimenes un draugu tuvumā.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Teorētiski šī direktīva ir brīnīšķīga, bet praksē tā var pārvērsties par murgu. Es to saku tādēļ, ka var izrādīties, ka dažos centros pakalpojumi uzlabojas, bet citos pasliktinās. Minēšu piemēru: ja visi pacienti ar neiroloģiskām problēmām no tādas mazas valsts kā Kipra dosies ārstēties uz Zviedriju vai Lielbritāniju, kas tad notiks ar neirologu pakalpojumiem Kiprā? Standarti nenovēršami pazemināsies, un tas attiecas uz kardiovaskulārajiem, ortopēdiskajiem, onkoloģiskajiem un daudziem citiem pakalpojumiem. Tādēļ mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem.

Es pilnībā atbalstu šo direktīvu, tomēr mums ir jāgarantē, ka mēs neuzlabosim labos centrus un nepasliktināsim sliktos. Mums ir jā rūpējas par veselības aprūpes standartu paaugstināšanu visā Eiropā, gan lielās, gan mazās valstīs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Viens no jaunās sociālās programmas mērķiem ir mazināt šķēršļus mobilitātei tādā sabiedrībā, kas atzīst vienlīdzības principus, sabiedrībā, kurā vispār nevajadzētu būt šķēršļiem neviena cilvēka ceļā. Ļoti svarīgs jautājums ir direktīvas priekšlikums par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Tas ir vajadzīgs, lai cilvēki varētu rīkoties mūsdienu straujajā pasaulē, kurā ļaudis ceļo simtiem kilometru, lai piedalītos kādā sanāksmē. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai katrs eiropietis zinātu, ka tad, ja viņa dzīvībai draudēs briesmas, kāds glābs viņa dzīvību un sargās viņa veselību bez liekiem noteikumiem vai citiem šķēršļiem. Mums ir jānodrošina, lai katrs Eiropas iedzīvotājs zinātu, ka viņam ir jābūt Eiropas veselības apdrošināšanas kartei, lai nepieciešamības gadījumā varētu saņemt veselības aprūpi. Pacienti ir jāzina, ka neatliekamajos gadījumos viņus ārstēs tāpat kā tās valsts iedzīvotājus, kurā viņi saņem palīdzību. Kvalitāte, produktivitāte un, galvenais, pacientu drošība ir tie jautājumi, kas mums ir vissvarīgākie.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties Komisijai par šo direktīvu. Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi, lai politiķiem būtu iespēja apspriest pacientu tiesības, nevis ļaut Eiropas Kopienai Tiesai pieņemt lēmumus tik svarīgā jomā. Es uzskatu, ka pacienti ir svarīgāki par visu. Mūsu uzdevums ir izvirzīt priekšplānā pacientus, taču šī iemesla dēļ mums ir jāparāda arī tas, uz ko ir vērsta šī direktīva, lai uzmanības centrā būtu labu ārstēšanās iespēju nodrošināšana visiem pacientiem. Tādēļ esmu pārliecināta, ka ir svarīgi nodrošināt, lai direktīva dotu iespēju saņemt pienācīgu ārstēšanu savā dalībvalstī arī tiem pacientiem, kuri neceļo. Tādējādi iepriekšējai atļaujai, manuprāt, ir jāklūst par noteikumu nevis izņēmumu.

Uz to mums ir jāvērs galvenā uzmanība. Turklāt esmu vienprātis ar kolēģi *Sārbu* kundzi, ka mums ir jāuzmanās, lai šī direktīva nekļūtu par šķirtni starp Eiropas austrumiem un rietumiem, ziemeļiem un dienvidiem.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šo Komisijas priekšlikumu. Uzdots jautājums skan: „Ko Eiropa var darīt manā labā?” Manuprāt, ir svarīgi, lai mēs nodrošinātu veselības aprūpes pieejamību, ja tā nav pieejama pacienta pašā valstī. Man kā cilvēkam, kurš izmantojis – bet es to varēju atļauties – pārrobežu veselības aprūpes priekšrocības, ir svarīgi, lai šāda aprūpe būtu pieejama ikvienam visā Kopienā. Tomēr rodas jautājums par to, ka nedrīkst kavēties, nodrošinot šīs aprūpes pieejamību. Tas, manuprāt, ir svarīgi, izstrādājot šo politiku.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka šajā lietā ir jārisina vairāki principi. Pirmkārt, tas, ka pacientam neapšaubāmi ir jābūt uzmanības centrā.

Mēs nedrīkstam ļaut, lai jautājumu par šīm tiesībām izšķir tiesas spriedums. Mums kā likumdevējiem ir jārada likums šajā jomā.

Treškārt, šī direktīva nedrīkst veicināt vai radīt konkurenci starp dalībvalstu veselības aprūpes dienestiem; tiešām, šajā jomā vispār nevajadzētu veicināt konkurenci.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Augsti kvalificētu veselības aprūpes darbinieku migrācijas līmenis jaunajās dalībvalstīs ir ievērojams, un šī parādība izraisa nopietnus līdzsvara traucējumus, kuru novēršanai būs vajadzīgi lieli finansiāli izdevumi. Jaunajām dalībvalstīm ir jāizmanto paplašinātās Eiropas finansējuma programmas, lai noteiktā, nediskriminējošā veidā izstrādātu elastīgus veselības aprūpes noteikumus visiem pacientiem.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Eiropas mobilitātes politika ir viena no svarīgākajām ES politikas jomām, kas nodrošina iedzīvotājiem iespēju apmesties uz dzīvi un strādāt tajās valstīs, kurās viņi var izmantot augstāka dzīves līmeņa dotās priekšrocības. Taču brīvu pārvietošanos ievērojami kavē bažas par iespēju atgūt līdzekļus, kas iztērēti par medicīnas aprūpi ārzemēs.

Tādēļ es aicinu izveidot visās dalībvalstīs atzītu Eiropas veselības apdrošināšanas sistēmu, kas atvieglos Eiropas sadarbību pārrobežu veselības aprūpē. Tādējādi tiks izveidota mūsdienīga sociālā programma, kura palielinās iespējas izglītības un nodarbinātības jomā.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šajā direktīvas priekšlikumā ir runa par pacientu interesēm, un es atzinīgi vērtēju komisāres un ministres cilvēcīgo pieeju šim jautājumam. Es atbalstu arī dalībvalstu sadarbības uzlabošanu valsts veselības aizsardzības sistēmu atzīšanas jomā un ceru, ka Eiropas iedzīvotāju iespējas vēl vairāk uzlabos noteikums par atbilstīgas informācijas sniegšanu, kas ir ļoti vajadzīgs. Efektivitāte un cilvēcība – tas mani iepriecina šajā direktīvas priekšlikumā.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Esmu lepns, ka šo direktīvu ir radījuši un virzījuši divi komisāri no Kipras – Kyprianou kungs un Vassiliou kundze. Šī direktīva ir pareiza un vajadzīga, un tā ir jāisteno.

Direktīvas centrā ir pacients, kuram ir tiesības uz vislabāko medicīnisko aprūpi, it īpaši, ja to nav iespējams nodrošināt paša pacienta valstī.

Praktiskie sarežģījumi ir pareizi noteikti, un tiem ir jāpievērš uzmanība, jo slikta prakse var pazudināt visos citos aspektos labu ideju.

Roselyne Bachelot-Narquin, Padomes priekšsēdētāja. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Atļaujiet sākt ar dažiem personīgiem komentāriem un pateikt, cik ļoti es priecājos atkal tikties ar kolēģiem no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas – priekšsēdētāju Andersson kungu, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jīri Maštālka un pārējiem. Viņiem mani vissirsnīgākie sveicieni!

Runājot PPE vārdā, John Bowis pasniedza šo problēmu pareizā kontekstā, jautājot: „Ko Eiropa dara manā labā?” Viņš atkal izvirzīja jautājumu par Eiropas kaimiņattiecībām, un to turpināja daudzi citi, piemēram, Dagmar Roth-Behrendt no sociāldemokrātu partijas un Jules Maaten ALDE grupas vārdā.

Arī daudzi no tiem, kuri uzstājās pēc John Bowis, uzsvēra, ka pacienti ir svarīgāki par valstīm un sistēmām. Tas ir pilnīgi pareizi. Tomēr finālā mēs nedrīkstam pretstatīt pacientus, valstis un veselības apdrošināšanas sistēmas, jo jebkāda veselības apdrošināšanas sistēmu destabilizācija būtu bīstama veselības aprūpes organizācijai un it īpaši pacientiem, kurus mēs gribas aizsargāt.

Tādēļ es gribētu atbildēt Dagmar Roth-Behrendt, ka jautājums nav par pacientu tiesībām pārvietoties Eiropas Savienībā, kas ir pašsaprotamas pamattiesības. Direktīvā ir izvirzīts jautājums par atlīdzināšanu un atlīdzināšanas noteikumiem, par to, vai iedzīvotājiem ir tiesības saņemt kompensāciju, vai arī tādu tiesību nav. Līguma 152. pantā skaidri noteikts, ka dalībvalstis var organizēt un finansēt valsts sniegto veselības aprūpi tā, kā tās vēlas.

Centrālais punkts jautājumā par iepriekšēju atļauju ir jautājums par līdzsvaru, par valsts veselības atbalsta un apdrošināšanas sistēmu norēķinu kārtību it īpaši vistrūcīgākajās valstīs. Šis teksts mums atgādina par šo pienākumu, un valstis nekādā gadījumā nedrīkst izmantot šo direktīvu, lai izvairītos šiem pienākumiem.

Jean Lambert principā pateica, ka pārrobežu veselības aprūpe nav pašmērķis, un Derek Roland Clark norādīja, ka mums, iespējams, ir jānodrošina, lai šīs direktīvas noteikumi nenāktu par labu tikai nedaudziem bagātākajiem, izglītotākajiem un vislabāk informētajiem pacientiem, kamēr trūcīgākie pacienti, bez šaubām, tiktu aprūpēti netaisnīgi.

Taču galvenais jautājums, ko mēs apspriežam un kas padziļināti jāizskata Komisijai un Padomei, ir jautājums par iepriekšēju atļauju saņemt aprūpi slimnīcā, jo tieši šeit pastāv vislielākais valsts sistēmu stabilitātes sagraušanas risks.

Jean Lambert jautāja, vai direktīvas priekšlikums ir savienojams ar regulu par sociālās apdrošināšanas sistēmu saskaņošanu. Tiesa atzina, ka šīs abas kompensācijas sistēmas ir savienojamas. Tādēļ mums ir jānodrošina šo sistēmu pareiza uzbūve. Mums iesniegtajā direktīvas priekšlikumā ir noteikts, ka prioritāte jāpiešķir regulas īstenošanai, un tas šķiet saprātīgi. Taču joprojām ir jāpiemēro pacienta izvēles brīvības princips, ja kādu citu iemeslu, ne naudas dēļ, pacients izvēlas doties pa to ceļu, kuru viņam paver EKT precedenta tiesības.

Daži EP deputāti tāpat kā *Bernadette Vergnaud* pauda nožēlu, ka šajā tekstā nav minētas visas grūtības, ar kurām pacienti saskaras ES un, konkrētāk, savā pašā valstī. Ja jūs paskatītos uz visiem sarežģījumiem, kas jāatrisina tikai ar šo tekstu, jūs saprastu, ka diez vai plašāka mēroga teksta ierosināšana būtu bijis labākais ceļš uz panākumiem atsevišķu ļoti praktisku problēmu risināšanā, piemēram, kā kompensēt veselības aprūpi pacientiem, kuri dodas uz citu Eiropas valsti, lai mācītos, strādātu vai vienkārši atpūstos.

Tā nav tikai direktīva par veselības aprūpes pakalpojumiem, kas ir jānožēlo vai par ko ir jāpriecājas. Tādēļ nav lietderīgi to nosodīt kā sava veida „Bolkešteina direktīvu”. Tas tiešām nav direktīvas mērķis.

Tiklīdz būs noteikti direktīvas pamatprincipi, un es tos esmu uzsvērusi, tai ir jānodrošina mums iespēja saglabāt atsevišķus regulatīvus līdzekļus, kā tas jau ir ne tikai starp Komisiju un Padomi, bet arī starp daudziem EP deputātiem visās nozarēs, lai pacientiem būtu pieejamas šīs iespējas. Runājot par iepriekšēju atļauju pārrobežu veselības aprūpei, dalībvalstīm joprojām ir jāatbild par lēmumiem attiecībā uz valsts piedāvāto aprūpes sistēmu.

Svarīgi ir arī tas, lai tad, kad sabiedrības veselības labā valsts nosaka īpašus piekļuves noteikumus veselības aprūpei, piemēram, ārsta norīkojumu sistēma vai tas, ko angļu valodā dēvē par „kūrēšanu”, šīs valsts sistēmas tiek ievērotas un piemērotas tad, kad pacienti vērsas pie citas valsts veselības aprūpes sistēmas.

Pats par sevi saprotams, ka šo diskusiju nevar atdalīt no gaidāmā Komisijas paziņojuma vai no Padomes priekšlikuma par Komisijas ieteikumu par Kopienas pasākumiem reto slimību jomā. Manuprāt, ir pilnīgi iespējams rīkot šīs debātes vienlaicīgi. Vel viens jautājums, kuru izvirzīja daudzi EP deputāti, ir veselības informācijas sistēmu sadarbība. Šī direktīva var to veicināt tiesiskā izpratnē.

Komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs, bez šaubām, tikai sākam šo dialogu, diskusiju par šo jautājumu, kur būs jārisina tādas neaizskartas jomas kā datu aizsardzība, pārredzami īstenošanas noteikumi un darbības joma. Tomēr vēlreiz atkārtoju, ka ar šo direktīvu, kura rada tiesisku noteiktību, mums ir jāspēj virzīties pa sadarbības ceļu, un tas nozīmē nevis došanās uz priekšu vienatnē, bet gan vienkārši saskaņošanu un lielāku savienojamību.

Pateicos visiem par nopietnajām un nozīmīgajām runām, kuras lieliski virzīja mūsu debātes.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Šī bija ļoti interesanta diskusija.

Atļaujiet pateikt, ka mēs ļoti bieži dzirdam jautājumu: „Kā mēs varam tuvināt iedzīvotājus Eiropas Savienībai?”

Šis ir viens piemērs tam, kā mēs varam likt iedzīvotājiem sajust, ka Eiropas Savienība kaut ko dara viņu labā. Pašreizējā sistēmā pastāv liela nevienlīdzība. Ar skaidro tiesisko sistēmu, ko attiecībā uz iedzīvotājiem un daudziem jautājumiem sniedz šīs direktīvas projekts, mēs cenšamies saprotami informēt iedzīvotājus par viņu tiesībām un to īstenošanas kārtību.

Tiesa, pastāv bažas. Es ļoti uzmanīgi klausījos jūsu bažās un esmu pārliecināta, ka debašu gaitā un apsvērumos, kas mums vēl būs, mums būs jānovērš šīs šaubas, lai galarezultāts tiešām nāktu par labu iedzīvotājiem.

Šis ne tuvu nav Bolkešteina direktīvas atkārtots izdevums, un mums nekad nevajadzētu domāt, ka tas tā ir. Šeit ir runa par pacientu tiesībām un šo tiesību īstenošanas veidu.

Mēs nemēģinām saskaņot veselības aprūpes sistēmas. Dalībvalstis joprojām īsteno un reglamentē savas veselības aizsardzības sistēmas, un tās pašas var lemt, kādas priekšrocības un kādā mērā sniegt saviem iedzīvotājiem.

Mēs necenšamies veicināt veselības tūrisma. Mēs nemēģinām dot iedzīvotājiem iespēju labot sejas un ķermeņus; drīzāk mēs mēģinām dot cilvēkiem tiesības uz pienācīgu veselības aprūpi, kad viņi ir slimi un viņiem ir vajadzīga aprūpe.

Mēs neparedzam arī Eiropas iedzīvotāju lielo pārceļošanu no mītnes valstīm uz citām dalībvalstīm. Mūsu rīcībā esošās aplēses un ietekmes novērtējums liecina, ka tikai neliels procents iedzīvotāju vēlas doties uz ārzemēm. Kāpēc? Tāpēc, ka viņi grib saņemt vajadzīgo aprūpi tuvāk mājām, viņi grib runāt dzimtajā valodā un uzturēties pazīstamā vidē.

Taču ir gadījumi, kad cilvēkiem ir vajadzīga kāda ārkārtas veselības aprūpe, ko nespēj sniegt pašu valsts. Šādas tiesības mēs viņiem dodam – tās ir ārkārtas tiesības uz informētu izvēli un lēmumu, kurp cilvēks vēlas doties, lai saņemtu veselības aprūpi.

Tiešām, mums bija Eiropas Kopienas Tiesas pamudinājums uz likumdošanu. Mēs nevaram ļaut Tiesai vienmēr lemt par pacienta tiesībām katrā atsevišķā gadījumā. Tas nav taisnīgi. Cik Eiropas iedzīvotāju var atļauties advokātu, un cik var atļauties vērsties tiesā? Tikai ļoti nedaudzi. Tādēļ mums ir jāpiedāvā risinājumi visiem pacientiem, jāsniedz viņiem pareiza informācija un jāļauj pašiem izlemt, kas viņiem ir vajadzīgs.

Šoreiz mums visiem – Padomei, Komisijai un Parlamenta deputātiem – ir jāstrādā kopā, lai rastu iespējami labākos risinājumus pacientiem.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. - Pateicos, komisāres kundze! Man šķiet, ka aplausi šajā zālē liecina, ka Parlaments ir apmierināts.

Saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu es esmu saņēmis sešus rezolūcijas projektus šo debašu noslēgumam.⁽¹⁾

Vēlos jūs informēt, ka EPP-ED grupa ir atsaukusi savu rezolūcijas projektu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc dažām minūtēm.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – Romu tautības iedzīvotājiem visā Eiropā pastāvīgi tiek liegta veselības aprūpe, vai arī šo jautājumu reti apsver, neraugoties uz to, ka piekļuve veselības aprūpei ir viena no Eiropas iedzīvotāju pamattiesībām. Atjaunotajā sociālajā programmā par pārrobežu veselības aprūpi ir jārisina problēmas, ar kurām saskaras romi, jo viņiem nav pieejami veselības aprūpes pakalpojumi netālu no viņu kopienas. Lielākā daļa romu dzīvo pilsētu centru perifērijā un jūdzēm tālu no veselības aprūpes iestādēm. Nošķirtība no šiem pakalpojumiem izraisa to, ka romu tautības cilvēku paredzamais dzīves ilgums ir par 10 gadiem mazāks nekā vidēji valstī. Joprojām ir jārisina jautājums par romu kopienās izplatītu slimību novēršanu un vakcināciju pret šīm slimībām, un arī par ārkārtas situācijām un regulārām veselības pārbaudēm. Vēl viens apstāklis, kas ierobežo romu piekļuvi veselības aprūpes sistēmām, ir personu apliecinošu dokumentu trūkums; šie dokumenti dotu viņiem iespēju pieprasīt apdrošināšanu vai sociālo palīdzību. Brūkot komunistiskajiem režīmiem, daudzi romi netika apzināti vai arī tika aizmirsti vai svītroti no valsts iedzīvotāju sarakstiem. Visbeidzot, ir jārisina jautājums par romu sieviešu veselību, jo viņas ir romu kopienas aprūpētājas. Ja Komisija grib palīdzēt eiropiešiem saņemt veselības aprūpes pakalpojumu ES, tai ir jānodrošina, lai šis princips tiktu piemērots vispārēji un vienlīdzīgi.

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. – (FI) Eiropā, kura darbojas pareizi, pacientam ir jābūt tiesīgam pieprasīt pienācīgu aprūpi un ārstēšanu visur, kur tā ir pieejama. Ja vienā valstī ir rinda uz sirds operācijām vai gūžu protezēšanu, tad ir jābūt iespējai piekļūt ārstēšanai citā valstī bez jebkādiem protekcionistiskiem tiesību aktu džungļiem. Barjeru nojaukšana nozīmē arī pieejamo resursu labāku izlietošanu. Lielākajā daļā no runām, kurās izteikti iebildumi pret pacientu un pakalpojumu pārvietošanos, izskanēja eiropeskuma sliktākie aspekti, ksenofobija un neuzticība. Labi funkcionējoši veselības aprūpes pakalpojumi – gan valsts, gan privātie – ir labklājības sabiedrības, Eiropas labklājības sabiedrības daļa.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Pārrobežu veselības aprūpe ir galvenais jautājums tiesību aktu paketē sociālajā jomā. Kaut gan ES ir veicinājusi pārvietošanās brīvību un tiesības dzīvot un strādāt citā ES valstī, steidzami bija vajadzīgs noskaidrojums attiecībā uz pacientu piekļuvi veselības aprūpei citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Neraugoties uz daudzajiem Eiropas Kopienų Tiesas spriedumiem šajā jomā, iedzīvotāji nav pilnībā informēti par viņu tiesībām šajā sfērā. Turklāt viņi nav pietiekami informēti arī par to, kas tieši viņiem pienākas, kā nokārtot ārstēšanu vai kompensāciju.

Ziemeļīrijā ir īstenoti izmēģinājuma projekti pierobežas grāfistēs, nodrošinot iedzīvotājiem iespēju izmantot visērtāk pieejamos veselības aprūpes pakalpojumus. Šie projekti ir bijuši ļoti veiksmīgi, un tos ļoti atzinīgi novērtēja iedzīvotāji, kuri tos izmantoja. Attiecībā uz to es vēlētos uzslavēt Lielbritānijas Medicīnas asociāciju (Ziemeļīrija) un Īrijas Medicīnas asociāciju par viņu centieniem pārrobežu veselības aprūpes veicināšanā starp Ziemeļīriju un Īrijas Republiku.

Lai gan es atzinīgi vērtēju šo Komisijas darbu, es nevaru atbrīvoties no sajūtas, ka tas ir nokavēts. Tagad, kad šis jautājums ir noskaidrots un dota tiesiskā sistēma, es patiesi ceru, ka dalībvalstis sadarbosies pilnā apmērā.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Mēs joprojām priecājamies, ka Eiropas Parlaments izslēdza veselības aprūpes pakalpojumus no vispārējās pakalpojumu direktīvas. Galu galā, veselības aprūpe ir īpaša nozare, kurai vajadzīga īpaša pieeja.

Šā ierosinājuma galvenajam priekšnoteikumam saskaņā ar izveidotajām precedenta tiesībām ir jābūt tam, ka veselības aprūpes organizācija un finansēšana ir dalībvalstu kompetence. No vienas puses, tas nozīmē, ka pacientu mobilitāti nevar pasludināt par absolūtām tiesībām, un, no otras puses, nav attaisnojams ieguldījumu trūkums pašu veselības aprūpes sistēmā. Šis priekšnoteikums obligāti prasa, lai dalībvalstis varētu iekasēt no pacienta patiesās izmaksas. Ir jābūt solidaritātei, taču ir jābūt arī iespējai atšķirīgi attiekties pret pacientiem, kuri ir devuši līdzekļus savai valstij ar sociālās nodrošināšanas un nodokļu sistēmas palīdzību, un ārzemju pacientiem, kuri to nav darījuši.

Tas, ka mums ir šī direktīva, ir labi, bet ikviens, kuram nav sveša šī nozare, saprot, ka vēl ir vajadzīgs liels darbs. Manuprāt, galvenie kritēriji šeit joprojām ir veselības aprūpes kvalitāte, pieejamība un finansiālā ilgtspēja, pamatojoties uz sociāli atbildīgu solidaritāti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Manuprāt, piekļuve kvalitatīvai veselības aprūpei ir viena no sociālās Eiropas svarīgākajām vērtībām. Pacientu tiesības ES un pārrobežu sadarbība starp dalībvalstīm šajā jomā ir ievērojama daļa no jaunās tiesību aktu paketes sociālajā jomā. Pacientiem ir jānodrošina piekļuve kvalitatīviem pakalpojumiem jebkurā dalībvalstī, un viņiem ir jānodrošina saņemt kompensāciju tādā apmērā, kādā viņi to būtu saņēmuši pašu valstī. Pašlaik ES pastāv ievērojamas atšķirības gan veselības aprūpes kvalitātes, gan kompensācijas apjoma ziņā. Es uzskatu, ka nekavējoties ir vajadzīgs Eiropas veselības aprūpes sistēmas un medicīnas tehnoloģijas novērtējums. Visu slimnīcu pienācīgs aprīkojums ar dažādu slimību diagnozes noteikšanai un ārstēšanai vajadzīgajām iekārtām ir priekšnoteikums kvalitatīvu veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai. Ārsti un medicīnas māsas pārvietojas no vienas dalībvalsts uz citu gan labākas algas, gan labāku diagnostikas un ārstniecības iespēju dēļ. Ir svarīgi, lai atbilstīgi ES prioritātēm direktīvā par pacientu tiesībām būtu iekļauts to obligāto veselības aprūpes pakalpojumu saraksts, kas ir pilnā apmērā jāapmaksā no veselības apdrošināšanas budžeta.

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

5. Apsveikums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Atļaujiet man jūsu visu vārdā sveikt Kneseta delegāciju, kuru vada *Amira Dotan*.

Tā kā starp Eiropas Parlamentu un Izraēlu pastāv regulāri sakari, šajā sesijā notiks parlamentu sanāksme. Tā būs jau 33. šāda veida sanāksme starp mūsu asamblejām.

Sirsnīgi sveicu *Amira Dotan* un delegācijas dalībniekus, ar kuriem man jau otrdien bija iespēja apspriesties sīkāk.

Vēlam jums panākumus un ceram, ka jūsu darbu iezīmēs gatavība iesaistīties dialogā un vēlme pēc abpusējas sapratnes – šīs īpašības ir neatņemamas, lai noteikti lemtu par mieru Tuvajos Austrumos.

Eiropas Parlaments ļoti uzmanīgi seko šim procesam un ir nolēmis dot objektīvu un aktīvu ieguldījumu miera nodibināšanā Tuvajos Austrumos.

(Aplausi)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Jautājums ir par ēku Strasbūrā un par lēmumu atgriezties.

Otrdienas rītā ģenerālsēdētārs atsūtīja e-pastu, kurā teikts, ka mēs atgriezīsimies oktobrī. Kā noprotu, Prezidijā nebija ne balsojuma, ne lēmuma, un tas ir savādi.

Romer kungs neko neteica par speciālistu ziņojuma pieejamību. Man bija jāpaļaujas uz informāciju, ko sniedza priekšsēdētāja vietnieks pārredzamības jautājumos, lai uzzinātu, ka ģenerālsēdētārs ir pateicis Prezidijam, ka šis ziņojums būs pieejams deputātiem franču un vācu valodā, kurās tas ir sastādīts, bet ka to netulkos.

Iepriekšējās divās dienās esmu nosūtījusi jau trīs e-pasta vēstules, lūdzot ziņojumu franču valodā, bet atbildes nav. Uzskatu, ka tas ir nepieņemami, un tagad es izvirzu jautājumu saskaņā ar Reglamenta 28. pantu par atbildību un 96. pantu par pārredzamību.

Es vēlos zināt iemeslu, kāpēc mēs atgriežamies Strasbūrā. Esmu lasījusi vēstuli, kuru Prezidijs saņēma pirmdien, taču man šķiet, ka šie darbi attiecas tikai uz piekargriestiem. Tātad, pirmkārt, ko mēs zinām par sabrukšanas cēloņiem? Vai pie tās vainojama konstrukcija, materiāli, būvniecības kvalitāte vai ēkas uzraudzība? Tam ir jābūt vienam no šiem četriem iemesliem.

Otrkārt, ko tas mums vēsta par ēkas pārējo daļu? Mēs nezinām, vai ir pārbaudīta visa ēka. Vai tajā ir bojāti materiāli? Klīst baumas, ka ēkā izmantots tāds pats tērauds kā Šarla de Golla lidostas jumtam, kas sabruka. Vai tas ir tiesa?

(Protesti)

Nu labi, ja jūs mums neteiksit patiesību, baumas vairosies.

Viss teiktais nekādi neattiecas uz *Matsakis* kunga bažām par ēkā izmantoto azbestu, pret ko viņš dedzīgi cīnās.

Pirmkārt, es gribu zināt, kāpēc man nav iedots šis ziņojums? Kāds iemesls ir lēmumam atgriezties Strasbūrā? Vai ēka ir tiešām droša, un kurš to ir izlēmis?

(Aplausi)

Kas attiecas uz mani, tas nav un nedrīkst būt – un es ceru, ka nav bijis – politisks jautājums, kas attiecīgi jārisina. Cilvēki varēja iet bojā, ja viņi būtu bijuši ēkā augstā, un viņi varētu iet bojā, ja kaut kas atkal iebruks. Vai es varētu saņemt kādu atbildi?

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Baronesē *Ludford*! Kā man zināms, jūs esat Apvienotās Karalistes pilsoņe. Apvienotās Karalistes iedzīvotāji izceļas ar pragmatismu un aukstasinību. Tādēļ atļaujiet man tagad jums ieteikt saglabāt vēsu prātu. Nebija nekāda iemesla ļaunprātīgi izmantot tiesības uzdot jautājumus.

Mēs gatavojam e-pasta vēstuli visiem deputātiem. Šajā vēstulē būs attiecīgajās valodās izklāstīta tehniskā informācija. Paļaujieties uz Parlamenta administrāciju! Mēs darām to, kas ir vajadzīgs. Nebija nekādas vajadzības mācīt mūs runāt patiesību. Mēs esam vienmēr godīgi visos jautājumos, un arī šajā, baroneses kundze!

(Aplausi)

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Otrdien pieci deputāti no četrām dažādām politiskajām grupām uzstādīja lielu plakātu, lai publiskotu rakstisko paziņojumu Nr. 75. Pirms plakāts parādījās uz displeja, attiecīgo atļauju izdeva atbildīgais kvestors *Fazakas* kungs. Otrdienas pēcpusdienā kāds plakātu noņēma, neziņojot par to nevienam no rakstiskā paziņojuma autoriem. Vakar mēs to vispār vairs nevarējām atrast. Šodien mēs atklājām, ka tas atrodas pie drošības dienesta. Mums paskaidroja, ka ir pieņemts politisks lēmums, ka šo rakstisko paziņojumu nedrīkst reklamēt.

Kopš kura laika administrācija izlemj, kas ir politiski pareizi un nepareizi, it īpaši pēc tam, kad atbildīgais kvestors ir devis piekrišanu? Mēs esam demokrātiski Parlamenta deputāti, un mums ir tiesības izteikt savu

nostāju. Var nepieņemt šā paziņojuma saturam, bet ir nepareizi noņemt plakātu, neziņojot par to autoriem; tā ir deputātu tiesību muļķīga ierobežošana. Lūdzu jūsu viedokli par šo jautājumu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Alvaro kungs! Jūsu pilnīgi likumīgais paziņojums ir pirmā reize, kad es dzirdu par šo notikumu. Apsolu jums, ka mēs to izpētīsim.

6. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Priekšsēdētāju konference lūdza mani nolasīt īsu paziņojumu par rītdienas Eiropas valodu dienu. Es ar prieku to darīšu, bet, lūdzu, palīdziet man, jo šis paziņojums ir rakstīts vairākās valodās, un tas man ir grūts uzdevums. Lūdzu, ņemiet vērā šo paskaidrojumu!

2008. gada 26. septembrī mēs svinam Eiropas valodu dienu. Saistībā ar to Eiropas Savienība un Eiropas Padome atbalsta virkni Eiropas ierosmju, kuru mērķis ir veicināt valodu un kultūru vērtības izpratni un izskaidrot Eiropas sabiedrībai valodu apguves nozīmi.

(DE) Eiropas valodu daudzveidība ir mūsu garīgā mantojuma daļa un viens no mūsu kultūras dārgumiem. Eiropai apvienojoties, daudzvalodība pakāpeniski ir pārvērtusies no šķēršļa par iespēju. Tādēļ Komisijas jaunākajā paziņojumā par daudzvalodību valodu daudzveidība ir pareizi nosaukta par mūsu trumpi.

(FR) Daudzvalodība un valodu daudzveidība ir Eiropas Parlamenta ikdienas darba stūrakmeņi, un mūsu devīze skan: „Nevienu likumdošanas darbu bez tulkojuma!”

(IT) Mēs esam Eiropas iedzīvotāju pārstāvji, un mutiska un rakstiska tulkošana ir ārkārtīgi svarīga, lai mūsu darbs būtu leģitīms un pārredzams, un mēs vēl vairāk tuvinātos Eiropas iedzīvotājiem.

(ES) Tādēļ ir jānorāda, ka Eiropas Parlaments ir vienīgā starptautiskā organizācija, kurai ir tīmekļa vietne un televīzija 23 dažādās valodās.

(PL) Daudzveidībā vienotajai Eiropas Savienībai nav jāraizējas par nākotni.

(DE) Pateicos par uzmanību, dāmas un kungi!

(Aplausi)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Man ir jautājums. Ja jūsu rīcībā ir tāda informācija, lai varētu mums pateikt, ka varam droši atgriezties Strasbūrā, kādēļ jūs nevarat sniegt paziņojumu tagad, pirms mēs beidzam šo plenārsēdi un riskējam doties uz ēku, kas, kā daži no mums domā, joprojām nav droša?

Priekšsēdētājs. – Lynne kundze, visa man sniegtā informācija liecina, ka ēka Strasbūrā ir tieši tikpat droša kā šī ēka Briselē.

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Rezultāti un pārējā informācija par balsošanu: skat. protokolus)

7.1. Kopienas plašsaziņas līdzekļi Eiropā (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (balsošana)

7.2. PVN piemērošana apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (balsošana)

7.3. Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa 2007 (balsošana)

– Pirms balsošanas par 1. grozījumu

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) *Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu PPE-DE grupas vārdā ierosināt mutisku grozījumu, kas mainītu 1. grozījuma formulējumu. Pirms tam atļaujiet man pateikt, ka Deprez kunga un visas komitejas ziņojums ir lielisks, un PPE-DE grupa vēlētos balsot par to. Taču mums ir kāds svarīgs punkts, proti, jautājums par vēlēšanu tiesībām migrantiem Eiropas Savienībā. Ne jau tāpēc, ka mēs vispārēji noraidām vēlēšanu tiesības, bet tāpēc, ka, mūsaprāt, šādiem lēmumiem jāpiemēro subsidiaritāte. Vēlēšanu likums nav Eiropas darīšana.*

Tādēļ mēs gribētu uzbūvēt tiltu uz šo grozījumu, ierosinot tā formulējuma maiņu. Lūdzam kolēģus no citām grupām atbalstīt jauno redakciju, lai mēs varētu pieņemt šo labo ziņojumu.

Jaunā redakcija skan tā:

„priekšlikums par pastāvīgo iedzīvotāju integrāciju Eiropas un vietējā mēroga politiskajā dzīvē; pasākums, kas veicinās pastāvīgo iedzīvotāju sociālo, politisko un kultūras integrāciju;”

(DE) Lūdzu jūsu atbalstu!

Priekšsēdētājs. – Redzu, ka kādam ir iebildumi.

(Mutisko grozījumu nepieņēma)

7.4. Plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanās un plurālisms Eiropas Savienībā (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (balsošana)

– Pirms balsošanas

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Es lūdzu vārdu saskaņā ar Reglamenta 166. pantu un saistībā ar Parlamenta Reglamenta 45. panta 2. punktu.

45. panta 2. punkts tika nesen grozīts, aizliedzot iesniegt grozījumus pašiniciatīvas ziņojumos iekļautos rezolūciju priekšlikumos.

Rezultāts, kā mēs redzēsim gaidāmajā balsošanā, ir tāds, ka tad, ja parlamentārā grupa vēlas grozīt vienu rindiņu vai punktu pašiniciatīvas ziņojumā, tai prasa iesniegt pilnīgi jaunu alternatīvu rezolūcijas priekšlikumu, kurā vienīgā atšķirība ir viens komats vai kāds ievietots vai svītrots vārds.

Varbūt noteikuma grozīšanas laikā tā šķita laba ideja, bet tagad tas apgrūtina vienošanos šajā plenārsēžu zālē, un panākt vienošanos – tam taču ir jābūt vienam no mūsu galvenajiem mērķiem. Ir neiespējami panākt vienošanos starp politiskajām grupām, ja vienīgais, ko mēs varam darīt, ir iesniegt atsevišķu tekstu, kā mēs drīz redzēsim balsošanā.

Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu pārskatīt 45. panta 2. punkta grozījumu, jo tā ietekme ir absurda, un tas ir traucē Parlamenta grupu politiskajām attiecībām.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Esmu spiests norādīt, ka šo lēmumu savā gudrībā pieņēma Eiropas Parlaments.

(Pack kundzes iebildumi)

Baidos, ka tā ir, *Pack* kundze, bet to nevar mainīt. Pašlaik mums ir jāievēro likums.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Varbūt *Guardans* kungam vajadzētu jautāt savai grupai, jo viņi bija vieni no šī noteikuma ierosinātājiem. Tomēr es gribētu pateikt, lūk, ko: ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam – *M. Mikko* ziņojums par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un koncentrēšanos, ir pirmais ziņojums, kuru mēs pieņemam saskaņā ar šo procedūru, kad mums nedrīkst būt plašu debašu, mēs nedrīkstam iesniegt grozījumus, un vēl tādā dienā, kad Itālijā noticis nopietns, ļoti nopietns uzbrukums vārda brīvībai – ir paziņots par 25 žurnālistu atlaišanu no darba vienīgajā televīzijas kanālā, pār kuru pašlaik nevalda *S. Berlusconi*. Manuprāt, tas, kā mēs apspriežam šīs problēmas, arī liecina, ka šis Parlaments negrib izdot Eiropas Savienībai neatliekami vajadzīgos likumus, noteikumus vai norādījumus par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos un plurālismu.

(Kreiso un centristu aplausi)

Marianne Mikko (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties visiem, kuri runāja par šo ārkārtīgi svarīgo un atbildīgo ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un koncentrēšanos Eiropas Savienībā. Ziņojumā ir runa par demokrātijas aizsardzību. Mēs mēģinājam iekļaut šajā ziņojumā visu, kas nostiprina demokrātiju. Tādēļ jums pirms balsošanas ir jāmēģina koncentrēties un pārdomāt. Ko jūs atbalstāt un pret ko jūs iebilstat? Šodien mēs raidām mūsu iedzīvotājiem šo vēstījumu. Lūdzu, domājiet!

(Aplausi)

Pál Schmitt, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Kā ēnu referents par šo tematu es vēlos pievienoties tiem, kuri apgalvo, ka šī sistēma pašreizējā veidā nav laba. Es būtu gribējis izteikt Tautas partijas viedokli Parlamenta debatēs, taču kā ēnu referentam man nedeja vārdu.

Es gribētu jautāt, kāpēc tad, ja plašsaziņas līdzekļu plurālisms ir tik svarīgs, nav svarīgs viedokļu plurālisms? Es būtu gribējis paskaidrot, ka mēs nepiekrītam dažām lietām, bet man nedeja vārdu. Tikai divi cilvēki no visa Parlamenta drīkstēja runāt par šo tematu – referente un komisāre. Mums noteikti ir jāapsver, vai šī sistēma ir laba, jo mēs gribam zināt viens otra viedokli, un tas ir tā dēvētais viedokļu plurālisms. Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, palīdziet mums to īstenot!

(Labējo aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Es vēl došu vārdu *Cohn-Bendit* kungam, bet pēc tam mums ir jāturpina balsošana. Mēs varam izdarīt attiecīgus secinājumus par mūsu pašu pieņemtā lēmuma sekām. Ja mēs esam pieņēmuši apšaubāmu lēmumu, mums ir tiesības to mainīt, taču grozījumi ir jāizdara saskaņā ar noteiktajām procedūrām.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kā jūs tikko teicāt, tieši šo nejēdzību ir pieņēmis šī Parlamenta vairākums, kaut gan mēs balsojām pret to. Tas bija jūsu lēmums! Sakuriet kārtīgu pirti savam priekšsēdētājam, lai viņš panāk lēmuma grozījumu!

(Centristu un kreiso aplausi)

Priekšsēdētājs. – Mēs gluži negrasāties sakurt pirti, taču secinājumus var izdarīt, ja tā vēlas šā Parlamenta vairākums.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man nav nodoma detalizēti iztirzāt *Frassoni* kundzes neprecīzos apgalvojumus, tomēr man šķiet, ka ir jāsniedz paskaidrojums Parlamentam. Itālijas televīzijas kanāli pieder nevis prezidentam *S. Berlusconi*, bet gan citām grupām. Priekšsēdētāja kungs, Itālijā ir trīs valsts televīzijas kanāli: *Rai 1*, *Rai 2* un *Rai 3*, ir *Mediaset* grupa, un vēl ir *LA7* ...

(Centristu un kreiso protesti)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Nav iemesla satraukties. Jūs esat pieņēmuši lēmumu.

Ja Parlaments ir pieņēmis lēmumu, kuru vairākums varbūt uzskata par nesaprātīgu, to var mainīt, bet kamēr noteikumi nav mainīti, tie ir jāievēro. Tāds ir šī Parlamenta princips.

(Aplausi)

7.5. Enerģijas cenu problēmas risināšana (balsošana)

– Pirms balsojuma par 1. grozījumu

Urszula Gacek (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Man ir jautājums tikai par jaunā Reglamenta procedūru. Tā kā debates tika saīsinātas, mums teica, ka tagad mēs drīkstam iesniegt vairāk nekā vienu rakstisku paziņojumu, kā tas bija pirms jaunā Reglamenta stāšanās spēkā. Šodien es mēģināju iesniegt divus rakstiskus paziņojumus, un tīmekļa vietne to neatļāva. Tādēļ nekur nav reģistrēta mana balss debatēs par enerģijas kontroli.

Vai jūs varat noskaidrot, vai šī tehniskā problēma ir atrisināta? Pārskatītais Reglaments netiek ievērots.

Priekšsēdētājs. – Jūs varat iesniegt rakstisku deklarāciju, *Gacek* kundze, bet šis nebija īstais laiks par to runāt.

7.6. Baltā grāmata attiecībā uz veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (balsošana)

7.7. Kolektīvais autortiesību pārrobežu pārvaldījums (balsošana)

7.8. IASCF: Struktūras pārskats - IASB pārskatatbildība un sastāvs - pārmaiņu ierosinājumi (balsošana)

Piia-Noora Kauppi, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Kā jau jūs teicāt, PPE-DE grupa vēlētos lūgt atlikt balsošanu par šo rezolūciju. Bez šaubām, Starptautiskās grāmatvedības standartu padomes pārvaldību nevar izlemēt nākamajās divās nedēļās, tādēļ mums ir laiks balsošanai par šo rezolūciju nākamajā mazajā plenārsēdē šeit Briselē.

Iemesls tāds, ka mēs esam saņēmuši dažus jaunus Eiropas Komisijas priekšlikumus, un varbūt ir iespējams uzlabot kādu rezolūcijas formulējumu.

Terminš bija ļoti īss, un tādēļ mēs gribam iegūt vairāk laika un balsot par to nākamajā sesijā Briselē.

Pervenche Berès, *ECON komitejas priekšsēdētāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es runāju kā Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāja. Pašreizējās finanšu krīzes laikā ikviens saprot, ka grāmatvedības standarti un to iespējama cikliskums ir liela problēma. To struktūru pārvaldība, kuras izstrādā šos grāmatvedības standartus, ir ļoti svarīgs jautājums.

Eiropas Komisija, kura jau risināja šos jautājumus *A. Radwan* ziņojumā, ir nolēmusi veidot priekšlikumu, kurā nav iesaistīti tie, kuri atbild par finanšu tirgus stabilitāti, priekšlikumu, kas tika veidots steīgā kopā ar amerikāņu iestādēm – šo iestāžu pilnvaras bija galā, un tās noraidīja visi ASV prezidenta vēlēšanu kandidāti, – un neapspriežoties ar Padomi vai Eiropas Parlamentu.

Kompromisa un atklātības vārdā mēs esam ar mieru atjaunot šo diskusiju, ja Komisija, savukārt, piekrīt pārskatīt šo priekšlikumu un uz klausīt Eiropas Parlamenta ierosinājumus. Tādēļ es gribētu, lai Komisija nāc klajā ar paziņojumu un apņemas pārskatīt šo priekšlikumu. Tādā gadījumā mēs varēsim atbalstīt *Kauppi* kundzes priekšlikumu.

Androula Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijai nav nostājas šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Komisija nav izteikusi viedokli.

Berès kundze, vai es pareizi sapratu, ka jūs šajos apstākļos atbalstīsiet šā priekšlikuma autori *Kauppi* kundzi?

Tad mēs balsosim par šo priekšlikumu.

(Parlaments pieņēma priekšlikumu par balsošanas atlikšanu)

7.9. Tiesību aktu pakete sociālajā jomā (balsojums)

– *Pirms balsošanas*

Philip Bushill-Matthews, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos tikai īsi apstiprināt, ka PPE-DE grupa ir atsaukusi savu rezolūciju par tiesību aktu paketi sociālajā jomā. Iepriekšējā sesijā mums bija ļoti vērienīgas diskusijas, kurās visas grupas ļoti plaši izteica savus viedokļus. Pa šo laiku mūsu grupa ir nodrošinājusi tiesības referēt par atjaunoto sociālo programmu, kas parāda, cik ārkārtīgi svarīgi mums ir sociālie jautājumi, un nākamajos mēnešos mēs ar prieku gaidām pārdomātus komentārus no visām politiskajām grupām, lai kopīgi izveidotu ziņojumu, ar kuru varētu lepoties viss Parlaments.

(PPE-DE grupas aplausi)

8. Balsojumu skaidrojumi

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Es tikai lūdzu reģistrēt, ka es balsoju par *Foglietta* kunga ziņojumu, taču mana balsošanas ierīce nedarbojās.

Balsojuma mutiski skaidrojumi

– Rezolūcijas priekšlikums: Ikgadējā diskusija par panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants) (B6-0425/2008)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Protams, ir grūti panākt, lai tevi saprot šajā haotiskajā situācijā. Es lūdzu vārdu, lai paskaidrotu, kādēļ balsoju par tikko pieņemto rezolūciju par ikgadējo diskusiju par panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā. Šodien notiek Tieslietu un iekšlietu ministru padomes sanāksme, lai apspriestu un pieņemtu Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu. Padomē tiek apspriests ļoti svarīgs jautājums un ļoti svarīgs priekšlikums, un es ceru, ka pēc diskusijas, kas šodien notiek Padomē, paktā tiks iekļauta deklarācija par nepieciešamību taisnīgāk un vienlīdzīgāk sadalīt imigrācijas nastu. Ceru, ka ministri šodien pieņems šo paktu un ka tajā būs norāde uz šo kopīgo atbildību.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

– Rezolūcijas priekšlikums: Ikgadējā diskusija par panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Rezolūcija, par kuru mēs nupat balsojām, daudzu iemeslu dēļ bija nepieņemama man un, bez šaubām, arī mūsu grupai. Galvenais iemesls, protams, ir tas, ka es uzskatu, ka Eiropai nekādā gadījumā nav vajadzīgs jauns „nelegālās” imigrācijas vilnis. Nekādā gadījumā.

Privātā sektora darba devēji un valdības joprojām pārāk viegli var „importēt” arvien vairāk ārzemnieku no valstīm ārpus ES. Tas izraisa smadzeņu aizplūšanu no jaunattīstības valstīm uz Eiropu un, galu galā, nenāk par labu ne šīm jaunattīstības valstīm, ne Eiropai. Tieši otrādi! Mums beidzot ir jāsāk – un šeit es galvenokārt vērsos pie valdībām, uzņēmējiem un rūpniecības – asimilēt, izglītēt un integrēt pastāvīgajā darba tirgū milzīgo, tiešām milzīgo skaitu ārzemnieku, kuri jau ir šeit un kuri nav un nekad nav bijuši īsti iekļauti mūsu sabiedrībā.

– Ziņojums: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par M. Mikko ziņojumu, jo uzskatu, ka plašsaziņas līdzekļiem ir svarīga nozīme demokrātijas nosargāšanā. Paplašinoties ES, mūsu uzdevums ir nodrošināt pamatbrīvību un demokrātijas aizsardzības standartu konvergenci. Es biju iesaistīta ITRE komitejas atzinuma sagatavošanā par M. Mikko ziņojumu, un es gribētu apsveikt viņu, jo, manuprāt, pateicoties jaunajām tehnoloģijām, ir radušies jauni plašsaziņas līdzekļu kanāli un jauni saturs veidi, un plašsaziņas līdzekļi joprojām ir svarīgs politisks instruments. Tādēļ plurālistiska plašsaziņas līdzekļu sistēma ir demokrātiska sociālā modeļa svarīga prasība.

Ja plašsaziņas līdzekļi ir koncentrēti tikai dažu cilvēku rokās, tad tas sekmē monopola veidošanos reklāmas tirgū un rada šķēršļus jaunpienācējiem. Konkurences likums ir palīdzējis ierobežot plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos, taču problēmas joprojām ir daudzās dalībvalstīs, kuru tirgū dominē daži lieli dalībnieki.

Tādēļ ir jāuzslavē ziņojumā dotais ieteikums saistīt plašsaziņas līdzekļu likumu un konkurences likumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Plašsaziņas līdzekļu plurālisms nozīmē informācijas izplatīšanas un sabiedrisko raidorganizāciju daudzveidību. Plašsaziņas līdzekļu nozarē šīs jomas ir apdraudētas. Arvien lielāka īpašumtiesību koncentrēšanās konkurējošu plašsaziņas līdzekļu sabiedrību rokās ir izraisījusi situāciju, kad viegli pieejamu un standartizētu, ikvienam paredzētu ziņu jucekli ir grūti atrast sociāli un kulturāli vērtīgu informāciju. Grūti paredzēt, ar ko beigsies situācijas pasliktināšanās šajā nozarē – ne tikai atsevišķiem patērētājiem, bet arī visai sabiedrībai.

Referente pareizi norādīja, ka sabiedriskās raidorganizācijas ir svarīgas kā daudzveidības sargātājas, un to uzdevums ir raidīt augstas kvalitātes informāciju. Viņas ierosinājums par modeli, kad spēcīgi sabiedriskā sektora plašsaziņas līdzekļi nekonkurējot pastāv līdzās privātām, uz peļņu vērtām plašsaziņas līdzekļu sabiedrībām, ir pareizs. Nevar būt šaubu par to, cik svarīgs ir līdzsvars starp šiem abiem pīlāriem. Ziņojuma teksts un arī referents nodomi, šķiet, ir skaidri un pārredzami. Kultūras komitejas diskusijās panāktais kompromiss ir labs. Turklāt ir skaidri jāieņem tādu jaunu informācijas izplatīšanas metožu kā tīmekļa blogi tiesiskais statuss, lai blogu veidotāji būtu informēti par viņu tiesībām, pienākumiem un iespējamām sankcijām.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Pricējos, dzirdot Parlamentā vārdus, ka visām dalībvalstīm ir jānodrošina plašsaziņas līdzekļu plurālisms un ka sabiedriskajām raidorganizācijām tajā ir ievērojama nozīme. Tas ir pilnīgi pareizi. Normālā sabiedrībā tas nozīmē demokrātiju un informācijas brīvību, un, galvenais, informācijas brīvību opozīcijas grupām.

Vērtējot pēc šiem kritērijiem, Beļģijā un pat Flandrijā nav demokrātijas. Piemēram, mūsu politisko partiju – lielu šīs valsts politisko partiju – flāmu sabiedriskās raidorganizācijas pavisam vienkārši un atklāti diskriminē un boikotē, pamatojoties uz oficiāliem norādījumiem. Kāpēc? Tāpēc, ka mūsu idejas un nostāja nav „politkorektas” vai atšķiras no oficiālā viedokļa. Nesen sabiedriskās raidorganizācijas vadītājs atklāti atzina, ka Beļģijas karalis ir piešķīris viņam barona titulu, apbalvojot par diskriminējošo darbību pret opozīcijas partiju.

Šajā ziņojumā, kas nebūt nav slikts, vajadzētu iekļaut punktu par attieksmi pret tām opozīcijas partijām, kuras stingri neievēro pieņemtos noteikumus.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es atturējos balsot par šo ziņojumu. Tajā pilnīgi pareizi ir norādīti dažādi sarežģījumi plašsaziņas līdzekļu plurālisma jomā un īpašumtiesību koncentrēšanās daudzās dalībvalstīs.

Es kā flāms varu pateikt dažus vārdus par šo jautājumu, jo Eiropas Savienībā nav nevienas citas valsts, kurai vēl vairāk vajadzētu, piemēram, neitrālu plašsaziņas līdzekļu ombudu, lai nodrošinātu vārda brīvību Beļģijā. Šeit, Briselē, valsts institucionālajā sirdī, kā nupat teica kolēģis, ne tikai privātie plašsaziņas līdzekļi, bet arī valdības izdevumi un raidījumi bezkaunīgi boikotē lielāko opozīcijas partiju un atņem cilvēkiem tiesības uz brīvu un objektīvu informāciju.

Varbūt, ka plašsaziņas līdzekļu brīvības harta, kuru aizstāv referente, var novērst šāda veida ļaunprātīgu izmantošanu, pretējā gadījumā tas viss būs tikai dzīves īstenības izskaistināšana.

Es domāju par to, kādēļ referente tik dedzīgi vēlas panākt stingrāku regulējumu attiecībā uz visbrīvāko plašsaziņas līdzekli – internetu – un it īpaši attiecībā uz tīmekļa blogu autoriem, nemaz nerunājot par īstām rūpēm par autortiesībām. Tas ir tādēļ, ka tieši tās valstis, kurās nav īsta plašsaziņas līdzekļu plurālisma, visvairāk vēlas panākt interneta stingrāku kontroli. Šis ziņojums dod viņiem papildu ieročus, un tas ir skumji.

Pál Schmitt, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es runāšu ungāru valodā. Plašsaziņas līdzekļu daudzveidība ir īpaši nozīmīga joma Eiropas Tautas partijai, tādēļ mūsu grupa nolēma nevis noraidīt šo ziņojumu, bet tā vietā iesniegt alternatīvu lēmuma projektu. Saglabājot sākotnējā ziņojuma vērtības, no teksta ir svītrotas mums nepieņemamās daļas, un ir iekļauti ieteikumi, kurus, mūsaprāt, vajadzēja uzsvērt.

Viens no punktiem, pret kuriem iebilst grupa, ir tas, ka ziņojumā ir minētas atsevišķas dalībvalstis, kaut gan mēs esam pārliecināti, ka ziņojumam par plašsaziņas līdzekļu daudzveidību ir jābūt neitrālam un vispārēji piemērojamam. Tā mērķis nav kaunināt atsevišķas valstis, minot tās kā sliktu piemēru. Tikpat nepieņemami mums šķita tas, ka ziņojumā izteikts apgalvojums, ka dažas plašsaziņas līdzekļu impērijas galvenokārt motivē peļņa un materiālās intereses – tas ir pārspīlēts vispārinājums, un mēs to nevaram atzīt.

Šim ziņojumam, kas ir izraisījis karstus politiskos strīdus, jebkurā gadījumā ir jāpievērš Eiropas Komisijas uzmanība tam, ka šis jautājums ir jārisina tā nopietnībai atbilstīgā veidā un jāpārbauda, kādi Eiropas Savienības vai dalībvalstu pasākumi ir jāīsteno, lai veicinātu daudzveidību. Paldies!

– Kopīgs rezolūcijas projekts: Enerģijas cenu problēmas risināšana (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Es atbalstu enerģijas cenu efektīvu kontroli. Iepriekšējos mēnešos pieredzētais straujais cenu kāpums ir pretrunā Eiropas iedzīvotāju interesēm, bet spekulanti un starpnieki gūst peļņu. Turklāt mēs vērojam absolūti nepieņemamu situāciju, kad enerģijas cenas nosaka pārtikas cenas. Mēs nevaram klusējoši pieņemt cinisko argumentu, ka uz pasaulē ir pietiekami daudz pārtikas, bet ne katram pietiek naudas, lai pirktu dārgu pārtiku.

Pasaules Bankas eksperti uzskata, ka aptuveni 80 % no straujā cenu kāpuma ir izraisījusi biomasas enerģija. Saistībā ar to es uzsvēru, ka daudzos gadījumos ir jāpalielina pārtikas rezerves un jāregulē pārtikas avotu lietošana enerģijas ražošanai. Tā ir galvenā problēma, kas saistīta ar pārtikas cenu kontroli, un tai ir jāpievērš daudz lielāka uzmanība.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pašlaik strauji pieaug enerģijas cenas. Cenu kāpums tieši ietekmē Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīves līmeni un palielina inflāciju. Tas nozīmē,

ka mums ir jāizveido instrumenti Eiropas iedzīvotāju aizsardzībai pret šī cenu kāpuma sekām. Kaut gan nesen mēs pieredzējām naftas cenu kritumu, es uzskatu, ka mums ir jāpievērš lielāka uzmanība mehānismiem, kuru uzdevums ir nodrošināt cenu stabilitāti. Ir doma arī par to, ka enerģētikas tirgos ir vajadzīga lielāka pārredzamība, lai turpmāk tie tik jutīgi nereaģētu uz spekulācijām pasaules tirgū. Apspriežot enerģētikas problēmu, var tikai vēlreiz uzsvērt nepieciešamību, pirmkārt, strādāt intensīvāk, lai palielinātu no atjaunīgajiem avotiem iegūtās enerģijas daļu, tajā skaitā arī kodolenerģiju; otrkārt, mums ir jāīsteno plaša programma energoefektivitātes uzlabošanai.

– Ziņojums: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret A. Foglietta ziņojumu, un es gribētu pateikties visiem kolēģiem, kuri atbalstīja manu noraidījumu.

Kaut gan liekā svara problēma saasinās, šī Baltā grāmata netuvina mūs risinājumam. Gluži pretēji, tā ir dažādu ieteikumu un likumdošanas prasību nejaus savārstījums. Tas padara mūs smieklīgus. Priecājos, ka tika izsviests vismaz priekšlikums par sarkaniem, dzelteniem un zaļiem pārtikas etiķešu kodiem, tomēr citi priekšlikumi ir izdzīvojuši, to skaitā arī tādi, kas apsteidz lēmumus, kuri vēl ir pieņemšanas procesā, proti, pārtikas marķēšanas jautājumu, par kuru es esmu Parlamenta referente.

Mēs nolēmām, ka prasīsim reklāmas cenzūru, ka gribam aizliegt mākslīgās transtaukskābes, bet tajā pašā laikā mēs grasāmies norādīt uz pārtikas etiķetēm šo transtaukskābju daudzumu, ka mūsu vidukļi turpmāk tiks oficiāli mērīti un ka tiks kontrolēts sāls daudzums pārtikā, un tādējādi mēs tikpat kā pieprasām ieviešanu pārtikas receptūrās. Ir ierosināta jauna veselīga uztura definīcija; viens no nosacījumiem skan, ka uzturs ir veselīgs tikai tad, ja lieto ekoloģiski ražotu pārtiku. Tā ir tradicionālās lauksaimniecības diskriminācija.

Nav tādas sliktas pārtikas, kuru mūsu tiesiskais režīms grib aizliegt tirgū. Visiem patērētājiem ir tiesības saņemt informāciju, taču viņiem ir tiesības arī uz cieņu, un tas nozīmē, ka viņiem ir jāļauj pašiem pieņemt lēmumus.

Balsojuma rakstiski skaidrojumi

– Ziņojums: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums par kopienas bezpeļņas plašsaziņas līdzekļiem Eiropā attiecas uz jomu, kurai, kā uzskata, ir vajadzīgs papildu finansējums saskaņā ar ES atbalsta programmām. Tas ir vēl viens piemērs, kā šajā Parlamentā cenšas palielināt ES atbalsta programmu skaitu dažādās specifiskās interesēs un turklāt palielināt šīm programmām piešķirtos finanšu līdzekļus, lai tās varētu dalīt apropriācijas pa labi un pa kreisi.

Dīvaini, ka atbalsts kopienas bezpeļņas plašsaziņas līdzekļiem ir jāuzskata par tādu izdevumu posteni, kas jāfinansē ES līmenī. Subsidiaritātes princips pašsaprotami liek secināt, ka tie ir dalībvalstu vai reģionālo politisko organizāciju izdevumi. Šie plašsaziņas līdzekļi ir viņu kompetencē, un tieši viņiem ir iespējas noteikt, vai šādi izdevumi ir svarīgāki par tādām vajadzībām kā veselības aprūpe, skolas, labklājība utt.

Subsidiaritātes interesēs mēs balsojam pret visu šo ziņojumu.

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – „Kopienas plašsaziņas līdzekļiem” nereti ir liela nozīme vietējās kopienās. Tie ir ietekmīgs informācijas avots vietējo plašsaziņas līdzekļu vidū; reizēm tie ir pat vietējās kopienas vienīgā balss. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāpievērš lielāka uzmanība šiem plašsaziņas līdzekļiem, it īpaši pēc Lisabonas līguma neveiksmes, jo tie var būt efektīvs līdzeklis iedzīvotāju informēšanai par ES.

Būdamis referents par ziņojumu par aktīvu dialogu ar Eiropas iedzīvotājiem, es pilnībā atbalstu jebkādos līdzekļus, kas var sekmēt ES tuvināšanu iedzīvotājiem. Neraugoties uz to, esmu pārliecināts, ka ārkārtīgi svarīgs priekšnoteikums kopienas plašsaziņas līdzekļu un visu citu vietējo plašsaziņas līdzekļu kaut vai daļējai finansēšanai no sabiedrības naudas ir šo plašsaziņas līdzekļu neatkarība ne tikai no valsts, bet arī no vietējās varas.

Es zinu, ka kopienas plašsaziņas līdzekļi un it īpaši to finansējums to daudzveidības un vietējās specifikas dēļ ir dalībvalstu galvenās rūpes. Eiropas līmenī mēs varam palīdzēt, vairāk uzsverot šo jautājumu. Šis ziņojums ir pirmais solis šajā virzienā.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – K. Resetarits ziņojumā, kuru es atbalstīju, ir norāde uz plašsaziņas līdzekļu nozīmi kultūras un valodu daudzveidības nostiprināšanā. Šonedēļ darbu uzsāka pirmais televīzijas kanāls gēlu valodā – apsveicams notikums valodu daudzveidības veicināšanā gan Skotijā, gan Eiropā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kopienas plašsaziņas līdzekļiem vienmēr ir bijusi liela nozīme mūsu sabiedrībā. Šādi plašsaziņas līdzekļi var veicināt kultūru dialogu, apkarojot negatīvus stereotipus. ES tas ir pilnīgi jāatzīst, uzlabojot kopienas plašsaziņas līdzekļu juridisko atzīšanu un to piekļuvi radiofrekvenču spektram. Es balsoju par šo ziņojumu.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Manuprāt, nav šaubu par to, ka kopienas un alternatīvie plašsaziņas līdzekļi var veicināt plurālistiskas plašsaziņas līdzekļu vides veidošanos un iedzīvotāju informētību. Es uzskatu, ka daudzu dalībvalstu pieredze liecina, ka vārda brīvība ir kļuvusi gandrīz vai par mītu un ka tā dēvētie komerciālie plašsaziņas līdzekļi ir pielāgoti to īpašnieka raksturam. Oficiālo plašsaziņas līdzekļu sniegtās informācijas objektivitātes līmeni nereti ievērojami samazina pie valdošās elites politiskās intereses neatkarīgi no likumiem un šādiem plašsaziņas līdzekļiem noteiktās tiesiskās sistēmas. Tādēļ vēl jo svarīgāk ir novērst kopienas un alternatīvo plašsaziņas līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu un iespēju pārsniegt šiem plašsaziņas līdzekļiem paredzētās darbības robežas. Es piekrītu, ka šie plašsaziņas līdzekļi ir pelnījuši lielāku juridisku atzīšanu ES dalībvalstīs. Taču jau pašā sākumā ir jāizveido noteikumi to darbības regulēšanai tā, lai kopienas un alternatīvajiem plašsaziņas līdzekļiem nebūtu iespējas nodot savu uzdevumu un sociālo nozīmi.

– Ziņojums: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es nevaru atbalstīt šo ziņojumu. Kaut gan es piekrītu un atzinīgi vērtēju daudzus tajā izteiktos priekšlikumus, es šaubos par PVN atbrīvojuma jomas sašaurināšanu attiecībā uz ieguldījumu fondiem. Es uzskatu, ka labāk ir saglabāt *status quo*.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – EPLP uzskata, ka finanšu pakalpojumiem piemēroto PVN prasību modernizācija ir sen jau nokavēta. Referents ir strādājis ļoti rūpīgi, pildot šo uzdevumu. Mēs uzskatām, ka viņa pieeja jautājumam par izmaksu pārlikšanu uz patērētājiem ir ļoti iekļūstīga un ka viņš saprot, kādus sarežģījumus tas var radīt. Mēs neesam pārliecināti par to, kā dažus punktus var pienācīgi pārvaldīt praksē – it īpaši attiecībā uz uzņēmumiem piešķirto rīcības brīvību piemērot PVN. Tādēļ mums ir iebildumi, kurus nav iespējams izteikt šajos grozījumos, jo notika kopīgs balsojums par 1. – 28. grozījumu. EPLP atbalsta referentu, tomēr būtu balsojis pret 6. un 21. grozījumu.

Es gribētu personīgi pateikties *Joseph Muscat* par darbu pie šī un citiem ziņojumiem un par koleģiālo attieksmi Eiropas Parlamentā. Es ceru, ka viņa karjera virzīsies augšup un ka ļoti drīz mēs varēsim sagaidīt viņu kā Maltas nākamā premjerministru.

– Rezolūcijas priekšlikums par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2007. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Kaut gan AK Konservatīvo partija atbalsta dalībvalstu sadarbību brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā, tā balso pret šo rezolūciju, jo mēs joprojām konsekvēnti iebilstam pret turpmāko saskaņojumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā. Mēs īpaši iebilstam pret ziņojumā izteiktajiem aicinājumiem pieņemt tos Lisabonas līguma noteikumus, kurus iespējams pieņemt saskaņā ar pašreizējiem regulējumiem.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju to, ka ar lielu balsu vairākumu ir pieņemta rezolūcija par 2007. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā.

Tas ir ļoti kvalitatīvs teksts, kas spēcīgi atgādina mums par nepieciešamību ātri apstiprināt Lisabonas līgumu, kas nostiprinās brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ievērojami uzlabojot ES rīcības legimitātī un efektivitāti.

Tajā izteikts aicinājums Komisijai un Padomei noteikt jaunas prioritātes nākamajai daudzgadu programmai brīvības, drošības un tiesiskuma jomā laikposmā no 2010. līdz 2014. gadam.

Nobeigumā, ir ierosināti daudzi ārkārtīgi svarīgi pasākumi pamattiesību un pilsonības jomā attiecībā uz robežu aizsardzību, imigrāciju un patvērumu. Mūsu politiskā grupa aizstāv šīs prioritātes, un lielāko daļu no tām iespējams atrast arī Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, kas ir jāsteno, pamatojoties uz konkrētu rīcību.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kaut gan mēs piekrītam dažiem punktiem šajā rezolūcijā par tā dēvēto „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpu” – eifēmismam, ar ko apzīmē īsto procesu, proti, iekļaut Kopienas sistēmā tieslietas un iekšlietas, kas ir dalībvalstu suverēna vara, – tajā ir mērķi, prioritātes un priekšlikumi, kurus mēs noteikti noraidām.

It īpaši tāpēc, ka rezolūcija izliekas nedzirdam tā dēvētā „Lisabonas” līguma noraidījumu, pieprasot tā pieņemšanu līdz 2009. gada beigām un aicinot turpināt tieslietu un iekšlietu iekļaušanas procesu Kopienas sistēmā – tādējādi apliecinot necieņu, kādu lielākā daļa EP izrāda attiecībā pret Īrijas iedzīvotāju suverēno un demokrātisko lēmumu.

Un arī tādēļ, ka rezolūcijā noteiktie mērķi ir Šengenas Informācijas sistēmas attīstība (tajā skaitā arī ar Prīmes līgumu saistīti lēmumi), *Frontex* un ES imigrācijas politika (kas ir selektīva un protekcionistiska un pasludina imigrāciju par noziegumu).

Un neraugoties uz sūdzībām, ka „ES faktiski īsteno policijas un tiesu iestāžu sadarbību ar trešām valstīm, galvenokārt ASV, slēdzot divpusējus nolīgumus dažādās jomās, tādējādi apejot oficiālas demokrātiskās lēmumpieņemšanas procedūras un parlamentāro izpēti”, EP to neapšaubā.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) 1. Priekšlikumā Lisabonas līgums ir raksturots kā būtisks un steidzams priekšnoteikums, lai Eiropas Savienība kļūtu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Īrijas referendumā Lisabonas līgums tika noraidīts. Ir pēdējais laiks tam piekrist.

2. Priekšlikumā aicināts sākt pilnībā izmantot otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmu (SIS II) un nostiprināt *Frontex*. Ārējo robežu aizsardzības aģentūra *Frontex* ir atbildīga par necilvēcīgās politikas — aizlieguma iebraukt ES cilvēkiem, kuriem draud briesmas — operatīvo īstenošanu. Šī politika ir apvainojums humānismam, tādēļ tā ir pilnībā jānoraida.

Søren Bo Søndergaard un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Vispār mēs atbalstām domu piešķirt trešo valstu piederīgajiem, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, tiesības balsot Eiropas Savienības un vietējās vēlēšanās. Tomēr mēs uzskatām, ka par tiesībām balsot vietējās vēlēšanās ir jālemj dalībvalstīm saskaņā ar attiecīgajām starptautiskajām konvencijām.

– Ziņojums: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es vēlētos uzsvērt plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzības nozīmi (kas ir jau pieminēta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā), demokrātijas procesa nostiprināšanā, kas dažādiem Eiropas pilsoņiem varēs nodrošināt pārredzamu informāciju. Mēs zinām, ka pārāk bieži plašsaziņas līdzekļus, jo īpaši sabiedrīkos, kam nepieciešama liela un stabila tirgus daļa, lai tos nevarētu ietekmēt nepietiekamais finansējums un politiskie lobiji, ietekmē politiskais spiediens.

Tādēļ es balsošu atbalstoši par šo rezolūcijas priekšlikumu, kura mērķis ir trīs Eiropas universitātēm uzticēt uzdevumu uzraudzīt šo plurālismu, izmantojot uzticamības un objektivitātes rādītājus. Es arī piekrītu, ka vajadzīgs izveidot uzraudzības sistēmas, lai visās dalībvalstīs nodrošinātu redaktoru un žurnālistu vārda brīvību.

Ņemot vērā tuvojošos 2009. gada EP vēlēšanu kampaņu, ir īstais laiks mums izstrādāt hartu par plašsaziņas līdzekļu brīvību, lai cīnītos pret pašreiz pastāvošajiem apšaubāmajiem darba apstākļiem, ar ko saskaras daudzi publicisti un žurnālisti.

Visbeidzot jaunajiem plašsaziņas līdzekļu kanāliem Eiropā un pasaulē patiesi ir nepieciešams finansējums, taču šis finansējums jāizmanto atbildīgi (piemēram, jānosaka tīmekļa žurnālu autoru un redaktoru statuss), un Eiropā jāsekmē augstāks plašsaziņas līdzekļu izmantošanas līmenis.

Jean-Marie Cavada (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atkārtoti apliecinu, ka es piešķiru lielu nozīmi **vārda** brīvībai un plašsaziņas līdzekļu plurālismam. Blogi ir instrumenti, kas var apdraudēt cilvēku privātumu un kurus var ierindot tajā pašā kategorijā kā „preses likumu pārkāpumus”, ja tie ir nepatiesi vai maldinoši.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), rakstiski. – (DE) Plašsaziņas līdzekļu sistēmas plurālisms ir galvenais priekšnoteikums, lai Eiropas demokrātiskās sabiedrības modelis izdzīvotu. Taču plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija rada vidi, kas veicina monopolu rašanos, rada šķēršļus iekļūšanai tirgū un noved pie vienveidības plašsaziņas līdzekļu saturā.

Plašsaziņas līdzekļu sistēmas attīstību arvien vairāk virza vēlme nopelnīt. Lai izvairītos no interešu konfliktiem starp plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrāciju un politisko varu, konkurences un plašsaziņas līdzekļu tiesību aktiem ir jābūt saskaņotiem. Patiesībā šādi interešu konflikti kaitē brīvai konkurencei un plurālismam. Lai nostiprinātu plurālismu ir jāgarantē arī līdzsvars valsts un privāto raidorganizāciju starpā.

Turklāt es aicinu veikt pasākumus plašsaziņas līdzekļu grupu konkurētspējas uzlabošanai, lai paātrinātu ekonomisko izaugsmi. Eiropas un valstu konkurences noteikumi ir jāpiemēro konsekventi, lai nodrošinātu spēcīgu konkurenci un atklātu tirgu. Jo īpaši pārredzamam un efektīvam ir jābūt valsts plašsaziņas līdzekļu regulējumam.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju Komisijas nodomu izstrādāt rādītājus plašsaziņas līdzekļu plurālisma novērtēšanai. Es aicinu izstrādāt arī papildu rādītājus tādu faktoru kā demokrātijas un žurnālistu ētikas kodeksu novērtēšanai. Turklāt es uzskatu, ka noteikumiem par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju būtu jāregulē arī atbilstošie piekļuves līdzekļi interneta saturam un tā izplatīšanai.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) *Marianne Mikko* ziņojums ir spožs piemērs tam, kā, labus nodomus pārspilējot, tie galu galā nonāk pretrunā ar plašsaziņas līdzekļu neatkarības un vārda brīvības principiem. *Mikko* kundzes sākotnējais priekšlikums, kurā bija arī ietverta reģistrācijas iespēja, tiesības uz atbildi, iespējas iesniegt prasību pret blogu autoriem, bija ļoti tālu no tās koncepcijas, kāda man ir par vārda un viedokļu veidošanas brīvību. Par laimi šie punkti ziņojumā tika pārstrādāti, pirms priekšlikums nonāca plenārsēdē. Tomēr ziņojums netika pārstrādāts tādā mērā, lai es to varētu atbalstīt; vairāki ziņojuma punkti joprojām ir pretrunā plašsaziņas līdzekļu neatkarības, brīvas viedokļu veidošanas un vārda brīvības principiem.

Grozījums Nr. 5 — ko visbeidzot apstiprināja Parlaments — ir labāka alternatīva ziņojumam. Labāka, taču ne laba. Jautājums par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un daudzveidību ir svarīgs jautājums, un tas ir jāapspriež. Taču šī rezolūcija nav pareizais ceļš, pa kuru mums būtu jāiet. Jautājumi par plašsaziņas līdzekļiem vienmēr ir jāaplūko atbildīgi un pārdomāti. Es nevaru pieļaut kompromisu, runājot par plašsaziņas līdzekļu neatkarību, viedokļu veidošanas un vārda brīvību. Šīs vērtības ir pārāk svarīgas, lai tās noniecinātu. Tāpēc šodienas balsojumā es atturējos. Šādi es vēlos paust savu atbalstu debatēm, taču arī izteikt savas bažas par atkārtotajiem mēģinājumiem reglamentēt preses un vārda brīvības jautājumus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā ieviestās izmaiņas Eiropas Parlamenta Reglamentā, kas nepieļauj plenārsēdē izskatīt priekšlikumus grozījumiem, tikko tika balsots nevis par *Mikko* kundzes ziņojumu, bet drīzāk gan par visaptverošu priekšlikumu alternatīvai rezolūcijai.

Apstiprinātā galīgā rezolūcija ir nepārprotami labāka par ziņojumu, un tikai šī iemesla dēļ mēs par to balsojam, taču tajā joprojām ir atsevišķi aspekti, kuriem mēs nepiekrītam.

Mēs principā nepiekrītam veidam, kādā tiek risināts pseidolīdzsvara jautājums, cieši saistot tā saukto „konkurences likumu” ar plašsaziņas līdzekļu likumu, jo pieredze rāda, ka kapitāla intereses ir spēcīgākas par visām tiesībām un brīvībām, tai skaitā vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos, un nereti apstrīd pat plurālismu.

Lai arī tajā teikts, ka „valsts iestāžu galvenajam uzdevumam jābūt tādu apstākļu veidošanai, kas nodrošinātu augstu plašsaziņas līdzekļu (arī sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu) kvalitāti, plašsaziņas līdzekļu daudzveidību un žurnālistu pilnīgu neatkarību”, mēs zinām, ka to panākt ir grūti, ja demokrātija valstī ir vāja. Patiesībā, ja galvenais plašsaziņas līdzekļu tirgus ir ekonomisko un finanšu grupējumu īpašumā, vārda brīvība un žurnālistu neatkarība netiek garantēta.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Apsveicu kolēģi *Marianne Mikko* par viņas ziņojumu. Es balsošu par kopējo alternatīvo rezolūcijas priekšlikumu, ko iesniedza mana grupa kopā ar Liberālās partijas un Zaļās partijas grupām, kuru nostāja mums ir vistuvākā. Es neredzu iemeslu, kāpēc internetā būtu jāatļauj ievietot to, ko nav atļauts paust rakstiski vai mutiski. Protams, likuma ieviešana var būt grūta, taču tas nav iemesls bezdarbībai. Galu galā mums ir noteikts ātruma ierobežojums arī uz nomaļiem lauku ceļiem, kur nodrošināt policijas kontroli ir ļoti grūti. Tomēr šīs grūtības nekādā ziņā neattiecināto, ka visiem viss ir atļauts.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Uz šo ziņojumu un iesniegtajām alternatīvajām rezolūcijām neattiecas likumdošanas procedūra; tas nav nekas vairāk kā vien Eiropas Parlamentā esošo federālistu vairākuma vēlme panākt vēl lielāku ES līdzdalību kultūras un plašsaziņas līdzekļu politikas jomā. Gatavojot ziņojumu, referente pārcēlās savās iecerēs kontrolēt un uzraudzīt blogu pasauli. Par laimi, komiteja nedaudz atkāpās no sava priekšlikuma plenārsēdei, un atsevišķu politisko grupu iesniegtie priekšlikumi ir labāki par pašu ziņojumu. Bet galvenais jautājums joprojām ir šāds: kādēļ vispār šis ziņojums būtu jāapspriež Eiropas Parlamentā?

Jautājums par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju ir svarīgs jautājums — tas ir tik svarīgs, ka tā risināšana ir jāturpina dalībvalstīs. Tādēļ mēs balsojam pret visu šo ziņojumu kopumā.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Marianne Mikko* ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālismu ES.

Piekļuve bezmaksas un daudzveidīgiem plašsaziņas līdzekļiem šobrīd ir būtiski svarīga visās dalībvalstīs. Divu pīlāru modelis, kas tika ieviests privātajai un sabiedriskajai televīzijai, kā arī audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, ir attīstījies ļoti veiksmīgi. Lai šis attīstības process varētu turpināties pēc iespējas auglīgāk, ir jānodrošina stabils finansējums valsts raidsabiedrībām, dodot tām iespēju atbalstīt sabiedrības intereses un sociālās vērtības, saglabāt plurālismu plašsaziņas līdzekļos un nodrošināt iedzīvotājiem piekļuvi augstas kvalitātes saturam.

Es atbalstu arī plašsaziņas līdzekļu brīvības hartas izveidošanu. Tā varētu kļūt par atbalsta punktu centieniem nodrošināt vārda brīvību. Tomēr žurnālistu neatkarība ir jānodrošina ar konkrētām tiesiskām un sociālām garantijām.

Arī plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija ir problēma, jo tā veicina monopolu rašanos. Tādēļ konkurences un plašsaziņas līdzekļu tiesību akti ir jāapvieno, lai nodrošinātu piekļuvi, konkurenci un kvalitāti. Ziņojumā vairāk vai mazāk ir aplūkoti visi galvenie jautājumi, tādēļ es atbalstu referenti.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Mēs visi piekrītam, ka plurālismam ir jābūt būtiskam plašsaziņas līdzekļu aspektam. Plurālisms ir jāatbalsta, un *Mikko* kundzes ziņojuma pieņemšana ir svarīgs solis šajā virzienā.

Nepieciešamība pēc līdzsvarota plašsaziņas līdzekļu tirgus būtu jāatzīst un jāatbalsta dalībvalstīm, kurām gan kopīgi, gan arī katrai atsevišķi būtu jāuzņemas nodrošināt Eiropas pilsoņiem iespēju saņemt precīzu un daudzveidīgu informāciju.

Galvenie iemesli, kādēļ ir jāveido plašsaziņas līdzekļu brīvības harta, ir kultūru daudzveidība, arvien pieaugošā vajadzība integrēt migrantus un minoritātes, kā arī svarīgā nepieciešamība sniegt kvalitatīvu informāciju aktīvajiem iedzīvotājiem. Es vēlētos izteikt pilnīgu atbalstu Eiropas Parlamenta ieteikumam, lai valsts plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzēji darbotos kā alternatīvi informācijas pakalpojumu sniedzēji salīdzinājumā ar tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuru darbība pamatota tikai uz komerciāliem kritērijiem.

Eiropas Savienības pilsoņu aktīva tiesību izmantošana un pienākumu pildīšana, kā arī viņu informētība un spēja izprast un kritizēt informācijas nodrošināšanu ir nepieciešamība, kas jāiestrādā jebkurā pasākumā, kurš turpmāk tiks pieņemts gan Eiropas Savienības iestādēs, gan arī katrā dalībvalstī.

David Martin (PSE), rakstiski. – Jaunās tehnoloģijas ir radījušas jaunus plašsaziņas līdzekļu kanālus, kā arī izmaiņas plašsaziņas līdzekļu saturā. Plaši attīstītā plašsaziņas līdzekļu sistēma ir nozīmīga demokrātijai un brīvas domas veidošanai. Es balsoju par *Marianne Mikko* ieteikumiem kopumā.

Doris Pack (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Plašsaziņas līdzekļu koncentrācija ir plaši izplatīts jaunums, un tas ir jāapkaro. Pirmkārt, plašsaziņas līdzekļu koncentrācija ir problēma vairākās ES valstīs, un tādēļ nevar pieminēt tikai vienu valsti. Otrkārt, ziņojumā Eiropas Komisija vairākkārt tiek aicināta rīkoties jomā, uz kuru attiecas subsidiaritātes princips.

Ja minētais būtu grozīts vai ja man būtu bijusi iespēja balsot par šādu grozījumu, es būtu balsojis par *Mikko* kundzes ziņojumu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Tas, ka plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesības koncentrējas arvien mazāk īpašnieku rokās, rada lielākus monopolus un apslāpē nepieciešamo viedokļu daudzveidību.

Šķiet, ka šodien piekļuve informācijai ir neierobežota un vienlaicīgi arī nepilnīga. Liela plašsaziņas līdzekļu un interneta pakalpojumu daļa pieder uzņēmumu grupām, kuras arī ir to visvairāk reklamētie klienti. Ir būtiski nosargāt kvalitatīvu sabiedrisko televīziju — daudzveidīgu, atvērtu un neatkarīgu. Attiecībā uz vārda brīvību internetā ES liela uzmanība jāpievērš sabiedriskajam dialogam, lai nodrošinātu kā vārda brīvību, tā arī personas datu aizsardzību. Šīs debates tikai nupat ir sākušās. Risinājumus var atrast sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Reglamenta grozījums, kuru mēs pieņemām 2008. gada 8. jūlijā, radija jaunus noteikumus par patstāvīgiem ziņojumiem. Septembra otrās sesijas laikā mums bija iespēja pārliecināties par to, kā šie noteikumi darbojas praksē.

Pirmdienas vakara debatēs par vairākiem patstāvīgiem ziņojumiem tomēr izrādījās, ka šīs izmaiņas nav no veiksmīgākajām. Debatēs par katru ziņojumu varēja noklausīties vienīgi referenta un Komisijas pārstāvja uzstāšanās. Debates zaudēja dinamiku, jo arī ēnu referentiem nebija atļauts uzstāties. Problemātisks ir izrādījies pat noteikums, ka tikai tie deputāti, kuri piedalījušies ziņojuma sagatavošanā, drīkst rakstiski iesniegt savus komentārus. Spēkā ir noteikums, ka vienas sesijas laikā katrs deputāts var izteikties rakstiski tikai vienu reizi.

Problemātiska ir izrādījusies arī balsošanas procedūra par patstāvīgiem ziņojumiem. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem grozījumus nav pieļaujams izskatīt plenārsēdē. Politiskās grupas vārdā drīkst iesniegt tikai alternatīvu rezolūcijas priekšlikumu.

Praktiski, mūsu lēmuma nepilnības ir ietekmējušas tieši Mikko kundzes ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālismu Eiropas Savienībā. Samērā līdzsvarotajā ziņojumā bija atsevišķi punkti, kas attiecās uz konkrētām dalībvalstīm. Es domāju, ka ziņojumā par tik jutīgu tematu tomēr būtu jāsaglabā neitralitāte. Mans nolūks nebija balsot pret ziņojumu, taču mums nebija iespējas balsot par rezolūcijas priekšlikumu, ko iesniedza mūsu politiskā grupa — EPP-ED. Es lūdzu grozīt šo noteikumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, plurālisms plašsaziņas līdzekļos nozīmē daudzveidību informācijas izplatīšanā un to, ka katrai raidorganizācijai ir savs specifisks raksturs. Šie abi aspekti plašsaziņas līdzekļu jomā patlaban ir apdraudēti. Arvien pieaugošā īpašumtiesību koncentrācija plašsaziņas līdzekļu uzņēmumu vidū, kuri savā starpā konkurē šajā nozarē, ir radījusi situāciju, kurā informāciju, kas ir vērtīga no sociālā un kultūras viedokļa ir grūti atrast viegli pieejamo un standartizēto ziņu jūklī, kas ir paredzēta ikvienam. Ir grūti paredzēt, kur ne tikai atsevišķus patērētājus, bet sabiedrību kopumā novedīs situācijas pasliktināšanās šajā jomā.

Referentei bija taisnība, uzsverot sabiedrisko raidorganizāciju kā daudzveidības aizgādņu lomu, kuru uzdevums ir pārraidīt augstas kvalitātes informāciju. Viņai bija arī taisnība, ierosinot piedāvāt tādu modeli, kur spēcīgi sabiedriskā sektora plašsaziņas līdzekļi, atrodoties ārpus konkurējošā plašsaziņas līdzekļu tirgus, pastāv līdztekus privātajiem plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem, kuru motivācija ir peļņa. Nav šaubu par to, cik svarīgs ir šo abu pīlāru līdzsvars. Kā ziņojuma teksts, tā arī referentes centieni šķiet skaidri un nepārprotami. Kultūras komitejas diskusijās panāktais kompromiss ir labs.

Turklāt jauno informācijas izplatīšanas metožu, piemēram, blogu un citu lietotāju veidoto vietņu, juridiskais statuss ir jānosaka skaidri, lai cilvēki, kas tos veido, apzinātos savas tiesības un pienākumus un visas iespējamās sankcijas. Šāda veida saturs būs arvien biežāk sastopams. Pamatojot šos pasākumus uz ētikas kodeksu, tiek sperts solis pareizajā virzienā.

Marek Siwiec (PSE), rakstiski. – (PL) Ar pieņemto rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālismu Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta deputāti, to skaitā arī es, aizstāvēja brīvākas piekļuves nodrošināšanu dažādiem plašsaziņas līdzekļiem, kā arī vārda brīvības nodrošināšanu.

Tomēr ir arī jānorāda, ka attiecībā uz blogiem rezolūcija būtiski atšķiras no *Marianne Mikko* un Kultūras un izglītības komitejas ziņojuma sākotnējās versijas. Ziņojumā bija izteikts pieņēmums, ka tiks noskaidrots interneta blogu un lietotāju veidoto vietņu statuss, kam tiks piemēroti tādi paši noteikumi kā citām publikācijām. Tomēr rezolūcija, kas faktiski tika pieņemta, aicina uz atklātu diskusiju par interneta blogu statusu. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Manuprāt, internetam, un jo īpaši interneta blogiem, ir svarīga nozīme plašsaziņas līdzekļu daudzveidības un vārda brīvības veicināšanā, un šī iemesla dēļ tiem vajadzētu būt brīviem no jebkādiem ierobežojumiem. Ziņojuma 25. punkts iepriekšējā versijā, ja to nepareizi skaidrotu, apdraudētu to autoru vārda brīvību, kuri izmanto šo arvien populārāko plašsaziņas līdzekļu veidu. Es vēlētos ļoti skaidri un nepārprotami uzsvērt, ka jebkādi turpmākie šāda veida regulēšanas un kontroles mēģinājumi Eiropas Parlamentam ir jānoraida.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Šodienas balsojumā es atbalstīju rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālismu Eiropas Savienībā. Es piekrītu principam, kas motivē referenti, proti, ir jāievēro kaut nedaudz vienlīdzīga attieksme attiecībā uz demokrātijas un pamatbrīvību aizsardzības standartiem.

Mūsdienu pasaulē plašsaziņas līdzekļiem ir milzīga un arvien pieaugoša ietekme. Arvien jaunu plašsaziņas līdzekļu rašanās liecina par pozitīvu tendenci. Tā pastiprina dinamismu un daudzveidību šajā jomā. Es

uzskatu, ka šajā sakarībā ir jāveido uzraudzības un īstenošanas sistēma, kas balstās uz drošiem un objektīviem plašsaziņas līdzekļu plurālisma rādītājiem. Plašsaziņas līdzekļu plurālisms kā svarīgs demokrātijas un brīvības aspekts mums ir jāaizsargā, lai visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem garantētu piekļuvi brīviem un daudzveidīgiem plašsaziņas līdzekļiem.

Turklāt es uzskatu par lietderīgu plašsaziņas līdzekļu brīvības hartas izveidi, kas nodrošinātu ne tikai garantijas raidorganizācijām un žurnālistiem, bet arī vārda brīvību.

– Kopīgs rezolūcijas priekšlikums – Enerģijas cenu problēmas risināšana (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Aizvien pieaugošās naftas cenas ir pamats nopietnām bažām par to ietekmi uz ES ekonomisko izaugsmi un jo īpaši par to negatīvo ietekmi uz patērētāju pirkstspēju un dzīves kvalitāti.

Šajā ziņā izšķiroša ir ES ārpolitika. Tā kā ES ekonomika joprojām lielā mērā ir atkarīga no enerģijas importa, ir jāievieš kopēja enerģētikas politika, kas pamatota ar solidaritātes un drošības principu, kā arī ar avotu un ārējo piegādes maršrutu dažādošanas principu.

Kā Melnās jūras reģiona reģionālās sadarbības referente es nepārtraukti esmu uzsvērusi šo pasākumu nozīmīgumu un steidzamību. Taču šodien es aicinu Komisiju un Padomi rast konkrētus risinājumus, lai pēc iespējas ātrāk tiktu mazināta ES atkarība enerģētikas jomā. Mans aicinājums attiecas ne vien uz naftas, bet arī uz gāzes importu, kā arī uz *Nabucco* projekta īstenošanu.

Jan Andersson, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam pret grozījumu Nr. 1 par virspēļas aplikšanu ar nodokli, jo mēs uzskatām, ka ierosinātais teksts ir neskaidrs, un mēs nezinām, kā to īstenos, un konkrētāk, kāds ir ierosinājuma galīgais nolūks. Tomēr mēs balsojam par grozījumu, kas aizstāv PVN samazināšanu energotaupības precēm un pakalpojumiem, jo šis ir viens no daudzajiem iespējamajiem veidiem, kā veicināt pāreju uz energoefektīvāku alternatīvu izmantošanu. Tomēr mēs vēlamies norādīt, ka nodokļu jautājums ir dalībvalstu ziņā, un tikai dalībvalstis var pieņemt lēmumus par tiem.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo, uzsverot jēlnaftas cenas neatbilstību degvielas galīgajai cenai starptautiskajos tirgos, tā risina šo jutīgo jautājumu, neņemot vērā atsevišķu valdību, piemēram, Portugāles valdības, pieņemto emocionālo pieeju.

Portugāles ministrs *Manuel Pinho* parādīja ne vien savu pilnīgo neizpratni (un ierobežotās ieviešanas iespējas), bet arī nepieņemamu regulatoru neatkarības aizskaršanu. Tas nav nekas cits kā vien fantāzijas, gatavojoties vēlēšanām.

Es noraidu jebkuru administratīvu cenu noteikšanu vai degvielas fiskālo saskaņošanu Eiropas Savienības līmenī.

Es neiebilstu pret ieviešanu nodokļu politikā (PVN un ražošanas nodokļi) ar noteikumu, ka tā ir pagaidu un selektīva ieviešana, kas nāk par labu visnopietnāk cietušajām mājāsaimniecībām un rūpniecības nozarēm.

Manuprāt, šīs problēmas risinājumā noteikti ir ietverta pastāvošā naftas nozares regulējuma nostiprināšana. Konkurences iestādei, negaidot ministra paziņojumus vai patērētāju sūdzības, jārikojas saskaņā ar savām iniciatīvās tiesībām, lai pārvarētu apkārt valdošo neticības gaisotni attiecībā uz tās spēju pārraudzīt naftas nozari. Portugāles sabiedriskā doma ir pelnījusi drošu garantiju, lai pret konkurenci vērsti pasākumi nebūtu cenu veidošanas faktors. Ja apstiprinās, ka tie tomēr ir cenu veidošanas faktors, tad konkurences iestādei ir taisnprātīgi jāiejaucas un jāpiemēro pamācošas sankcijas.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – Pricējos atbalstīt praktiskās idejas, kas vairumā gadījumu ir iekļautas šajā rezolūcijā par enerģijas cenu palielināšanos. Valstu un reģionālām iestādēm pēc iespējas ātrāk ir jāsigatavo rīcības plāni, lai aizsargātu mūsu vismazāk aizsargātos pilsoņus.

Vidējā laika posmā pāreja uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu kopā ar energoefektivitātes palielināšanu mums palīdzēs izvairīties no neizbēgamām cenu svārstībām, kuras nosaka fosilais kurināmais, taču nekavējoties ir jāveic konkrēti pasākumi, lai mazinātu un likvidētu degvielas nepietiekamību.

Tomēr es nepiekrītu, ka viens no cenu paaugstināšanās problēmas risinājumiem ir enerģijas tirgus liberalizācija.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par kopējo rezolūcijas priekšlikumu „Enerģijas cenu problēmas risināšana”. Tomēr es balsoju pret grozījumu Nr. 1, kas aicina ieviest virspēļas nodokli Eiropas Savienības

līmenī. Sakarā ar atšķirīgajiem enerģijas izmaksu līmeņiem Eiropas Savienībā, tas ir jādara un būtu jādara valstu līmenī.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūciju par enerģijas cenām. Lai arī no visas sirds es piekritu, ka enerģijas cenu palielināšanās pieprasa pozitīvu politisku rīcību, es noraidu rezolūcijas norādes par „zema oglekļa saturs” enerģiju. Es nepiekrītu domai, ka palielinātai kodolenerģijas izmantošanai var būt pozitīva ietekme uz vidi, un uzskatu, ka politiskā uzmanība ir jākoncentrē uz atjaunojamās enerģijas avotiem, kas nav kodolenerģija.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šodienas pozitīvo balsojumu par enerģijas nepietiekamības atzīšanu un PVN samazināšanu energotaupības precēm.

– Ziņojums: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Ir daudzas lietas, ko ES var darīt, lai samazinātu problēmas, kas saistītas ar aptaukošanos un kam ir jāpievērš Parlamenta uzmanība. Tādēļ ir labi, ka Parlaments šodien balsoja par uztura, liekā svara un aptaukošanās ziņojumu. Viens no šī lēmuma rezultātiem ir Parlamenta aicinājums aizliegt transtaukskābes.

Tomēr tajā pašā laikā mēs domājam, ka ziņojumā varēja daudz mazāk runāt par to, kas jādara skolām un kāda pārtika skolās jādod bērniem. Mēs domājam, ka vislabāk par to ir lemt valstu vai vietējā līmenī.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Cīņai pret nopietno sabiedrības veselības problēmu — ar lieko svaru un aptaukošanos saistītajām slimībām — ir jābūt prioritātei jau kopš agrīnas bērnības.

Šis ziņojums lūdz dalībvalstīm, vietējām struktūrām un par skolām atbildīgajām iestādēm uzraudzīt un uzlabot uzturvielu standartus maltītēm skolās.

Informācija par pārtikas uzturvērtību ir nozīmīga, jo īpaši atšķirības starp dabiskajām taukskābēm, kas sastopamas gaļas un piena produktos, un produktos, kas iegūti rūpnieciskās apstrādes rezultātā (mākslīgi). Dažāda transtaukskābju marķējums patērētājiem radīs tikai neskaidrības un negatīvu iespaidu par veselīgajiem piena produktiem, kā arī nevēlami ietekmēs patēriņu, kaitējot sabiedrības veselībai (samazināta svarīgu uzturvielu, piemēram, kaļķu un proteīna, uzņemšana).

Tādi Eiropas Savienībā akceptēti rādītāji kā vidukļa apkārtmērs ir lietderīgi, lai uzraudzītu ar dažādām aptaukošanās slimībām saistītos riska faktoros, pret kuriem cilvēki nav aizsargāti. Izpratne par abdominālās aptaukošanās izplatību atvieglo efektīvāku pasākumu plānošanu, lai šādas problēmas mazinātu.

Es piekritu krāsu kodu ieviešanai pārtikas produktu marķējumos, jo Eiropas iedzīvotājiem drīzāk ir vajadzīgas saprotamas zīmes, lai izdarītu veselīgu produktu izvēli, nevis skaidri un viēgli saprotami marķējumi.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ar lieko svaru un aptaukošanos saistītās slimības ir nopietna veselības problēma, un tas nozīmē, ka cīņai pret aptaukošanos ir jābūt prioritātei jau kopš agrīna dzīves posma.

Foglietta kunga ziņojums ir ļoti pamatots aicinājums dalībvalstīm, vietējām struktūrām, kā arī par skolām atbildīgajām iestādēm uzraudzīt un uzlabot uzturvielu standartus maltītēm skolās.

Es uzskatu, ka uz pārtikas iepakojuma vienmēr ir jāsniedz informācija par uzturvērtību, jo īpaši jāizceļ mākslīgās transtaukskābes, jo tām ir daudz negatīvāka ietekme uz veselību. Nespēja atšķirt mākslīgās transtaukskābes no dabiskajiem taukiem maldinās patērētājus un radīs tikai negatīvu iespaidu par atsevišķiem dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kas satur dabīgos taukus, piemēram, gaļas un piena produktiem.

Es arī balsoju par tādu Eiropas rādītāju izstrādāšanu, kas attiecas uz vidukļa apkārtmēru un citiem ar aptaukošanos saistītiem riska faktoriem, jo es uzskatu, ka tie nākotnē var būt noderīgi, lai novērtētu riskus, ar kuriem saskaras iedzīvotāji, un īstenoto pasākumu panākumus.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es nevaru atbalstīt šo ziņojumu un tā grozījumu Nr. 6, jo, manuprāt, ir nepareizi jautājumus, kuru pamatā ir nodokļi vai PVN, iekļaut ziņojumā, kurš ir par veselības jautājumiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par Foglietta kunga ziņojumu un atzinīgi novērtēju Balto grāmatu par Eiropas stratēģiju jautājumos, kas saistīti ar uzturu, lieko svaru un aptaukošanos. Aptaukošanās ir liela problēma visā Eiropas Savienībā; ar aptaukošanos un sliktu uzturu saistītie apstākļi rada nopietnas

sekas visā sabiedrībā. Manā valstī Skotijas valdība ir veikusi pozitīvus pasākumus, lai uzlabotu uzturu tādās sabiedriskās iestādēs kā skolas un slimnīcas, un šādas iniciatīvas ir jāveicina visā ES.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es balsoju par Pārtikas komitejas pieņemto *Foglietta* kunga patstāvīgo ziņojumu par stratēģiju jautājumos, kas saistīti ar uzturu, lieko svaru un aptaukošanos. Es ļoti augstu vērtēju pamatviedokli, ka pārtikas rūpniecībai ir jādod iespēja censties samazināt veselības problēmas, ko izraisa liekais svars vai aptaukošanās, izmantojot pašregulāciju, bet arī Komisijai ir jābūt tiesīgai nodrošināt, piemēram, saprātīgus un atbildīgus reklamēšanas mēģinājumus (jo īpaši attiecībā uz bērniem), kā arī lai iedzīvotāju uzturā patērētā sāls, tauku un cukura daudzuma samazināšanu realizē praksē.

Ir svarīgi patērētājiem nodrošināt pilnvērtīgu informāciju pārtikas iepakojumu marķējumā, lai viņi zinātu, ko izvēlēties starp labiem, labākiem un sliktākiem pārtikas produktiem. Manuprāt, kā arī pretēji pašreizējai praksei mākslīgo transtaukskābju sastāvs ir obligāti jānorāda pārtikas produkta aprakstā. Es šajā jautājumā balsoju pretēji mūsu grupas pieņemtajai nostājai.

Tomēr es atbalstīju mūsu grupas viedokli par krāsu kodu izmantošanu pārtikas marķēšanā. Etiķetes ar krāsu kodiem, kuru nolūks ir skaidri norādīt, cik veselīgs ir pārtikas produkts — šis jautājums Eiropas Savienībā ir izraisījis plašas diskusijas — nereti ir maldinošas, un tādēļ tām nav nekādas vērtības. Šī iemesla dēļ daudzas AK lielveikalu ķēdes ir nolēmušas atteikties no šīs iepriekš pieņemtās prakses.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsošu par *Alessandro Foglietta* ziņojumu par Balto grāmatu par Eiropas stratēģiju jautājumos, kas saistīti ar uzturu, lieko svaru un aptaukošanos.

Es piekritu referentam par nepieciešamību pārstrukturēt veselībai, sportam un uzturam veltītos pasākumus. Tādas problēmas kā liekais svars un neveselīgi ēšanas paradumi visbiežāk ir sastopami sabiedrības sociāli un ekonomiski trūcīgajās iedzīvotāju grupās. Vienu no pirmajiem soļiem problēmas risināšanā var īstenot skolās. Vairāk fiziskās audzināšanas stundu un sabalansēta diēta bērniem un jauniešiem varētu būt vieni no pirmajiem soļiem uz veselīgāku dzīvesveidu, un veselības mācībai vajadzētu būt obligātam priekšmetam katrā Eiropas Savienības skolā. Turklāt pārtikas produktu marķēšana būtu apsveicama, jo tā dotu iespēju patērētājiem salīdzināt produktus un atšķirt labu pārtiku no mazvērtīgākas.

Ziņojums nepiedāvā izcilu risinājumu, taču tas iesaka dažus ļoti labus pasākumus. Šie pasākumi var daudz ko vērst uz labu, tādēļ es tos vērtēju kā labvēlīgus.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Ir apsveicami, ka Eiropas Komisija rūpējas par veselīgu pārtiku un par to, lai visi pilsoņi vingrotu, lai uzmanītos no liekā svara, aptaukošanās un hroniskām slimībām. Es noteikti atbalstu nodomu celt trauksmi par aptaukošanās epidēmiju, kas ir skārusi trīs miljonus bērnu un 20–30 % pieaugušo, un liekā svara problēmu 14 miljoniem bērnu un pusei no pieaugušajiem iedzīvotājiem.

Es atzinīgi vērtēju, ka tiek apzināta un pētīta daudzos gatavotajos ēdienos un rūpnieciski ražotajos pārtikas produktos milzīgos daudzumos pievienoto garšas un krāsas pastiprinātāju, piemēram, glutamātu, guanilātu un inozinātu, ietekme uz patērētāju rīcību.

Tomēr man ir žēl, ka netika pieņemts mans ierosinājums, kas tapa sadarbībā ar *Euro-Toques* — šefpavāru asociāciju, kura stingri ievēro goda kodeksu un atbalsta produktu patiesu kvalitāti un vietējo ražošanu, — un kura nolūks bija veicināt veselīgas ēšanas paradumus. Es uzskatu, ka mēs rīkotos saprātīgi, ja izmantotu viņu zināšanas, lai skolu ēdnīcās veicinātu labāko praksi un attīstītu jauniešiem tieksmi pēc kvalitatīva ēdiena un veselīgiem ēšanas paradumiem.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es apsveicu *Alessandro Foglietta* ziņojumu par Balto grāmatu par Eiropas stratēģiju jautājumos, kas saistīti ar uzturu, lieko svaru un aptaukošanos. Ziņojumā ir iekļauti vairāki labi ieteikumi, piemēram, visā ES aizliegt transtaukskābju lietošanu, jo ir konstatēta to saistība ar sirds slimībām un sieviešu neauglību. Tomēr es pievienošos kolēģiem, atbalstot tālejošus pasākumus. Skolām, piemēram, nevajadzētu nonākt tādā situācijā, ka tām jāapsver, vai ļaut vai neļaut reklamēt savās ēkās neveselīgu pārtiku. Mans balsojums parāda šos uzskatus.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Aptaukošanās ir sasniegusi epidēmijas apmērus. Eiropas Savienībā visvairāk cilvēku ar aptaukošanās problēmām dzīvo Grieķijā, kur trim cilvēkiem no četriem ir palielināts svars un kur ātrās ēdināšanas apgrozījums ir palielinājies par 956 %.

Lai mazinātu aptaukošanos, nekavējoties ir jāveic radikāli pasākumi:

- PVN augļiem un dārzeņiem ir jāsamazina;

- PVN veselīgiem produktiem un tradicionālo produktu aizsardzība ir jāsamazina;
- Veselīgs uzturs jānodrošina jau no agras bērnības;
- Ēdiens skolu ēdnīcās ir jāpārbauda; skolās ir jānodrošina fiziski vingrinājumi;
- Reklāma un maldinoša informācija attiecībā uz produktiem ar augstu tauku, cukura vai sāls sastāvu ir jāaizliedz;
- Skaidrai informācijai par uzturvērtību uz etiķetēm ir jābūt obligātai, lai patērētāji savu izvēli varētu izdarīt par labu veselīgam uzturam;
- Sintētiskas transtaukskābes un pievienotie garšas pastiprinātāji rūpnieciski ražotajos pārtikas produktos ir jāaizliedz.

2009. gada sākumā darbu sāks Eiropas Komisijas programma skolu bezmaksas apgādei ar augļiem un dārzeņiem. To finansēs no Eiropas Savienības līdzekļiem par 90 miljoniem eiro gadā, un finansējumu papildinās valstu līdzekļi. Grieķijas valdībai nekavējoties ir jānodrošina līdzekļi šīs programmas uzsākšanai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Skaidri saprotama pārtikas produktu marķēšana palīdzēs mūsu cīņā pret aptaukošanos. Es biju ļoti vilusies, redzot, ka šajā ziņojumā ir noraidīta prasība par obligātu krāsu kodu marķējumu iepakojuma priekšpusē. Es stingri atbalstu šo prasību. Aicinājumi noteikt visā ES aizliegumu mākslīgajām transtaukskābēm manā skatījumā ir apsveicami.

– Kopīgs rezolūcijas priekšlikums – Tiesību aktu pakete sociālajā jomā (B6-0378, 0427, 0429, 0433 un 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Ir vairāki pamatprincipi, kas jāpiemēro ES pacientu tiesībām ārstēties citā dalībvalstī, kura nav pacienta mītnes zeme.

Mēs nedrīkstam pieļaut, ka EKT pakāpeniski veido politiku šajā jomā, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi. Viņi pieņems lēmumus, pamatojoties vienīgi uz tirgus apsvērumiem un neņemot vērā veselības aprūpes kā vispārēja ārpustirgus pakalpojuma unikalitāti.

Tiesību aktos, ko mēs izstrādājam šajā jomā, pacientu veselībai un labklājībai ir jābūt galvenajam aspektam.

Līdz laikam, kamēr ir vienošanās, ka mēs varam saskaņot mūsu valstu veselības aprūpes pakalpojumus, sasniedzot augstākos standartus, dalībvalstīm ir jādod iespēja brīvi plānot, finansēt un pārvaldīt pakalpojumus, lai savas valstī nodrošinātu kvalitatīvu sabiedrības veselības aprūpi.

Šo tiesību aktu piemērošana nedrīkst radīt konkurenci valstu veselības aprūpes dienestu starpā. Pacientu patiesās vajadzības netiks apmierinātas, ja pret veselību izturēsies kā pret vienkārši vēl vienu pērkam un pārdodamu patēriņa priekšmetu. Šāda izturēšanās, manuprāt, pazeminātu standartus.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā rezolūcijā ir izklāstīti viedokļi attiecībā uz piemērotiem politikas pasākumiem, kas aptver tādus jautājumus kā aizsardzība nodarbinātības jomā, cīņa pret nabadzību, darba tirgus pasākumi, gados vecāku cilvēku iesaistīšana darba tirgū, profesionālā mobilitāte un atalgojuma atšķirības. Šādus svarīgus darba tirgus jautājumus nekādā gadījumā nedrīkst regulēt ES iestādžu lekciju veidā. Veiksmīgas politikas veidošanai šajās jomās dalībvalstīm ir izdevīgāks stāvoklis nekā ES iestādēm. Ja ir vajadzīga kaut kāda starptautiska koordinācija, tā jāveido ar tādām plašas demokrātiskās leģitimitātes pasaules organizācijām kā SDO. Tādēļ mēs galīgajā balsojumā balsojam pret šo rezolūciju.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Mēs joprojām priecājamies par to, ka Eiropas Parlaments izslēdza veselības aprūpes pakalpojumus no vispārējās pakalpojumu direktīvas. Galu galā veselības aprūpe ir specifiska joma, kurai ir vajadzīga specifiska pieeja.

Priekšlikuma galvenajam priekšnoteikumam saskaņā ar tiesu praksi jābūt šādam — veselības aprūpes organizācija un finansējums ir dalībvalstu kompetencē.

No vienas puses, tas nozīmē, ka pacientu mobilitāti nevar padarīt par absolūtām tiesībām, bet, no otras puses, nav attaisnojuma tam, ka netiek veikti ieguldījumi pašas valsts veselības aprūpes sistēmā.

Šis priekšnoteikums nozīmē arī to, ka dalībvalstīm ir jāļauj iekasēt reālas izmaksas no pacienta.

Ir jābūt solidaritātei, bet ir arī jābūt iespējai atšķirīgi izturēties pret pacientiem, kas ir veikuši iemaksas savas valsts sociālās apdrošināšanas un nodokļu sistēmā, un pret pacientiem no ārvalstīm, kas to nav darījuši.

Tas ir labi, ka mums ir direktīva, taču ikvienam, kas šo jomu pārziņā, šķiet, ka joprojām ir daudz darāmā. Manuprāt, veselības aprūpes kvalitāte, pieejamība un finansiālā ilgtspējība, kuras pamatā ir sociāli atbildīga solidaritāte, joprojām ir galvenais kritērijs.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.00 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: Diana WALLIS,

Priekšsēdētāja vietniece

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: sk. protokolu

11. Pilnvaru pārbaude: sk. protokolu

12. Padomes kopējo nostāju paziņošana: sk. protokolu

13. Eiropas skolu reformas novērtējums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru uzdeva *Katerina Batzeli* un *Erna Hennicot-Schoepges* Komisijai par Eiropas skolu reformas novērtējumu (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāram par to, ka viņš piekrita pievērsties šim jautājumam, kas tika iesniegts pirms kādiem četriem mēnešiem. Ļaujiet man atgādināt EP Kultūras un izglītības komitejas pienākumiem, kas saskaņā ar Reglamenta VI pielikuma XV iedaļas 2. punktu ietver „Eiropas skolu sistēmas ... veicināšanu”.

Šo skolu prioritāte ir Kopienas ierēdņu bērnu izglītošana. Šie bērni, kas ir klasificēti kā I kategorija, ir apmēram 70 % no kopēja skaita, viņi nemaksā mācību maksu, un Komisija nodrošina apmēram 60 % no finansējuma. Bērni, kuri pieder II kategorijai un kuru skaits atbilst 5 %, un bērni, kuri pieder III kategorijai un atbilst 25 %, maksā skolas maksu no EUR 4 000 līdz EUR 16 000.

Visās 14 esošajās skolās mācās gandrīz 21 000 skolnieku no sākumskolas līdz vidusskolas līmenim no 100 miljoniem skolnieku 27 valstu Savienībā; viņi mācās 14 oficiālajās valodās, un visu valodu sekcijās ir vienāda mācību programma. Tādēļ, salīdzinot ar visu pārējo skolas bērnu situāciju Eiropas Savienībā, šie skolnieki ir ļoti privilēģētā stāvoklī.

2006. gadā Komisija solīja šo sistēmu reformēt – kas būtu vērtējams ļoti atzinīgi –, lai izveidotu Eiropas izglītības sistēmu, kura būtu piemērojama visa veida skolām, kas vēlētos izsniegt Eiropas skolas vidējās izglītības diplomu, izmantojot kopīgu mācību programmu un, ja iespējams, apmācību dzimtajā valodā.

Parmas skola, ko apstiprinājusi Eiropas skolu pārvaldnieku padome, būs pirmā šāda veida skola, kas 2009. gada jūnijā izsniegs Eiropas skolas vidējās izglītības diplomu. Savukārt Eiropas skolu pārvaldnieku padome uzņēmās padziļināti izvērtēt šo vidējās izglītības diplomu saistībā ar notiekošo reformu.

Pētījums, ko pasūtīja Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komiteja un kas būs pieejams oktobrī, liecina, ka 94 % no tiem, kas saņēmuši diplomu par vidējo izglītību, turpina mācīties Eiropas galvenajās universitātēs un ka 62 % no tiem studē universitātē ārpus savas izcelsmes valsts. Tādēļ starp šiem studentiem ir novērojama daudz lielāka mobilitāte nekā starp citiem.

Tas nozīmē, ka mūsu rīcībā ir Eiropas izglītības sistēma, kas sevi ir pierādījusi. Savās 2002. un 2005. gada rezolūcijās Eiropas Parlaments pauda atbalstu skolu sistēmas padziļinātām reformām, lai uzlabotu pārvaldību un palielinātu atklātību.

Ņemot vērā ES sekmīgās paplašināšanās kārtas un to, ka pieaug to vietu skaits, kurās atrodas ES iestādes un strādā tās darbinieki, vai tad nav skaidrs, ka ir nepieciešams steidzami reformēt Eiropas skolu sistēmas modeli un sākt to pārveidot par vispārējām izglītības sistēmām?

Vai nav pienācis laiks Eiropas pilsoņiem piedāvāt pienācīgi izmēģinātu un elastīgu daudzvalodu izglītošanas modeli, kurš atbilst to prasībām attiecībā uz mobilitāti un kura pamatā ir pieredze, kas gūta no Eiropas skolām? Protams, es zinu, kāda būs atbilde: tas neatbilst mūsu pilnvarām. Mums tomēr būtu pie tā vismaz jāstrādā, jo ir skaidrs, ka priekšstats par Eiropas skolām kā elitārām mācību iestādēm un skolēnu iedalīšana kategorijās šajās skolās neatbilst vienota tirgus, mobilitātes un lielākas sociālās kohēzijas mērķiem.

Kāds progress ir panākts reformu procesā un attiecībā uz lielāku atklātību, lai nodrošinātu, ka Eiropas skolu sistēma var virzīties Eiropas izglītošanas sistēmas virzienā, vienlaikus saglabājot visu, kas ir panākts līdz šodienai? Kāda veida Kopienas finansējuma sistēmas varētu paredzēt, lai uzlabotu akreditēto skolu darbību? Parmas piemērs mums norāda uz ejamo ceļu.

Visbeidzot, es vēlētos komisāram vaicāt, kāds progress ir panākts bērnu ar īpašām vajadzībām izglītošanas jomā? Es labi zinu, ka šis jautājums interesē arī daudziem citiem deputātiem, un pateicos komisāram un priekšsēdētājam par iespēju sarīkot par to debates.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos godāmajiem deputātiem par šiem jautājumiem un par iespēju šīs problēmas atkal apspriest Eiropas Parlamentā.

Komisijai Eiropas skolu sistēmas reforma ir prioritārs jautājums, un šī ir viena no vissarežģītākajām problēmām, ar kuru mēs nodarbojamies. Komisija ir vienmēr atbalstījusi Eiropas skolu sistēmas plašāku atvēršanu, un ir panākts noteikts progress. Par šo problēmu tika panākta 2006. gada novembra ministru sanāksmē Eiropas skolu pārvaldnieku Nīderlandes prezidentūras laikā.

Pēc tam, kad Pārvaldnieku padome 2008. gada aprīlī oficiāli apstiprināja konkrētu kārtību šī mērķa sasniegšanai, ikviena dalībvalstu akreditēta skola tagad var mācīt saskaņā ar Eiropas skolu mācību programmu un izsniegt Eiropas skolas vidējās izglītības diplomu. Pašu dalībvalstu attiecīgajām iestādēm ir jāveic iniciatīvas, lai Eiropas skolu sistēmas atvēršanu konkrētizētu savas valsts skolās.

Eiropas skolu sistēmas atvēršana atbilst Eiropas Parlamenta vēlmei nodrošināt, lai tas būtu iespējams gan vietās, kur atrodas kāda ES decentralizēta iestāde (tā sauktās „II tipa skolas”), gan vietās, kur nav tiešas ES klātbūtnes (tā sauktās „III tipa skolas”).

Savā gandrīz 50 gadu ilgās pastāvēšanas laikā Eiropas skolas vidējās izglītības diploms ir tiešām ieguvis lielu vērtību. Komisija vēlas saglabāt šī diploma kvalitāti.

Eiropas skolu pārvaldnieku padome 2008. gada aprīlī apstiprināja Eiropas skolas vidējās izglītības vienošanās grozījumus. Akreditētām skolām tagad ir tiesības izsniegt Eiropas skolas diplomu par vidējo izglītību.

2007. gadā Parlamenta Kultūras un izglītības komiteja ierosināja pētījumu, kura mērķis bija analizēt Eiropas skolu bijušo audzēkņu akadēmiskās un profesionālās karjeras, kā tikko minēja godājamā deputāte. Šis pētījums parādīs īpašās priekšrocības un iespējamās grūtības, ar ko saskaras Eiropas skolu bijušie audzēkņi.

Eiropas skolu ģenerālsēkretārs ir uzsācis arī pētījumu ar mērķi veikt Eiropas skolas vidējās izglītības ārēju novērtējumu. Es domāju, ka abi šo pētījumu rezultāti sniegs galvenos secinājumus, kas nepieciešami, lai izvērtētu, kā turpināt pilnveidot Eiropas skolu sistēmu, lai to labāk pielāgotu skolnieku mainīgajām vajadzībām.

Visbeidzot, es vēlos jūs informēt, ka Eiropas skolu sistēma ir ievērojami pastiprinājusi centienus iekļaut arī bērnus ar īpašām izglītības vajadzībām. (IIV). 2004./2005. mācību gadā Eiropas skolās bija 274 skolnieki ar īpašām izglītības vajadzībām. Pagājušajā mācību gadā Eiropas skolās bija uzņemti 41 šādi skolnieki. IIV budžets, kas piešķirts 2008. gadam, ir EUR 3 123 000; 2004. gadā IIV budžets bija nedaudz virs EUR 2 miljoniem.

Komisija vēlētos pateikties Eiropas Parlamenta Invaliditātes starpgrupai par tās iniciatīvu paredzēt EUR 200 000 izmēģinājuma projektam attiecībā uz IIV resursu centra izveidi. Šī iniciatīva dod Eiropas skolu sistēmai iespēju labāk apmierināt bērnus ar IIV.

Eiropas skolu pārvaldnieku padome 2008. gada jūlijā apstiprināja priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezervētos EUR 200 000 izmantot, lai izvērtētu pašreizējo IIV politiku Eiropas skolās. Šis pētījums Eiropas skolām ļaus uzlabot skolnieku ar IIV integrācijas kvalitāti.

Eiropas Komisija 2008. gada jūlijā uzsāka finanšu procedūru Eiropas Parlamenta rezervēto EUR 200 000 atbrīvošanai. Pašlaik tiek ierosināts pārskaitījums budžeta iestādēm.

Ir panākts noteikts progress, taču ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments atbalstītu Komisijas ierosinātu reformu procesu, lai reformu varētu pabeigt un pēc iespējas ātrāk ieviest praksē. Arī šajā ziņā svarīgākā loma ir dalībvalstīm. Es vēlētos uzsvērt, ka mums ir labi kontakti ar dalībvalstīm.

Es ceru, ka Zviedrijas prezidentūra – nevis Eiropas Savienības prezidentūra, bet prezidentūra Eiropas skolu padomē – šīs iniciatīvas attīstīs tālāk. Es vēlētos uzsvērt, ka ziņojums, ko sagatavoja Eiropas Parlamenta deputāts Bösch, bija ļoti lietderīgs un ka viņš šajā ziņā ir bijis ļoti konstruktīvs.

Es pats darišu visu iespējamo, lai attīstītu Eiropas skolu sistēmu, jo mēs piedzīvojam lielas grūtības, ko rada sistēma, kas izveidota 1953. gadā, un mums tādēļ ir jāveic nopietnas izmaiņas, lai panāktu, ka šī sistēma ir elastīga un labi darbojas.

Cornelis Visser, PPE-DE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu atļauju runāt, jo man ir noteiktas bažas. Mēs šodien runājam par Eiropas skolām, un es par to esmu pateicīgs Hemicot kundzei.

Es vēlētos vērst komisāra Kallas uzmanību uz to kādu konkrētu Eiropas skolu aspektu, proti, reliģisko izglītību. Pēdējā gada laikā līdz es saņēmu vairākus satraucošus ziņojumus. Kā jūs visi zināt, Eiropas skolu pārvaldītāju padome pagājušajā gadā nolēma, ka, lai kādu mācību priekšmetu mācītu dzimtajā valodā, ir nepieciešams, lai būtu vismaz septiņi skolēni, kas runā vienā un tajā pašā valodā. Vispārējiem mācību priekšmetiem, piemēram, ģeogrāfijai un matemātikai, tas nerada nekādas problēmas, taču attiecībā uz reliģisko izglītību viss ir pavisam citādi.

Šī minimālā skaita palielināšana nozīmē, ka tagad ir Eiropas skolas, kuru audzēkņiem vairs nav iespējama reliģiskā izglītība viņu dzimtajā valodā. Mani tas ļoti satrauc, jo sevišķi attiecībā uz sākumskolas līmeni. Es uzskatu, ka reliģija – runāšana par standartiem un vērtībām, ko mēs visi tik augstu vērtējam Eiropā, un to mācīšanās – ir ļoti svarīga. Reliģijā ļoti liela nozīme sajūtām, un, kā mēs visi zinām, bērniem savas sajūtas un emocijas ir visvieglāk izteikt savā dzimtajā valodā.

Es uzskatu, ka nav pieņemami, ka atkarībā no to valodas un valstspiederības daži skolēni var, bet citi nevar saņemt reliģijas izglītību savā valodā. Tādēļ es lūdzu komisāru par to padomāt un sniegt skaidrus norādījumus. Visiem skolēniem neatkarīgi no tā, vai viņu valoda ir angļu, vācu vai nīderlandiešu valoda, ir jābūt vienādām iespējām un vienādas kvalitātes apmācībai.

Jāņem vērā ne vien skolēni, bet arī mācībspēku nostāja. Norma „vismaz septiņi” nozīmē, ka katru gadu rodas jautājums par to, vai ir pietiekami daudz skolēnu un darbinieki nezina, vai nākamajā mācību gadā tiks nodrošināta reliģijas izglītība. Šai profesionālajai neskaidrībai ir sekas attiecībā uz labu reliģijas skolotāju atrašanu bērnu mācīšanai visās valodās. Es mudinu Komisiju reliģijas izglītības svarīgumu uzsvērt Eiropas skolu vecākiem un skolēniem un nodrošināt reliģijas izglītības turpināšanu skolēnu dzimtajā valodā Eiropas skolās.

Maria Badia i Cutchet, PSE vārdā. – (ES) Komisāra kungs, mēs jau esam šeit norādījuši, ka Eiropas skolas kā oficiālus izglītības centrus kopīgi izveidoja Eiropas Savienības dalībvalstu valdības, lai sniegtu daudzvalodu un daudz kultūru izglītību galvenokārt iestāžu darbinieku bērniem, un ka daudzu iemeslu dēļ tās tagad ir jāreformē, jo īpaši ņemot vērā jaunās vajadzības.

Savienības institucionālā attīstības, paplašināšanās un aģentūru skaita palielināšanās ir izraisījusi izmaiņas Eiropas skolu skolēnu sastāvā gan attiecībā uz kultūru un valodu, gan skolēnu skaita ziņā – ir krasi pieaudzis pieteikumu skaits uzņemšanai šajās skolās.

Turklāt darba līgumu lielākā elastība ir radījusi jaunus ģimenes un darba apstākļus, kas ietekmē sociālos un ģimenes aspektus un ģimenes vajadzības.

Kā Parlaments jau ir norādījis divās rezolūcijās, ir nepieciešamas reformas attiecībā uz šo skolu modernizāciju, lai tās sniegtu to kvalitatīvus pakalpojumus, kuru dēļ tās tika izveidotas, būtu pieejamas un pārvarētu specifiskas piekļuves vai segregācijas problēmas.

Šajā ziņā es atzinīgi vērtēju komisāra paziņojumu par abiem notiekošajiem pētījumiem – cerēsim, ka tie būs auglīgi.

Īsumā, neraugoties uz Kopienas valodu skaita palielināšanos un pieaugošajām problēmām, ar kurām mēs saskaramies daudzās jomās, ir nepieciešams progress attiecībā uz reformu procesu un šo skolu atklātību un pilnveidošanu, vienlaikus nodrošinot, ka to piešķirtā kvalifikācija tiek atzīta visās Savienības dalībvalstīs.

Tomēr es vēlētos komisāram uzdot divus konkrētus jautājumus.

Pirmais attiecas uz vairākām sūdzībām, ko es esmu saņēmis no dažu Eiropas skolā mācījušos skolnieku vecākiem: šķiet, ka tad, kad tie pēc Eiropas skolas diploma saņemšanas turpina savas studijas, no piešķirtās vidējās atzīmes piespiedu kārtā tiek atņemts viens punkts par to, ka viņi mācījušies šādā skolā. Es vēlētos noskaidrot, vai jūs par šo praksi zināt un kādi ir tās iemesli.

Otrs jautājums attiecas uz parlamentāro palīgu bērniem. Es esmu saņēmis sūdzības no palīgiem, kam savi bērni jāsūta kā trešās kategorijas skolēni, ja viņi vēlas, lai tie apmeklētu šādas skolas, proti, viņiem ir jāmaksā mācību maksa. Es esmu apmeklējis tīmekļa vietni, kurā izklāstīta visa informācija par Eiropas skolu darbību, šī informācija man ir līdzī, un es to nolasīšu franču valodā, jo tā ir valoda, kurā es to atradu. Šeit ir teikts – pirmā kategorija.

(FR) „Kopienas iestāžu un zemāk uzskaitīto organizāciju tieši un nepārtraukti vismaz uz vienu gadu nodarbinātā personāla bērni.”

Pēc tam ir saraksts ar 12 punktiem; savukārt 4. punktā sacīts:

(FR) „Personas ar tieši saistošiem darba līgumiem, kam piemēro privāttiesības, Eiropas iestādēs.”

Tā tad ir to cilvēku vai cilvēku grupas situācija, kuri, mūsaprāt, ietilpst pirmajā kategorijā. Es vēlos jums jautāt, kādēļ Parlamenta amatpersonu asistentu bērniem jāreģistrējas kā trešās kategorijas bērniem un jāsedz skolas maksas?

Hannu Takkula, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, pirmām kārtām vēlos savas grupas vārdā sacīt, ka pašreizējā sistēma patiesi ir samēra sarežģīta. Tā jāvienkāršo, un mēs zinām, ka izglītības jautājumi pamatā ir dalībvalstu kompetencē, lai gan Eiropas skolu gadījumā tā ir arī ES kompetence. Tur, kur pastāv ES aģentūras, jābūt arī Eiropas skolām. Tas ir pamatprincips, un mums arī jāatceras, ka mūsu dažādās stratēģijas ļauj mums ES pilsoņiem sacīt, ka izglītība vienmēr ir ieguldījums nākotnē. Tieši uz tāda pamata mums jārikojas Eiropas skolu gadījumā.

Kā nākamos vēlos izvirzīt dažus jautājumus saistībā ar izglītību. Pirmais attiecas uz to, kādā mērā izglītība ir bezmaksas. Manuprāt, mums Eiropā jāorganizē debates par bezmaksas izglītību visos līmeņos neatkarīgi no tā, par kuru skolu runājam. Katram bērnam un jauniešiem jābūt iespējai iegūt labu izglītību un labumu, ko nodrošina labs mācību process, un viens no faktoriem, kas to nodrošinātu, ir bezmaksas izglītība. Es domāju, ka, ja dalībvalstis to vēlas un ja mēs patiesām uzskatām, ka izglītība ir ieguldījums nākotnē, mēs varam sasniegt šo mērķi.

Ir arī svarīgi, lai mācību process notiek dzimtajā valodā, jo tā ir identitātes pamats. Bērni un jaunieši Eiropas skolās ir no dažādām kultūrām un valstīm. Ir svarīgi, lai viņus mācītu viņu valodā, bet ir arī būtiski atcerēties, ka mums nepieciešamas īpašs mācību aprīkojums, kā arī ka studentiem jāmača apzināties kultūru, jo viņi nereti ir zaudējuši savas saknes, pārvietojoties no vienas valsts uz otru, kas ir jauna un sveša vide. Tādēļ mums arī jānodrošina, ka notiek viņu personas vispārējā cilvēciskā attīstība un izaugsme. Tas ir arī pamatā Eiropas cilvēktiesību politikai un Eiropas izpratnei par cilvēcību.

Runājot par manis minēto īpašo aprīkojumu, viens no jautājumiem ir skolēnu skaits klasē. Tas nedrīkst būt pārāk liels, lai katram bērnam ir nodrošinātas pielāgotas izvēles iespējas.

Es beigšu runu, sakot, ka patiesus izglītības standartus starp mums eiropiešiem vērtēs saistībā ar to, kā mēs izturamies pret mums tuvākajiem, kuri nav tik labos apstākļos, un kā mēs aprūpējam bērnus un jauniešus, un Eiropas skolas ir logs uz pasauli. Kādi ir mūsu patiesie izglītības standarti un kā mēs rūpējamies par jauniešiem? Vai esam gatavi ieguldīt viņos un viņu nākotnē? Es ceru, ka Eiropa var to atļauties un ka tā patiesi iegulda bērnos un jauniešos, kā arī Eiropas skolās.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas skolu 50 gadu pieredze, saskaroties ar konkrētām dažādu valodu problēmām, kultūru dažādību un migrāciju, liek aizdomāties, vai šo pieredzi vajadzētu izmantot, lai šādu skolas modeli padarītu plašāk pieejamu. Ne jau tikai Eiropas iestādēs strādājošo ierēdņu bērniem jāmača svešvalodas augstā līmenī, kā arī jāintegrējas ar saviem vienaudžiem no citām Eiropas valstīm. Ne jau tikai viņiem nepieciešama īpaša pieeja izglītībā, jo viņu vecāki strādā ārvalstīs.

Mēs esam pret diskrimināciju. Kādēļ tad šīm skolām nevar piekļūt citi bērni, bet tikai šo amatpersonu bērni? Es arī vēlos vērst uzmanību uz jautājumu, ko apsver Kultūras un izglītības komitejā, proti, vajadzību atkārtoti ieviest klasisko valodu, t.i., sengrieķu un latīņu, apmācību Eiropas skolās, kā arī likt uzsvārt uz to mācīšanu. Es uzskatu, ka ir būtiski ātri apsvērt vajadzību paplašināt un reformēt Eiropas skolas, kā arī to darbības principus.

László Tőkés, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, kā Kultūras un izglītības komitejas loceklis vēlos paust savu atzinību par manas komitejas locekļu *Erna Hennicot-Schoepges* un *Katerina Batzeli* iniciatīvu risināt Eiropas Komisijai uzdoto mutisko jautājumu un organizēt šīs debates par Eiropas skolu reformu.

Attiecībā uz daudzvalodību un tās nozīmi ļaujiet man izmantot izdevību un paust nopietnas bažas, kas pastāv Rumānijā, kur nesenā Reģionālās attīstības ministrijas iniciatīva veikt ES reģionālās darbības programmas tulkojumu no rumāņu valodas ungāru valodā saskārās ar asiem uzbrukumiem no Rumānijas Sociāldemokrātu partijas, kuru vada vairāki bijušā komunistiskā režīma līderi. Lūdzu, ņemiet vērā, ka tas notiek vienā no 27 ES dalībvalstīm Eiropas starpkultūras dialoga gadā un laikā, kad komisārs *Leonard Orban* publicēja politikas dokumentu ar nosaukumu „Daudzvalodība – Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās”. Eiropas starpkultūras dialoga gadā debates par Eiropas skolām ir ļoti svarīgas, jo mēs dzīvojam daudz kultūru un daudzvalodu Eiropā, kur līdzās pastāv dažādas kultūras un valodas. Mums jānodrošina un jānodrošina iespējama šāda savstarpēja kultūru iedarbība, lai Eiropā būtu sekmīga integrācija.

Tādēļ mūsu Eiropas izglītības sistēmā nepieciešams atspoguļot šo daudz kultūru iezīmi un ļaut notikt veselīgai un vieglai līdzāspastāvēšanai. Eiropas skolas jo īpaši izveidoja, lai nodrošinātu šīs vajadzības un lai nodrošinātu daudz kultūru un daudzvalodu izglītību, vienlaikus arī stiprinot Eiropas identitāti. Tomēr paplašinātā ES ar lielāku pilsoņu mobilitāti un vairāk aģentūrām, ko izveido dalībvalstīs, šo vajadzību nodrošināšana ir kļuvusi apgrūtināta. Kā uzsver šodienas debašu jautājumi, ir liela vajadzība vērst uzmanību uz reformām, jo aizvien vairāk pierādās, ka nodrošināt kvalitatīvu daudzvalodu un daudz kultūru izglītību ir aizvien sarežģītāk.

Ļaujiet uzsvērt to, ka tikai ļaujot studentiem paust un īstenot savu kultūras identitāti, kā arī izmantot savu dzimto valodu savā izglītībā un attīstībā, mēs varam viņiem ļaut izaugt par īstiem Eiropas pilsoņiem. Ja Eiropas skolās esošie studenti nevar pirmām kārtām attīstīt savu nacionālo identitāti, izmantojot savu dzimto valodu un kultūru, manuprāt, viņiem nebūs stingra pamata, uz kuru attīstīt Eiropas identitāti.

Paldies par uzmanību, un es vēlu jums veiksmi Eiropas skolu reformu procesā.

Kathy Sinnott, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, pirms vairākiem gadiem saistībā ar Eiropas skolām konstatēja divas problēmas. Viena bija tā, ka tās atpaukš saistībā ar iekļautību un integrētām politikas jomām attiecībā uz bērniem ar īpašām izglītības vajadzībām. Otra problēma bija tāda, ka, vecākiem iesniedzot pieteikumu skolai bērnam ar īpašām vajadzībām, skolas mēdza sacīt, ka nespēj nodrošināt šīs vajadzības un ka vecākiem jāmeklē kas cits. Tas patiesi nebija gana labi.

Parlaments 2007. gada decembrī savā budžetā paredzēja naudas līdzekļus, lai „sekmētu pirmklasīgas izglītības nodrošināšanu bērniem ar īpašām izglītības vajadzībām un veicinātu iekļaujošas izglītības jēdzienu. Šo summu bija paredzēts piešķirt, saņemot priekšlikumu par izmēģinājumu projekta sākšanu saistībā ar bērnu ar īpašām izglītības vajadzībām centru, kas nodarbinātu kvalificētu personālu ar atbilstīgu pieredzi un piemērotiem mācību materiāliem”. Man atvēlētajā laikā es neapskatīšu sarunu gaitu, kas norisinājusās par šo izmēģinājumu projektu. Saistībā ar šo projektu ir izdota vairākas daļējas publikācijas par psiholoģiju un vēl daži resursi, taču to nevar uzskatīt par izmēģinājumu projektu ar reālām, integrētām klasēm Eiropas skolās.

Manuprāt, ir laiks noskaidrot mūsu mērķi. Mērķis ir iekļautība un mērķis ir integrēt bērnus tā, kā tas viņiem ir iespējams. Eiropas skolās bērnu ar īpašām izglītības vajadzībām projekta ietvaros tagad ir 411 šādi bērni. Tie ir 2 %, taču starp iedzīvotājiem ir 17 % invalīdu. Mēs joprojām pietiekamā mēra neļaujam bērniem ar īpašām izglītības vajadzībām piekļūt skolām, tātad mēs atstumjam 15 %. Nespēju noticēt, ka iedzīvotāju skaits, kam ir tiesības uz šīm skolām, atšķiras no reālā skaita skolās.

Mums noteikti nepieciešams projekts, un mums jānovērtē situācija, bet mēs nevaram to darīt mūžīgi – mēs situāciju vērtējam jau veselu mūžību! Ir laiks iet tālāk par izmēģinājumu projektiem. Ir laiks reālai pieejai bērniem, ieviešot to kā standartpraksi visās skolās. Mēs tam vēl neesam ne tuvu.

Tā ir otra daudzveidības nozīme. Daudzveidība nav tikai valodas un kultūras. Daudzveidība ir cilvēku vajadzības un spējas, kā arī šīs daudzveidības vajadzību nodrošināšana.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, lai gan pastāv šaubas, vai mēģinājumi attīstīt Eiropas skolu būtu vērtējami atzinīgi, mēs nedrīkstam aizmirst, ka stratēģiskais mērķis ir zināmā mērā padarīt Eiropu par virzītāju no zinātniskā un sociālā viedokļa, kā arī par politisko spēku kopdzīves modeli.

Šajā saistībā mums jāattīstās uz Eiropas kultūras saknēm, piemēram, uz to, ko mūsu tiesībās sniegusi Roma, ko mūsu filozofijā sniegusi Grieķija un ko mūzikā mums sniegusi Vācija. Jāsaka arī, ka valodas, ko uzskata par nedzīvām, piemēram, latīņu un sengrieķu, ir tagad jāatdzīvina, un – par to gan nav skaidru liecību –, tās ir valodas, kuras tādi attīstīti Amerikas uzņēmumi kā *General Motors*, kā arī Jēlas Universitāte uzskata par pamatvalodām tulku *modus operandi* vai par valodu ģimenes galvām. Jāsaka arī, ka katras īstas Eiropas skolas pamatelements ir kristietība un kristiešu vērtības.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mani kolēģi vairākkārt pieprasīja panākt lielāku progresu Eiropas skolās, kuras ir piemērs citām dalībvalstu skolām.

Lūdzu, atbildiet uz manu jautājumu par to, cik lielā mērā vietējie tiesību akti ietekmē Eiropas skolas. Esam noskaidrojuši, ka pastāv atšķirības starp skolām Nīderlandē, Beļģijā, Vācijā un Luksemburgā. Atšķirības tika konstatētas attieksmē pret bērniem, kam ir grūtības mācībās. Pret šādiem bērniem Briselē un Luksemburgā ir atšķirīga attieksme.

Kamēr runājam par skolēniem kādēļni jāiedala kategorijās? Kādēļ viņiem rūpīgi jāizvēlas Eiropas vispārējās vidējās izglītības priekšmeti pirms iespējas apmeklēt attiecīgās stundas? Kādēļ reliģisko zināšanu un klasisko valodu mācīšana ir atkarīga no skolēnu skaita klasē? Kādēļ bērniem nemāca viņu izcelsmes valsts vēsturi? Kādēļ mācības nenotiek bērnu dzimtajā valodā?

Tagad parunāsim par darbiniekiem: meritokrātiska darbinieku atlase visās valstīs nodrošinās vienotus standartus skolotāju apvienībās. Vai jūs pārbaudāt darbinieku atlases procesus visās valstīs? Notiek administratīvo darbinieku maiņa, taču ir cilvēki, kuri vairāk nekā 20 gadus strādā par vecākajiem skolotājiem. Kādēļ nenotiek vecāko skolotāju atlase?

Elastība, kā jūs paši teicāt, sniegs labākus rezultātus. Dalībvalstu iestādēm jānodrošina, lai to skolas būtu modeļi citām imigrantu skolām, nevis tikai „elitāriem” imigrantiem paredzētas iestādes.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es šobrīd runāju ne tikai kā Eiropas Parlamenta deputāts, bet arī kā cilvēks, kam ir praktiska ar Eiropas skolu saistīta pieredze, jo mans dēls trīs gadus apmeklēja Briseles Eiropas skolu un pagājušajā gadā saņēma Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestātu. Ņemot vērā gūto ģimenes pieredzi, kā arī nejausūs novērojumus tādos pasākumos kā vecāku sapulces vienā no četrām Briseles Eiropas skolām, uzskatu, ka zinu, par ko šodien runājam. Vēlos teikt tikai vienu: šo skolu skaits palielinās. Kad mans dēls pirms trim gadiem apmeklēja skolu, Briselē bija trīs šādas skolas, tagad ir arī ceturta. Eiropas skolās atļautais skolēnu skaits klasē ir 32.

Vērts piebilst, ka daudzās Eiropas valstīs pieļaujamais skolēnu skaits klasē ir ievērojami zemāks nekā Eiropas skolās. Mūsu interese par šo tematu ir skaidra: mums jāinteresējas par to, par ko mēs kā Eiropas Savienības pārstāvji maksājam. Vairāk nekā 50% šo skolu budžeta tiek finansēti no Eiropas Savienības fondu līdzekļiem. Priekšsēdētājas kundze, noslēgumā vēlos teikt, ka ir saprātīgi padarīt šīs skolas atvērtākas, taču tam nevajadzētu ietekmēt mācīšanas kvalitāti vai izraisīt tajās pārāk lielu skolēnu skaitu.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Eiropas skolas Eiropā ir atzītas par elitārām iestādēm, kas nodrošina jauniešiem kvalitatīvu izglītību. 1953. gadā *Jean Monnet* sacīja, ka šādu skolu mērķis ir savest kopā Eiropas bērnus neatkarīgi no to tautības un iedvest viņos Eiropas garu un piederības sajūtu, lai viņi varētu veidot vienotu un veiksmīgu Eiropu. Šo skolu reformu programmā jāņem vērā vairāki svarīgi jautājumi. Eiropas skolās jārunā visās 23 Eiropas Savienības oficiālajās valodās un jādod bērniem iespēja runāt savā dzimtajā valodā. Diemžēl joprojām ir vairākas ES oficiālās valodas, kurās nerunā nevienā no Eiropas skolām.

Turklāt viens no Eiropas skolu mērķiem ir veicināt bērnu grupu vienotību, ļaut viņiem satikties un veicināt bērnu vidū toleranci un saziņas spējas. Tādēļ es uzskatu, ka iedalīt bērnus trijās kategorijās nav saprātīgi. Pēdējā kategorijā ietilpstotši bērni, kurus dēvē par „pārējiem”, šādu skolu var apmeklēt tikai tad, ja pēc Eiropas Savienības ierēdņu bērnu uzņemšanas ir atlikušas brīvas vietas. Iedalīšana kategorijās ir diskriminējoša, un tā ir jāizslēdz no Eiropas skolu statūtiem.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Koncepts „Eiropas skola” kļūst arvien populārāks. Tas ir globalizācijas rezultāts, kas ietekmē visas jomas, tostarp izglītību. Tādēļ mēs mēģinām ievērot vadošo principu. Tas arī ir problēmas sākums. Ir ļoti grūti rast atbildi uz jautājumu par to, kādai jābūt skolai. Vai tai ir jābūt elitārai vai vispārīgai; vai skolai jānosaka visiem skolēniem vienots stils un mācību

programma, vai arī tai jābūt skolai, kas strādā noteiktos virzienos, taču ņem vērā valsts un reģionālas tradīcijas; vai skolēnus jā māca novērtēt un cienīt savas tradīcijas, kultūru, vēsturi, reliģiju un valodu vai arī, izmantojot daudzvalodības principus un pasaules novērtēšanu, tajā jā māca atvērtība citu tautu kultūrām? Taču viens jautājums šaubas nerada. Tā kā šī ir Eiropas Savienība, Eiropas skolās jāatzīst visu dalībvalstu izglītības iestāžu izsniegtie diplomi.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Es uzskatu, ka Eiropas skolas ir Eiropas Savienības nākotnes skolas, jo tajās ņem vērā palielināto mobilitāti un globalizāciju un katram studentam sniedz iespēju mācīties savā dzimtajā valodā, tādējādi veicinot daudzvalodību.

Es pati esmu pētījusi šo izglītības sistēmu. Es apmeklēju vecāko Briseles Eiropas skolu, kas dibināta pirms vairāk nekā 50 gadiem, un satiku vairāk nekā 40 rumāņu skolēnu, kuriem ir iespēja mācīties savā dzimtajā valodā. Jāatzīmē, ka Eiropas skolas veicina sociālo iekļaušanu, jo tur iepazīstas un viens otram palīdz dažādu tautību skolēni.

Vēlos uzsvērt vispārējās vidējās izglītības eksāmena organizēšanas veida efektivitāti, jo tas stimulē skolēnus gūt labus rezultātus un sagatavo viņus Eiropas pilsoņa dzīvei. Es uzskatu, ka Eiropas skolas sistēma jāievieš visās dalībvalstīs, lai tā kļūtu par Eiropas kopējas izglītības politikas daļu. Turklāt es aicinu izveidot un atbalstīt reģionālas Eiropas skolas, kurās jāievēro Eiropas Savienības pamatprincipi – mobilitāte, zināšanu balstīta Eiropas reģionālā politika.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Manuprāt, Eiropas politikā par tradicionālo skolu reformu un to ceļu uz Eiropas skolas statusu, iesaistot vietējās un valsts administratīvās struktūras, ir nepieciešamas trīs veidu reformas: sistēmiska reforma, ieskaitot uz kvalitāti un efektivitāti balstītu mācību programmas reformu; pastāvīga reforma, kas ietver iepriekš gūto rezultātu attīstību un kapitalizāciju, pielāgojot tos Eiropas skolām; kā arī trešā reforma, kuras pamatā ir visu sociālo jomu pārstāvju atbildība un iesaistīšana.

Šajā sakarā uzskatu, ka Eiropas skolas jāuztver kā pasaules skolu modelis, kurā jāiekļauj „pēcskolas studiju” jēdziens. Mācību semestrī laikā no 14.30 līdz 17.00, kā arī vasaras brīvlaikā jauniešiem ir jāapgūst speciāla programma.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) 50 gadus ilgajā pastāvēšanas laikā Eiropas skolas ir apliecinājušas nākamajām paaudzēm sniegtās izglītības kvalitāti. Taču uzskatu, ka šodienas debatēs mums jākoncentrējas uz nepieciešamību pielāgot Eiropas skolas mūsdienu prasībām, ņemot vērā ES paplašināšanos līdz 27 dalībvalstīm, kā arī tādus fenomenus kā globalizācija, migrācija un palielināta profesionālā un ģeogrāfiskā mobilitāte.

Vēlos uzsvērt divus nozīmīgus jautājumus. Pirmkārt, Eiropas skolas jāpadara atvērtākas, lai integrētu visus pilsoņus, kuriem nepieciešama šāda palīdzība. Otrkārt, es par prioritāti uzskatu atestātu atzīšanu visās Eiropas valstīs.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kundze! Aptuveni trešdaļu no savas dzīves cilvēks pavada ar izglītības palīdzību gatavojoties pieauguša cilvēka dzīvei. Otrs novērojums, kurā vēlos dalīties, ir šāds – lai varētu piedalīties Eiropas Savienības veidošanā, ko mēs šobrīd arī darām, ir nepieciešama arī atbilstoša izglītība. Pastāv vairāki tehniski aspekti, piemēram, aprikojums, atestāti un citi jautājumi, taču Komisijai kā politikas īstenotājai jāatbalsta ideja par izglītību, kuras pamatā ir vairākas valodas, kopēji principi un valsts vērtību cienīšana. Tas ir ļoti būtiski. Izglītība nenovēršami nozīmē finansiālus ieguldījumus, taču, tos neatbalstot, nāksies samierināties ar izglītības trūkumu, kas, manuprāt, mums izmaksās dārgāk.

Tāpēc Eiropas skola ir brīnišķīgs projekts, un es to atbalstu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kundze! Eiropas skolas pastāvēšana ir noteikta 1957. gadā parakstītajā konvencijā. Pēdējo 50 gadu laikā Eiropā ir notikušas daudzas pārmaiņas: vairākas paplašināšanās, iestāžu un aģentūru skaita palielināšanās un daudz elastīgāku darba līgumu ieviešana. Tāpēc nav šaubu, ka ir nepieciešamas arī Eiropas skolu sistēmas pārmaiņas un reformas.

Pārmaiņas ir vajadzīgas vairākās nozīmīgās jomās. Mani visvairāk interesē skolēnu atlase, tas ir, iedalīšana pirmajā, otrajā un trešajā kategorijā. Galu galā, Eiropas Savienība no vienas puses mēģina palielināt Eiropas pilsoņu mobilitāti darba tirgū un likvidēt barjeras, bet no otras puses liedz dažādu ES uzņēmumu un iestāžu potenciālo darbinieku bērniem piekļuvi šīm skolām. Ir jāatrod risinājums atsevišķu skolu pārblīvībai. Ir nepieciešams rīkoties arī attiecībā uz bērniem ar īpašām vajadzībām.

Visbeidzot vēlos lūgt apsvērt iespēju izveidot Eiropas skolas jaunajās dalībvalstīs.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas skolu izglītības filosofijai un mācību programmai, kuras rezultāts ir Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāts, jābūt daudzvalodīgas un daudzkulturālas izglītības paraugam visām dalībvalstīm. Arvien lielākais apmaiņas studentu skaits Eiropas izglītības iestādēs un pasaules ekonomikas globalizācija nozīmē, ka Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāta patiesā vērtība attaisnotos, ja to padarītu izplatītāku. Tas jāatzīst arī dalībvalstu augstākās izglītības iestādēs un trešās valstīs. Diemžēl to nevar īstenot bez ievērojamas finansējuma palielināšanas.

Šobrīd Eiropas skolas uztver kā elitāras skolas, kurās bieži neuzņem bērnus, kuru vecāki nav ES amatpersonas. Liedzot lielākajai sabiedrības daļai iespēju izmantot Eiropas skolu sniegtās priekšrocības, netiek ievērots mērķis palielināt Eiropas pilsoņu mobilitāti darba tirgū. Pašas dalībvalstis bieži mēģina izveidot jaunu izglītības sistēmu, kas labāk sagatavotu jauniešus ar globalizāciju un elastīgu darba tirgu saistītajām grūtībām, savukārt Eiropas skolu sistēma un Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāts pastāv jau ilgu laiku, un ~~ak~~ ir vissvarīgāk ~~gūti~~ lieliski rezultāti, tādēļ mums vajadzētu pēc iespējas palielināt šādu iestāžu skaitu.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es runāšu ne tikai kā šī Parlamenta deputāts, bet arī kā bijušais skolotājs. Vai drīkstu lūgt komisāram S. Kallas kungam nākamajā Ministru padomes sanāksmē īpaši aprunāties ar Lielbritānijas izglītības ministru, lai noskaidrotu, vai viņš varētu gūt kādu mācību no Eiropas skolu modeļa panākumiem? Varbūt viņš varētu apsvērt iespēju mainīt Lielbritānijas valdības postošo lēmumu iekļaut valodu mācīšanu brīvprātīgajās studijās jeb, citiem vārdiem sakot, izslēgt Eiropas valodas no Lielbritānijas mācību programmas?

Otrkārt, jūs varētu viņam atgādināt, ka pusgadsimtu Eiropa bija sadalīta, taču jau 20 gadus tā ir atkal apvienota. Iespējams, viņš varētu apsvērt iespēju ieteikt mācību programmu veidotājiem atgādināt nākamajai paaudzei par Centrāleiropas un Austrumeiropas vēsturi un kultūru, kurā Lielbritānija lielā mērā iesaistījās un patiesībā mēģināja to atbalstīt.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Nevajag uzsvērt tikai dažādu personu izteikto kritiku par pašreizējā pārvaldības modeļa neatbilstību. Es uzskatu, ka pēc šīm debatēm mums visiem jāsaprot, kas ir svarīgākais – iespēja izmantot Eiropas skolu modeli Eiropas izglītības jomā; un, tā kā mēs vēlamies risināt Eiropas izglītības jomas problēmas un izmantot paraugpraksi, ir absurdi un pretrunīgi nemainīt līmeni un pārvaldības modeli, kas nevar atrisināt grūtības, ar kurām saskaramies. Manuprāt, šodienas debates sniedz Komisijai vairāk nekā pietiekamu pamudinājumu saprast, ka jāveic mūsu skolu radikāla pārveide.

Erna Hennicot-Schoepges, jautājuma uzdevēja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos uzdot divus papildu jautājumus komisāra kungam, kurš minēja skaitli, taču tas ir pašreizējais skaitlis. Komisāra kungs! Vai nākamajā finanšu plānā ir paredzēts palielināt apropriācijas; vai ir izveidota finansējuma sistēma, kas ļaus šīm skolām turpināt darbību? Kā zināms, Apvienotās Karalistes valdības finansiālo problēmu dēļ šobrīd tajās trūkst 40 angļu valodas skolotāju. Vai varu jautāt, kādi ir šīs situācijas iespējamie risinājumi? Otrkārt, pašas skolas vēlētos lielāku autonomiju. Vai jūs atbalstāt lielāku autonomiju vai arī vēlaties saglabāt pašreizējo sistēmu, kas ir apgrūtināša un bieži vien nepiemērota vietējām situācijām?

Sīms Kallas, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze! Ir izskanējuši vairāki ļoti nopietni un nozīmīgi jautājumi.

Vispirms vēlos atgādināt, ka Eiropas skolu sistēma ir pilnīgi neatkarīga. Tās darbības pamats ir nevis 1958. gada Līgums, bet 1953. gada Statūti, tai ir sava valde, savi statūti, un visus noteikumus pieņem Skolu valde. Komisijai valdē ir tikai viena balss.

Par izglītības saturu pilnībā atbild valde, un visus šos jautājumus, tostarp dažādās valodu sekciju proporcijas un mācību programmu, pilnībā nosaka Eiropas skolu valde. Tādēļ Komisijai nav daudz sakāmā.

Nākamais temats, par kuru vēlos runāt, atbildot uz kādu nozīmīgu jautājumu, ir finansējums. Infrastruktūru nodrošina uzņēmējvalstis. Skolas ir izveidojusi Beļģija, Vācija, Francija un citas valstis. Tas sniedz mums pilnīgu priekšstatu par infrastruktūras izveidošanas ierobežojumiem.

Kā ar izglītības programmas saturu? Cienījamā deputāte savas runas ievadā minēja, ka izglītības kvalitāte ir augsta, un tā arī ir augsta. Viena no Eiropas Komisijas galvenajām prioritātēm ir sniegt visu iespējamo atbalstu, lai nodrošinātu augstās kvalitātes saglabāšanu. Eiropas izglītības sistēmas kritērijs patiesi būs Eiropas skolās sniegta izglītība, kuru visur augstu novērtēs. Tāpēc neesmu saņēmis informāciju, ka Eiropas skolu absolventiem, ir grūtības pēc skolas beigšanas iestāties augstskolās, ja viņi to vēlas.

Runājot par skolotājiem – tie ir daļa no infrastruktūras, tāpēc arī ar skolotājiem nodrošina dalībvalstis. Piemēram, angļu valodas skolotājus nodrošina Apvienotā Karaliste, citiem vārdiem sakot, ar lielākajām valodām saistītā nasta attiecīgi ir daudz lielāka. Mēs, Komisija, ar Eiropas budžets sedzam šīs sistēmas darbības izmaksas. Šis kombinācijas rezultāts ir diezgan apgrūtināša sistēma, tādēļ viens no mērķiem ir reformēt sistēmu un ieviest lielāku skaidrību saistībā ar atbildību un finansēšanu. Jūs arī redzat problēmas ar Beļģiju, kur, kā jau tika teikts, viena no četrām skolām joprojām ir pagaidu skola. Ceturtās skolas izveide tiek nemītīgi atlikta, un mēs par šo jautājumu intensīvi diskutējam ar Beļģijas valdību.

Attiecībā uz Eiropas skolu atvērību, mūsuprāt, svarīgākais ir Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāts un skolu, kas vēlas piešķirt Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestātu, sertificēšana. Mēs veicinām ideju, kuru pamatā ir pieņēmusi Skolu valde, tāpēc pastāv pamatnoteikumi. Šobrīd svarīgs ir jautājums par to, kā ieviest to dalībvalstīs. Arī šajā jomā galvenā loma ir dalībvalstīm. Tādējādi zināmā mērā tiks atrisināta ar skolēnu dažādību saistītā problēma.

Kā jau teicu, šodien es satiekos ar Parlamentu un uzklaušu jūsu piezīmes par to, ka III kategorija ir jālikvidē, taču es arī regulāri tiekos ar mūsu darbiniekiem – to ir tikpat daudz, simtiem cilvēku – viņiem, protams, ir skaidra prasība nodrošināt viņu bērnu izglītību.

Tātad pastāv prasība – tā ir ļoti stingri uzsvērtā Līgumā, Civildienesta noteikumos un reglamentā – nodrošināt skolās vietas, un tad, protams, rodas jautājums, kurš sadalīs palikušās brīvās vietas, kas pieejamas Briseles skolās? Tas kļūst arvien sarežģītāk. Man tas ir ļoti sarežģīts jautājums. Šīs Komisijas darbības sākumā mūsu darbinieku interesēs uzstājam, ka ir nepieciešama lielāka skaidrība, tāpēc, lai atrisinātu šos jautājumus, valde izveidoja Centrālo uzņemšanas iestādi.

Šāda ir kopējā aina, un man tikai jāatkārto Komisijas uzskats, ka mums jāievieš skaidrība finansiālajos jautājumos un skaidri jāsadala pienākumi, skaidrāk jānosaka atbildība un saistības, un tad arī varēsim rast labākos risinājumus ar infrastruktūru saistītajām problēmām, taču mēs nekādā veidā nedrīkstam samazināt izglītības kvalitāti.

Pievērsoties konkrētiem jautājumiem – kā deputāte uzdeva jautājumu par skolēniem ar īpašām vajadzībām. Jūs sacījāt, ka tādu bērnu ir daudz vairāk, taču neesmu dzirdējis, ka vecāki, kas lūguši īpašu attieksmi, būtu saņēmuši noraidījumu: tāda vienmēr ir tikusi nodrošināta. Tāpēc, ja jums ir pieejama informācija par nezināmiem skolēniem ar īpašām vajadzībām, lūdzu, sniedziet to, un mēs šo problēmu risināsim.

Tagad pievērsīsimies parlamentārajiem palīgiem, jūs zināt, ka pašreizējie parlamentārie palīgi nav iekļauti Civildienesta noteikumos un viņi ir speciāli Parlamenta darbinieki, taču jūs zināt arī to, ka tiek risinātas sarunas, lai šo jautājumu nokārtotu un paredzētu precīzākus noteikumus, pēc tam arī varēsim spriest, kā rīkoties attiecībā uz parlamentāro palīgu bērnu piekļuvi Eiropas skolām.

Tātad šīs vairāk vai mazāk ir atbildes uz uzdotajiem jautājumiem, un, protams, visus šos jautājumus – par reliģisko izglītību, valodām – pilnībā nosaka Skolu valde, kurā Komisijai ir tikai viena balss. Valde šiem jautājumiem pievēršas ļoti nopietni. Valdē par to notiek ilgas apspriedes, un varu apgalvot, ka Eiropas skolu ģenerālsēkretārs ļoti rūpīgi reaģē uz visiem ar dažādām valodām un dažādiem reliģiskiem aspektiem saistītiem jautājumiem. Tātad par to ir atbildīga valde.

Vēl viena piebilde: ja Parlaments var pievērst dalībvalstu uzmanību un, sevišķi, ja visi Eiropas Parlamenta deputāti, kuriem savās mītnes valstīs ir sakari, var pamudināt dalībvalstu izglītības ministrus atbalstīt ideju par Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestātu, tas ir jādara, jo to nosaka viņi. Tagad mums ir noteikumi par Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestātu. Valstu ministriem tagad jāatrod skolas, kuras tas interesē. Es zinu, ka daudzas skolas ir ieinteresētas, taču vairākās valstīs attiecīgās iestādes nav izrādījušas pietiekamu entuziasmu par šo projektu, kas varētu būt solis uz priekšu un patiešām pozitīva Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāta iezīme, lai Eiropas skolas būtu ne tikai Briselē, bet arī visur citur – arī jaunajās, gan vecajās dalībvalstīs. Tas ir Eiropas simbols. Vispārējās vidējās izglītības atestāts un Eiropas skolu izglītība ir mūsu arhitektūras elements.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Vēlos visiem rīt novēlēt priecīgu Eiropas Valodu dienu.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es piekriņu dažādajiem ierosinātajiem Eiropas skolu reformu risinājumiem: man ir privilēģija būt Attīstības komitejas referentam par Kopienas Erasmus darbības

programmu, un tādējādi es stingri atbalstu nepieciešamību pēc daudzvalodīga un elastīga Eiropas skolu modeļa, kurā tiek saglabātas mācības dzimtajā valodā (un stundas pasniedz skolotāji, kuriem šī valoda ir dzimtā), taču vienlaikus tas visiem ir vienāds, neieviešot atšķirības starp dažādām grupām.

Eiropas vispārējās vidējās izglītības atestāts būs pirmais instruments pēc *Erasmus* piedāvātajām iespējām, kas studentiem nodrošinās patiesu mobilitāti Eiropā un pēc tam visā pasaulē. Privātai mācīšanai nenoliedzami ir svarīga loma jaunpieņākušo studentu sociālajā, kultūras un lingvistiskajā integrēšanā, un ir jāveicina izcilu valodas prasmju attīstība, izmantojot intensīvos kursus (kā kopš 2001. gada līdz šim brīdim tiek uzsvērts Eiropas Valodu dienā, kas notiek katru 26. septembri).

Es uzskatu, ka pašreizējo Eiropas skolu un reģionālo (pamatskolu un vidusskolu) skolu sadarbība ir jaunas Eiropas skolu sistēmas attīstības *sine qua non*, taču nevaru slēpt bažas par Itālijas reģionālo skolu nākotni, jo jaunās „*Gelmini*” reformas rezultātā atsevišķās mazākās un ģeogrāfiski neizdevīgās kopienās tās varētu izzust.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. – Pēdējo desmitgažu laikā Eiropas Savienībā uzsāktie procesi un nepārtrauktā attīstībā esošā izglītības sistēma nozīmē, ka jāpievērš uzmanība jaunam redzējumam par Eiropas skolu lomu un nozīmi. Ņemot vērā ES pēdējo paplašināšanos līdz 27 dalībvalstīm un no tās izrietošo ES iestāžu darbinieku skaita palielināšanos, veiksmīga Eiropas skolu reforma ir kļuvusi par augstu prioritāti.

Lai uzlabotu Eiropas skolu nākotnes izredzes, mums jāpievēršas jutīgajiem jautājumiem, apstrīdot pašreizējo sistēmu un identificējot problēmas, lai varētu izstrādāt paredzamas pārmaiņas. Tādējādi pastāv liela nepieciešamība īstenot jaunizveidotu un visaptverošu Eiropas skolu reformu, lai Eiropas līmenī padarītu tās konkurētspējīgākas un pārredzamākas, kā arī mūsdienīgākā veidā formulētu to kopējo mērķi.

Lai jaunā sistēma būtu pilnībā darbotiespējīga un darbotos skolēnu labā, tās pamatā jābūt nediskriminācijas principa ievērošanai, vienlaikus nodrošinot skolēnu pamatbrīvības. Taču ir jāpārskata arī Eiropas skolu finansējums, ņemot vērā nediskriminējošus pasākumus attiecībā uz skolēnu iedalīšanu kategorijās.

14. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

15. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants) (sk. protokolu)

16. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

17. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

18. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētāja. – Es pasludinu Eiropas Parlamenta sēdi par pārtrauktu.

(Sēdi beidza plkst. 16.05)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr.14 (Marian Harkin) (H-0644/08)

Temats: Darba laika direktīva

Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz maksimālo laika periodu, ko aprūpes jomā strādājošie var strādāt bez pārtraukuma, saistībā ar Nodarbinātības un sociālo lietu padomes panākto vienošanos 2008. gada 9. jūnijā par Darba laika direktīvas pārskatīšanu un Francijas prezidentūras nesējai centieniem cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai pieņemtu panākto kompromisu? Vai Padome piekrīt, ka pašreizējā direktīvā netiek ņemtas vērā grūtības, ar ko saskaras brīvprātīgie aprūpes sniedzēji, kad cenšas sameklēt sev aizstājējus nedēļas nogalēs, jo ir nepieciešami divi apmaksāti nedēļas nogāļu aizstājēji viena brīvprātīga aprūpes sniedzēja vietā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Tas lielā mērā ir tehnisks jautājums. Tomēr tas nedrīkst aizēnot jūsu ierosinātā jautājuma politisko aspektu. Tas attiecas uz aprūpes sniedzēju darba laiku.

Jāizšķir divi gadījumi.

Pirmkārt, tie aprūpes sniedzēji, kam ir darba līgums, — Padomes 2008. gada 15. septembrī pieņemtā kopējā nostāja (pēc Padomes vienošanās 9. jūnijā) nupat tika iesniegta Parlamentam otrajam lasījumam. Tajā paredzēts, ka periodu, kurā aprūpes sniedzējs aktīvi nestrādā, nevar uzskatīt par darba laiku vai ietvert dienas un nedēļas atpūtas perioda aprēķinos, ja vien valsts tiesību akti, darba koplīgums vai vienošanās starp sociālajiem partneriem neparedz citādi.

Attiecībā uz kompensējošiem atpūtas laikposmiem, Padome rīkojas saskaņā ar vispārējo principu, ka darba ņēmējiem piešķir kompensējošus atpūtas laikposmus, ja viņi nevar paņemt standarta atpūtas laikposmus. Šajā saistībā dalībvalstu ziņā ir izlemīt, kas ir saprātīgs laikposms, pēc kura darba ņēmējiem piešķir līdzvērtīgus kompensējošus atpūtas laikposmus.

Otrkārt ir „brīvprātīgie aprūpes sniedzēji”, t.i., brīvprātīgi darba ņēmēji, kam nav darba līguma un kas nesaņem atlīdzību. Uz šiem darba ņēmējiem neattiecas ES tiesību akti. Politiskā vienošanās, ko Padome panāca 2008. gada 9. jūnijā, ES tiesību aktos neievieša grozījumus. Tas nozīmē, ka noteikumi par darba laiku un kompensējošo atpūtu neattiecas uz šādiem darba ņēmējiem. Francijas prezidentūra apstiprina, ka ir apņēmusies cieši un konstruktīvi sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai saistībā ar šo svarīgo direktīvu panāktu vienošanos pēc iespējas ātrāk.

*
* *

Jautājums Nr.15 (Bernd Posselt) (H-0647/08)

Temats: ES klātbūtne Kosovā

Kāds ir Padomes viedoklis saistībā ar pašreizējo situāciju Kosovā, un kas ir panākts, lai tur nostiprinātu ES klātbūtni?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kopumā situācija Kosovā pašlaik ir mierīga un stabila. Šo septiņu mēnešu laikā kopš neatkarības deklarēšanas esam izvairījušies no sliktākajiem iespējamiem scenārijiem, un sarežģītā sākotnējā perioda beigās situācija kopumā ir labāka, nekā mēs bijām cerējuši.

Lielā mērā līdz šim ir bijis iespējams izvairīties no iekšējiem etniskiem incidentiem, kuri varētu saasināt pašreizējo politisko klimatu, lai gan notikušas dažas sadursmes Suvi Do, kas ir reģions ar albāņu etniskās kopienas vairākumu un atrodas Ibaras upes ziemeļu krastā netālu no Mitrovicas, kā arī nesen — 27. un 28. augustā — Kosovska Mitrovicā.

Tomēr pašā valstī vēl daudz kas jāpaveic politiskajā jomā. Kosovas iestādēm, kas ir pieņēmušas lielu daļu nepieciešamo tiesību aktu saskaņā ar vispārējo regulatīvo plānu, ir jādivkāršo centieni, lai pildītu apņemšanās, kuras tās sniedza starptautiskajai kopienai.

Situācija ziemeļos joprojām ir sarežģīta. Augustā notika vairāki nopietni incidenti, taču Apvienoto Nāciju Organizācijas pagaidu pārvaldes misijai Kosovā (UNMIK) izdevās tos sekmīgi risināt un novērst to, ka situācija kļūst nekontrolējama.

Taču šie incidenti parāda, ka Kosovā emocijas joprojām ir sakāpinātas, un starptautiskajai kopienai cieši jāuzrauga situācija un jāsaģlabā saziņa ar Belgradu un serbu vadītājiem Kosovā.

Ziemeļos tiesiskums joprojām ir ļoti vājš, un EULEX misijas izvietošana šajā reģionā ievērojami uzlabos situāciju.

Ņemot vērā, ka ekonomiskās tendences ir samērā drūmas un IKP uz iedzīvotāju joprojām ir zemākais Eiropā, Komisijas organizētā donorvalstu konference Briselē 2008. gada 11. jūlijā bija ārkārtīgi svarīga, lai nostabilizētu situāciju Kosovā. Konferences rezultāti bija labāki, nekā cerēts, un nodrošināja solījumus par palīdzību EUR 1,238 miljardu apmērā, no kuriem 285 miljoni būs no dalībvalstīm un 508 miljoni no Komisijas.

*
* *

Jautājums Nr.16 (Konstantinos Droutsas) (H-0649/08)

Temats: Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas (FYROM) jaunā provokācija pret Grieķiju

FYROM premjerministra Gruevski kunga vēstule Grieķijas premjerministram Karamanlis kungam, kurā atkārtots nepieņemamais uzskats, ka Grieķijā ir maķedoniešu minoritāte, ir jauna provokācija. Šī vēstule apstiprina, ka imperiālistu cīņa Balkānos ir saistīta arī ar šantāžu un iredentismu. Piemēram, apgalvojums, ka Grieķijā ir maķedoniešu minoritāte.

Vai Padome nosoda šo Gruevski kunga rīcību? Vai Padome atbalsta, ka netiek ieviestas izmaiņas robežās ar Balkāniem, un vai Padome uzskata, ka šāds iredentisms un uzskati varētu bīstami ietekmēt cilvēkus?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome nav sniegusi paziņojumu par premjerministra Gruevski vēstuli premjerministram Karamanlis. Šajā sakarībā Padome norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt labas kaimiņattiecības, ietverot sarunu laikā panāktu risinājumu attiecībā uz nosaukumu, kas ir savstarpēji pieņemams visām pusēm.

*
* *

Jautājums Nr.17 (Mairead McGuinness) (H-0650/08)

Temats: Elastīgums eirozonas Stabilitātes un izaugsmes paktā

Vai Padome uzskata, ka pašreizējie fiskālie noteikumi eirozonas valstīm ir pietiekami elastīgi, lai valdības varētu reaģēt uz ekonomiskajiem sarežģījumiem, bet pietiekami strikti, lai nodrošinātu valsts ilgtspēju finanšu jomā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Pēc divu regulu, ar ko groza preventīvos noteikumus par fiskāliem noteikumiem Stabilitātes un izaugsmes paktā (SIP), pieņemšanas 2005. gada jūnijā un reizē ar divu jaunu rīcības kodeksu pieņemšanu pakta īstenošanai Padome paziņoja, ka ir apmierināta ar pārskatītā pakta darbību. Pārskatīšanas, kas bija

nepieciešama pakta tiesiskā regulējuma izmaiņu dēļ, mērķis bija pielāgot fiskālos noteikumus ES dalībvalstu ekonomikas prasībām, ņemot vērā atšķirības to situācijās un ekonomikas svārstības dažādos periodos.

Padome 2006. gada 11. jūlijā pieņēma secinājumus par pārskatītā pakta fiskālo noteikumu darbību tā pirmajā darbības gadā. Padome atzīmēja, ka: „Kopumā pirmā gada pieredzi ar pārskatīto SIP var vērtēt kā pozitīvu.”

Padome 2008. gada 3. jūnijā atzīmēja Komisijas iesniegto paziņojumu „EMU@10 — panākumu un problēmu apzināšana pēc Ekonomikas un monetārās savienības desmit pastāvēšanas gadiem”. Iesniedzot šo paziņojumu, Komisija apstiprināja, ka tā neplāno ierosināt grozījumus SIP fiskālajos noteikumos.

Padome diskutēs par paziņojumu sanāksmē, kas notiks šī gada 7. oktobrī.

Jāatzīmē, ka ekonomikas un finanšu ministru un centrālo banku vadītāju neoficiālajā sanāksmē Nicā, kas notika 12. un 13. septembrī, šie ministri un vadītāji atbalstīja prezidentūras priekšlikumu koordinēti reaģēt uz ekonomikas situāciju Eiropā. It sevišķi ar budžetu saistītos jautājumos valstis varētu automatiskajiem stabilizētājiem ļaut funkcionēt, lai atbalstītu ekonomikas darbību, neatmetot centienus kontrolēt izdevumus un ievērot 3 % deficīta maksimumu.

*
* *

Jautājums Nr.18 (Zdzisław Kazimierz Chmielewski) (H-0652/08)

Temats: Priekšlikums Padomes direktīvai par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību

Viens no noteikumiem, kas ietverts priekšlikumā Padomes direktīvai par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību (COM(2008)0078), attiecas uz akcīzes preču pilnīgu iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu, ieskaitot zudumus, kuri rodas preču rakstura dēļ, un tajā paziņots, ka šīs preces neuzskatīs par izlaistām brīvam apgrozījumam, lai tās tiktu atbrīvotas no akcīzes nodokļa.

Vai Padome uzskata, ka jāapsver iespēja norādīt, ka iznīcināšanai vai neatgriezeniskam zudumam jābūt vai nu neparedzētu notikumu rezultātam, vai force majeure, vai arī jānotiek preces rakstura dēļ? Ja šie noteikumi netiks pietiekami sīki izstrādāti, nodokļu maksātāji varētu tos izmantot savā labā.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Noteikums par akcīzes preču pilnīgu iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu, ieskaitot zudumus, kas rodas preču rakstura dēļ, iekļauts priekšlikumā direktīvai par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību.

Šis priekšlikums Padomes struktūrās ir vairākkārt apspriests, taču šīs diskusijas vēl nav sniegušas rezultātus. Starp citu, vēlos atzīmēt, ka arī EP nav sniedzis savu atzinumu par šo tematu.

*
* *

Jautājums Nr.19 (Paulo Casaca) (H-0653/08)

Temats: Austrālija apsver iespēju sūdzēt tiesā Irānas prezidentu

Kā norādīts 14. maija AFP, premjerministrs Kevin Rudd paziņoja, ka Austrālija apsver iespēju Starptautiskajā tiesā iesūdzēt Irānas prezidentu par vardarbības sākšanu pret Izraēlu.

Irānas prezidents Mahmoud Ahmadinejad bija draudējis likvidēt ebreju valsti, un Austrālijas valdība izmantoja juridiskas konsultācijas saistībā ar prasības iesniegšanu pret Ahmadinejad kungu Hāgas Starptautiskajā tiesā, kā sacīja premjerministrs Rudd.

„Irānas prezidenta atkārtotie ārkārtējie paziņojumi, kas ir antisemitiski un pauž apņemšanos svītrot mūsdienu Izraēlu no kartes, ir nepieņemami saskaņā ar jebkuriem pašreizējo starptautisko attiecību standartiem,” viņš sacīja Sky News.

Vai Padome jau ir analizējusi iespēju atbalstīt Austrālijas iniciatīvu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir vairākkārt nosodījusi pret Izraēlu vērstus, antisemītiskus Irānas paziņojumus, kas noliedz holokaustu, it sevišķi Irānas Islāma Republikas prezidenta paziņojumus. Padome šādus paziņojumus uzskata par nepieņemamiem un kaitējošiem, kā arī nosoda aicinājumus izvērst vardarbību un iznīcināt kādu valsti.

Padome nav debatējusi par godātā deputāta jautājumu attiecībā uz Austrālijas valdības plāniem.

*
* *

Jautājums Nr.20 (Dimitrios Papadimoulis) (H-0654/08)

Temats: Stāvoklis Turcijā

Politiskā krīze Turcijā ir saasinājusies un izraisījusi pensionētu armijas virsnieku arestus, jo šos virsniekus apsūdz mēģinājumos destabilizēt situāciju valstī laikā, kad Turcijas Augstākajā tiesā notiek process par valdošās partijas darbības aizliegšanu un prezidenta un premjerministra atstādināšanu no amata.

Kāds ir Padomes viedoklis par stāvokli Turcijā? Vai Padome uzskata, ka šīs tendences var ietekmēt pievienošanās sarunas? Ja tā, tad — kādā veidā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Mēs ļoti rūpīgi uzraugām stāvokli Turcijā. Es vēlos norādīt, ka Eiropas Savienības vispārējā nostāja saistībā ar demokrātijas un cilvēktiesību pamatprincipu ievērošanu ir nepārprotama. Turcijai kā kandidātvalstij jāatbilst Kopenhāgenas politiskajiem kritērijiem, jo īpaši attiecībā uz to iestāžu stabilitāti, kas nodrošina demokrātiju, kā arī tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanu.

ES uzskata, ka šie jautājumi ir ļoti svarīgi un ka tie arī ir Turcijā notiekošā reformu procesa daļa. Kā Padome atkāroti apstiprināja savos 2007. gada 10. decembra secinājumos, sarunu temps ir lielā mēra atkarīgs no Turcijas panāktā progressa, ievērojot sadaļu atvēršanas un aizvēršanas kritērijus un sarunās noteiktos nosacījumus, tai skaitā Pievienošanās partnerības īstenošanu. Saskaņā ar partnerības noteikumiem Turcijai jāturpina reformu process un jācenšas vēl vairāk uzlabot situāciju saistībā ar brīvības, demokrātijas un tiesiskuma principiem, kā arī cilvēktiesībām un pamatbrīvībām.

ES vārdā prezidentūra, pienācīgi ņemot vērā lēmumu, jo īpaši aicināja visas iesaistītās puses risināt to atšķirības, izmantojot dialogu un kompromisu, kā arī vienlaikus ņemot vērā tiesiskumu un pamatbrīvības. Prezidentūra šajā deklarācijā arī paziņoja, ka Eiropas Savienība, kas atbalsta iestāžu demokrātisku darbību, turpinās rūpīgi uzraudzīt stāvokli Turcijā.

Padome atzinīgi vērtē to, ka Turcijas valdība, atkārtoti apstiprinot šajā sakarībā jau paustās apņemšanās, ir norādījusi, ka tā paredzējusi turpināt reformu procesu un risināt pašreizējos trūkumus, un pauž cerību, ka šīs apņemšanās ātri tiks realizētas efektīvos un konkrētos pasākumos. Ilgi gaidītās reformas, it sevišķi vārda brīvības un reliģiskās piederības brīvības galvenajās jomās, ir jautājumi, kuru risināšanā Turcijai nekavējoties jāpanāk progress. Kā Padome norādījusi savos 2007. gada 10. decembra secinājumos, nepieciešami arī turpmāki būtiski centieni citās jomās, tādās kā tiesu reforma, cīņa pret korupciju, minoritāšu tiesības un kultūras tiesību nostiprināšana, sieviešu tiesības, bērnu tiesības, arodbiedrību tiesības un civilu struktūru veikta militārās jomas kontrole. Par šiem jautājumiem arī regulāri tiek diskutēts politiskajā dialogā ar Turciju — jaunākās diskusijas notika 15. septembra trijotnes sanāksmē ministru līmenī Briselē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Padome godājamam deputātam apgalvo, ka Eiropas Parlaments turpinās cieši uzraudzīt situāciju Turcijā un ka Padome turpinās šos jautājumus ierosināt visos līmeņos, kad vien tas būs piemēroti.

*
* *

Jautājums Nr.21 (Nicholson of Winterbourne) (H-0656/08)**Temats: Uzbrukums Indijas vēstniecībai Kabulā**

Indijai Afganistānā ir liela nozīme, un tā ir būtisks faktors saistībā ar Afganistānas drošību un stabilitāti. Indijas palīdzība Afganistānas atjaunošanā ir būtiski ietekmējusi reģionu. Indijas valdība Afganistānai ir piešķirusi vairāk nekā 750 miljonus ASV dolāru kopš Taliban režīma krišanas 2002. gadā. Valstī strādā arī tūkstošiem Indijas pilsoņu, lai izmantotu šos līdzekļus un uzlabotu Afganistānas iedzīvotāju dzīvi, īstenojot tādus veiktspējas uzlabošanas un iestāžu attīstības projektus kā Salma Dam energoapgādes projekta atjaunošana un pabeigšana Herat provincē.

Ņemot vērā uzbrukumu Indijas vēstniecībai Kabulā, kas notika pirmdien, 7. jūlijā, kādus politiskus pasākumus ES veiks, lai Indijas, kā arī Afganistānas valdībai nodrošinātu pilnu atbalstu un lai sauktu pie atbildības tos, kas vainojami saistībā ar šo ļaunprātīgo uzbrukumu?

Ņemot vērā Starptautiskajā konferencē Afganistānas atbalstam, kura notika Parīzē šī gada jūnijā, pausto Eiropas Savienības intensificēto apņemšanos nostiprināt Afganistānas iestādes un uzlabot drošību Afganistānā, kā arī vairākus citus svarīgus solījumus, vai Padome var informēt, kā tā paredzējusi turpināt darbu ar Afganistānas valdību un citiem partneriem, piemēram, Indiju, lai sekmētu tādas situācijas veidošanos, kurā varētu efektīvi iesakņoties jau notiekošais būtiskais veiktspējas uzlabošanas un iestāžu attīstības process?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība savas stratēģiskās partnerattiecības ar Indiju vērtē kā ļoti svarīgas. Mēs augsti novērtējam paveikto, kad atskatāmies uz pēdējiem astoņiem gadiem, kopš notika pirmais ES un Indijas sammits Lisabonā.

– Attiecības starp ES un Indiju ir vairāk vai mazāk pilnībā izmainījušās. Proti, panākts būtisks progress kopš mūsu Vienotā rīcības plāna pieņemšanas 2005. gadā. Šis plāns palīdzēja paplašināt ES un Indijas dialogu, ietverot jaunas jomas, kā arī saziņu starp ekspertiem.

– ES un Indijas dialogs par drošību nodrošina regulāras apspriedes par drošības jautājumiem pasaules un reģionālā līmenī, lai uzlabotu savstarpēju sapratni un noteiktu iespējamās sadarbības jomas. Sarunas par Afganistānu ietilpst šajās apspriedēs un ir viena no jomām, kurā, pēc ES uzskata, Indija ir svarīgs dalībnieks.

– Kā norādīts 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā: „jo īpaši mums jācenšas attīstīt stratēģiskas partnerattiecības ar Japānu, Ķīnu, Kanādu un Indiju, kā arī ar visām tām valstīm, kurām ir tādi paši mērķi un tādas pašas vērtības kā mums un kuras ir gatavas rīkoties, lai atbalstītu šos mērķus un šīs vērtības.”

– Savā kopīgajā ziņojumā pēc 2007. gada ES un Indijas sammita abas puses pauda stingru atbalstu suverēnai, demokrātiskai un plurālistiskai Afganistānai. Abas puses atkārtoti apstiprināja savu pastāvīgo apņemšanos palīdzēt Afganistānas valdībai stabilizēt un atjaunot valsti, strādājot saistībā ar Afghanistan Compact.

– Puses atzinīgi vērtēja Afganistānas pievienošanos Dienvidāzijas Reģionālās sadarbības asociācijai (SAARC) 14. sammitā (Deli) 2007. gada aprīlī, kad tā kļuva par asociācijas astoto locekli. Tāpat puses atzinīgi vērtēja Otro reģionālās ekonomikas sadarbības konferenci, kas Ņūdelī notika 2006. gada novembrī. Puses atzīmēja, ka, lai gan pēdējos gados daudz kas ir sasniegts, joprojām pārvaramas lielas problēmas.

– Šajā saistībā puses pauda bažas par drošības situāciju Afganistānā terorisma un ar narkotikām saistītu darbību attīstības dēļ, kā arī par risku, ka šī attīstība apdraud Afganistānas un reģiona stabilitāti. Puses atkārtoti uzsvēra, ka saskaņoti un apvienoti starptautiski centieni joprojām ir ļoti svarīgi, un vienojās turpināt sadarbību un koordinēt savus centienus, lai šim procesam piešķirtu lielāku intensitāti.

– Apzinoties Indijas sniegto svarīgo ieguldījumu Dienvidāzijas reģiona stabilitātē un novērtējot Indijas konstruktīvo un atzīto nozīmi Afganistānā, Padome pievērs lielu uzmanību ikvienai Indijas norādei, ka tā vēlas nostiprināt savas attiecības ar Eiropas Savienību, arī attiecības ārpolitikas un drošības politikas jomā. Kā jau Padome vairākkārt ir norādījusi biežo tikšanos ar Indiju laikā, ES ir gatava dibināt ciešākas attiecības, piemēram, KĀDP jomā un saistībā ar Afganistānu.

*

* *

Jautājums Nr.22 (Sarah Ludford) (H-0662/08)**Temats: Pamattiesības**

Vai Padome var apstiprināt, ka dalībvalstis pirms tiesību akta ierosināšanas apsver ietekmes novērtējumus, jo īpaši saistībā ar pamattiesībām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā godājamā deputāte, iespējams, zina, attiecībā uz ietekmes novērtējumiem 2003. gadā pieņemtajā Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾ netiek minēti tiesību akti, ko iesniedz pēc dalībvalsts iniciatīvas saskaņā ar Līguma par ES VI nodaļu.

Tāpat kopīgā iestāžu pieeja attiecībā uz 2005. gada ietekmes novērtējumu attiecas tikai uz ietekmes novērtējumiem, ko sagatavojusi Komisija saviem priekšlikumiem, kā arī ko attiecīgi un nepieciešamības gadījumā sagatavojusi Eiropas Parlaments un Padome likumdošanas procesa vajadzībām pirms būtiska grozījuma pieņemšanas Komisijas priekšlikumā.

Savā 2006. gada novembra paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī Reģionu komitejai „Labāka regulējuma Eiropas Savienībā stratēģisks pārskats”⁽³⁾ Komisija darīja zināmu, ka saskaņā ar dokumenta „Kopēja pieeja ietekmes novērtēšanai” 2008. gada pārskatīšanu tā cer, ka iestādes vienosies par ietekmes novērtējuma veikšanu attiecībā uz dalībvalstu iniciatīvām Līguma par ES VI sadaļā minētajās jomās (policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās).

Savā 2008. gada janvāra paziņojumā, iesniedzot Otro labāka regulējuma Eiropas Savienībā stratēģisko pārskatu⁽⁴⁾, Komisija paziņoja, ka saistībā ar dokumenta „Kopēja pieeja ietekmes novērtēšanai” pārskatīšanu sagaida, ka iestādes veiks dalībvalstu iniciatīvu ietekmes novērtējumu Līguma par ES VI sadaļā minētajās jomās.

Pašlaik dalībvalstīm nav pienākuma uzņemties šādas iniciatīvas un iesniegt Padomei un citām iestādēm ietekmes novērtējumus, ko tās, iespējams, veikušas, plānojot iniciatīvas.

Pašreizējā kopējas pieejas ietekmes novērtēšanai pārskatīšanā būs jāapsver, vai ietekmes novērtējumi par dalībvalstu iniciatīvām jāveic attiecīgajai dalībvalstij vai dalībvalstīm, vai arī iestādēm un — šādā gadījumā — kurai no iestādēm.

Padome norāda, ka, saskaņā ar Līguma par ES 6. pantu, Eiropas Savienības iestādēm, īstenojot Līgumos paredzētās iestāžu pilnvaras, ir jāņem vērā pamattiesības, ko nodrošina Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija un kas izriet no konstitucionālām tradīcijām, kuras kopējas dalībvalstīm, neatkarīgi no tā, vai pilnvaras īsteno vai neīsteno pēc dalībvalsts iniciatīvas.

*

* *

Jautājums Nr.23 (Bilyana Ilieva Raeva) (H-0666/08)**Temats: GSM mobilo tālrunu dažādu perifērijas ierīču ievades saspraudņu standartizācija**

Pēdējos gados pastāvīgi ir palielinājies mobilo tālrunu lietotāju skaits, tādēļ nemitīgi mainās to standarti (pat starp vienu un tā pašu zīmola atšķirīgiem modeļiem). Tas nevajadzīgi palielina izdevumus par mobilo tālrunu piederumiem.

Galvenais šīs anomālijas iemesls ir vienota standarta trūkums attiecībā uz dažādu perifērijas ierīču ievades saspraudņiem (lādētāji, tālruņi, pārvades kabeļi), kuri būtu universāli derīgi visiem GSM mobilo tālrunu zīmoliem. Turklāt perifērijas ierīču monopolizēšana apdraud konkurenci, kas savukārt kavē kvalitātes attīstību un palielina cenas.

(2) OV C 321, 31.12.2003.

(3) COM(2006) 689 galīgā redakcija.

(4) COM(2008) 32 galīgā redakcija.

Perifērijas ierīču standartizācija (pieņemsim, USB formātā) samazinātu izmaksas un atvieglotu mobilo telekomunikāciju pakalpojumu, uzlabotu patērētāju aizsardzību un konkurenci, palielinātu pieprasījumu pēc mobilajiem pakalpojumiem, samazinātu elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus, samazinātu elektroenerģijas, materiālu un resursu patēriņu.

Ko Francijas prezidentūra varētu darīt, lai sāktu iepriekšēju procedūru, ar kuru mēs varētu sekmēt prasību saskaņošanu šajā jomā Eiropas Savienībā, kā arī pārliecināt visas ieinteresētās puses, ka šie centieni ir sabiedrības labākajās interesēs.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome nav saņēmusi priekšlikumu no Komisijas par cienījamās deputātes minēto jautājumu. Tādēļ Padome nevar atbildēt uz šo jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr.24 (Ryszard Czarnecki) (H-0669/08)

Temats: Uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu saskaņošana

Vai Francijas prezidentūras laikā Padome ir paredzējusi veikt pasākumus uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu saskaņošanas jomā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā jau jūs zināt, Francijas prezidentūra iekšējā tirgus pienācīgu funkcionēšanu uzskata par ārkārtīgi svarīgu faktoru. Attiecībā uz nodokļiem Padome var rīkoties tikai vienprātīgi, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Padome līdz šim nav saņēmusi priekšlikumu no Komisijas par uzņēmumu ienākuma nodokļa saskaņošanu.

*
* *

Jautājums Nr.25 (Paul Rübig) (H-0672/08)

Temats: Sertifikācija, kas diskriminē MVU

Maza Lejasaustrijas galdniecības firma vairākas desmitgades saglabājusi reputāciju saistībā ar nevainojamas kvalitātes nodrošināšanu. ES noteikumu dēļ šī firma var turpināt ražot durvis tikai tad, ja tā iegūst modeļu sertifikāciju. To pašlaik piemēro tikai ārdurvīm, taču drīz tas skars arī iekšdurvis. Sertifikāts izmaksā apmēram 10 000 eiro un attiecas tikai uz vienu modeli. Klientam, kas iegādājas durvis, kurām nav šāda sertifikāta, ir tiesības izvirzīt prasību par neatbilstību, kam noilgums saskaņā ar likumu par produktatbildību iestājas tikai pēc 30 dienām. Tā kā šī uzņēmuma struktūra ir tāda, ka tas ražo tikai mazu skaitu ārdurvju, ko pārsvarā izgatavo pēc pasūtījuma (jo īpaši vecu ēku atjaunošanai), tad šāda sertifikācija ir finansiāli neiespējama un uzņēmums nevar atļauties piedāvāt plašas modeļu variācijas (jo nevar atļauties sertifikātus). Tas pats, visticamāk, notiks saistībā ar iekšdurvīm, kad tām piemēros šos tiesību aktus. Tādējādi no tirgus tiek izspiesti MVU, kas izdzīvo tieši savas individualitātes un savu ražojumu īpašo iezīmju dēļ.

Kādēļ nav izņēmumu vai piekāpšanos attiecībā uz šo MVU situāciju, kuri nepiedalās visas Eiropas tirgus konkurencē?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Atbildot uz Rūbig kunga jautājumu, Francijas prezidentūrai pirmām kārtām ir jāpaskaidro, ka saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem, proti, Direktīvu 89/106/EEK ar grozījumiem⁽⁵⁾, būvizrādājumiem jāatbilst saskaņotiem Eiropas standartiem, ja šādi standarti pastāv attiecībā uz konkrētu būvizrādājumu. Tas nozīmē, ka ražotājam jāizstrādā būvizrādājuma ekspluatācijas īpašību deklarācija pirms tā laišanas tirgū, kas noteikti ir saistīts ar izmaksām, taču arī nodrošina piekļuvi iekšējam tirgum, kuru veido divdesmit septiņas Eiropas Savienības dalībvalstis un trīs EBTA valstis, kas ir EEZ nolīguma puses.

Rūbig kungs noteikti zina, ka Parlaments un Padome pašlaik apsver priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka saskaņotus būvizrādājumu tirdzniecības nosacījumus⁽⁶⁾. Šī regula aizstās Direktīvu 89/106/EEK. Saskaņā ar priekšlikuma 4. pantu vietējās, reģionālās vai valsts iestādes, iespējams, nenoteiks prasības attiecībā uz būvizrādājuma konkrētiem parametriem, pat ja pastāv saskaņoti standarti. Šādos gadījumos tas nozīmē, ka ražotājam neatkarīgi no tā, vai tas ir mazs, vidējs vai liels uzņēmums, nav jāizstrādā ekspluatācijas īpašību deklarācija. Tādēļ kompetentās iestādes nedrīkst piemērot nosacījumus attiecībā uz būvizrādājuma laišanu konkrētā tirgū. Tas neradītu nekādas problēmas pārrobežu tirdzniecībai, jo ražotājiem, kas vēlas pārdot savus ražojumus citā teritorijā, kurā iestādes ir noteikušas nosacījumus, ir jāizstrādā ekspluatācijas īpašību deklarācija.

Tad Eiropas Parlamenta un Padomes ziņā būs vai nu atbalstīt Komisijas ierosināto risinājumu tādu problēmu risināšanai, kāda ir Rūbig kunga aprakstītā problēma, vai arī vienoties par citu sistēmu.

*
* *

Jautājums Nr.26 (Philip Bushill-Matthews) (H-0674/08)

Temats: ES un Gruzijas brīvās tirdzniecības nolīgums

Parlamenta delegācijas apmeklējuma laikā Gruzijā šovasar notika vienošanās par jaunu priekšlikumu, lai jau pirms gada beigām īstenotu ES un Gruzijas brīvās tirdzniecības nolīgumu. Ņemot vērā pašreizējos notikumus, vai Padome piekrist, ka šāds nolīgums jānoslēdz pēc iespējas ātrāk, un kādus pasākumu veic Padome, lai to izdarītu Francijas prezidentūras laikā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Savos paziņojumos COM(2006) 726 un COM(2007) 774 Eiropas Komisija skaidri noteica nosacījumus un pamatprincipus, kas ir pamatā brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar valstīm, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika.

Attiecībā uz Gruziju Komisija 2007. gadā organizēja neatkarīgu priekšizpēti par brīvās tirdzniecības nolīguma ietekmi, un šīs priekšizpētes rezultāti tika publicēti 2008. gada maijā. Šīs priekšizpētes secinājums bija tāds, ka Gruzijas gadījumā šāds nolīgums sevi attaisnotu tikai tad, ja tas būtu pilnīgs un visaptverošs. Tā kā Gruzija jau ir ieguvēja no GSP+ shēmas, kas nodrošina svarīgas priekšrocības, brīvās tirdzniecības nolīgums nenodrošinātu lielu pievienoto vērtību. Priekšizpētē arī atklāja, ka Gruzija pašlaik nevar nodrošināt atbilstību nepieciešamajiem nosacījumiem pilnīga un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanai, ņemot vērā tās ierobežoto spēju īstenot vajadzīgās reformas.

Ir acīmredzams, ka pēc notikumiem, kas norisinājās augustā, Gruzijai nepieciešams papildu atbalsts no Eiropas Savienības. Eiropas Savienība ir gatava reaģēt uz šo situāciju, ne tikai palīdzot atjaunot šo valsti, bet arī nostiprinot attiecības ar Gruziju, arī ekonomiskās sadarbības jomā. Savos 1. septembra secinājumos Eiropadome pauž Eiropas Savienības apņemšanos izveidot ciešākas attiecības ar Gruziju, „ietverot vīzu piešķiršanas atvieglojumus, kā arī pilnīgas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas iespējamo izveidošanu, tiklīdz kā būs panākta atbilstība nosacījumiem”⁽⁷⁾.

(5) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizrādājumiem (OV L 40, 11.2.1989., 12. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1993. gada 22. jūlija Direktīvu 93/68/EEK (OV L 220, 30.8.1993., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(6) Padomes dokuments 10037/08 IM 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 – COM (2008) 311 galīgā redakcija.

(7) Ārkārtas Eiropadome, Brisele, 2008. gada 1. septembris, Prezidentūras secinājumi (dok. 12594/08).

Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome 15. un 16. septembrī pieņēma secinājumus par Gruziju un atzinīgi vērtēja „Komisijas apņemšanos attiecībā uz ES un Gruzijas attiecību nostiprināšanu, jo īpaši paātrinot sagatavošanās darbu saistībā ar vīzu piešķiršanas atvieglošanu un atpakaļuzņemšanu, kā arī brīvo tirdzniecību”⁽⁸⁾.

Padome turpinās strādāt, lai sasniegtu šo mērķi un izpētītu progresa iespējamību saistībā ar pilnīgu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Gruziju, jo īpaši nolūkā noteikt, vai tehniska vai cita veida palīdzība varētu palīdzēt Gruzijai panākt atbilstību vajadzīgajiem nosacījumiem šāda nolīguma noslēgšanai.

*
* *

Jautājums Nr.27 (Pedro Guerreiro) (H-0680/08)

Temats: ASV pretraķešu sistēmas daļu izvietošana Eiropā

Saistībā ar pieaugošo bruņošanās sacensību un starptautisko attiecību militarizāciju, ko vada ASV un tās NATO sabiedrotie, ASV administrācija cenšas Eiropā izvietot savas pretraķešu sistēmas daļas, pārkāpjot spēkā esošos līgumus, un nesen ticis parakstīts nolīgums ar Polijas valdību par šī mērķa īstenošanu. Ņemot vērā to, ka šādi lēmumi no jauna sekmēs militarisma uzplaukumu Eiropā, kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz šiem nolūkiem un uz šo nolīgumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība uzskata, ka masu iznīcināšanas ieroču un raķešu izplatīšana rada pieaugošus draudus mieram un starptautiskajai drošībai. Ir pamatoti apsvērt, kāda būtu reakcija uz šādu izplatīšanu. ES šajā sakarā dara visu iespējamo saistībā ar 2003. gada Eiropas Savienības stratēģijas pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu īstenošanu.

Attiecībā uz nolīgumiem starp Amerikas Savienotajām Valstīm, Poliju un Čehiju jāsaka, ka tie ir divpusēji nolīgumi, lai īstenotu Amerikas projektu izvietot trešās pretraķešu aizsardzības sistēmas daļas Eiropā. Padome par šo jautājumu nav paudusi savu viedokli. Es tikai vēlos norādīt, ka, pretēji godātā deputāta apgalvojumam, ar ASV parakstītie nolīgumi nepārkāpj nekādus starptautiskos nolīgumus vai saistības.

*
* *

Jautājums Nr.28 (Olle Schmidt) (H-0686/08)

Temats: Maroka un Rietumsahāra

Prezidents Sarkozy vairākos paziņojumos ir norādījis, ka viņš vēlētos, lai Marokai piešķir īpašu statusu, tādējādi šai valstij nodrošinot piekļuvi konkrētām ES struktūrām un privilēģētāku statusu par to, kāds tai ir saskaņā ar pašlaik piemērojamiem asociācijas nolīgumiem. Prezidents ir arī paziņojis, ka viņš uzskata, ka Marokai jāturpina būt valstij, kas no ES saņem vislielāko palīdzību. Esmu iepriekš kritizējis ES palīdzības politiku kā pārāk iecietīgu attiecībā pret diktatūrām, un šī kritika ir spēkā arī šajā gadījumā. Rietumsahāra kopš 1966. gada ir iekļauta ANO izveidotajā to valstu sarakstā, kuras būtu bijis jādekolonizē, taču ikviens mēģinājums sniegt Rietumsahārai iespēju noteikt pašai savu likteni referendumā ir ticis sabotēts no Marokas puses. Karaliskās ģimenes pilnvaras attiecībā uz parlamentu ir tik lielas, ka Marokas valdību labākajā gadījumā var nosaukt par viltus demokrātiju.

Vai Padomes priekšsēdētājs ir paredzējis Marokai pieprasīt kaut ko pretī, ja šai valstij tiks piešķirts īpašs statuss?

Vai Padomes priekšsēdētājs ir paredzējis sarunu laikā Rabatā diskutēt par Rietumsahāru?

Vai Padomes priekšsēdētājs ir paredzējis runāt par Rietumsahāras jautājumu ar ES dalībvalstu vadītājiem Francijas prezidentūras laikā?

⁽⁸⁾ Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome, 2008. gada 15. un 16. septembris, Secinājumi par Padomi un Gruziju (dok. 13030/08).

Vai Padomes priekšsēdētājs var konkretizēt, kāda, viņaprāt, būs Marokas nozīme ierosinātajā Vidusjūras reģiona valstu savienībā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Maroka ir pieņēmusi stratēģisku lēmumu izveidot ciešākas attiecības ar Eiropas Savienību. Eiropas Savienība un Maroka ir sākušas aizvien ciešāku partnerattiecību veidošanas procesu vairākās jomās. Partnerattiecības ir saistītas ar Eiropas kaimiņattiecību politiku un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Maroku.

Partnerattiecības ar Maroku ir arī pamatotas uz konkrētām kopējām vērtībām. Attiecības starp ES un Maroku ir pamatotas uz cieņu pret demokrātiskiem principiem, cilvēktiesībām un pamatbrīvībām. Turklāt Maroka saistībā ar politisko dialogu ar ES ir piekritusi izveidot cilvēktiesību apakškomiteju. Šīs vērtības apstiprina ES un Marokas 2005. gada Eiropas kaimiņattiecību politikas Rīcības plāns. Maroka arī ir ārkārtīgi svarīgs partneris Barselonas procesā — Vidusjūras reģiona valstu savienības izveidošanā. Šai valstij jau no paša sākuma ir bijusi pozitīva un konstruktīva nozīme. Mēs paļaujamies uz šo valsti, ka tā atbalstīs iniciatīvu, ko 13. jūlijā sāka Parīzes sammitā par Vidusjūras reģionu, saistībā ar iestāžu struktūras noteikšanu šīm partnerattiecībām un ar konkrētiem un pamanāmiem projektiem reģionālā mērogā.

Tādas ar to saistītās problēmas kā stāvoklis Rietumsahārā un šī stāvokļa sekas ir visu to sanāksmju priekšplānā, kuras notikušas saistībā ar divpusējo politisko dialogu. Padome pilnībā atbalsta Manhasetas sarunas un procesu, ko pagājušajā gadā sāka ar Drošības padomes rezolūcijām Nr. 1754 un Nr. 1783. Padome arī pilnībā atbalsta pēdējo Drošības padomes rezolūciju Nr. 1813, ko vienprātīgi pieņēma 2008. gada 30. aprīlī un kurā puses tika aicinātas izrādīt reālistu un vēlmi izvēlēties kompromisu, kā arī sākt būtiskas debates.

Padome uzskata, ka ir svarīgi, lai sarunās, kas notiek ANO ģenerālsēdētāra aizgādībā, spētu panākt taisnīgu, ilgstošu un savstarpēji pieņemamu risinājumu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām. Vienlaikus Padome uzskata, ka pusēm būtu jāiesaistās būtiskākā sarunu posmā un jāparāda savaldība, labticība, reālisti, apņemšanās un vēlme izvēlēties kompromisu.

*
* *

Jautājums Nr.29 (David Martin) (H-0688/08)

Temats: Cariforum EPN — regulas atcelšana

Atsaucoties uz Komisijas Jamaikas biroja pirmā sekretāra paziņojumu, kā ziņots Jamaica Gleaner 29. augusta numurā, vai Padome var apstiprināt, ka regulas, ar ko nosaka Cariforum valstu preferenciālu piekļuvi ES tirgum, termiņš nebeigsies, bet būs nepieciešams Padomes lēmums, pirms regula varētu tikt atcelta?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Regula par ĀKK valstu piekļuvi tirgum⁽⁹⁾ piedāvā tirgus piekļuves iespējas valstīm, ar kurām notiek sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem vai ar kurām tie jau noslēgti. Ja ĀKK valsts izlemj, ka tā nevēlas organizēt sarunas par EPN vai to noslēgt saprātīgā periodā, vai ja tā lauž EPN, Padome var šo valsti izslēgt no šīs regulas labuma guvēju valstu saraksta. Tam patiesi būtu nepieciešams Padomes dokuments, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

*
* *

(9) Padomes 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.).

Jautājums Nr. 30 (Athanasios Pafilis) (H-0691/08)**Temats: Civiliedzīvotāju slepkavošana Afganistānā**

Pēc starptautiskās preses paziņojumiem, aizvien biežāk un biežāk, kā arī katru dienu pēdējo mēnešu laikā notiek incidenti, kas saistīti ar civiliedzīvotāju, it sevišķi mazu bērnu, noslepkavošanu ASV komandēto NATO starptautiskās drošības palīdzības spēku (ISAF), kuri ir okupējuši Afganistānu, un Afganistānas valdības bruņoto spēku veiktajās apvienotajās militārajās operācijās.

Turklāt, kā norādīts Apvienoto Nāciju Organizācijas veiktajā pētījumā, 698 civiliedzīvotāji gāja bojā laikposmā no gada sākuma līdz jūnija beigām, kas ir divreiz vairāk nekā tajā pašā periodā pagājušajā gadā.

Nevainīgu civiliedzīvotāju slepkavošana, ko veic ISAF un to sabiedrotie no vietējās valdības, kura baismīgi un brutāli pārkāpj ikvienu starptautisko humanitāro tiesību principu, ir radījusi skarto reģionu iedzīvotājos pamatotas dusmas, un viņi asi protestē.

Vai Padome izteiksies, vai tā nosoda šo šausminošo ISAF rīcību, un vai tā ir paredzējusi visaptveroši pārskatīt savu piekrišanu nepieņemamai šīs valsts okupācijai, ko īsteno NATO?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Lai gan Padome nav diskutējusi par šo jautājumu, es vēlos norādīt, ka ISAF ir Afganistānā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes mandātu un pēc Afganistānas iestāžu pieprasījuma, lai nodrošinātu palīdzību stabilitātes un drošības īstenošanā, līdz Afganistāna pati var uzņemties atbildību par savu drošību. NATO spēki tur atrodas, lai nodrošinātu afgāņiem drošību un brīvību.

Lielākā daļa ES valstu — 25 no 27 dalībvalstīm — ir izvēlējušās piedalīties ISAF. Šo valstu ieguldījums šajos spēkos nodrošina gandrīz pusi no karavīru skaita.

Eiropas Savienība ir nozīmīgs dalībnieks Afganistānas atjaunošanā jebkurā jomā, nodrošinot milzīgu atjaunošanai paredzētu palīdzību un EDAP policijas reformas misiju (EUPOL Afganistānā). Eiropas valstīm ir tādi paši mērķi, kādus ISAF iesaistītās valstis pieņēma NATO Bukarestes sammitā pagājušā gada aprīlī prezidenta Karzai, ANO ģenerālsekretāra, Padomes ģenerālsekretāra un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja klātbūtnē.

Jāveic visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka starptautisko spēku rīcība neprasa nevainīgus upurus no civiliedzīvotāju vidus, tādējādi riskējot viest šaubas par starptautiskās rīcības nozīmi.

Ziemeļatlantijas alianses valstis to apzinās, un mēs esam pārliecināti, ka tās dara visu, lai izvairītos no šādu traģēdiju atkātošanās.

*

* *

Jautājums Nr. 32 (Justas Vincas Paleckis) (H-0693/08)**Temats: Divpusēju valodniecības organizāciju izveidošana**

2007. gadā pēc iniciatīvas, ko izrādīja par daudzvalodību atbildīgais komisārs Leonard Orban, intelektuāļu grupa (rakstnieki, eksperti, filozofi) tika saaicināta kopā, lai noskaidrotu, kā daudzvalodība var nostiprināt Eiropu. Savos secinājumos grupa uzsvēra vajadzību nostiprināt divpusējas „valoda valodai” attiecības un ierosināja „savienot pa pāriem” valstis ar lingvistiskām un kultūras saiknēm. „Pāros savienoto” valstu mērķis būtu izveidot divpusējas organizācijas (asociācijas, fondus, iestādes, komitejas), kas nostiprinātu abpusēju sapratni, nodrošinātu valodas apmācības pakalpojumus, izveidotu abpusējas viedokļu apmaiņas un liktu sanākt kopā akadēmiķiem, māksliniekiem, valsts ierēdņiem, tulkotājiem, uzņēmējiem un aktīviem pilsoņiem no abām konkrētā „pāra” valstīm. Šādu organizāciju integrēšana tīklos uzlabotu izpratni Eiropas Savienībā un sekmētu katras valsts unikālo iezīmju attīstību.

Vai Padome atbalsta šīs intelektuāļu grupas priekšlikumu? Ja atbalsta, kā Padome veicinās šīs iniciatīvas īstenošanu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamā deputāta jautājumā minēto intelektuāļu grupu izveidoja 2007. gadā, lai tā konsultētu Eiropas Komisiju, kā valodas varētu sekmēt starpkultūru dialogu un savstarpēju izpratni. Grupa 2008. gada 15. februāra īpašā ministru konferencē par daudzvalodību iesniedza ziņojumu „A Rewarding Challenge”. Tomēr jāatzīmē, ka, lai gan ziņojums bija lietderīgs ieguldījums konferences diskusijās, ministri saistībā ar pašu ziņojuma vai ar tajā ierosinātajām konkrētajām iniciatīvām nenonāca ne pie kādiem oficiāliem secinājumiem.

Tomēr jāpiebilst, ka grupas ziņojums kopš tā laika ir izrādījies lietderīgs citā veidā. Papildus tam, ka tas bija ministru konferences diskusiju pamatā, tas bija viens no faktoriem, ko Slovēnijas prezidentūra ņēma vērā gada sākumā, kad tā sagatavoja Padomes secinājumus par daudzvalodību, kurus pieņēma 2008. gada maijā. Tāpat ziņojuma secinājumi, visticamāk, bija viens no Komisijas apsvērtajiem faktoriem, kad tā 2008. gada septembrī sagatavoja savu pēdējo paziņojumu par daudzvalodību. Visbeidzot Francijas prezidentūra arī izmantoja ziņojumu kā pamatu 2008. gada 26. septembrī notikušajā Parīzes konferencē „Etats généraux du multilinguisme”, kā arī sagatavojot Padomes rezolūciju par daudzvalodību, ko tā cer pieņemt 2008. gada novembrī.

*
* *

Jautājums Nr.33 (Jana Hybášková) (H-0697/08)

Temats: Feminisma popularizēšanas aizliegums Čehijas Nodarbinātības un sociālo lietu ministrijas publicētajā aicinājumā attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda resursiem

Saistībā ar darbības programmu „Cilvēkresursi un nodarbinātība” Čehijas Nodarbinātības un sociālo lietu ministrija ir publicējusi aicinājumu Nr. 26 dotāciju projektu iesniegšanai atbalsta jomā 3.4. (Vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm darba tirgū — darba apvienošana ar ģimenes dzīvi). Aicinājumam pievienots paziņojums: „Projekti nedrīkst būt politiski, to mērķis nedrīkst būt jebkāda politiska vai ideoloģiska mērķa sekmēšana, arī feminisma vai maskulisma ideoloģiju sekmēšana.”

Vai šāds nosacījums nav pretrunā noteikumiem, kas reglamentē Eiropas Sociālā fonda resursu saņemšanu? Vai Čehijas iestāde ir pilnvarota piemērot šādu ierobežojošu nosacījumu saistībā ar ESF? Ja jā, vai šis nosacījums nav pārāk strikti formulēts? Vai tas nav pretrunā proporcionalitātes principam, un vai tas nav pat diskriminējošs?

Feminisms nav radikāla ideoloģija, bet gan drīzāk likumīgs sociālais princips. Kustības un bezpeļņas organizācijas, kas atbalsta feminisma uzskatus, ir arī galvenās tādu projektu veicinātājas un īstenotājas, kuri palīdz ieviest vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm; šī jautājuma autore ir nobažījusies, ka šis strikti formulētais nosacījums var būt kā iegansts, lai šādas kustības un organizācijas automātiski izslēgtu no pieteikumu iesniedzēju loka.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Arī Padome ir norūpējusies par šo jautājumu, kas uztrauc cienījamo deputāti, saistībā ar vienlīdzīgu iespēju sekmēšanas nepieciešamību Eiropas Savienībā.

Struktūrfondu programmu īstenošana saskaņā ar subsidiaritātes principu ir dalībvalstu kompetencē.

Tomēr Komisijas ziņā ir pārbaudīt, vai struktūrfondu reglamentējošie noteikumi tiek piemēroti pareizi. Tādēļ Komisija ir atbildīga nodrošināt, lai dalībvalstis ievērotu spēkā esošos Kopienas tiesību aktus.

Tādēļ attiecībā uz šo deputātes ierosināto jautājumu Padome ierosina deputātei ar to griezties pie Komisijas.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Proinsias De Rossa) (H-0700/08)**Temats: Cilvēktiesības Tunisijā**

Tunisijā 2008. gada aprīlī 30 policisti uzbruka cilvēktiesību aizstāvei un Spīdzināšanas novēršanas asociācijas prezidentei Radhia Nasraoui, kas bija kārtējais piemērs policijas īstenotajai vajāšanai, lai piespiestu viņu pārtraukt savu cilvēktiesību aktīvistes darbību. Gandrīz jau desmit gadus Radhia Nasraoui ir saskāries ar policijas agresiju, uzraudzību un fiziskiem uzbrukumiem. Cilvēktiesību organizācijas Frontline, Amnesty International un Human Rights Watch ir paudušas bažas par tādu advokātu kā Nasraoui kundze drošību, kā arī par cilvēktiesību pārkāpumiem Tunisijā un tās tiesu sistēmu.

Kādus pasākumus Padomes prezidentūra ir veikusi, lai reaģētu uz Tunisijas iestāžu nepārtraukto varmācību pret Nasraoui kundzi, kas ir ES un Tunisijas asociācijas nolīguma pārkāpums, jo īpaši tā 2. panta pārkāpums, kurā abām pusēm pieprasīts ievērot cilvēktiesības un demokrātiskus principus? Vai Padome uzskata, ka Tunisija nodrošina pietiekamu progresu saistībā ar solītajām reformām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra II sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība saviem Tunisijas partneriem vienmēr un katrā gadījumā uzsver, ka demokrātijas vērtību, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana ir mūsu attiecību būtiska daļa.

Šajā saistībā ES regulāri aicina Tunisijas iestādes vairāk censties, lai ļautu cilvēktiesību aizstāvjiem brīvi, bez traucējumiem darīt savu darbu.

Pirmajā Cilvēktiesību un demokrātijas apakškomitejas sanāksmē 2007. gada novembrī ar Tunisiju atklāja dialogu, kurā koncentrēja uzmanību uz šiem jautājumiem. Šo dialogu turpinās otrajā apakškomitejas sanāksmē šī gada oktobrī. Eiropas Savienība cer, ka dialogs ļaus nodrošināt progresu saistībā ar cilvēktiesību veicināšanu, kas ir mūsu ārpolitikas galvenais mērķis.

Šajā sakarā Eiropas Savienība pievērš īpašu uzmanību jebkādiem centieniem veicināt patiesi plurālistisku demokrātiju, kurā visi Tunisijas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji var pilnībā iesaistīties sabiedriskajā dzīvē un stiprināt tiesiskumu.

Padome turpinās cieši uzraudzīt stāvokli Tunisijā, jo īpaši ņemot vērā nākamo ES un Tunisijas Asociācijas padomi, kas notiks 2008. gada novembrī.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI**Jautājums Nr.42 (Stavros Arnaoutakis) (H-0646/08)****Temats: Pasākumi, lai samazinātu ierīču elektroenerģijas patēriņu gaidīšanas režīmā**

Attiecībā uz Komisijas priekšlikumu par pasākumiem, lai samazinātu ierīču (piemēram, sadzīves tehnikas, televizoru, biroju aprīkojuma, datoru utt.) elektroenerģijas patēriņu gaidīšanas režīmā, vai Komisija var sniegt informāciju par to, cik daudz elektroenerģijas pašlaik gadā patērē ierīces gaidīšanas režīmā, kādā mērā tas sekmē siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju un kā to var efektīvi samazināt? Vai Komisija finansēs kampaņas vietējā līmenī, lai nodrošinātu informāciju, sekmētu informētību un aktīvi iesaistītu sabiedrību?

Atbilde

Tiek lēsts, ka pašlaik 27 ES dalībvalstīs mājāsaimniecības un biroja elektriskās un elektroniskās iekārtas gatavības un izslēgtā režīmā patērē apmēram 50 teravatu stundu (TWh) elektroenerģijas gadā, kas aptuveni atbilst visas Portugāles elektroenerģijas patēriņam. Tas veido 20 Mt CO₂ emisiju gadā.

Tehniskajā, vides un ekonomisko faktoru priekšizpētē⁽¹⁰⁾ par gatavības un izslēgtā režīma ekodizaina pasākumu ir minēts, ka pastāv tehniski risinājumi, kas sekmētu ievērojamu energopatēriņa samazinājumu.

⁽¹⁰⁾ Pieejams: www.ecostandby.org.

Vienlaikus tas samazinās izmaksas patērētājam/pircējam, ņemot vērā gan iegādes izmaksas, gan darbības izmaksas. Projekts regulai par gatavības un izslēgto režīmu (ar ko īsteno Ekodizaina direktīvu 2005/32/EK) saņēma dalībvalstu atbalstu 2008. gada 7. jūlijā. Tajā nosaka maksimāli atļautos energopatēriņa līmeņus, ar ko paredzēts ietaupīt gandrīz 75 % no energopatēriņa gatavības un izslēgtā režīmā Kopienā 2020. gadā. Tādējādi tas samazinās CO₂ emisiju apmēram par 14 Mt CO₂ gadā.

Ierosinātajā regulā paredzēti maksimāli atļautie energopatēriņa līmeņi gatavības un izslēgtā režīmā, un tie stājas spēkā divos posmos. Otrā posma līmeņi daudz neatšķiras no līmeņiem, kādus var panākt ar labākajām tehnoloģijām. Tādējādi tādi turpmāki pasākumi kā informētības sekmēšana saistībā ar gatavības un izslēgto režīmu nodrošinātu nelielus papildu energoetaupījumus, un šādi pasākumi pašlaik netiek plānoti.

*
* *

Jautājums Nr.43 (Sarah Ludford) (H-0663/08)

Temats: Kodolatkritumu apsaimniekošana

Eiropas Komisijas Eurobarometer pētījumos ir norādīts, ka drošs risinājums attiecībā uz patērēto degvielu un radioaktīviem atkritumiem no kodolenerģijas ražošanas joprojām ir svarīgs jautājums ES pilsoņiem.

Vai Komisija var apstiprināt, ka 2007. gada jūlijā izveidotās Eiropas augsta līmeņa grupas kodoldrošības un atkritumu apsaimniekošanas jautājumos mandāts konsultēt par drošības standartu saskaņošanu Eiropas Savienībā nav atruna, lai pazeminātu spēkā esošos valstu drošības pasākumus?

Turklāt kāda ir Komisijas rīcība saistībā ar neseno AK parlamenta Publisko pārskatu komitejas ziņojumu, kurā norādīja, ka kodoliekārtu slēgšanas izmaksas ir milzīgas un strauji pieaug?

Atbilde

Eiropas augsta līmeņa grupa kodoldrošības un atkritumu apsaimniekošanas jautājumos galvenokārt strādā, lai konstatētu drošības problēmas saistībā ar prioritāru apstrādi un ieteiktu pasākumus, kas jāveic ES līmenī. Tās mandāts ir palīdzēt ES iestādēm progresīvi attīstīt kopēju izpratni un pēc tam arī izstrādāt papildu Eiropas noteikumus kodoliekārtu drošības jomā, kā arī izlietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošības jomā.

Šajā saistībā Komisija uzsver, ka augstāko drošības standartu un radioaktīvo atkritumu drošas apsaimniekošanas sekmēšana ir tās galvenās prioritātes kodolenerģijas izmantošanas un attīstības jomā Eiropas Savienībā.

Tā kā nav neviena juridiski saistoša instrumenta par kodoliekārtu slēgšanai un atkritumu apsaimniekošanai paredzēto finanšu resursu vadību, Komisija novērtē dalībvalstu prakses, ņemot vērā Komisijas ieteikumu par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai, izlietotajai kodoldegvielai un radioaktīvajiem atkritumiem paredzēto finanšu resursu vadību⁽¹¹⁾. Komisija turpina papildināt šo ieteikumu, saņemot atbalstu no Kodoliekārtu slēgšanas finansējuma ekspertu grupas, lai panāktu kopēju skaidrojumu, kas ļaus risināt šīs jomas problēmas un panākt progresu, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību ieteikumam. Rezultātus iesniegs Komisijas trešajā ziņojumā Parlamentam un Padomei.

AK ziņojumā uzsvērts, ka ar kodoliekārtu slēgšanu saistītās izmaksas nenoliedzami ir būtiskas, un būtisku daļu no šīm izmaksām veido kodolatkritumu apstrāde un glabāšana. Ilgtermiņa izmaksu situāciju var uzlabot un šīs izmaksas samazināt var palīdzēt tikai piemērots ilgtermiņa atkritumu apsaimniekošanas un glabāšanas regulējums. Pašreizējie aprēķini, šķiet, ir pārspīlēti nenoteiktības un riska dēļ saistībā ar stabili un ilgtermiņa valstu noteikumu neesību. Tiek cerēts, ka ar laiku un lielāku tehnisko pieredzi kodoliekārtu slēgšanas jomā kodoliekārtu slēgšanas patiesās izmaksas samazināsies.

Komisija pašlaik ir iesaistīta dialogā ar dalībvalstīm, lai noteiktu labākās prakses finanšu plānošanā attiecībā uz kodoliekārtu slēgšanu un lai mudinātu visas dalībvalsti plānot nodrošināt nepieciešamos līdzekļus, kad būtu jāsākas kodoliekārtu slēgšanai.

*
* *

⁽¹¹⁾ Komisijas 2006. gada 24. oktobra ieteikums par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai, izlietotajai kodoldegvielai un radioaktīvajiem atkritumiem paredzēto finanšu resursu vadību, OV L 330, 28.11.2006.

Jautājums Nr.44 (Yiannakis Matsis) (H-0677/08)**Temats: Nafta kā stratēģisks starptautiskās kopienas aktīvs**

Vecākās ES amatpersonas ir atzinušas, ka zemas naftas cenas ir pagātnes parādība. Vai Komisija var atbildēt, vai, ņemot vērā ekonomiskās un citas augstu naftas cenu radītās problēmas, ES pēta vai paredzējusi pētīt naftas un naftas produktu derivatīvu klasificēšanu par stratēģiskiem aktīviem un vai tā paredzējusi atbalstīt šādu klasificēšanu, kas nozīmētu, ka naftas cenu nenoteiktu finanšu tirgi, bet to paveiktu ar citiem līdzekļiem. Ja ES ir apsvērusi šo jautājumu, vai tā varētu pateikt, kā naftas cenu var noteikt starptautiski?

Atbilde

Komisija patiesi uzskata naftu par stratēģisku resursu, tādēļ tā īsteno politikas virzienus, kuru mērķis ir nodrošināt uzticamu un pieejamu naftas un naftas produktu piegādi Eiropas patērētājiem. Papildus pasākumiem, kas uzlabo Eiropas naftas tirgu pārredzamību un funkcijas, Komisija arī strikti novēro Padomes Direktīvas 2006/67/EK⁽¹²⁾, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, lai tos izmantotu piegādes pārtraukumu laikā, īstenošanu.

Cenas, par kādām tirgo naftu un naftas produktus, veido pasaules tirgū, pamatojoties uz dažādiem faktoriem. Kamēr piegāžu integritāti un tirgu labu funkcionēšanu var pārvaldīt ar regulējošiem pasākumiem, valsts sektors, un jo īpaši Komisija, neatrodas tādā pozīcijā, lai aizstātu tirgus mehānismus.

Tomēr Komisija var īstenot politikas virzienus, kuru mērķis var būt naftas cenu netieša ietekmēšana; Komisija pilnībā sev ļauj izmantot šo iespēju un regulāri uzņemas iniciatīvas, piemēram, atbalstot alternatīvus degvielas veidus, sekmējot energoefektivitāti utt.

Pieejamās liecības rāda, ka naftas cenas galvenie virzītāji ir bijuši piegāde un pieprasījums, kas noturēs augstas cenas arī nākotnē. Pārbauda arī iespējamo spekulāciju nozīmi. Līdz šim liecības bijušas nepārlicinošas. Nepārprotami nepieciešams turpmāks analītiskais darbs, lai labāk saprastu, kāda varētu būt iespējamā spekulāciju nozīme, sekmējot cenu pieaugumu. Jebkurā gadījumā būtu atzinīgi vērtējama lielāka pārredzamība naftas tirgū gan saistībā ar līgumiem un saistītiem finanšu instrumentiem, gan ar pamatfaktoriem.

*
* *

Jautājums Nr.45 (Justas Vincas Paleckis) (H-0694/08)**Temats: Mēru līgums**

2008. gada 29. februārī sāka īstenot Mēru līgumu, ko noslēdza saskaņā ar Komisijas Energoefektivitātes rīcības plānu. Mēra līguma mērķis ir īstenot šo rīcības plānu vietējā un reģionālā līmenī. Pilsētas un lielpilsētas, kas parakstījušas Mēru līgumu, nolēmušas pārsniegt 20 % CO₂ emisijas samazinājumu un sasniegt vēl labākus rezultātus cīņā pret klimata pārmaiņām Visas Mēru līgumā iesaistītās pilsētas un lielpilsētas ir apņēmušas izstrādāt un publicēt gada ziņojumu, izklāstot panākto progresu saistībā ar rīcības plāna īstenošanu.

Tuvojoties gada beigām, būtu interesanti uzzināt, kā sokas pilsētām un lielpilsētām, izpildot savas brīvprātīgās apņemšanās. Kādas būtiskas problēmas ir atklājušās Mēru līguma īstenošanā? Kādi panākumi ir gūti?

Atbilde

Komisija 2008. gada 29. janvārī sāka publisko apspriežu procedūru, lai saplānotu Eiropas Savienības Mēru līgumu, ko paredzēja saskaņā ar Komisijas Energoefektivitātes rīcības plānu. Saskaņā ar līguma galīgo redakciju, ko izdeva šovasar, pilsētas un lielpilsētas paraksta Mēru līgumu, lai apņemtos pārsniegt ES mērķus attiecībā uz CO₂ emisiju 2020. gadam. Tām nākamā gada laikā pēc pievienošanās līgumam būs jāiesniedz ilgtspējīgas enerģijas rīcības plāns, kurā izklāstīts, kā pilsētas un lielpilsētas plāno sasniegt šos mērķus. Tās arī apņemas iesniegt pusgada ziņojumus un pieņemt savas iesaistīšanās Mēru līgumā pārtraukšanu, ja nav atbilstības.

Ilgtspējīgas enerģijas rīcības plāni pirmajai pilsētu grupai ir jāiesniedz tikai 2009. gada sākumā, tā kā vēl nav saņemti nekādi plāni. Visas saņemtā informācija, kā arī informācija par labāko praksi, problēmām un iespējām būs pieejama vietnē, kurā publicēts Mēru līgums⁽¹³⁾.

(12) OV L 217, 08.08.2006., 8.–15. lpp, bijusī Direktīva 68/414/EEK.

(13) http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm.

Taču milzīgā interese par Mēru līgumu līdz šim ir šīs iniciatīvas pirmais izdošanās liecinieks.

*
* *

Jautājums Nr.51 (Manolis Mavrommatis) (H-0676/08)

Temats: Intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība saskaņā ar Telekomunikāciju paketi

Septembra beigās Eiropas Parlaments balsos par Telekomunikāciju paketi (A6-0318/08). Direktīvas noteikumos (kā ierosinājusi Komisija un tekstā, kuru mūs aicina apstiprināt) tikai garāmejojot piemin intelektuālā īpašuma tiesības un pasākumus, lai apkarotu interneta pirātismu, un ir vispārpieņemts, ka direktīva paredzēta patērētājiem. Tomēr jāpieņem, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība nekādā veidā neapdraud patērētājiem paredzēta „mākslinieciska produkta” esību. Vai Komisija piekrīt, ka, ja piegādātāji veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka uz atkārotiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem attiecīgajiem abonementiem tiek norādīts, lai pārtrauktu nelikumīgas darbības, tas varētu palīdzēt ierobežot pirātismu? Kādi konkrēti priekšlikumi ir Komisijai, lai apturētu pieaugošo nelikumīgo lejupielāžu skaitu?

Atbilde

Komisijas 2007. gada novembra priekšlikumi par Telekomunikāciju paketi⁽¹⁴⁾ ietver elementus, kas atspoguļo intelektuālā īpašuma tiesību nozīmi informācijas sabiedrībai.

Priekšlikumi nostiprina operatoru pienākumus un ierosina viņiem pieprasīt informēt savus klientus, gan noslēdzot līgumu, gan regulāri pēc tam, par viņu juridisko pienākumu ņemt vērā autortiesības, kā arī par visbiežāk sastopamajiem pārkāpumu veidiem. Turklāt jauna Atļauju izsniegšanas direktīvas klauzula uzsver, ka operatoru pienākums ir nodrošināt atbilstību spēkā esošajiem ES tiesību aktiem autortiesību un intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas jomā, kā transponēts valstu tiesību aktos un kā interpretē kompetentās tiesu iestādes.

Komisija atzinīgi vērtē M. Harbour ierosinātos grozījumus viņa galīgajā ziņojumā, kas kopumā atbalsta Komisijas priekšlikumu mērķus un cenšas paskaidrot, ka informācijas sniegšana pilsoņiem par viņu pienākumiem ņemt vērā autortiesības un jo īpaši par visbiežāk sastopamajiem pārkāpumu veidiem ir sabiedrības interesēs, kuras tiktu labāk nodrošinātas, ja šajā procesā cieši iesaistītos valsts iestādes. Grozījumi arī visticamāk nodrošinās risinājumu privātā sektora bažām par iespējamām atbildības sekām.

Turklāt Komisija 2008. gada 3. janvārī pieņēma Paziņojumu par tiešsaistē pieejamu radošo saturu⁽¹⁵⁾, kurā apskatītas vissvarīgākās pašreizējās problēmas, ko varētu risināt Eiropas līmenī, lai uzlabotu Eiropas tiešsaistē pieejamā satura un izplatīšanas nozares konkurētspēju. Šajā paziņojumā uzsvērti četri galvenie horizontālie jautājumi:

- radoša satura pieejamība;
- radošā satura daudzteritoriāla licencēšana;
- digitālo tiesību pārvaldības (DRM) sistēmu savietojamība un pārredzamība; un
- legāli piedāvājumi un pirātisms.

Saistībā ar paziņojumu sāka publiskas apspriedes, gatavojoties lēmuma par tiešsaistē pieejamu radošo saturu pieņemšanai 2009. gada pirmajā ceturksnī, kurā vērsīs uzmanību uz trim galvenajiem jautājumiem: digitālo tiesību pārvaldības sistēmu savietojamība un pārredzamība, cīņa pret pirātismu un legālu piedāvājumu sekmēšana. Ir saņemti vairāk nekā 700 rakstu, kas publicēti mūsu vietnē⁽¹⁶⁾.

Interneta satura legālu piedāvājumu skaita palielināšana un sadarbības starp interneta pakalpojumu sniedzējiem/telekomunikāciju operatoriem un satura sniedzējiem uzlabošana ir ļoti būtiska, lai ierobežotu pirātismu internetā.

⁽¹⁴⁾ COM (2007)697 - COM (2007)698 - COM (2007)699 of 13/11/2007.

⁽¹⁵⁾ COM(2007) 836, 03/01/2008.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm.

Paralēli iepriekš minētajam plānotajam ieteikumam ir izveidotas ieinteresēto pušu pārrunu un sadarbības forums – „forums par satura pakalpojumiem tiešsaistē”. Tas velts sarunām par saturu vai starpnozaru sarunām par jautājumiem saistībā ar radoša satura izplatīšanu tiešsaistē.

Ir jau notikušas trīs foruma sanāksmes par šādiem tematiem: jauni uzņēmējdarbības modeļi (2008. gada 17. aprīlī), legāli piedāvājumi un pirātisms (2008. gada 26. jūnijā), autortiesību pārvaldība tiešsaistē (2008. gada 18. jūlijā) un vēl viens notiks oktobrī jau atkal par legāliem piedāvājumiem un pirātismu.

*

* *

Jautājums Nr.52 (Maria Badia i Cutchet) (H-0684/08)

Temats: Interneta pārvaldības forums

Interneta pārvaldības forums ir sanācis kopā katru gadu kopā tā atklāšanas sanāksmes Atēnās 2006. gadā un nodrošina lielisku pamatu diskusijām par jautājumiem, kas ir ārkārtīgi būtiski globālajam tīklam, daļībai tajā un piekļuvei tam, piemēram, interneta kritiskie resursi, satura dažādība, atklātība vai ierobežojumu atcelšana, kā arī interneta drošība; tīkls skar visus pasaules pilsoņus un visas tautas.

Komisija nosūtīja pārstāvjus uz otro forumu Riodeženeiro pagājušajā gadā. Kādus jautājumus tā izvirzīs trešajā forumā, kas notiks Indijā nākamo dažu mēnešu laikā? Kā Komisija vērtē līdz šim padarīto un ES nozīmi šajā procesā?

Atbilde

Attiecībā uz cienījamās deputātes jautājumu par interneta pārvaldības forumu, kas notiks 3.–6. decembrī Haidarabadā, Indijā, Komisija vēlas norādīt, ka šīs sanāksmes darba kārtības izstrāde pašlaik tiek pabeigta – Ženēvā 16. septembrī notika vairākas apspriedes. Sanāksmes vispārējais temats paredzēts šāds: internets visiem. Galvenie jautājumi šī gada sanāksmei paredzēti šādi:

- nākamā miljarda sasniegšana;
- kibernetikas un uzticības sekmēšana;
- kritisko interneta resursu pārvaldība;
- krājumu izveide un ceļš uz priekšu;
- jaunākie jautājumi.

Katra jautājuma pamats jāizveido galvenajos sesijas semināros, kuros galveno vērību paredzēts vērēt uz:

- piekļuve un daudzvalodība;
- vai mēs zaudējam cīņā pret kubernieziegumiem? Drošības, privātuma un atklātības sekmēšana;
- pāreja no IPv4 uz IPv6; pasākumi interneta pārvaldībai – globāli un valsts/reģionāli;
- rītdienas internets: inovācijas un interneta attīstība.

Turklāt gaidāms, ka semināros, labākas prakses forumos un dinamisku koalīciju sanāksmēs risinās vairākus citus jautājumus.

Eiropas Komisija uzskata, ka interneta pārvaldības foruma darbības ir parādījušas, ka tās lieti noder kā iespēja nodrošināt atklātas apmaiņas starp visām ieinteresētajām pusēm interneta pārvaldības jomā. EK ir piedalījies visās foruma sanāksmēs un sagatavošanās darbā. Prezentācijas galvenajās sesijās un semināros ļāva ne tikai iepazīstināt ar labākajām praksēm ES un dalīties ar Eiropas viedokļiem par pamatvērtībām. Šajā kontekstā ir noteikti jāuzsver, ka Eiropas Parlamenta aktīva un stingra iesaistīšanās, ko atzina ne tikai Komisija, bet arī daudzas ieinteresētās puses, ir tikusi novērtēta. Tā ir iedvesmojusi citus parlamentus uz sanāksmi nosūtīt savus pārstāvjus. Komisija atzinīgi vērtētu šīs lieliskās sadarbības turpinājumu.

*

* *

Jautājums Nr.56 (Marie Panayotopoulos-Cassiotou) (H-0641/08)**Temats: Pasākumi, lai sekmētu daudzvalodību un klasiskās valodas**

Kādā mērā plānotais Eiropas valodu kompetences rādītājs, kas saistīts ar piecām visvairāk izplatītajām Eiropas valodām, ietver kultūras un valodas elementus no klasiskajām valodām (sengrieķu un latīņu), kuri atspoguļoti šodien runātajās Eiropas valodās?

Vai sengrieķu un latīņu valodas tiks iekļautas starp pirmo un otro svešvalodu, kurā runā ES skolēni? Vai Komisija paredzējusi sekmēt pārrobežu atzišanu attiecībā uz grādiem klasiskajās valodās kā veidu, kā veicināt Eiropas ideālus starptautiskās līmenī?

Atbilde

Saskaņā ar Komisijas 2005. gada 1. augusta Paziņojumu par Eiropas valodu kompetences rādītāju skolēniem būs jāliek ieskaite pirmajā un otrajā visvairāk mācītajā svešvalodā. Komisija ierosināja, ka pirmajā posmā praktisku apsvērumu dēļ svešvalodas zināšanas varētu pārbaudīt piecās visbiežāk mācītajās valodās ES kopumā (t.i., angļu, franču, vācu, spāņu un itāļu).

Iespēja pārbaudīt latīņu valodas un sengrieķu valodas zināšanas nav apsvērta, jo Eiropas valodu kompetences rādītāju paredzēts izstrādāt tikai attiecībā uz oficiālajām Eiropas Savienības valodām. Tas nozīmē, ka šajā projektā ietvertas tikai dzīvās valodas.

Tā kā klasisko valodu (sengrieķu un latīņu) elementi ir iesakņojušies šodien izmantotajās valodās Eiropā, šie elementi, protams, var tikt atspoguļoti pārbaužu materiālos. Tomēr Eiropas valodu kompetences rādītāja projektā nav paredzēts īpaši uzsvērt šos elementus.

Katrā ES valstī mācīto svešvalodu dažādības izvēle netiek pieņemta ES līmenī, bet ir dalībvalstu kompetencē. Pašreizējā Kopienas tiesību aktu izstrādes posmā diploma atzīšana akadēmiskiem nolūkiem arī ir dalībvalstu kompetencē, ja vien tās nepieļauj nekādu tiešu vai netiešu diskrimināciju, pamatojoties uz valstspiederību.

*
* *

Jautājums Nr.57 (Bernd Posselt) (H-0648/08)**Temats: Vācu valoda**

Kā Komisija vērtē vācu valodas kā a) darba valodas nozīmi un kā b) Eiropas Savienības oficiālās valodas nozīmi? Kāds ir Komisijas viedoklis par Vācijas Bundestāga jaunāko iniciatīvu šajā saistībā?

Atbilde

Komisija ir pilnībā apņēmusies sekmēt daudzvalodību un valodu dažādību, un pamatprincipi ir nediskriminācija, efektīvs atbalsts labākam regulējumam un ES demokrātisms, vienlaikus saglabājot dinamisku lēmumu pieņemšanas procesu.

Saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 1/1958⁽¹⁷⁾ 1. pantu, kurā uzskaitītas ES iestāžu oficiālās un darba valodas, visas oficiālās ES valodas jāvērtē ar vienlīdzīgu attieksmi tiktāl, cik tas attiecas uz tiesību aktu un citu vispārīgu dokumentu publicēšanu. Tas nozīmē, ka Komisijas regulas un direktīvas, kā arī likumdošanas priekšlikumi un paziņojumi, ko Komisija oficiāli apstiprinājusi un nosūtījusi iestādēm, tiek tulkoti visās ES oficiālajās valodās, arī vācu.

Turklāt jāatzīmē, ka vācu valoda ir viena no trīs valodām kopā ar angļu un franču, kurā Komisija parasti pieņem savus iekšējos lēmumus.

Komisija regulāri apsver visus dalībvalstu paustos viedokļus tulkojumu jomā un par daudzvalodības jautājumiem.

*
* *

⁽¹⁷⁾ Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Atomenerģijas kopienā lietojamās valodas, OV 17, 6.10.1958. Pēdējie grozījumi regulā ieviesti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006, OV 363, 20.12.2006.

Jautājums Nr.58 (Robert Evans) (H-0651/08)**Temats: Daudzvalodība Eiropas uzņēmumos**

Komisija ir sacījusi, ka „ieguldīšana valodu apguvē un daudzveidības pārvaldīšana būs izšķirīgas darbības, lai Eiropas sabiedrība varētu pilnībā izmantot globalizētās pasaules piedāvātās iespējas.”

Kādas diskusijas Komisijai ir bijušas ar Eiropas uzņēmējiem, lai nodrošinātu, ka lielākie Eiropas uzņēmumi sagatavo savus darbiniekus saziņai ar jaunajiem tirgiem, piemēram, Latīņamerikas vai Ķīnas tirgiem?

Atbilde

Uzņēmējdarbības forums par daudzvalodību, ko izveidoja 2007. gadā, lai izpētītu, kā valodu prasmes var ietekmēt tirdzniecību un nodarbinātību Eiropas Savienībā, iesniedza savu ziņojumu daudzvalodības komisāram 2008. gada 11. jūlijā⁽¹⁸⁾. Ziņojumā sniegts skaidrs pārskats par to, kas jāpaveic, lai palīdzētu uzņēmumiem piekļūt jauniem tirgiem un jaunām komercdarbības iespējām globalizētajā pasaulē. Tas pamatots uz pētniecības ziņojumiem, gadījumu izpētēm, intervijām un foruma locekļu personīgās pieredzes. Forumu vada Beļģijas valsts ministrs un bijušais Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks vikonts Etienne Davignon. Viens no galvenajiem jautājumiem, kas izvirzīts ziņojumā, ir, ka „Eiropa konkurētspējas jomā var zaudēt, jo valstīs ar strauji augošu ekonomiku, galvenokārt, Āzijā un Latīņamerikā, cilvēki ļoti ātri labi apgūst valodas un citas sekmīgai konkurencei nepieciešamās kompetences.”

Ziņojums apstiprina Komisijas viedokli, ka konkurētspējas iegūšana nenozīmē tikai valodas prasmju uzlabošanu attiecībā uz angļu valodu kā vienu no lielākajām valodām, ko izmanto starptautiskajā tirdzniecībā, bet arī citu valodu zināšanu apguvi, lai pienācīgi sazinātos ar vietējiem tirgiem.

Ziņojums ir jo īpaši svarīgs, lai palielinātu mazu uzņēmumu informētību par to, cik svarīgi ir atzīt valodu prasmju pievienoto vērtību un izstrādāt uzņēmumu iekšējās valodas stratēģijas, lai maksimāli izmantotu ES iekšējo tirgu un panāktu Eiropas darbaspēka labāku mobilitāti.

Ziņojuma secinājumi un ieteikumi ir snieguši ieguldījumu jaunajā stratēģiskajā Paziņojumā par daudzvalodību, ko pieņēma 18. septembrī. Lai nodrošinātu nepārtrauktu ziņojumu konstatējumu izplatību un sekmētu tā ieteikumu īstenošanu, Komisija izveidos pastāvīgu platformu, kurā uzņēmumi varēs apmainīties ar labākajām praksēm, apkopot būtisku informāciju no uzņēmējiem, sociālajiem partneriem, tirdzniecības organizācijām, tirdzniecības kamerām, tirdzniecības sekmēšanas organizācijām, skolām un izglītības iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr.59 (Michl Ebner) (H-0683/08)**Temats: „1+2” mērķa sasniegšana Eiropas valodu politikā**

Daudzvalodība Eiropas Savienībā ir Eiropas dažādības centrālais elements. Jo īpaši jaunu valodu apgušana ne tikai nodrošina konkurētspējas priekšrocības, bet arī bagātina kultūru.

Eiropas valodu politikas mērķis ir tā saucamā „1+2” stratēģija, ar kuru saskaņā katram ES pilsoņiem būtu jāapgūst divas citas Kopienas valodas papildus savai dzimtajai valodai.

Lai gan šī programma ir principā atzinīgi vērtējama, praksē gaismā nonāk nopietni trūkumi, kad runa ir par īstenošanu. Daži reģioni, kuros valodu apgušana ir jo īpaši svarīga to ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, turpina neietvert kaimiņvalstu valodu prasmes savos mācību plānos. Šī rīcība ne tikai atstāj sekas uz indivīda konkurētspēju globalizētā tirgū, bet arī izveido ilgtermiņa šķēršļus darba ņēmēju brīvai kustībai attiecīgajos reģionos valodas prasmju trūkuma dēļ.

Kā Komisija pārbauda 1996. gada Baltajā grāmatā noteikto daudzvalodu mērķu īstenošanu? Kādi ES līdzekļi ir pieejami valstu iestādēm izglītības politikas reorganizēšanai, jo īpaši robežreģionos?

Atbilde

Komisijas viedoklis ir tāds pats kā godājamā deputāta viedoklis par daudzvalodības nozīmi Eiropas kultūrā un par priekšrocībām, ko sniedz kaimiņvalstu valodu apguves sekmēšana, jo īpaši robežreģionos.

(18) Plašāku informāciju meklējiet: http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm.

Komisija noteikti atbalsta „dzimtā valoda plus divas citas valodas” mērķi, ko, kā norādīja godājamais deputāts, pirmām kārtām noteica 1996. gada Baltajā grāmatā un ko dalībvalstis pieņēma 2002. gada Barselonas Eiropadomē. Kopš tā laika šis mērķis ir bijis Eiropas daudzvalodības politikas centrā un ir attīstīts nākamajos Komisijas paziņojumos⁽¹⁹⁾.

Ņemot vērā subsidiaritātes principu un dalībvalstu pilnvaras šajā jomā, Komisija ir apkopojusi informāciju un datus par šī mērķa īstenošanu. Ziņojuma par rīcības plāna „Valodu mācīšanās un valodu daudzveidības veicināšana” īstenošanu⁽²⁰⁾ pieņemšana, regulāra „galveno valodas apguves elementu” publicēšana un valodas prasmju radītāja publicēšana par to liecina.

Komisija atbalsta daudzvalodības politiku vairākās Eiropas programmās un iniciatīvās. Turklāt Komisijas jaunais paziņojums par daudzvalodību, ko pieņēma 2008. gada 18. septembrī, ir papildināts ar visu Komisijas programmu un iniciatīvu, kuras atbalsta daudzvalodību, sarakstu. Lai konkrētāk atbildētu uz jautājumu par daudzvalodību robežreģionos, Komisija vēlas minēt:

1. Mūžizglītības programma 2007.–2013. gadam, kurā parlamenta sāktā „Comenius Regio” shēma konkrēti sekmēs sadarbību starp skolām robežreģionos.

2. Interreg programma. Viens no Itālijas un Austrijas pārrobežu teritoriālās sadarbības programmas mērķiem ir uzlabot saziņu, lai izveidotu stingru pamatu tirdzniecībai un samazinātu joprojām pastāvošos šķēršļus, ko rada atšķirīgas sistēmas dažādās jomās, jo īpaši valodniecībā.

3. Programma „Pilsoņi Eiropai”, kas atbalsta pilsētu un to attiecīgo valodu un kultūru savienošanu pāros.

*
* *

Jautājums Nr.60 (Anna Záborská) (H-0702/08)

Temats: Daudzvalodības noteikumu piemērošana un slovāku valodas statuss

Kādus politiskus un finansiālus pasākumus veic Komisija, lai nodrošinātu, ka tiek īstenots Līguma 21., 290. un 314. pants, kā arī Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1⁽²¹⁾, jo īpaši nodrošinot resursus, lai varētu novērst trūkumus valodnieku ierēdņu amatos?

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz vācu valodu kā galveno darba valodu, jo īpaši kā galveno valodu starp dažādajām jauno dalībvalstu valodām?

Kā Komisija redz slovāku valodas kā ES oficiālās valodas nozīmi? Vai tā ir apmierināta ar pašreizējo slovāku valodas pozīciju, paturot prātā plānošanas un apmācības pasākumus Eiropas iestāžu personālam, kas veikti kopš slovāku valodas ieviešanas? Kādi pasākumi vēl jāveic, lai iestādēs slovāku valodā sniegtos pakalpojumus saktu sniegt apmierinošā līmenī?

Atbilde

Pirmām kārtām Komisija pilnībā pilda visas savas saistības saskaņā ar Regulu Nr. 1⁽²²⁾. Tas, no vienas puses, nozīmē, ka Komisijas regulas un direktīvas, ā arī likumdošanas priekšlikumi un paziņojumi, ko Komisija oficiāli apstiprinājusi un nosūtījusi iestādēm, tiek tulkoti visās ES oficiālajās valodās, arī vācu un slovāku, un, no otras puses, ka visas atbildes pilsoņiem tiek sagatavotas tādā valodā, kādā to vēlas attiecīgais pilsonis. Papildus šīs Regulas Nr. 1 saistībām un saskaņā ar multikulturālisma un daudzvalodības principiem Komisija apņēmusies īstenot visus iespējamus centienus, lai pienācīgi ņemtu vērā visus pilsoņus, kultūras

⁽¹⁹⁾ COM(2003) 449 – „Valodu mācīšanās un valodu daudzveidības veicināšana” – rīcības plāns 2004.–2006. gadam;

COM(2005) 596 – Jauna daudzvalodības pamatstratēģija;

COM(2005) 356 – Eiropas valodu kompetences rādītājs;

COM(2007) 184 – Eiropas apsekojuma par valodu kompetencēm sistēma.

⁽²⁰⁾ COM(2007) 554 – Ziņojums par rīcības plāna „Valodu mācīšanās un valodu daudzveidības veicināšana” īstenošanu.

⁽²¹⁾ OV L 17, 6.10.1958., 385. lpp.

⁽²²⁾ Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Atomenerģijas kopienā lietojamās valodas, OV L 17, 6.10.1958. Pēdējie grozījumi regulā ieviesti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006.).

un valodas. Komisija arī apņēmusies efektīvi un sekmīgi sazināties ar sabiedrību centrālā un vietējā līmenī, kā arī internetā.

Ņemot vērā vajadzību Komisijai pirmām kārām pildīt savas juridiskās saistības attiecībā uz tulkojumiem, ir nepieciešams nepārtraukti mēģināt panākt pareizo līdzsvaru starp attiecīgas un atjauninātas informācijas sniegšanu ES ieinteresētajām pusēm tik daudz valodās, cik tas iespējams, kā arī nodrošināt ātru un rentablu lēmumu pieņemšanu un Eiropas nodokļu maksātāju aizsardzību pret neproporcionāliem slogiem. Tulkošanas resursu sadale ir atspoguļota Komisijas tulkošanas stratēģijā, ko regulāri atjaunina kopš 2004. gada un kas ļauj vienmērīgi un efektīvi pielāgoties pieprasījumam un resursiem ⁽²³⁾.

Turklāt jāatzīmē, ka vācu valoda ir vien no trīs valodām kopā ar angļu un franču, kurā Komisija parasti pieņem savus iekšējos lēmumus.

Attiecībā uz slovāku valodu jāaska, ka apmācību nodrošina kopš 2003. gada. Standarta apmācību slovāku valodā nodrošina pēc tādiem pašiem principiem kā citās oficiālajās valodās; personāls var piedalīties apmācības darbībās, ko iekšēji organizē Komisija, kā arī ārējā apmācībā, kuru organizē Slovākija. Komisijas Rakstiskās tulkošanas ģenerāldirektorāts 2007. gadā sāka iniciatīvu, lai mobilizētu Slovākijas ministriju, universitāšu, akadēmiju un Eiropas iestāžu pārstāvjus nolūkā uzlabot slovāku valodas izmantošanu iestādēs un terminoloģijas konsekvenci slovāku valodā. Komisijas Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorāts turpina atbalstīt apmācības iestādes Slovākijā saistībā ar apmācību konferenci tulkiem. Regulāri arī organizē akreditācijas pārbaudes, lai uzlabotu tulku komandu, kuri strādā slovāku valodā.

Komisija pilda savas saistības attiecībā uz slovāku valodu, un piedāvātie pakalpojumi ir kvalitatīvi, kā arī notiek aktīva slovāku valodas sekmēšana. Patiesi ir saņemts ļoti maz sūdzību par tekstu kvalitāti.

*
* *

Jautājums Nr.63 (Eoin Ryan) (H-0620/08)

Temats: Plašsaziņas līdzekļu pārstāvju un žurnālistu nozīme un tiesības

Kā bijušais žurnālists informācijas sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu komisārs ir runājis par plašsaziņas līdzekļu pārstāvju un žurnālistu nozīmi un tiesībām. Saistībā ar ES nākotnes informatīvām un citām kampaņām, vai Eiropas Komisija var apstiprināt, ka tā vērsīsies pie visām valstu dienas avīzēm, lai organizētu šīs kampaņas?

Atbilde

Plašsaziņas līdzekļi ir viens no svarīgiem saziņas kanāliem saistībā ar informāciju par ES darbībām. Tādēļ Komisija organizē informatīvas kampaņas plašsaziņas līdzekļos, lai palielinātu sabiedrības informētību par svarīgām ES iniciatīvām un lai sazinātos ar pēc iespējas vairāk ļaudīm.

Katras avīzes, televīzijas vai radio stacijas ziņā ir izlemt, vai tā vēlas piedalīties informatīvajās kampaņās, kurās ir iesaistīta Komisija. Runājot par jebkādiem izveidotiem papildinājumiem vai reklāmu, ir spēkā strikti publiskā iepirkuma noteikumi attiecībā uz jebkādam iesaistītām summām, nodrošinot, ka visus komerciālus darījumus veic godīgi un atklāti. Tādēļ Komisija nevar garantēt, ka dienas avīzes būs iesaistītas katrā informatīvā kampaņā, ko Komisija organizē.

*
* *

Jautājums Nr.64 (Willy Meyer Pleite) (H-0627/08)

Temats: Meksika – cilvēktiesību uzraudzības mehānisms

Pēc ES un Meksikas priekšrocību nolīguma noslēgšanas, kurā ietverta klauzula par cilvēktiesībām, lielas starptautiskas organizācijas ir atkārtoti sūdzējušās par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko īsteno Meksikas valdība.

EP mudināja Meksikas valdību rīkoties saistībā ar Acteal slepkavību, kā arī nesenāko feminicīdu.

(23) Pašreizējā redakcija: SEC(2006) 1489 galīgā redakcija. Iepriekšējā redakcija: SEC(2005) 984/3 un SEC(2004) 638/6.

Vai ES ir izveidojusi mehānismu, lai novērtētu cilvēktiesību situāciju Meksikā? Vai šajā mehānismā ir iesaistīta pilsoniskā sabiedrība? Vai Komisija paredzējusi rīkoties, lai aktivizētu klauzulu par cilvēktiesībām Meksikā saistībā ar cilvēktiesību situāciju šajā valstī?

Atbilde

Komisija un ES dalībvalstis ir ļoti ieinteresētas cilvēktiesību situācija Meksikā, kā arī visās citās valstīs. Delegācija Meksikā regulāri sagatavo informatīvus materiālus, tiekas ar cilvēktiesību aizstāvjiem, apmeklē notikumu vietas un attīsta nepārtrauktu dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

Komisija ir iesaistīta atklātā un pozitīvā dialogā ar Meksikas iestādēm par šo jautājumu un bieži tiekas ar Meksikas Ārlietu ministrijas cilvēktiesību un daudzpusējo lietu apakšsektretāru, kā arī Meksikas vēstniecības Briselē pārstāvjiem. Par šo jautājumu vēlreiz diskutēs ES un Meksikas apvienotā komiteja 2008. gada oktobrī.

Saistībā ar sadarbību jāsaka, ka delegācija vada vietējo dotāciju programmu, lai atbalstītu Meksikas pilsoniskās sabiedrības organizāciju cilvēktiesību projektus. Paralēli saistībā ar valsts stratēģisko dokumentu 2007.–2013. gadam ir sāktis jauns cilvēktiesību projekts kopā ar Meksikas valdību, kas papildinās 49 projektus, kurus jau atbalsta Eiropas iniciatīva demokrātijai un cilvēktiesībām kopš 2002. gada.

Visbeidzot Komisija uzskata, ka jaunajā politiskajā vidē, kas radīta, izveidojot ES un Meksikas stratēģisko partnerību, būs vairāk iespēju ar mūsu Meksikas partneriem runāt par sensitīviem jautājumiem, arī cilvēktiesībām, gan daudzpusējā, gan divpusējā līmenī.

*
* *

Jautājums Nr.65 (Eva Lichtenberger) (H-0628/08)

Temats: Čapasas: projekts „Prodesis”

Komisija un Meksikas Čapasas štata valdība ar Meksikas federālās valdības ad honorem līdzdalību 2003. gada decembrī parakstīja integrētas un ilgtspējīgas sociālās attīstības projektu Čapasas štatā Meksikā (PRODESIS) “ALA/B7-310/2003/5756”.

Kāpēc tika izvēlēts ārkārtīgu nesaskaņu plosīts reģions, neapspriežoties ar vietējiem iedzīvotājiem vai nepanākot to piekrišanu?

Ņemot vērā par projektu izteikto kritiku, vai ES ir paredzējusi izveidot apspriežu mehānismus? Ja tā ir, kā Komisija paredzējusi nodrošināt, ka organizācijas, ar kurām notiks apspriešanās, pārstāvēs [sabiedrību] un būs neatkarīgas gan no ES, gan Meksikas federālās valdības finansējuma?

Kādus mehānismus ES paredzējusi izmantot, lai garantētu, ka tās projektus veiks saskaņā ar ANO Deklarāciju par pamatiedzīvotājiem saistībā ar nepieciešamību nodrošināt brīvu un apzinātu piekrišanu visiem projektiem, kas tiek īstenoti uz zemes, kas pieder pamatiedzīvotājiem?

Atbilde

1. PRODESIS projekta teritorija tika izvēlēta, pilnībā apzinoties tās galvenokārt pamatiedzīvotāju veidotās sabiedrības ārkārtīgi lielo marginalizāciju. Projekta cikla katrā posmā un pat pašlaik, PRODESIS noslēgumā, Komisija ir apzinājusies sarežģīto reālo politisko un sociālo situāciju. To atspoguļo gan PRODESIS atvērtība pret vietējām partneriestādēm, gan stingrā apņemšanās panākt atbalsta tiešo saņēmēju un kopienu atbildību.

2. Priekšizpētes un misijas noformulēšanas laikā notika vairākas tikšanās un apspriedes ar vietējiem atbalsta saņēmējiem un kopienām, kā arī valsts un reģionālajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

Projekta uzsākšanas un izpildes laikā visu projekta finansēto plānošanas darbību un ražošanas pasākumu pamatā noteikti bija iepriekšēja vienošanās ar vietējām kopienām un vietējas darbības organizācijām un to brīva piekrišana.

3. No institucionāla viedokļa ir tikusi uzsvērtā pilsoniskās sabiedrības līdzdalība un kontrole projekta konsultatīvajā padomē, kuras neatkarīgā „pilsoniskās sabiedrības kolēģija” ietvēra aptuveni 30 reģionālo un nacionālo nevalstisko dalībnieku (ND) locekļus.

*
* *

Jautājums Nr.67 (Colm Burke) (H-0634/08)**Temats: jūras maģistrāles**

Eiropas Transporta tīklu programmā jūras maģistrāļu attīstība ir minēta kā prioritāte. Tās piedāvā lielu potenciālu, lai samazinātu izdevumus, CO₂ emisijas un sastrēgumus uz sauszemes autoceļiem gan patērētājiem, gan pārvadātājiem un valsts iestādēm.

Tādēļ — vai Komisija varētu izklāstīt, cik liels atbalsts ir pieejams jaunām jūras maršrutu maģistrālēm un cik lielu atbalstu dalībvalstīm ir atļauts piešķirt šiem projektiem?

Atbilde

Jūras maģistrāles var atbalstīt ar vairākiem instrumentiem ES un valstu līmenī.

ES līmenī TEN-T dotāciju shēma atbalsta finansējumu infrastruktūrām un telpām. Finansējuma maksimālā intensitāte ir 20 % projekta daļām, kas atrodas tikai vienā dalībvalstī, un 30 % — projektu pārrobežu daļām. Atbalsts, kas paredzēts prioritārajam projektam Nr. 21 — jūras maģistrālēm, tikai noteikts 2007. gada daudzgadu darba programmā ⁽²⁴⁾, un 2008. – 2013. gada plānošanas periodam ir paredzēti 310 miljoni EUR, kas ir sadalīti pa uzaicinājumiem, ko publicē katru gadu no 2008. līdz 2013. gadam.

Programma Marco Polo II ⁽²⁵⁾ atbalsta pārvadājumus un ietver jūras maģistrāles kā vienu no piecām darbībām, par ko var saņemt atbalstu. 2008. – 2013. gada plānošanas periodam pieejamā kopējā summa ir 450 miljoni EUR (visiem pasākumiem). Finansējuma maksimālā intensitāte ir 35 % uz laiku līdz pieciem gadiem.

Kohēzijas ⁽²⁶⁾ un Reģionālās attīstības fondi ⁽²⁷⁾ arī sniedz iespēju saņemt finansējumu jūras maģistrālēm, ja vien dalībvalstis ir iekļāvušas šos pasākumus attiecīgajos plānošanas dokumentos. Finansējuma maksimālā intensitāte ir 85 %.

Eiropas Investīciju banka (EIB) var sniegt atbalstu jūras maģistrālēm vai nu ar pirmās kārtas parāda finansēšanu vai ar aizdevumu garantijas instrumentu TEN-T projektiem ⁽²⁸⁾ (LGTT).

Turklāt gadījumā, ja pieejamie Kopienas resursi ir nepietiekami, dalībvalstis var papildināt Kopienas finansējumu ar valsts atbalstu, lai dotētu projektus, kas ir izvēlēti Marco Polo II un TEN-T programmās, ar valsts atbalsta maksimālo intensitāti. Juridiskās drošības dēļ Komisija gatavojas sniegt skaidrojumu par šo konkrēto aspektu paziņojumā, ko Komisija paredzējusi pieņemt 2008. gada rudenī.

Visbeidzot, valsts līmenī dalībvalstis var arī sniegt valsts atbalstu īsiem jūras pārvadājumiem un jūras maģistrālēm saskaņā ar Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu jūras transportam. Finansējuma maksimālā intensitāte ir 30 % trīs gados; saskaņā ar EK līguma 87. un 88. punktu valsts atbalsta shēmas pirms īstenošanas ir jāapstiprina Komisijai.

*

* *

⁽²⁴⁾ Komisijas lēmums par daudzgadu darba programmas izveidi dotācijām Eiropas transporta tīkla (TEN-T) jomā laika posmam no 2007. — 2013. gadam, C(2007) 3512 (skatīt pielikuma 14. un 16. lpp.).

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regula (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II), un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1084/2006 (2006. gada 11. jūlijs) par Kohēzijas fonda izveidi un Regulas (EK) Nr. 1164/94 atcelšanu.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atcelšanu.

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regula (EK) Nr. 680/2007,

ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā.

Jautājums Nr.68 (Alain Hutchinson) (H-0643/08)**Temats: Francijas sabiedriskās televīzijas reforma**

Francijas prezidents Nicolas Sarkozy ir apņēmis īstenot lielu reformu Francijas sabiedriskajā televīzijā. Šī reforma, kura izbeigtu jebkādu komerciālu reklāmu, saskaras ar lielu pretestību šīs nozares darbinieku vidū un plašākā kontekstā — sabiedrības attieksmē, baidoties, ka sabiedriskā televīzija drīz beigtu pastāvēt, jo tā nespētu konkurēt ar privātiem kanāliem, ja vairs negūtu ieņēmumus no reklāmām. Šādas bažas ir pavisam tuvu uzskatām, kāds ir daudziem cilvēkiem, ka Francija ir nolēmusi iznīcināt sabiedrisko televīziju par labu privātajam sektoram, kas gūst lielu labumu no šīs rīcības.

Vai Komisija varētu norādīt, vai šī reforma atbilst Eiropas tiesību aktiem, un vai tā varētu izskaidrot savu nostāju šajā jautājumā?

Atbilde

Kopienas noteikumu piemērošanas pamatā par valsts atbalstu sabiedriskās televīzijas finansēšanas jomā ir Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei.⁽²⁹⁾

Šajā paziņojumā ir izklāstīti pamatprincipi, kuri ir noteikti Amsterdamas līgumam pievienotajā Protokolā par sabiedrisko raidorganizāciju sistēmu dalībvalstīs, proti, dalībvalstu kompetenci nodrošināt sabiedriskās apraides finansējumu, ciktāl šāds finansējums tiek piešķirts sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai, ko paredzējusi, definējusi un organizējusi katra dalībvalsts, un ciktāl šāds finansējums neiespāido tirdzniecības nosacījumus un konkurenci Kopienā tādā pakāpē, kas būtu pretrunā kopējām interesēm.

Šajā subsidiaritātes juridiskajā kontekstā sabiedrisko pakalpojumu televīzijas finansēšanas līdzekļu izvēle ir vienīgi dalībvalstu ziņā. Tomēr Komisijai saskaņā ar Līguma 86. panta 2. punktu ir jāpārbauda, vai atkāpe no konkurences noteikumu piemērošanas vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu sniegšanai nesamērīgi neietekmē konkurenci kopējā tirgū. It sevišķi valsts atbalstam ir jābūt proporcionālam kopējo interešu mērķim, proti, tas nedrīkst pārsniegt publiskā pasūtījuma neto izmaksas, ņemot arī vērā citus tiešos vai netiešos ieņēmumus, kas izriet no šī pasūtījuma.

Attiecībā uz sabiedriskās televīzijas nozares pašreizējo reformu Francijā līdz šim Komisija no Francijas iestādēm nav saņēmusi oficiālu paziņojumu. Tāpēc Komisijai ir pārāgri sniegt komentārus par šo jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr.69 (Dimitrios Papadimoulis) (H-0655/08)**Temats: līdzfinansēti „informācijas sabiedrības” projekti un Siemens**

Līdzšinējie secinājumi izmeklēšanā, ko veic tiesu iestādes Grieķijā un Vācijā Siemens lietā, ir tādi, ka uzņēmums ar slepeniem līdzekļiem piekukuļoja politiskās partijas un amatpersonas, lai iegūtu priekšrocības attiecībā pret konkurentiem un iegūtu valdības un valsts uzņēmumu būvdarbu un iepirkuma līgumus. Šis uzņēmums kopīgi ar citiem uzņēmumiem ir īstenojis „informācijas sabiedrības” projektus, kas ir līdzfinansēti ar Kopienas līdzekļiem.

Kādus projektus Siemens ir īstenojis saistībā ar „informācijas sabiedrības” programmu? Kādas summas bija saistītas ar šiem projektiem? Vai Komisija plāno pārbaudīt, vai tika ievērotas Eiropas Kopienas noteiktās procedūras par projektu uzsākšanu un īstenošanu?

Atbilde

Kā noteikts Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/99, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem⁽³⁰⁾, 8. panta 3. punktā, piemērojot subsidiaritātes principu, par to projektu īstenošana, kurus līdzfinansē ar struktūrfondiem saskaņā ar darbības programmu “Informācijas sabiedrība” 2000. – 2006. gadam Grieķijā, ir atbildīga dalībvalsts. Dalībvalstīm nav pienākums informēt Komisiju par katru ar struktūrfondiem līdzfinansētu projektu, ja vien tas nav nozīmīgs projekts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 25. un 26. punktu.

⁽²⁹⁾ Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei, OV C 320, 15.11.2001, 5. lpp.

⁽³⁰⁾ OV L 161, 26.06.1999.

Komisijas 2001. gada 2. marta Regula (EK) Nr. 448/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz procedūru finanšu korekciju izdarīšanai palīdzībā, kas piešķirta no struktūrfondi, paredz, ka valstu iestādēm ir jāveic projektu pārvaldības pārbaudes savā pārraudzībā. Tā pati regula arī paredz valstu revidentu veiktas sistēmas un projektu revīzijas.

Lai iegūtu papildinformāciju par šo pašu tematu, Komisija iesaka godāmajam deputātam izskatīt Komisijas atbildes uz jautājumiem E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 un E-4374/08.

*
* *

Jautājums Nr.70 (Nicholson of Winterbourne) (H-0657/08)

Temats: uzbrukums Indijas vēstniecībai Kabulā

Indijai ir liela nozīme Afganistānā, un tā ir svarīgs faktors attiecībā uz Afganistānas drošību un stabilizāciju. Indijas atbalsts Afganistānas atjaunošanai ir būtiski ietekmējis šo reģionu. Kopš Taliban krišanas 2002. gadā Indijas valdība Afganistānai ir piešķirusi vairāk nekā 750 miljonus USD. Turklāt šajā valstī strādā tūkstošiem Indijas pilsoņu, lai izmantotu šos līdzekļus un uzlabotu Afganistānas iedzīvotāju dzīvi ar būtisku kapacitātes palielināšanas un iestāžu veidošanas projektu palīdzību, piemēram, Salma dambja energoapgādes projekta rekonstrukciju un pabeigšanu Heratas provincē.

Ņemot vērā uzbrukumu Indijas vēstniecībai Kabulā pirmdien, 7. jūlijā, kādus politikas pasākumus veiks Eiropas Savienībai, lai pilnībā atbalstītu gan Indijas, gan Afganistānas valdības, lai sauktu pie atbildības šī noziedzīgā uzbrukuma veicējus?

Ņemot vērā Eiropas Savienības lielāku apņemšanos stiprināt Afganistānas iestādes un uzlabot drošību Afganistānā līdzās citām būtiskām saistībām, kas tika paustas starptautiskajā konferencē Afganistānas atbalstam, kura notika Parīzē šī gada jūnijā, vai Komisija var paskaidrot, kā tā cer turpināt darbu ar Afganistānas valdību un citiem partneriem, piemēram, Indiju, lai izveidotu situāciju, kurā efektīvi iesākotos jau notiekošā būtiskā kapacitātes palielināšana un iestāžu veidošana?

Atbilde

Komisija stingri nosodīja šausmīgos bumbu sprādzienus Indijas vēstniecībā Kabulā 2008. gada 7. jūlijā, kas nogalināja daudzus Afganistānas civiliedzīvotājus, Indijas diplomātus un vēstniecības darbiniekus, un ievainoja daudzus citus cilvēkus. Patiesi, uzrunā Parlamentam 2008. gada jūlijā, dienā pēc bumbu sprādzieniem, Komisija stingri nosodīja šo uzbrukumu un izteica līdzjūtību mirušo vai ievainoto personu ģimenēm.

Kā toreiz bija norādīts ES prezidentūras paziņojumā, šāda rīcība, kas vērsta pret valsts diplomātisko pārstāvniecību, ir nepieņemama pēc būtības. ES apliecināja Indijas iestādēm savu solidaritāti un vēlreiz atkārtoja Afganistānas iestādēm par savu apņemību atbalstīt cīņu pret terorismu. Visi, kas vainojami šajā drausmīgajā terora aktā, ir jāsauc pie atbildības.

Komisija pieliek lielas pūles, lai uzlabotu attiecības ar Indiju. EK budžets Indijai laika periodam no 2007. — 2013. gadam ir 260 miljoni EUR, sniedzot atbalstu veselības un izglītības programmām, kā arī kopīgā rīcības plāna īstenošanai. Pēc ES un Indijas kopīgā rīcības plāna pārskatīšanas Komisija ir sagatavojusi priekšlikumus par sadarbības uzlabošanu cīņā pret terorismu un [masu iznīcināšanas ieroču] izplatīšanu.

Atbalsts Afganistānai ir un turpmāk paliks svarīga prioritāte. Kopš 2002. gada Kópiena ir ieguldījusi 1,2 miljardus EUR. 2008. gada 12. jūnija Parīzes konferencē, kurā starptautiskā sabiedrība satikās, lai atkārtoti apstiprinātu saistības ar Afganistānu, tika atgādināts, ka Komisija ir uzņēmusies ilgtermiņa saistības. Drošības situācija ir apgrūtinājusi starptautisko sabiedrību un Afganistānas valdību panākt progresu, kas mums tik ļoti nepieciešams uz vietas. Tomēr Kópiena ir apņēmusies pildīt savu uzdevumu, atbalstot svarīgākās iestādes, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu tiesiskumu, un 2007. gada Romas konferencē par tiesiskumu Afganistānā Komisija paziņoja, ka Kópiena līdz 2010. gadam garantēs līdz 200 miljoniem EUR tiesiskuma atbalstam. Tas sniegs atbalstu policijai un tiesu varai. Komisija strādā ar svarīgākajām tiesu iestādēm Kabulā, uzsākot projektu, kura mērķis ir padarīt tās atklātas, profesionālas un likumīgas. Dažās jomās ir panāks progress, un kopš Romas konferences palīdzības sniedzēju koordinācija šajā nozarē ir būtiski uzlabojusies. Komisija arī turpina sniegt atbalstu policijai, jo īpaši atbalstot Tiesiskuma un kārtības trasta fondu (LOTFA). Ar laiku tam vajadzētu veicināt galveno iestāžu kapacitāti Afganistānā.

*
* *

Jautājums Nr.71 (Frank Vanhecke) (H-0658/08)

Temats: preses brīvība Turcijā

Haci Bogatekin, laikraksta "Gerger Firat" izdevējs, ir apcietinājumā kopš 2008. gada 13. aprīļa, pēc tam, kad 2008. gada janvārī publicētā rakstā norādīja, ka Turcijai lielākus draudus rada pieaugošais islāma fundamentālisms, nevis Kurdistānas Strādnieku partija (PKK). Šajā rakstā viņš arī asi kritizēja armijas kampaņu pret PKK šajā reģionā laikā, kad pastāvīgi palielinās Fethullah Gülen, kuram ir cieši sakari ar AKP partiju, dibinātās islāma kustības ietekme. Kad valsts prokurors Sadullah Ovacikli viņu par to nopratināja, žurnālists publicēja rakstu, kurā paziņoja, ka pats S. Ovacikli ir cieši saistīts ar Fethullah Gülen. 2008. gada 25. jūnijā H. Bogatekin tika piespriesti 18 mēneši ieslodzījumā. Pēc vēl viena raksta publicēšanas žurnālistam var piespriest turpmāku ieslodzījumu par Turcijas kriminālkodeksa 301. panta pārkāpumu.

Vai Komisija uzskata, ka šī soda piespriešana žurnālistam ar brīvības atņemšanu ir preses un vārda brīvības pārkāpums? Ja tā ir, kāda ir Komisijas rīcība un kāda ietekme būs šai lietai uz pašreizējām pievienošanās sarunām?

Atbilde

Komisija cieši seko lietai, uz ko norāda godājamais deputāts. Šī lieta parāda, ka Turcijā joprojām ir nepilnības attiecībā uz vārda brīvības garantēšanu atbilstīgi Eiropas standartiem.

Šī gada aprīlī Turcijas parlaments pieņēma grozījumus Turcijas kriminālkodeksa 301. pantā, kurš ir atkārtoti izmantots, lai uzsāktu tiesvedību un notiesātu rakstniekus un žurnālistus. Šo grozījumu mērķis ir stiprināt vārda brīvības drošības pasākumus Turcijā. Tomēr, kā bieži ir atkārtojis par paplašināšanu atbildīgais komisārs, galīgais apsvērums ir pareiza īstenošana un redzami uzlabojumi reālajā dzīvē.

Turklāt bez 301. panta ir arī jāgroza citas tiesību normas, kas iegrožo vārda brīvību, lai nodrošinātu, ka tiek apturēta nepamatotu lietu ierosināšana pret cilvēkiem, kuri pauž nevardarbīgus viedokļus.

Komisija turpinās cieši uzraudzīt situāciju attiecībā uz vārda brīvību. Mūsu iegūtie rezultāti tiks iekļauti ikgadējā progresa ziņojumā par Turciju, ko ir plānots pieņemt 5. novembrī.

*
* *

Jautājums Nr.72 (Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk) (H-0659/08)

Temats: Vācijas darba tirgus atvēršana

Atbildē uz manu mutisko jautājumu par Vācijas darba tirgus atvēršanu jauno dalībvalstu pilsoņiem (H-0340/⁽³¹⁾) Komisija uzsver, ka Vācijas darba tirgus piekļuves ierobežojumus var saglabāt turpmākos divus gadus pēc 2009. gada 30. aprīļa vienīgi tad, ja tiek radīti nopietni traucējumi darba tirgum vai ja pastāv šādu traucējumu risks. Par šo pasākumu Komisija ir jāinformē pirms piecu gadu perioda beigām. 2008. gada 16. jūlijā Vācijas valdība nolēma, ka Vācija neatvērs savu darba tirgu darba ņēmējiem no jaunajām dalībvalstīm līdz 2011. gadam, kaut arī situācija Vācijas darba tirgū pastāvīgi uzlabojas: piemēram, 2008. gada jūnijā bezdarba rādītājs bija 7,5 %, kas ir zemākais līmenis daudzu gadu laikā. Šajā saistībā — vai Komisija var norādīt, vai Vācijas valdība ir iesniegusi detalizētus pierādījumus, kuros norādīti darba tirgus nopietni traucējumi? Ja tā ir, vai Komisija ir gatava pieņemt šos pierādījumus?

Atbilde

Komisija ir informēta par Vācijas valdības lēmumu pagarināt ierobežojumus ES–8 darba ņēmēju piekļuvei tās darba tirgum līdz 2011. gadam. To papildina lēmums kopš 2009. gada 1. janvāra ļaut brīvi piekļūt Vācijas darba tirgum universitāšu beidzējiem no ES–8 dalībvalstīm, Bulgārijas un Rumānijas.

Tomēr līdz šim Vācijas valdība nav informējusi Komisiju par lēmumu pagarināt ierobežojumus un saskaņā ar pievienošanās līguma noteikumiem tai nav šādi jārikojas līdz otrā posma beigām 2009. gada 30. aprīlī.

⁽³¹⁾ . gada 20. maija rakstiskā atbilde.

Tomēr Komisija sagaida, ka dalībvalstis, kuras paziņo par darba tirgus nopietniem traucējumiem vai draudiem, sniegs pilnīgu pamatojumu un pārliecinošus datus un argumentus. Pievienošanās līgumā nav definēts, kā var pierādīt šādus nopietnus traucējumus vai draudus darba tirgum. Tas nozīmē, ka dalībvalstu ziņā ir izvirzīt kritērijus un argumentus, kuri, pēc to uzskatiem, parāda šādus traucējumus. Komisija rūpīgi izvērtēs attiecīgo dalībvalstu paziņojumos sniegtos argumentus. Tā kā darba tirgus traucējumi ir atkarīgi no katras valsts un kopējā ekonomiskā situācija un norises darba tirgū katrā valstī ir atšķirīgas, Komisija šajā saistībā nevar sniegt norādes, pirms nav saņēmusi paziņojumu.

*
* *

Jautājums Nr.73 (Zdzisław Zbigniew Podkański) (H-0660/08)

Temats: Polijas kuģu būvētavu pārstrukturēšana

Kaut arī Polijas valdībai līdz 2008. gada 10. jūlijam bija jāpabeidz Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavu pārstrukturēšanas plāni, attiecīgie dokumenti netika iesniegti. Attiecīgo kuģu būvētavu pašreizējos pārstrukturēšanas un privatizācijas plānus Komisija noraidīja, pamatojot šo rīcību ar to, ka nebija ievēroti šādi nosacījumi: ienesīgums ilgtermiņā, ražošanas jaudas samazināšana, investoru lielāki ieguldījumi un piekrišana nesniegt nekādu turpmāku atbalstu attiecīgajiem uzņēmumiem no valsts budžeta. Ja Komisija nepagarinās šo dokumentu iesniegšanas termiņu, kuģu būvētavas kļūs maksātnespējīgas. Turklāt kādā interneta portālā bija ziņots, ka Komisijas pārstāvis esot ieteicis Ščecinas kuģu būvētavas iegādē ieinteresētiem investoriem nogaidīt, līdz tiek paziņots par tās maksātnespēju.

Kāda ir Komisijas nostāja šajā jautājumā?

Atbilde

Komisija ņēma vērā to, ka Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavu privatizācija ir beigu posmā, un nolēma atlikt galīgo lēmumu pieņemšanu par valsts atbalstu šīm divām būvētavām līdz 2008. gada oktobrim ⁽³²⁾. Šī lēmuma pamatā bija Polijas valdības apņemšanās vēlākais līdz 2008. gada 12. septembrim pabeigt šo abu kuģu būvētavu pārstrukturēšanas plānus saskaņā ar EK noteikumiem par valsts atbalstu. Šiem plāniem ir jānodrošina, lai firmas pēc tālejošas pārstrukturēšanas atjaunotu ilgtermiņa dzīvotspēju un konkurētspēju tirgū pēc būtības, bez valsts atbalsta. Pārstrukturēšana lielā mērā būtu jāfinansē pašām firmām vai investoriem, un tā būtu jāpapildina ar ražošanas jaudas ievērojamu samazināšanu.

Polijas iestādes 2008. gada 12. septembrī iesniedza jaunus pārstrukturēšanas plānus. Komisija rūpīgi izvērtē šos jaunus plānus, lai noteiktu, vai tie būtiski uzlabo situāciju un ļauj uzskatīt, ka valsts atbalsts ir saskaņā ar kopējo tirgu, ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu ⁽³³⁾.

2008. gada 20. jūnijā Komisijas dienesti satikās ar Polijas iestādēm, ko pavadīja Norvēģijas uzņēmums Ulstein, kurš bija paudis iepriekšēju interesi par Ščecinas kuģu būvētavas iegādi. Šī tikšanās bija organizēta pēc Polijas iestāžu pieprasījuma, un tās nolūks bija ļaut potenciālajam investoram iesniegt savu stratēģiju par kuģu būvētavas pārstrukturēšanu. Komisija var apliecināt godāmajam deputātam, ka neviens Komisijas darbinieks nav ierosinājis investoram nogaidīt līdz bankrotam.

*
* *

Jautājums Nr.74 (James Nicholson) (H-0661/08)

Temats: Ziemeļīrijas darba grupa

2008. gada 15. aprīlī Ziemeļīrijas darba grupa (TFNI) publicēja savu ziņojumu, kurā bija risināti jautājumi saistībā ar "reģiona piekļuvi un līdzdalību Kopienas politikas jomās un programmās".

Vai Komisija var man paziņot, vai kāds no šī ziņojuma ieteikumiem ir pieņemts, vai arī šis ziņojums ir jebkādā veidā pozitīvi veicinājis ES finansējuma ietekmi Ziemeļīrijā?

⁽³²⁾ Skatīt paziņojumu presei : IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

⁽³³⁾ Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu, OV C 244, 01.10.2004, 2. lpp.

Atbilde

2008. gada aprīlī Komisijas pieņemtā Ziemeļīrijas darba grupas ziņojuma⁽³⁴⁾ mērķis ir atbalstīt šī reģiona centienus, lai panāktu konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību. Lai sasniegtu šos mērķus, ziņojumā uzmanība ir vērsta uz iespēju, ko sniedz sešas jaunas ieguldījumu programmas laika periodam no 2007. – 2013. gadam, kuras kopumā ietver 1,1 miljardu EUR lielu Eiropas Savienības ieguldījumu. Tās ietver trešās paaudzes programmu mieram un saskaņai, kura joprojām paredzēta vienīgi šim reģionam.

Turklāt ziņojumā ir izstrādāti vairāki paraugi, pēc kuriem vadīties šajā reģionā dažādās Eiropas politikas jomā. Daži no šiem paraugiem jau ir izmantoti pat pirms ziņojuma publicēšanas vai īsi pēc tam. Atsevišķos gadījumos tas ir palīdzējis Ziemeļīrijai veiksmīgi konkurēt par finansiāla atbalsta saņemšanu no Eiropas budžeta (skatīt ziņojuma 4. iedaļu), savukārt citos gadījumos Ziemeļīrijā ir veidota labāka izpratne attiecībā uz iespējām, ko sniedz jaunas Eiropas programmas un politikas iniciatīvas.

Ziemeļīrijas iestādes ir norādījušas, ka tās plāno sistemātiskā veidā, izstrādājot rīcības plānu, sekot citiem paraugiem, to skaitā jaunām iespējām, kas varētu būt radušās kopš ziņojuma publicēšanas. Komisija ir saņēmusi informāciju, ka pašlaik tiek pabeigts rīcības plāna projekts. Komisija ir norādījusi, ka, to īstenojot, darba grupa cieši sadarbosies ar šo reģionu.

Darba grupas ziņojumā Komisija atzīmē, ka agrāk Ziemeļīrijai bija „slavējami rezultāti”, piedaloties un gūstot labumu no dažādām ES politikas jomām. Ņemot vērā jauno politisko situāciju šajā reģionā, un ar darba grupas palīdzību ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka agrākie rezultāti tiks uzlaboti finanšu plāna periodā 2007. – 2013. gadam.

*
* *

Jautājums Nr.75 (Paulo Casaca) (H-0664/08)

Temats: atbalsts no Kopienas budžeta bērna slepkavas Samir Al-Kantar slavināšanai

Kiamas Rehabilitācijas centra (KRC — populāras organizācijas, kuru vada Hezbollah) 2008. gada 24. jūlija redakcijas tīmekļa vietnes pirmajā lapā ir paziņots, ka “Uzraudzības komiteju Libānas ieslodzīto atbalstam” un KRC (acīmredzot abas organizācijas atrodas vienās telpās) ir apmeklējis Samir Al-Kantar, persona, kura dažas dienas iepriekš nodēvēta par Libānas “dēlu un varoni”. Zem šīs ziņas redzams Eiropas Savienības logotips ar šādiem vārdiem: „Projekts saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīvu (EIDHR) — Finansējusi Eiropas Savienība — Īstenojis KRC”.

Šī jautājuma autors, veicot apjomīgu saraksti un tiešā veidā uzdodot jautājumus Komisijai, ir apkopojis nepārprotamus pierādījumus, ka lielākajam Libānas projektam, ko finansējusi Komisija, nav nekāda sakara ar demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanu, bet gan gluži pretēji — projekts mēģina apdraudēt šīs vērtības, cildinot terorismu un fanātismu. Šie pierādījumi nav nekādā veidā izmainījuši Komisijas nostāju.

Vai Komisija uzskata, ka ir likumīgi tērēt ES nodokļu maksātāju naudu, lai slavinātu visnekrietnāko rasisma un fanātisma paveidu cilvēkā, kurš ir nogalinājis bērnu, acīmredzot tikai tādēļ, ka viņš bija ebrejs?

Atbilde

Saistībā ar Kiamas Rehabilitācijas centra (KRC) projektu, ko finansējusi Komisija, delegācija to cieši uzrauga, un, kā to savā 2008. gada 5. jūnija vēstulē godājamajam deputātam norādīja komisāre, kas atbildīga par ārējām attiecībām un Eiropas kaimiņattiecību politiku, Komisija ir apmierināta ar šī projekta rezultātiem, kas risina ļoti svarīgu jautājumu, sniedzot medicīnisku, sociālu un psiholoģisku palīdzību spīdzināšanas upuriem. Šāda ES nodokļu maksātāju naudas izlietošana pilnībā atbilst Parlamenta apstiprinātajiem Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta mērķiem. Godājamajam deputātam ir sniegta pilnīga informācija ne vien Komisijas atbildēs uz Budžeta kontroles komitejas aptaujas anketu saistībā ar 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, bet arī plašā sarakstē ar komisāru, kurš atbildīgs par administratīvajām lietām, revīziju un krāpšanas novēršanu, un komisāri, kura atbildīga par ārējām attiecībām un Eiropas kaimiņattiecību politiku, un viņa ir iesniegusi godājamajam deputātam 2008. gada 29. aprīļa projekta starpposma ziņojumu par darbības un finanšu jautājumiem.

⁽³⁴⁾ COM (2008) 186 un SEC (2008) 447/2.

Komisija nosoda visu veidu rasismu, taču nesaista projektu finansēšanu ar cerībām, ka attiecīgās nevalstiskās organizācijas (NVO) sistemātiski paudīs tādus viedokļus, kas atbilst ES ārpolitikai. Patiešām, ES atbalsta viedokļu dažādību un vārda brīvību, kamēr netiek pārkāpti demokrātijas pamatprincipi. Šajā gadījumā KRC tīmekļa vietnē redzamais teksts atspoguļoja vispārējo noskaņu Libānas preses izdevumos par ieslodzītā atbrīvošanu, un, patiesi, tā pamatā lielākoties bija laikrakstu reportāžas.

*
* *

Jautājums Nr.76 (Bilyana Ilieva Raeva) (H-0667/08)

Temats: ievades spraudņu savienotāju standartizācija dažādām perifērajām ierīcēm GSM mobilajiem tālruņiem

Pēdējos gados, kad arvien palielinās mobilo tālruņu lietošana, to standarti tiek nepārtraukti mainīti (pat starp vienu un tā paša zīmola modeļiem). Tas nevajadzīgi palielina izdevumus par palīgierīcēm.

Šīs anomālijas galvenais iemesls ir tas, ka trūkst dažādo perifēro ierīču (lādētāju, austiņu, pārraides kabeļu) ievades spraudņu savienotāju vienota standarta, kas būtu vispārpiemērojams visiem GSM mobilo tālruņu zīmoliem. Lieki teikt, ka perifēro ierīču monopolizācija vājina konkurenci, kas savukārt pazemina kvalitāti un paceļ cenas.

Perifēro ierīču standartizācija (teiksim, uz USB formātu) samazinātu izmaksas un veicinātu mobilo telekomunikāciju pakalpojumus, uzlabotu patērētāju aizsardzību un konkurenci, palielinātu pieprasījumu pēc mobilajiem pakalpojumiem, samazinātu elektrisko un elektronisko ierīču atkritumus, un ietaupītu enerģiju, materiālus un resursus.

Ko Komisija darītu, lai uzsāktu nepieciešamo procedūru, saskaņā ar kuru mēs varētu veicināt prasību saskaņošanu šajā jomā Eiropas Savienībā, kā arī pārliecinātu visas ieinteresētās puses, ka šie centieni ir sabiedrības labākajās interesēs?

Atbilde

Komisija aicina godājamo deputātu skatīt atbildi uz G. Hegyi rakstisko jautājumu E-0934/08 un T. Manders rakstisko jautājumu P-3953/08.

*
* *

Jautājums Nr.77 (Ryszard Czarnecki) (H-0670/08)

Temats: Gruzijas un Krievijas attiecības

Pieaug spriedze starp Gruziju un Krieviju. Kāda ir Komisijas rīcība, lai normalizētu situāciju Dienvidkaukāzā un apturētu Krievijas hegemoniskās tendences šajā reģionā?

Atbilde

Komisija ir pilnībā iesaistīta pašreizējos ES centienos reaģēt uz nesenā Gruzijas un Krievijas konflikta humānajām un sociāli ekonomiskajām sekām, kā arī stabilizēt drošības situāciju savas institucionālās kompetences jomā.

Komisāre, kura atbildīga par ārējām attiecībām, 2008. gada 11. septembra vēstulē Parlamenta Budžeta un Ārlietu komiteju priekšsēdētājiem un ES ārlietu ministriem puda Komisijas nodomu ātri mobilizēt līdz 500 miljonus EUR lielu finanšu paketi laika periodam no 2008. — 2010. gadam, lai ieguldītu Gruzijas ekonomikas atveseļošanā. Līdzvērtīgs ieguldījums ir pieprasīts no ES dalībvalstīm.

Turklāt saskaņā ar Eiropadomes secinājumiem Komisija ir uzsākusi sagatavošanās darbus, lai organizētu starptautisku palīdzības sniedzēju konferenci, kuru paredzēts rīkot oktobrī Briselē.

Vēl viens svarīgs veids, kā atbalstīt Gruziju, ir paātrināt tās ekonomiskās integrācijas procesu ar Eiropas Savienību saskaņā ar EKP (Eiropas kaimiņattiecību politikas) rīcības plānu.

Šajā saistībā Komisijas nodoms ir cik vien iespējams paātrināt sagatavošanās darbu, lai sāktu sarunas ar Gruziju par vīzu režīma atvieglošanas — atpakaļuzņemšanas nolīgumu un par pilnīgu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu, tiklīdz būs izpildīti attiecīgie nosacījumi.

Vienlaikus Komisija mēģina vēl vairāk veicināt un atbalstīt Gruziju, lai turpinātu reformu procesu demokrātijas, tiesiskuma, pārvaldības un plašsaziņas līdzekļu brīvības jomās. Komisija uzskata, ka politiskā plurālisma un efektīvākas demokrātiskās kontroles veicināšana ir Gruzijas labākajās ilgtermiņa interesēs.

Attiecībā uz Krieviju Komisijas priekšsēdētājs 26. augustā, dienā, kad prezidents D. Medvedev izdeva dekrētu, atzīstot Dienvidosetiju un Abhāziju, sagatavoja paziņojuma, kurā bija nosodīta šāda rīcība. Eiropadome 1. septembrī izdeva dokumentu, kurā stingri un vienprātīgi nosodīja šo atzīšanu. ES pieeja pēc krīzes Gruzijā tika izklāstīta Eiropadomes 1. septembra secinājumos. Attiecībā uz Komisiju sarunas par jauno nolīgumu, ar ko paredzēts aizstāt partnerības un sadarbības nolīgumu, ir atliktas līdz brīdim, kad Krievijas spēki tiks izvesti līdz pozīcijām, kas bija ieņemtas pirms 7. augusta. Komisija arī piedalās ES un Krievijas attiecību padziļinātā izpētē, lai, ņemot vērā jaunākos notikumus, ļautu Eiropadomei laikus izdarīt secinājumus pirms nākamā sammita ar Krieviju, kas ieplānots novembra vidū.

*

* *

Jautājums Nr.78 (Margarita Starkevičiūtē) (H-0671/08)

Temats: Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru darbība

Eiropā ir 29 Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centri, kas aptver visas dalībvalstis, kā arī Norvēģiju un Īslandi. To mērķis ir nodrošināt patērētājus ar plašu pakalpojumu klāstu. Tomēr trūkst datu par Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru darbību un efektivitāti.

Kas uzrauga un analizē Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru darbību? Vai Komisija varētu iesniegt šī tīkla darbības revīziju vai līdzīgu analīžu rezultātus? Vai Komisija var norādīt tos Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centrus, kuri darbojas vislabāk? Kur ir iespējams atrast pakalpojumu sarakstu un aprakstus par Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru pasākumu paraugprakses piemēriem?

Atbilde

Komisija velta īpašu uzmanību to pasākumu novērtēšanai, kas ietver finansēšanu. Kad 2005. gadā izveidoja Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru (ECC) tīklu, apvienojot divus atsevišķus tīklus, Komisija ņēma vērā neatkarīgā ārējā darbības analīzē norādītos ieteikumus.

Pirms piešķiruma līguma noslēgšanas par ECC darbību Komisija novērtē un apstiprina centru pieteikumus, kuros ir iekļauti detalizēti darbības un finanšu plāni. Pirms jebkādu galīgo maksājumu veikšanas Komisija izvērtē visus atsevišķo darba programmu izpildes aspektus, katram centram tā nosaka darbības kategoriju un nosūta šī novērtējuma rezultātus centriem un dalībvalstīm, kas sniegušas līdzfinansējumu. 2006. gadā, visjaunākajā finanšu periodā, par kuru Komisija ir sagatavojusi novērtējumu, 8 centru darbība tika atzīta par teicamu (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL un SE), 1 tika atzīts par nepieņemamu (MT), 4 tika atzīti par gandrīz apmierinošiem (CY, PT, NL un UK) un atlikušie 14 tika atzīti par apmierinošiem (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI un ES). Par 2007. gadu ir tikai sagatavots starpposma novērtējums, jo finanšu periods beigsies tikai 2008. gadā.

Nesen Komisija ir arī ieviesusi uz izpildi pamatotu centru novērtējumu, kas ietekmēs centriem izmaksāto galīgo maksājumu apmēru. Komisija regulāri veic centru darbības revīzijas.

Komisija veic centru darba plānveida uzskaiti, arī izmantojot IT rīku, kas ļauj ECC centriem sadarboties un reģistrēt visu patērētāju kontaktinformāciju. 2007. gadā šajā IT rīkā tika reģistrēts vairāk kā 55 000 šādu kontaktu starp tīkliem un patērētājiem.

Kopš izveides ECC tīkls ir pabeidzis tikai divus piemērošanas periodus, un trešo paredzēts noslēgt 2008. gada beigās. Komisija plāno veikt tīkla revīziju, kad būs pieejama pietiekama informācija. Tīkla galda ziņojums sniedz kopsavilkumu par tā darbību, pakalpojumiem un paraugpraksi, un tas ir publicēts Eiropas tīmekļa vietnē⁽³⁵⁾.

*

* *

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf.

Jautājums Nr.79 (Ewa Tomaszewska)(H-0673/08)**Temats: Zemākas PVN likmes produktiem, kas paredzēti maziem bērniem**

Jautājumus, kas attiecas uz iedzīvotāju skaita samazināšanos Eiropas Savienībā Parlaments ir apspriedis daudzas reizes gan plenārsēdēs, gan komitejās. Ir apsvērti dažādi atbalsta veidi ģimenēm, kas izlēmušas, ka vēlas vairāk bērnu. Viens no ierosinātajiem jautājumiem bija par vajadzību samazināt PVN likmi produktiem, kas īpaši paredzēti maziem bērniem (pārtika, higiēnas preces, apģērbs, utt.).

Vai Komisija ir apsvērusi ierosinātos priekšlikumus, un kā tā plāno rīkoties, lai šo problēmu atrisinātu?

Atbilde

Komisija ir labi informēta par vajadzību atbalstīt ģimenes, kuras izlēmušas, ka vēlas vairāku bērnu.

Kas attiecas uz pievienotās vērtības nodokli (PVN), pašreizējie Kopienas tiesību akti par PVN⁽³⁶⁾ dalībvalstīm jau paredz iespēju piemērot samazinātu PVN likmi pārtikas produktiem (izņemot alkoholiskos dzērienus), farmācijas produktiem, kā arī bērnu autosēdekļiem.

Pēc Komisijas Paziņojuma par PVN likmēm, kas nav standarta PVN likmes⁽³⁷⁾, publicēšanas 2007. gada 5. jūlijā Padomē, Parlamentā un ar citām ieinteresētajām pusēm tika uzsāktas plašas politiskās debates par samazināto PVN likmju struktūras un apjoma vispārēju pārskatīšanu. Šīs politiskās debates, kas ietver arī diskusijas par samazināto PVN likmju efektivitāti un rentabilitāti tādu noteiktu politisku mērķu sasniegšanā kā atbalsts ģimenēm, vēl nav noslēgušās.

Nekādi neietekmējot šīs debates, 2008. gada 7. jūlijā Komisija iesniedza priekšlikumu⁽³⁸⁾ tiesību aktu grozījumiem, lai risinātu dažus steidzamus jautājumus. Šis priekšlikums dalībvalstīm paredz iespēju piemērot samazinātu nodokļa likmi bērnu autiņiem. Pašlaik šis priekšlikums tiek apspriests Padomē, kur priekšlikuma pieņemšanai ir vajadzīga vienbalsīga piekrišana.

2008. gada 7. jūlija priekšlikums ir uzskatāms par pirmo soli pašreizējo tiesību aktu par PVN likmēm pārskatīšanas procesā. Vispārīga PVN likmju struktūras un apjoma pārskatīšana notiks vēlāk, kad būs zināms pašreiz Padomē, Parlamentā un ar citām ieinteresētajām pusēm notiekošo debašu par tālāko rīcību iznākums.

Komisija pašlaik pēta arī ieguldījumu, ko sniegusi šī jautājuma sabiedriskā apspriešana un kas būs par pamatu tālākām debatēm.

Šādā veidā tiks izskatīts jautājums par plašāku samazināto likmju piemērošanu produktiem, kas īpaši paredzēti maziem bērniem.

*
* *

Jautājums Nr.80 (Philip Bushill-Matthews)(H-0675/08)**Temats: ES un Gruzijas brīvās tirdzniecības nolīgums**

Parlamentārās delegācijas vizītes laikā Gruzijā šīs vasaras sākumā tika panākta vienošanās par jaunu priekšlikumu, lai paātrinātu ES un Gruzijas brīvās tirdzniecības nolīguma parakstīšanu. Ņemot vērā pašreizējos notikumus, vai Komisija piekrīt, ka šāds nolīgums ir jānoslēdz pēc iespējas ātrāk, un kādus pasākumus Komisija veic, lai to izdarītu?

Atbilde

ES politika attiecībā uz Brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN) ar Eiropas Kaimiņattiecību politikas (EKP) dalībvalstīm, tostarp arī ar Gruziju, ir izklāstīta divos Komisijas paziņojumos par EKP, kas datēti ar 2006. un 2007. gadu⁽³⁹⁾. Šie paziņojumi, ko apstiprinājušas ES dalībvalstis, uzsver ES mērķi atbalstīt politiskās reformas un ekonomikas attīstību EKP valstīs, stiprinot to ekonomiskos un likumdošanas sakarus ar ES.

⁽³⁶⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo PVN sistēmu, OV L 347.

⁽³⁷⁾ COM (2007) 380 galīgā redakcija.

⁽³⁸⁾ COM (2008) 428 galīgā redakcija.

⁽³⁹⁾ Dokuments COM(2006) 726 un dokuments COM(2007)774.

Paziņojumos ir atzīts, ka tā saucamie „padziļinātie un visaptverošie” brīvās tirdzniecības nolīgumi (BTN) ar šīm valstīm var spēlēt nozīmīgu lomu ekonomiskās integrācijas procesā. „Padziļināti un visaptveroši” BTN ir BTN, kas paredz vispilnīgāko iespējamo liberalizāciju ne tikai preču tirdzniecībā, bet arī pakalpojumu tirdzniecībā un ieguldījumu jomā, kā arī plašu regulējuma konvergenci tādos jautājumos kā tehniskie standarti, sanitārie un fitosanitārie pasākumi, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība, konkurence, muiža, utt.

ES ilgtermiņa mērķis ir noslēgt padziļinātus un visaptverošus BTN ar visām EKP valstīm. Tajā pašā laikā, kā skaidri norādīts Komisijas paziņojumos, pirms BTN sarunu uzsākšanas ar kādu partnervalsti ir jāveic pamatīga ekonomikas analīze un jāgūst pārliecība, ka partneris spēj vest sarunas, īstenojot un atbalstīt vērienīgu nolīgumu, kas paredzētu padziļinātu tirdzniecības ar ES liberalizāciju. EKP Rīcības plāna tirdzniecības nosacījumu ieviešana no partnera puses būtu jāuzskata par sagatavošanās procesā īstenojamu priekšnoteikumu, lai nākotnē noslēgtu padziļinātu un visaptverošu BTN.

Gruzijas gadījumā Komisija 2007. gada jūlijā uzsāka neatkarīgu pētījumu par iespējamo nākotnes ES un Gruzijas BTN iespējamību un ietekmi uz ekonomiku. Pētījums tika pabeigts 2008. gada maijā. Tajā tika secināts, ka Gruzija no padziļināta un visaptveroša BTN ar ES varētu gūt būtisku ekonomisko labumu, savukārt vienkāršam BTN (kas ietvertu tikai dažu atlikušo tarifu atcelšanu divpusējās preču tirdzniecības jomā) nebūtu tautsaimnieciskas nozīmes. Taču pētījumā tika secināts arī tas, ka šobrīd Gruzija vēl nespēj atbalstīt reformas, kas nepieciešamas, lai īstenotu vai pat tikai apspriestu padziļinātu un visaptverošu BTN. Līdz šim Gruzija sava EKP Rīcības plāna ar tirdzniecību saistīto regulējuma nosacījumu ieviešanā ir sasniegusi tikai ļoti nelielu progresu, un lai BTN sarunu uzsākšana būtu iespējama, tai savi centieni šajā jomā būs būtiski jāpastiprina.

Šādā situācijā Komisija secināja, ka vēl nav pienācis laiks sākt gatavoties apspriest direktīvas, kas attieksies uz BTN sarunām ar Gruziju. Ņemot vērā pašreizējos notikumus, Komisija Gruzijai ir atkārtoti apliecinājusi savu apņemšanos īstenojot mērķi noslēgt divpusēju, padziļinātu un visaptverošu BTN un pastiprināt atbalstu Gruzijai, tostarp arī sniedzot tehnisko palīdzību, lai tā cik drīz vien iespējams spētu uzsākt sarunas par šādu nolīgumu. Jāatzīmē, ka Gruzijai kā EKP valstij ir pieejami tādi instrumenti kā Tehniskās palīdzības un informācijas apmaiņas (TAIEX) un sadraudzības programmas, kas jauno ES dalībvalstu gadījumā jau ir pierādījušas savu derīgumu un piemērotību būtiskā regulējuma konverģences jautājuma risināšanā.

2008. gada 1. septembrī notikušajā Eiropadomes ārkārtas sanāksmē par pašreizējo krīzi starp Gruziju un Krieviju tika secināts, ka „ES nolēmj arī paātrināt dažādu jautājumu, tostarp vīzu režīma atvieglojumu un iespējamās pilnīgas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas izveides, risināšanu attiecībā ar Gruziju tiklīdz kā tiks izpildīti attiecīgie nosacījumi.”

Saskaņā ar šiem secinājumiem, Komisija plāno vēl vairāk pastiprināt atbalstu Gruzijas centieniem veikt vajadzīgās reformas, kuru mērķis ir cik drīz vien iespējams noslēgt padziļinātu un visaptverošu BTN. Komisija turpinās neformālās sarunas ar Gruzijas varas iestādēm par nākamo BTN un paplašinās palīdzību Gruzijas EKP Rīcības plāna ar tirdzniecību saistīto nosacījumu īstenošanā. Komisija kopā ar Gruzijas varas iestādēm īpaši centīsies izveidot papildu ES tehniskās palīdzības projektus, lai tādējādi pēc iespējas ātrāk risinātu Gruzijas vissteidzamākās vajadzības.

*

* *

Jautājums Nr.81 (Bogusław Sonik)(H-0678/08)

Temats: Muitas nodevas pārtikas produktiem, it īpaši vīnam, kas ES teritorijā importēts no Gruzijas

Saskaņā ar Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1810/2004⁽⁴⁰⁾, Eiropas Savienības teritorijā importētiem pārtikas produktiem, tostarp arī vīnam, tiek piemēroti vienoti muitas tarifi. Šī regula attiecas arī uz importu no Gruzijas. Šī valsts, kuras pašreizējā situācija rada bažas visai starptautiskajai sabiedrībai, ir cietusi nopietnus ekonomiskos zaudējumus, kas turpmākajos gados ierobežos tās attīstības potenciālu. Vai Komisija šādā situācijā varētu pateikt, vai būtu iespējams samazināt vai pat pilnībā atcelt muitas nodevas, kas tiek piemērotas Gruzijas pārtikas eksportam un it īpaši tās vīna eksportam uz Eiropas Savienības dalībvalstīm?

(40) OV L 327, 30.10.2004, 1. lpp.

Atbilde

Gan ES, gan Gruzija ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībvalstis, un atbilstoši tās noteikumiem viena otrai nodrošina vislielākās labvēlības režīmu attiecībā uz preču muitas nodevām (tarifiem). Vislielākās labvēlības režīmu vēl vairāk apstiprina ES un Gruzijas Partnerības un sadarbības nolīgums. Turklāt, Gruzija bauda dāsnus autonomo tarifu atvieglojumus saskaņā ar īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (VPS+), kas izveidots kā daļa no ES Vispārējo tarifa preferenču sistēmas (VPS).

Saskaņā ar PTO noteikumiem (proti, ar nediskriminācijas principu), ES nav iespēju samazināt vai atcelt muitas nodevas atsevišķiem produktiem, kas nāk no kādas konkrētas trešās valsts, piemēram, pārtikas produktiem, kas importēti no Gruzijas.

Taču VPS+ noteikumi attiecas uz lielāko daļu lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu, kas ES importēti no Gruzijas, tostarp uz lazdu riekstiem, minerālūdeni, alkoholu, dažādiem augļiem un dārzeņiem. Tādējādi neierobežotu daudzumu šo preču no Gruzijas ES tirgū var ievest bez jebkādam muitas nodevām.

Kas attiecas uz vīnu, ES vislielākās labvēlības režīma noteiktie importa tarifi, kas tiek piemēroti arī Gruzijas vīniem, caurmērā ir ļoti zemi (tikai apmēram 5% ad valorem) un nerada nekādus šķēršļus Gruzijas vīnu importam uz ES. Galvenie šķēršļi patiesībā ir ar tarifiem nesaistītās barjeras, it īpaši fakts, ka Gruzijas vīni ES tirgū vēl nav pietiekami pazīstami un ka ES patērētāji vēl neapzinās to kvalitāti. Lai Gruzijai palīdzētu pārvarēt šīs problēmas, 2007. gada jūlijā ES un Gruzija sāka sarunas par divpusējo Nolīgumu par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu izcelsmes ģeogrāfisko norāžu aizsardzību. Sarunas norit raiti un tuvākajā nākotnē varētu noslēgties. Turklāt, sniedzot ar tirdzniecību saistīto tehnisko palīdzību, ES Gruzijai piedāvā iespēju izveidot īpašus kopējos projektus, kuru mērķis būtu uzlabot Gruzijas vīna ražotāju iekļuvi tirgū, kā arī izplatīšanas un reklāmas stratēģijas.

*

* *

Jautājums Nr.82 (Pedro Guerreiro)(H-0681/08)

Temats: Shēma papildu izmaksu, kuras radušās attālāko reģionu zivsaimniecības produktu tirdzniecībā, kompensēšanai

2008. gada Kopienas budžetā, ko pieņēma Padome un Eiropas Parlaments, saistību un maksājumu apropriācijas shēmai, ko izmanto, lai kompensētu papildu izmaksas, kuras radušās Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Franču Gviānas un Reinjonas zivsaimniecības produktu tirdzniecībā, tika palielinātas par apmēram 2 miljoniem eiro atbilstoši Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. aprīlī pieņemtajai rezolūcijai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija ir apgalvojusi, ka šo palielinājumu nav iespējams īstenot, jo tas pārsniedz Padomes 2007. gada 21. maija Regulā (EK) Nr. 791/2007⁽⁴¹⁾ noteiktās robežas.

Kādēļ Komisija vēl nav pieņēmusi lēmumu Regulu koriģēt atbilstoši jaunajiem skaitļiem, ko sniegusi Padome un Eiropas Parlaments?

Atbilde

Padomes Regula (EK) Nr. 791/2007, kas paredz kompensācijas par papildu izmaksām, kuras radušās attālāko reģionu zivsaimniecības produktu tirdzniecībā, ir spēkā no 2007. gada līdz 2013. gadam. Tādējādi pašlaik rit otrais kompensāciju shēmas piemērošanas gads. Līdzšinējais shēmas īstenošanas laiks nav bijis pietiekami ilgs, lai shēmu būtu iespējams novērtēt. Turklāt, Komisija vēl nav saņēmusi visus ziņojumus, kas iesaistītajām dalībvalstīm jāsaņem par kompensāciju shēmas īstenošanu. Saskaņā ar Regulas 8.1. pantu, ziņojumi Komisijai ir jāiesniedz līdz katra gada 30. jūnijam. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka būtu pārāgi Regulu Nr. 791/2007 sākt grozīt tikai gadu pēc tās pieņemšanas.

Kas attiecas uz izdevumiem, kas radušies saistībā ar šo Regulu, Komisija plāno grozīt savu 2008. gada 19. maija Lēmumu C(2008)1858, lai segtu neizmaksāto kompensāciju par laika periodu no 2003. līdz 2006. gadam saskaņā ar Regulu Nr. 2328/2003, kā arī kopējo kompensācijas summu par 2007. un 2008. gadu saskaņā ar Regulu Nr. 791/2007. Grozītajā lēmumā norādītās summas kopā sastāda € 36,828,013, kas atbilst neizmaksātajai kompensācijai par laika periodu no 2003. līdz 2006. gadam (€ 6,834,477), kopējam kompensācijas apjomam par 2007. gadu (€ 14,996,768) un kopējam kompensācijas apjomam par 2008. gadu

⁽⁴¹⁾ OV L 176, 6.7.2007, 1. lpp.

(€ 14,996,768). Kopējā summa tiks izmaksāta no budžeta pozīcijas 11.020301 ar noteikumu, ka uz šo budžeta pozīciju tiks pārskaitītas vajadzīgās apropriācijas.

*
* *

Jautājums Nr.83 (Konstantinos Droutsas)(H-0682/08)

Temats: Vides katastrofa Koroneia ezerā Grieķijā

Koroneia ezers Saloniku prefektūrā, kas ir viens no vissvarīgākajiem mitrājiem Grieķijā un ko aizsargā Ramsāras Konvencija un Natura 2000 tīkls, ir pārvērsts bīstamā purvā. Tajā nav zivju, un tur mirst tūkstošiem putnu. Tas parāda bezdarbību no vairāku valdību un vietējo varas iestāžu puses, kurām ezers būtu jāglābj. Saskaņā ar ekspertu paziņojumiem un pētījumiem, šī vides nozieguma, kas ietekmē vietējo ekosistēmu un reģiona sociālo un ekonomisko dzīvi, iemesls ir atkritumi no vietējām rūpnīcām un pilsētu radītie atkritumi, kas ezeru ir piesārņojuši gadu desmitiem, jo bioloģiskās attīrīšanas iekārtas nedarbojas un nav izdevies mainīt labības lauku apūdeņošanas metodes. Jebkādas politikas trūkums attiecībā uz ūdens resursu pārvaldību un aizsardzību ir novedis pie pašreizējās katastrofas.

Nemot vērā iepriekš minēto, vai Komisija plāno iejaukties, lai glābtu Koroneia ezeru un lai pārbaudītu, kā tika iztērēti miljoniem eiro, kurus bija paredzēts tērēt tā glābšanai?

Atbilde

Komisija pēc savas iniciatīvas jau ir uzsākusi izmeklēšanu, lai pārbaudītu, vai Koroneia ezera aizsardzības un saglabāšanas pasākumi atbilst Kopienas vides tiesību aktu prasībām. Komisija Grieķijas varas iestādes īpaši izvaicāja par to saistību ievērošanu, kas izriet no Direktīvas 92/43/EEK⁽⁴²⁾ par dabisko biotopu un savvaļas floras un faunas aizsardzību un no Direktīvas 2006/11/EK⁽⁴³⁾ par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē. Komisija pārbauda Grieķijas varas iestāžu iesniegto informāciju un veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstošu Kopienas tiesību aktu piemērošanu.

Kas attiecas uz īpašu rīcību ezera glābšanai, Komisija 2005. gadā apstiprināja Grieķijas varas iestāžu iesniegto projektu atbalsta saņemšanai ar Kohēzijas fonda intervences pasākumu palīdzību vides jomā (CCI:2005 GR 16 C PE 006 no 19.12.2005). Projektu „Koroneia ezera rehabilitācija Salonikos” rūpīgi izvērtēja kompetentie dienesti, tostarp arī Vides ministrijas dienesti, savukārt ietekmes uz vidi novērtējums (IVN) tika veikts atbilstoši Direktīvas 85/337/EEK prasībām. Projekts, kura kopējās izmaksas ir 26,91 miljoni eiro un kurā Kopienas atbalsts sastāda 20,18 miljonus eiro, ietver mitrāja radīšanas un izveides darbus, ezera hidroloģisko īpašību uzlabošanas darbus, kā arī īpašu attīrīšanas baseinu izveidi iepriekš attīrītiem šķidrājiem atkritumiem no reģiona rūpniecības uzņēmumiem. Taču atsevišķu tehnisko un administratīvo grūtību dēļ projekts netika īstenots atbilstoši paredzētajam grafikam, un Grieķijas varas iestādes nav ziņojušas ne par kādu ievērojamu progresu šajā jomā. Tā rezultātā Komisija līdz šai dienai (2008. gada 24. septembris) nav veikusi nekādus maksājumus. Visvēlākais pieļaujamais datums, kad izdevumus vēl var atbalstīt, ir 2008. gada 31. decembris.

*
* *

Jautājums Nr.84 (Ivo Belet)(H-0685/08)

Temats: Ģenētiski modificētu papeļu praktiskās pārbaudes

Papeles aizvien vairāk izmanto kā ilgtspējīgas enerģijas avotu. Ar gēnu inženierijas palīdzību no uzlabotu papeļu sugu koksnes ir iespējams saražot lielāku daudzumu etanola. Šo bioetanolu izmanto otrās paaudzes biodegvielas ražošanai.

Ģenētiski modificēto papeļu zinātniskie pētījumi kalpo par piemēru inovatīvai Kopienas politikai. No šī viedokļa tiem ir atrodama vieta plašākā Lisabonas stratēģijā.

Lai vēl vairāk uzlabotu un optimizētu šo ģenētiski modificēto papeļu izmantošanas tehnoloģiju, ar šiem kokiem ir jāveic praktiskas pārbaudes. Taču reizēm šādas praktiskās pārbaudes kļūst par kritikas upuri, jo pastāv bailes no negatīvajām sekām, ko varētu radīt ģenētiski modificētu koku nokļūšana vidē. Šīs praktiskās

(42) OV L 206, 22.7.92.

(43) OV L 64, 4.3.2006, 52. lpp.

pārbaudes tomēr ir saņēmušas arī kopumā pozitīvu atzinumu, tostarp arī no Beļģijas bioloģiskās drošības padomes.

Kāds ir Komisijas viedoklis par šādu praktisko pārbaudi veikšanu un tehnoloģiju, kas no ģenētiski uzlabotām papēlēm ļauj iegūt etanolu?

Atbilde

ĢMO, tostarp arī ĢM koku praktiskie izmēģinājumi tiek veikti saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK⁽⁴⁴⁾ B daļu (6.-11. pants) Praktisko izmēģinājumu mērķis ir sniegt svarīgu informāciju par ĢMO uzvedību un īpašībām vidē, kādā aug tradicionālās augu sugas. Lūdzot atļauju izmēģinājumiem saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK B daļu, ir jāsniedz detalizēta informācija par ĢMO, par izmēģinājumu un īpaši par konstatētajiem vides riskiem un atbilstošiem pārvaldības pasākumiem. Kompetentā iestāde izskatīs iesniegumu, un gadījumā, ja šāda atļauja tiks dota, var tikt noteikti arī papildu pārvaldības pasākumi. Saskaņā ar Direktīvas 2001/18 6. panta 9. punktu, dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, ka ĢMO materiāls, kas iegūts atbilstoši atļaujai, kas izsniegta saskaņā ar B daļu, netiek laists tirgū.

Laika posmā no 1991. līdz 2008. gadam Eiropā valstu kompetentās iestādes divdesmit reizes ir apstiprinājušas plānotu ĢM papēļu nonākšanu vidē praktiskiem izmēģinājumiem. Četri no šiem izmēģinājumiem ES ir notikuši pēc 2002. gada, kad stājās spēkā Direktīva 2001/18/EK. Viens izmēģinājums pašlaik notiek Francijā, un tā mērķis ir novērtēt papēļu īpašības, ko varētu izmantot bioenerģijas ražošanā. Šī izmēģinājuma mērķis ir arī savākt datus par bioloģisko daudzveidību. Mēs saprotam, ka galīgais lēmums attiecībā uz neseno ierosinājumu veikt praktiskus izmēģinājumus ar ĢM papēlēm vēl nav pieņemts.

Komisija nav saņēmusi nekādu citu informāciju par kritiku vai potenciālajām problēmām, ko varētu radīt ĢM koku izplatīšana ārpus noteiktajām izmēģinājumu teritorijām.

Principā no koksnes biomasas iegūtais etanols potenciāli varētu palīdzēt sasniegt ES mērķus attiecībā uz klimata pārmaiņu mazināšanu. Lai uzlabotu šādas "otras paaudzes" biodegvielas ražošanas efektivitāti, ir nepieciešami tālāki pētījumi. Biotehnoloģijas piedāvā veidu, kā veicināt šo procesu, ar noteikumu, ka to produkti ir droši videi un cilvēku veselībai. Praktiskie izmēģinājumi ir priekšnoteikums, kas vajadzīgs, lai nākotnē varētu atļaut šādu produktu komerciālu audzēšanu.

*
* *

Jautājums Nr.85 (Zsolt László Becsey)(H-0687/08)

Temats: Situācija, kādā atrodas Eiropas ābolu ražotāji, un sulu koncentrātu kvalitātes kritēriji

Kādas intereses vada Eiropas Savienību, kad tā ņem vērā importētāju intereses, nevis savu dalībvalstu ābolu ražotāju intereses, ņemot vērā, ka Amerikas Savienotās Valstis savus ābolu audzētājus aizsargā saskaņā ar federālajiem likumiem 65 FR 35606 un 70 FR 22694, piemērojot 51,74% lielu antidempinga nodevu, tādējādi ierobežojot Ķīnā ražota ābolu sulas koncentrāta iekļūšanu ASV tirgū? Vai Komisija uzskata, ka ir pieņemami, ka Eiropas pārstrādātāji mākslīgi (izmantojot citronu sulu) palielina skābes saturu ābolu sulas koncentrātā ar zemu skābes saturu, kas ES teritorijā ir importēts (piem., no Ķīnas), nevis izmanto poļu, ungāru, austriešu, itāļu, rumāņu, spāņu un portugāļu ābolus ar dabiski augstu skābes saturu atbilstoši Padomes Direktīvai 2001/112/EK⁽⁴⁵⁾, kā tas bija līdz šim?

Atbilde

Amerikas Savienoto Valstu (ASV) antidempinga nodeva ir īpašs pasākums, kas vērsts pret negodīgu tirdzniecību, nevis vispārējās politikas sastāvdaļa, lai dotu priekšroku vietējiem piegādātājiem.

Lai gan Amerikas Savienoto Valstu (ASV) attiecībā uz Ķīnu noteiktā likme ir 51,74% (antidempinga nodeva), šī likme attiecas tikai uz dažām Ķīnas firmām. Turklāt, vairāki Ķīnas eksportētāji 2004. gada sākumā ASV noteiktos pasākumus apstrīdēja tiesā un panāca nodevu samazinājumu vai pilnīgu atcelšanu, kā rezultātā ASV iemaksātās nodevas bija jāatmaksā ar procentiem. Praksē Ķīnas ābolu sula ASV tirgū nonāk bez jebkādam nodevām (ASV vislielākās labvēlības režīma valsts nodeva), savukārt Eiropas Savienība (ES) galvenajam Ķīnas

⁽⁴⁴⁾ OV L 106, 17.4.2001, 1.–39. lpp.

⁽⁴⁵⁾ OV L 10, 12.1.2002, 58. lpp.

ābolu sulas veidam ES teritorijā (ābolu sulas koncentrātam) piemēro 25,5% lielu nodevu (saskaņā ar Vispārējo tarifa preferenču sistēmu⁽⁴⁶⁾).

Šķiet, ka pašreizējā zemo cenu situācija ir radusies pieprasījuma samazināšanās rezultātā, jo piedāvājums 2007. un 2008. gadā nebija pārmērīgi liels (zems importa līmenis un zemi ES ražošanas rādītāji). Tādēļ no ekonomikas viedokļa antidempinga nodeva vai kāds cits tirdzniecību ierobežojošs instruments nav pamatoti nepieciešams. Kas attiecas uz citronu sulas izmantošanu, lai regulētu skābuma līmeni kādā noteiktā augļu sulas koncentrātā, Direktīva 2001/112/EK to atļauj.

*
* *

Jautājums Nr.86 (David Martin)(H-0689/08)

Temats: ĀKK valstu grupas Karību jūras reģiona valstu foruma dalībvalstu (Cariforum) Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) –Regulas atcelšana

Atsaucoties uz Komisijas Biroja Jamaikā Pirmā sekretāra paziņojumu, kas 29. augustā publicēts Jamaica Gleaner, vai Komisija var apstiprināt, ka Regula, kas regulē Cariforum valstu atviegloto piekļuvi ES tirgum, nebeigs savu darbību, un ka pirms Regulas atcelšanas būtu nepieciešams Padomes lēmums?

Atbilde

Komisija var apstiprināt, ka Padomes Regulai 1528/2007⁽⁴⁷⁾ nav beigu termiņa, un to var atcelt tikai ar Padomes lēmumu.

*
* *

Jautājums Nr.87 (Johan Van Hecke)(H-0690/08)

Temats: ES banānu importa tarifu samazinājumi

Banānu ražotāji Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīs baidās no Latīņamerikas audzētāju mēģinājumiem saviem augļiem panākt Eiropas Savienības importa tarifu samazinājumu. Ekvadora, kas ir pasaules galvenais banānu eksportētājs, oktobrī vēlas atsākt sarunas ar ES. Vienošanās, ko tā vēlas panākt, ir ES importa tarifu samazinājums no EUR 176 (140 mārciņas) par vienu banānu tonnu uz EUR 114 līdz 2016. gadam.

ĀKK valstu banānu ražotāji baidās, ka gadījumā, ja ES tarifi tiek pazemināti, viņi tiks izstumti no Eiropas tirgus. Latīņamerikas banāni ir ne tikai lētāki, to ražotāji saņem arī valdības subsīdijas. Lai gan ĀKK valstis saražo tikai 0,9 miljonus tonnu no 17 miljoniem tonnu banānu, kas tiek pārdoti visā pasaulē, šo valstu ekonomiku ienākumi un darba vietas ir atkarīgas no banānu eksporta.

Vai Komisija ĀKK valstu bažas uztver nopietni, un vai tās tiks ņemtas vērā sarunu laikā ar Ekvadoru, kā arī citās sarunās par banānu importa tarifiem?

Atbilde

ES banānu importa režīms daudzus gadus ir bijis sarežģīts jautājums. Daudzie šī jautājuma pavedieni ietver juridiskas problēmas Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), kā arī Kopienas sarunas par asociācijas nolīgumiem ar Latīņamerikas valstīm, par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīm, Dohas Attīstības programmu un ne mazākā mērā arī ES dalībvalstu intereses.

Līdz ar neveiksmi PTO ministru sanāsmē 2008. gada jūlijā Ženēvā, mēs esam palaiduši garām iespēju rast risinājumu ielgušajiem strīdiem par banāniem. Diskusiju laikā, kas notika ar PTO ģenerāldirektora

⁽⁴⁶⁾ Saskaņā ar VPS+ sistēmu, Komisija piemēro vispārēju samazinājumu 3,5 procentu punktu apjomā no „vislielākās labvēlības režīma” valstu nodevas ad valorem likmes (īpašā nodeva paliek nemainīga). Ķīna bauda šī režīma priekšrocības. Tas nozīmē, ka tā ābolu sulas koncentrātu (visvairāk tirgots ābolu sulas veids) var eksportēt atbilstoši ad valorem likmei 25,5% apmērā.

⁽⁴⁷⁾ OV L 348, 31.12.2007

starpniecību, Komisija iestājās par sabalansētu risinājumu, kurā būtu ņemtas vērā visu iesaistīto pušu, tostarp arī ĀKK valstu, intereses un bažas.

Komisija ir ļoti labi informēta par banānu nozīmību ĀKK banānu eksportētājām valstīm, kā arī noteiktām Latīņamerikas valstīm. Tā turpinās konsultācijas par šo jautājumu ar visām iesaistītajām valstīm.

*
* *

Jautājums Nr.88 (Athanasios Pafilis)(H-0695/08)

Temats: Spāņu aktīvistes Remedios Garcia Albert nelikumīgais arests

Remedios Garcia Albert, kas pazīstama ar iesaistīšanos solidaritātes kustībā Latīņamerikas tautu atbalstam, jūlijā Spānijā tika arestēta, apsūdzot viņu „par iesaistīšanos bruņotā savvērestībā”, t.i. FARC-EP, un pēc tam tika uz laiku atbrīvota, nosakot ierobežojumus. Viņa tika arestēta un apsūdzēta saskaņā ar Eiropas „pretterorisma tiesību aktiem”, pamatojoties uz datiem, kas, domājams, iegūti no FARC-EP komandierim Raoul Reyes, kuru nogalināja Kolumbijas armija, piederoša datora. Šī lieta pret spāņu aktīvistu ir safabricēta, lai celtu neslavu un padarītu par nelikumīgām kreisā spārna kustības, starptautisko solidaritāti un lai terorizētu iedzīvotājus.

Vai Komisija varētu pateikt, vai tā nosoda „raganu medības”, kas „pretterorisma pasākumu” vārdā Eiropā uzsāktas pret personām un organizācijām? Vai Komisija plāno FARC-EP atzīt par strīda pusi, svītrot to no teroristu organizāciju „melnā saraksta” un tiešām šo sarakstu likvidēt?

Atbilde

Saskaņā ar Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP un Padomes Regulu (EK) Nr. 2580/2001, Padome Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC jeb Kolumbijas Revolucionārie bruņotie spēki) 2002. gada jūnijā ir iekļāvusi ES teroristu organizāciju sarakstā, un šis lēmums vairākas reizes ir ticis apstiprināts - pēdējo reizi 2008. gada 15. jūlijā. Jautājumā minētā privātpersona sarakstā nav iekļauta.

Regula prasa sarakstā iekļauto grupu, organizāciju un privātpersonu līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu. Tā arī liedz jebkurai ES jurisdikcijā esošai personai tiešā vai netiešā veidā šos līdzekļus un saimnieciskos resursus padarīt pieejamus šādām grupām, organizācijām vai privātpersonām vai arī tos izmantot to labā. Gadījumā, ja ir pietiekami pierādījumi, ka šis aizliegums ir pārkāpts, valsts varas iestādēm ir jāveic atbilstoši tiesībsardzības pasākumi.

ES teroristu organizāciju saraksts ir publicēts Oficiālajā Vēstnesī. Padome sava lēmuma pamatojumu paziņo sarakstā iekļautajai grupai, organizācijai vai privātpersonai, un tas nav publiski pieejams. Saskaņā ar Regulas 2580/2001 2. panta 3. punktu, Padome pēc saviem ieskatiem var pārskatīt lēmumu attiecībā uz FARC, ja būtiski mainītos lietas apstākļi.

Ir zināms, ka FARC ir veikuši noziedzīgas aktivitātes, tostarp ķīlnieku sagrābšanu, kas ir ES „terorisma akta” definīcijā iekļauts noziegums – pat pēc nesenās Betancourt kundzes un 14 citu gūstekņu atbrīvošanas apmēram 700 cilvēku vēl arvien ir FARC varā. Viņi ir veikuši arī citus cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, tādus kā nepilngadīgo piesaistīšana un kājnieku mīnu izlikšana. Šādas aktivitātes nekādā gadījumā nevar uzskatīt par pieņemamām opozīcijas kustības vai partijas politiskajām aktivitātēm.

*
* *

Jautājums Nr.89 (Jana Hybášková) (H-0698/08)

Temats: Feminisma popularizēšanu aizliegums Čehijas Nodarbinātības un sociālo lietu ministrijas publicētajā aicinājumā attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda resursiem

Saistībā ar darbības programmu „Cilvēkresursi un nodarbinātība” Čehijas Nodarbinātības un sociālo lietu ministrija ir publicējusi aicinājumu Nr. 26 dotāciju projektu iesniegšanai atbalsta jomā 3.4. (Vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm darba tirgū — darba apvienošana ar ģimenes dzīvi). Aicinājumam pievienots paziņojums: „Projekti nedrīkst būt politiski, to mērķis nedrīkst būt jebkādas politiska vai ideoloģiska mērķa sekmēšana, arī feminisma vai maskulisma ideoloģiju sekmēšana.”

Vai šāds nosacījums nav pretrunā noteikumiem, kas reglamentē Eiropas Sociālā fonda resursu saņemšanu? Vai Čehijas iestāde ir pilnvarota piemērot šādu ierobežojošu nosacījumu saistībā ar ESF? Ja jā, vai šis nosacījums

nav pārāk strikti formulēts? Vai tas nav pretrunā proporcionalitātes principam, un vai tas nav pat diskriminējošs?

Feminisms nav radikāla ideoloģija, bet gan drīzāk likumīgs sociālais princips. Kustības un bezpeļņas organizācijas, kas atbalsta feminisma uzskatus, ir arī galvenās tādu projektu veicinātājas un īstenotājas, kuri palīdz ieviest vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm; šī jautājuma autore ir nobažījusies, ka šis strikti formulētais nosacījums var būt kā iegansts, lai šādas kustības un organizācijas automātiski izslēgtu no pieteikumu iesniedzēju loka.

Atbilde

Aicinājumus iesniegt priekšlikumus un tiem piemērojamos nosacījumus Čehijā sagatavo kompetentā vadības iestāde (šajā gadījumā tā ir Čehijas Republikas Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja). Komisija šajā procesā nav iesaistīta, un atlases procedūra ir tikai dalībvalsts kompetencē.

Tas, ka cienījamās deputātes minētajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus ir ietverts paziņojums, ka iesniegtie projekti nedrīkst sekmēt feminisma vai maskulisma ideoloģijas, nav pretrunā programmas plānošanas dokumentam vai attiecīgajiem tiesību aktiem par Eiropas Sociālo fondu (ESF). Patiesībā jebkurš šāds paziņojums ir lieks, jo atbalsts feminismam vai maskulismam kā tādām (neatkarīgi no tā, kā tos definē) neietilpst starp ESF darbībām, kuras tiesīgas saņemt finansējumu, kā noteikts ESF regulā⁽⁴⁸⁾.

Uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus nosacījumu var likumīgi piemērot jebkādam iesniegtā projekta un iesaistīto darbību veidam, bet ne organizācijai, kas īsteno šo projektu. Feminismu atbalstošas organizācijas var iesniegt projektu saskaņā ar uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus un tās nevar izslēgt tikai tādēļ, ka tās vērstas uz feminismu.

*
* *

Jautājums Nr.90 (Georgios Toussas) (H-0699/08)

Temats: Noteikumu atcelšana attiecībā uz jūras kabotāžu, kas nodrošina milzīgus peļņas pieaugumus kuģu īpašniekiem

Šogad piekrastes kuģošanas uzņēmumu kuģu īpašnieki jau atkal izmanto tiesību aktus, kas ir pretrunā sabiedrības interesēm, proti, Padomes Regulu (EEK) 3577/92⁽⁴⁹⁾, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), un, beidzoties tūrisma sezonai, atstādina kuģus no aktīvas darbības un atlaiž simtiem jūrnieku, tādējādi jo vairāk saasinot problēmas, ar ko saskaras strādnieki un salu iedzīvotāji. Guvuši milzīgu peļņu no ārkārtīgi augstām biļešu cenām un kravu pārvadājumu maksājumiem, kā arī no valsts subsīdiju „zelta raktuvēm” un aizbildinoties ar „neproduktīviem kuģniecības uzņēmumiem”, lai gan šī peļņa patiesībā pārsniedza 225 miljonus eiro pēdējo 8 gadu laikā, kuģu īpašnieki tagad atstādina kuģus no aktīvas darbības, tādējādi atņemot tūkstošiem salu iedzīvotāju, jo īpaši attālos reģionos, transporta iespējas. Ar neticamu nekaunību tagad viņi izmanto NVO, kas atrodas viņu kontrolē, lai pieprasītu papildu valsts subsīdijas.

Vai Komisija uzskata, ka būtu jāatceļ Regula (EEK) 3577/92? Kādus pasākumus Komisija ierosina, lai nodrošinātu jūrnieku pastāvīgu un stabilu nodarbinātību, kā arī lai kopumā panāktu atbilstību visu salu transporta vajadzībām visu gadu ar drošiem un moderniem kuģiem un lētām biļetēm?

Atbilde

Regula par jūras kabotāžu⁽⁵⁰⁾ ir liberalizējusi jūras transportu, vienlaikus ņemot vērā sabiedriskā transporta vajadzības uz/no salām, kā arī ļaujot dalībvalstīm izvēlēties, vai nodrošināt šo sabiedrisko pakalpojumu un kādā mēra to darīt. Kopienas tiesību aktu saistībā ar kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem principi un noteikumi paredz, ka kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu sabiedriskā pakalpojuma izmaksas, ņemot vērā operatora ieņēmumus un saprātīgu peļņu.

⁽⁴⁸⁾ Regula (EK) Nr. 1081/2006.

⁽⁴⁹⁾ OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

⁽⁵⁰⁾ Padomes 1992. gada 7. decembra Regula (EEK), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), Oficiālais Vēstnesis L 364, 12.12.1992.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nesaskata nekādu saistību starp iespējamām kuģu īpašnieku praksēm, uz ko norādījis godājamais deputāts, un Regulu par jūras kabotāžu. Šīs prakses, ja tādas patiešām notiek, būtu šīs regulas pārkāpums, nevis īstenošana; un Komisija nav paredzējusi atcelt šo regulu.

Paturot prātā Eiropas jūrnieku lielo koncentrāciju Kopienas iekšējos jūras transporta pakalpojumos un tādējādi arī vajadzību veicināt nodarbinātību un novērst iespējamus trūkumus šajā jomā, Komisijas dienesti sāka plašu pētījumu, lai turpinātu šīs nozares apsvēršanu⁽⁵¹⁾. Šī pētījuma mērķis ir jo īpaši parādīt gan ekonomisko, gan sociālo šīs nozares aspektu. Tas būs pamats, lai apsvērtu, cik piemērota ir iespējamā nākotnes rīcība, lai veicinātu nodarbinātību šajā jomā.

Ka iepriekš minēts, šī sabiedriskā pakalpojumu apjoms un kvalitāte saskaņā ar Regulu par jūras kabotāžu ir atstāta valstu iestāžu kompetencē.

*
* *

Jautājums Nr.91 (Proinsias De Rossa) (H-0701/08)

Temats: Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pāravadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

Kādus pasākumus ir veikusi Komisija, lai īstenotu visus ieteikumus, ko Komisijai izvirzīja Eiropas Parlaments 2007. gada 14. februāra rezolūcijā par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pāravadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (P6_TA(2007)0032), un jo īpaši tās 193. pantā, kurā Komisiju lūdz „novērtēt visus dalībvalstu pretterorisma tiesību aktus, gan oficiālās, gan neoficiālās vienošanās starp dalībvalstu un trešo valstu izlūkdienestiem no cilvēktiesību viedokļa, lai pārskatītu tiesību aktus gadījumos, kad starptautiskās vai Eiropas cilvēktiesību institūcijas uzskata, ka tie varētu izraisīt cilvēktiesību pārkāpumus, un sniegt priekšlikumus darbībām, lai novērstu pagaidu komitejas kompetencē esošo lietu atkārtēšanos”?

Atbilde

Komisija 2007. gada 14. februāra rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pāravadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (P6_TA(2007)0032) un tās ieteikumus uzskata par ļoti svarīgiem.

Komisija ir veikusi vairākus pasākumus, lai rīkotos saskaņā ar šo Parlamenta rezolūciju. Jo īpaši, kā norādīts rakstiskajā jautājumā P-2601/08, Komisija nosūtīja vēstule Polijas un Rumānijas iestādēm, lai atgādinātu par pienākumu veikt efektīvas izmeklēšanas saistībā ar iespējamo slepenu aizturēšanas centru eksistenci šajās valstīs. 2008. gada 5. augustā Polijas iestādes informēja Komisiju par kriminālizmeklēšanas sākšanu. 2008. gada 24. jūnijā Rumānijas iestādes nosūtīja Rumānijas Senāta Izmeklēšanas komitejas ziņojumu. Komisija uztur saziņu ar Rumānijas iestādēm, lai iegūtu turpmākus paskaidrojumus.

Attiecībā uz gaisa satiksmi Komisija 2008. gada janvārī pieņēma paziņojumu „Programma vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei”, kurā paskaidrotas robežlīnijas starp „civilās aviācijas gaisa kuģis” un „valsts aviācijas gaisa kuģis”, tieši atsaucoties uz Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūciju. Turklāt saistībā ar gaisa satiksmes kontroli 2009. gada 1. janvārī stāsies spēkā Komisijas īstenošanas noteikumi par Eiropas vienoto gaisa telpu, kas nosaka kopīgas prasības attiecībā uz lidojumu plānošanu. Tas būs papildu instruments gaisa kuģu kustības Eiropas gaisa telpā uzraudzīšanai, kā arī nodrošinās risinājumus situācijās, kad Eiropas gaisa telpā ielidos gaisa kuģis bez lidojuma plāna.

Attiecībā uz īpašo jautājumu par pretterorisma tiesību aktu novērtēšanu, ko izvirzīja godājamais deputāts, Komisija pašlaik veic vispārīgi novērtējumu par situāciju dalībvalstīs saistībā ar „krimināltiesībām, administratīvajām/procesuālajām tiesībām un pamattiesībām cīņā pret terorismu” un šajā sakarā visām dalībvalstīm 2007. gada 18. decembrī nosūtīja aptaujas lapu⁽⁵²⁾. Ir saņemtas atbildes no visām dalībvalstīm, un pašlaik notiek to analīze.

*
* *

(51) Pētījumu paredzēts pabeigt gada beigās.

(52) Šī aptaujas lapa ir pieejama internetā, Tieslietu, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta vietnē:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm.